

彩色
画传

法句譬喻经

白话浅译

目 录

一、无常品之一	4	二十三、双要品之二	49
二、无常品之二	5	二十四、双要品之三	51
三、无常品之三	7	二十五、放逸品	53
四、无常品之四	8	二十六、心意品	55
五、无常品之五	9	二十七、华香品	56
六、无常品之六	12	二十八、喻华香品之一	58
七、教学品之一	14	二十九、喻华香品之二	60
八、教学品之二	15	三十、愚闇(暗)品之一	63
九、教学品之三	17	三十一、愚闇(暗)品之二	65
十、护戒品	19	三十二、明哲品之一	68
十一、多闻品之一	21	三十三、明哲品之二	70
十二、多闻品之二	23	三十四、罗汉品	72
十三、多闻品之三	25	三十五、述千品之一	75
十四、多闻品之四	28	三十六、述千品之二	77
十五、笃信品之一	30	三十七、述千品之三	79
十六、笃信品之二	32	三十八、恶行品之一	81
十七、戒慎品	34	三十九、恶行品之二	84
十八、惟念品	36	四十、刀杖品之一	86
十九、慈仁品之一	39	四十一、刀杖品之二	87
二十、慈仁品之二	41	四十二、喻老耄品之一	91
二十一、言语品	44	四十三、喻老耄品之二	92
二十二、双要品之一	46	四十四、爱身品之一	95

- 四十五、爱身品之二 97
- 四十六、世俗品 99
- 四十七、述佛品 101
- 四十八、安宁品之一 103
- 四十九、安宁品之二 105
- 五十、好喜品 108
- 五十一、忿怒品 111
- 五十二、尘垢品 114
- 五十三、奉持品 116
- 五十四、道行品 118
- 五十五、广衍品 121
- 五十六、地狱品之一 123
- 五十七、地狱品之二 126
- 五十八、象品之一 128
- 五十九、象品之二 131
- 六十、爱欲品之一 133
- 六十一、爱欲品之二 135
- 六十二、喻爱欲品之一 138
- 六十三、喻爱欲品之二 140
- 六十四、喻爱欲品之三 142
- 六十五、喻爱欲品之四 144
- 六十六、利养品 146
- 六十七、沙门品 150
- 六十八、梵志品 152
- 六十九、泥洹品 155
- 七十、生死品 157
- 七十一、道利品之一 160
- 七十二、道利品之二 163
- 七十三、道利品之三 164
- 七十四、道利品之四 168
- 七十五、吉祥品 172

Yī Wú Cháng Pǐn Zhī Yī

一、无常品之一

cóng qián tiān dì shì tí huán yīn de wǔ zhǒng tiān rén ruǐ xiàng céng jīng hū rán xiāo
 从前，天帝释提桓因的五种天人瑞相曾经忽然消
 shī yīn cǐ zì zhī fú yǐ kuài xiǎng jìn qiè jiāng tóu shēng dào yī ge zhì táo rén jiā mǔ lú
 失，因此自知福已快享尽，且将投生到一个制陶人家母驴
 tāi zhōng yīn ér fēi cháng yōu lǜ
 胎中，因而非常忧虑。

tiān dì xiāo shī de wǔ zhǒng tiān rén ruǐ xiàng shì yī shēn shàng de guāng míng xiāo shī
 天帝消失的五种天人瑞相是：一、身上的光明消失，
 èr tóu shàng de bǎo huā kū wěi sān yǎn fán bú lè tiān dì bǎo zuò sì yè xià
 二、头上的宝花枯萎，三、厌烦不乐天帝宝座，四、腋下
 mào chū hàn chòu wū shēn shàng zhān yǒu chén tǔ tiān dì xiǎng dào zài sān jiè zhī zhōng zhī
 冒出汗臭；五、身上沾有尘土。天帝想到在三界之中，只
 yǒu fó tuó cái néng jiě jiù tā de kǔ nán yú shì jiù jí máng de dào líng jīng shān jiàn fó
 有佛陀才能解救他的苦难，于是就急忙的到灵鹫山见佛
 tuó
 陀。

dāng shí fó tuó zhèng zài chán zuò rù dìng tiān dì jiàn dào fó tuó suí jí guī dì
 当时，佛陀正在禅坐入定，天帝见到佛陀，随即跪地
 dǐng lǐ chéng kěn de guī yī le fó fǎ sēng sān bǎo
 顶礼，诚恳的皈依了佛法僧三宝。

zài tiān dì guī dì qǐ shēn zhī qián tā de shén shí hū rán lí shēn lái dào yī
 在天帝跪地起身之前，他的神识忽然离身，来到一

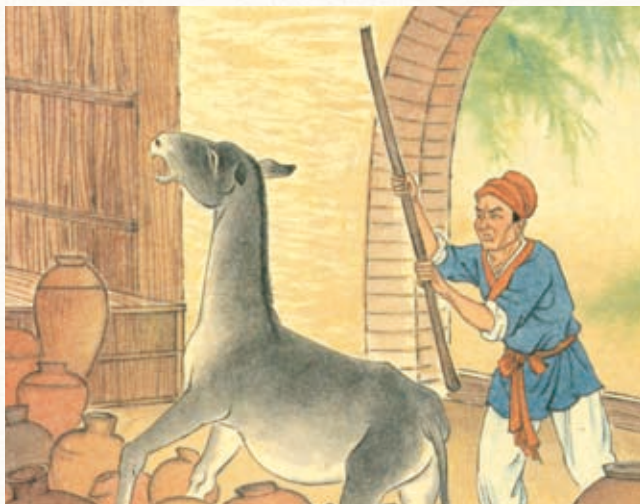

hù zhì táo rén jiā
 户制陶人家
 de mǔ lú tāi
 的母驴胎
 zhōng nà shí
 中。那时，
 mǔ lú zì jǐ jiě
 母驴自己解
 kāi shéng suǒ sì
 开绳索，四
 chù luàn zǒu tà
 处乱走，踏
 huài le hěn duō
 坏了很多

táo qì , tā de zhǔ rén hěn shēng
陶器，它的主人很生
qì de dǎ tā yí dùn , yīn ér
气的打它一顿，因而
dǎ diào le tāi qì zhè shí ,
打掉了胎气。这时，
tiān dì de shén shì yòu huí dào shēn
天帝的神识又回到身
shàng , qiě huī fù le wǔ zhǒng tiān
上，且恢复了五种天
rén ruì xiāng hé tiān dì zhī shēn
人瑞相和天帝之身。

fó tuó chū dìng hòu , zàn tàn tā shuō : 「 nǐ néng yú sǐ wáng zhī qián , guī yī le
佛陀出定后，赞叹他说：「你能于死亡之前，皈依了
sān bǎo , zuì zhàng yì jīng xiāo chú , bú huì zài shòu kǔ le 。 」
三宝，罪障已经消除，不会再受苦了。」

「 shì jiān shàng de shì dōu wú cháng de , měi ge rén yǒu shēng jiù huì yǒu sǐ , zhī
世间上的事都无常的，每个人有生就会有死，只
yǒu jì miè bú shēng bú sǐ cái shì cháng lè 。 pǐ rú xiàng shì zhì táo rén jiā zhì hǎo táo qì ,
有寂灭不生不死才是常乐。譬如像是制陶人家制好陶器，
dào zuì hòu hái shì bèi nòng pò le , rén de shēng mìng zhèng rú nà táo qì yí yàng 」 fó tuó jiē
到最后还是被弄破了，人的生命正如那陶器一样」佛陀接
zhe shuō 。 tiān dì tīng le fó tuó de kāi shì , huān xǐ fèng xíng , yīn ér zhèng dé shēng wén chū
着说。天帝听了佛陀的开示，欢喜奉行，因而证得声闻初
guǒ 。
果。

Èr Wú Cháng Pǐn Zhī Èr 二、无常品之二

cóng qián , fó tuó zài shè wèi guó de zhī yuán jīng shè shuō fǎ shí , shè wèi guó de
从前，佛陀在舍卫国的祇园精舍说法时，舍卫国的
guó wáng bō sī nī de mǔ qīn , yīn nián lǎo zhòng bìng ér qù shì , bō sī nī wáng zài bàn wán
国王波斯匿的母亲，因年老重病而去世，波斯匿王在办完
mǔ qīn de sāng shì hòu , shùn dào dào zhī yuán jīng shè dǐng lǐ fó tuó 。
母亲的丧事后，顺道到祇园精舍顶礼佛陀。

fó tuó wèn tā wéi hé chuān zhe cū yī , ér qiě rén yě biàn dé xiāo shòu ? bō sī
佛陀问他为何穿着粗衣，而且人也变得消瘦？波斯
nī wáng dǐng lǐ de shuō : 「 jiā mǔ yì jiǔ shí duō suì , zuì jìn yīn bìng qù shì , yóu yú
匿王顶礼的说：「家母已九十多岁，最近因病去世，由于

máng zhe bàn lǐ mǔ qīn
忙着办理母亲
de zàng lǐ zhí dào
的葬礼，直到
xiàn zài cái lái bài jiàn
现在才来拜见
fó tuó 。」
佛陀。」

fó tuó gào sù
佛陀告诉

bō sī nǐ wáng shuō
波斯匿王说：

「cóng gǔ dào jīn shì rén yǒu sì jiàn kě pà de shì yǒu shēng jiù huì lǎo bìng le jiù
「从古到今，世人有四件可怕的事：有生就会老，病了就
xiāo shòu nán kàn sǐ hòu shén hún jiù huì lí tǐ sǐ hòu jiù yào yǒng bié qīn rén wàn wù
消瘦难看，死后神魂就会离体，死后就要永别亲人。万物
shēng miè wú cháng zǒng shì bú rú rén yì shí jiān shì qù le jiù bù zài huí lái le
生灭无常，总是不如人意，时间逝去了，就不再回来了，
rén mìng yě xiàng shí jiān yí yàng liú shuǐ yí qù bù huí rén mìng fēi kuài de xiāo shì yě
人命也像时间一样；流水一去不回，人命飞快的消逝，也
rú liú shuǐ yí yàng shì zhě zǒng shì bù zài fù hái 。
如流水一样，逝者总是不再复还。」

shì jiān jiù shì rú cǐ měi rén néng bú sǐ cháng cún de yǐ qián de nà xiē guó
世间就是如此！没人能不死常存的。以前的那些国
wáng xiū xíng zhě xiān rén rú jīn dōu yí bú zài suǒ yǐ kōng wéi sǐ zhě bēi shāng
王、修行者。仙人，如今都已不在，所以空为死者悲伤，
zhǐ shì zài sǔn hài shēn tǐ ér yǐ xiào zǐ āi niàn sǐ qù de mǔ qīn jiù yīng gāi duō
只是在损害身体而已。孝子哀念死去的母亲，就应该多
zuò fú jī dé lái huí xiàng chāo dù tā zhè jiù rú tóng wéi yuǎn xíng de rén sòng fàn yí
作福积德，来回向超度她，这就如同为远行的人送饭一
yàng 。」
样。」

bō sī nǐ wáng hé dà chēn mēn tīng le fó tuó jiào shì dōu hěn huān xǐ jié āi
波斯匿王和大臣们，听了佛陀教示，都很欢喜节哀
wàng yōu fèng xíng fó tuó de jiào fǎ 。
忘忧，奉行佛陀的教法。」

Sān Wú Cháng Pǐn Zhī Sān 三、无常品之三

cóng qián fó tuó zài mó jiē tuó guó wáng shě chéng de zhú lín jīng shè shòu qǐng shuō
从前，佛陀在摩揭陀国王舍城的竹林精舍，受请说
fǎ wán bì yú xià wǔ yǔ dì zǐ mēn chū chéng de huí tú zhōng yù dào yí ge rén zhèng zài
法完毕，于下午与弟子们出城的回途中，遇到一个人正在
gǎn zhe yí dà qún niú huí chéng féi bǎo de niú qún zài yí lù shàng bēn tī zhe tóng shí
赶着一大群牛回城，肥饱的牛群在一路上奔踢着，同时
bǐ cǐ yòng jiǎo hù dòu 。
彼此用角互斗。

fó tuó jiàn dào rú cǐ qíng kuàng biàn shuō : 「 pǐ rú nà ge rén ná zhe gùn zhàng
佛陀见到如此情况，便说：「譬如那个人拿着棍杖
mù niú měi ge rén cóng shēng dào lǎo sǐ jiù rú tóng nà mù rén yǎng niú yí yàng yí ge
牧牛，每个人从生到老死，就如同那牧人养牛一样。一个
rén jí shǐ duō me de fù guì yě bù néng miǎn qù lǎo sǐ suí zhe shí guāng xiāo shì rén
人即使多么的富贵，也不能免去老死。随着时光消逝，人
de shēng mìng yì tiān tiān de suí jiǎn jiù hǎo xiàng chí jǐng shēn shuǐ jiàn jiàn de kū jié yí
的生命亦天天的随减，就好象池井深水，渐渐的枯竭一
yàng ..... 」
样……」

fó tuó huí dào le zhú lín jīng shè ā nán biàn shàng qián dǐng lǐ wèn shuō : 「 fó tuó
佛陀回到了竹林精舍，阿难便上前顶礼问说：「佛陀
gāng zài tú zhōng suǒ shuō de huà yǒu shén me hán yì qǐng qiú nín wéi wǒ men kāi shì ! 」
刚在途中所说的话，有什么含义，请求您为我们开示！」

fó tuó gào sù
佛陀告诉
ā nán shuō : 「 gāng cái
阿难说：「刚才
nǐ yǒu méi yǒu jiàn dào
你有没有见到
yí ge rén qū gǎn zhe
一个人驱赶着
yí qún niú ? 」 「 yǒu
一群牛？」「有
ā ! 」 ā nán shuō 。
啊！」阿难说。

fó tuó gào sù ā
佛陀告诉阿

nán shuō : 「 zhè shì yí ge tú zāi chǎng de niú qún , běn lái tā men yǒu shàng qiān tóu niú ,
屠夫天天派人带牛出城，找好的草地放牧，把牛群养的
féi bǎo , huí lái hòu , měi tiān cái xuǎn xiē féi dà de niú lái zāi shā 。 zhì jīn bèi shā de
肥饱，回来后，每天才选些肥大的牛来宰杀。至今被杀的
niú yǐ chāo guò yí bàn , ér shèng xià de niú hái wèi gǎn jué dào zì jǐ de tóng lèi yǐ màn màn
牛已超过一半，而剩下的牛还未感觉到自己的同类已慢慢
de jiǎn shǎo le 。 gāng cái nà xiē niú zài lù shàng bēn tī xiāng dòu de hǎo jiào , wǒ jiù shì āi
的减少了。刚才那些牛在路上奔踢相斗的嚎叫，我就是哀
mǐn tā men de wú zhī , suǒ yǐ cái shuō le nà xiē huà 。
悯他们的无知，所以才说了那些话。

qí shí shì rén yě hé nà xiē niú yí yàng de wú zhī , zhěng tiān wéi zhe zì shēn jì
其实世人也和那些牛一样的无知，整天为着自身计
jiào , tān tú yù lè , ér qiě hái hù xiāng cán hài , rú cǐ chēn hèn xiāng bào , yǒng wú tíng
较，贪图欲乐，而且还互相残害，如此瞋恨相报，永无停
xī , shì rén de wú zhī yǔ niú qún yòu yǒu hé bù tóng ? 」
息，世人的无知与牛群又有何不同？」

fó tuó shuō huà de dāng shí , zuò zhōng yǒu èr bǎi wèi tān qiú gòng yǎng de bī qiū ,
佛陀说话的当时，座中有二百位贪求供养的比丘，
tā men tīng dào fó tuó de kāi shī hòu , dōu jué wù zì lì , yīn ér zhèng dé liù shén tōng hé
他们听到佛陀的开示后，都觉悟自励，因而证得六神通和
ā luó hàn guǒ wèi 。 dāng shí , zài zuò de dà zhòng dōu bēi xǐ jiāo jí de xiàng fó tuó dǐng lǐ
阿罗汉果位。当时，在座的大众都悲喜交集的向佛陀顶礼
èr hòu lí qù 。
而后离去。

Sì Wú Cháng Pǐn Zhī Sì 四、无常品之四

cóng qián , fó tuó zài shè wèi guó zhī shù gěi gū dú yuán , wéi dì zǐ men shuō
从前，佛陀在舍卫国祇树给孤独园，为弟子们说
fǎ 。 dāng shí yǒu wèi pō luó mén shǎo nǚ , duān zhèng cōng míng , hěn shòu fù qīn téng ài , dàn
法。当时有位婆罗门少女，端正聪明，很受父亲疼爱，但
què yīn dé zhòng bìng ér qù shì , ér qiě tián zhōng de shú mài yě bèi yě huǒ shāo le , zhè wèi
却因得重病而去世，而且田中的熟麦也被野火烧了，这位
lǎo fàn zhì wéi cǐ ér yōu mèn kǔ nǎo , yǒu rú kuáng rén , bù néng jiě chóu 。
老梵志为此而忧闷苦恼，有如狂人，不能解愁。

tā tīng shuō guò fó tuó shì rén jiān de shèng zhě , tiān rén de dǎo shī , cháng cháng jiǎng
他听说过佛陀是人间的圣者，天人的导师，常常讲

jīng shuō fǎ , néng wéi rén jiě yōu chú
经说法，能为人解忧除
nán 。 yú shì zhè wèi lǎo fàn zhì jiù
难。于是这位老梵志就
qián wǎng fó tuó de jīng shě , xiàng fó
前往佛陀的精舍，向佛
tuó lǐ bái cháng guī de shuō : 「 fó
陀礼拜常跪的说：「佛
tuó ! wǒ méi yǒu ér zǐ , zhǐ yǒu
陀！我没有儿子，只有
yí ge fēi cháng téng ài de nǚ ér
一个非常疼爱的女儿，

dàn tā hū rán dé le zhòng bìng ér qù shì 。 duì yú nǚ ér de qù shì , lìng wǒ fēi cháng bēi
但她忽然得了重病而去世。对于女儿的去世，令我非常悲
tòng , qǐng qiú fó tuó wéi wǒ kāi shì , jiě chú wǒ xīn zhōng de yōu chóu 。 」 fó tuó gào sù
痛，请求佛陀为我开示，解除我心中的忧愁。」佛陀告诉
fàn zhì shuō : 「 shì jiān yǒu sì shì , bù néng cháng jiǔ bù biàn : yī shì yǒu cháng jiù bì yǒu
梵志说：「世间有四事，不能常久不变：一是有常就必有
wú cháng , èr shì yǒu fù guì jiù bì yǒu pín jiàn , sān shì yǒu jù huì jiù bì yǒu bié lí ,
无常，二是有富贵就必有贫贱，三是有聚会就必有别离，
sì shì yǒu qiáng jiàn jiù bì yǒu ruò wáng 。 」 yú shì fó tuó yòu shuō le zhè gē yán : 「 cháng
四是有强健就必有弱亡。」于是佛陀又说了这偈言：「常
zhě jiē jìn , gāo zhě bì duò , hé huì yǒu lí , shēng zhě yǒu sǐ 。 」
者皆尽，高者必堕，合会有离，生者有死。」

zhè wèi fàn zhì tīng le fó tuó de kāi shì , kāi xīn jiě yì , xiāo chú le sāng nǚ
这位梵志听了佛陀的开示，开心解意，消除了丧女
āi tòng , bìng qiě chū jiā wéi sēng 。 tā hòu lái jué wù dào shì jiān běn shì 「 wú cháng 」 ,
哀痛，并且出家为僧。他后来觉悟到世间本是「无常」，
yīn ér zhèng dé ā luó hàn guó wèi 。 (fàn zhì shì zhǐ xiū qīng jìng xíng zhī rén)
因而证得阿罗汉果位。（梵志是指修清净行之人）

Wú Wú Cháng Pǐn Zhī Wú 五、无常品之五

cóng qián , fó zài wáng shě chéng de líng jīng shān shàng shuō fǎ 。 dāng shí wáng shě chéng nèi
从前，佛在王舍城的灵鹫山上说法。当时王舍城内
yǒu ge cāo yīn yè de nǚ rén , míng jiào lián huá , duān zhèng měi lì , wú rén néng bǐ , guó
有个操淫业的女人，名叫莲华，端正美丽，无人能比，国
nèi de dà chēn gōng zǐ mēn , dōu zhēng xiāng de xiǎng zhuī qiú tā 。
内的大臣公子们，都争相的想追求她。

yǒu yí cì lián huá nǚ hū rán xīn shēng shàn niàn xiǎng fàng qì yí qiè shì shì chū
有一次，莲华女忽然心生善念，想放弃一切世事，出
jiā wéi ní yú shì dào líng jù shān shàng fó tuó de shí shì lái zài tú zhōng lián huá jiàn
家为尼。于是到灵鹫山上佛陀的石室来。在途中，莲华见
yǒu liú shuǐ shùn biàn yǐn shuǐ hé xǐ shǒu tā cóng qīng shuǐ zhōng kàn dào zì jǐ de miàn mào shì
有流水，顺便饮水和洗手，她从清水中看到自己的面貌是
nà me de duān zhèng měi lì yú shì hòu huǐ de xiǎng wǒ rú cǐ měi lì zěn néng fàng qì
那么的端正美丽，于是后悔的想：我如此美丽，怎能放弃
shì lè sī qíng chū jiā wéi ní yú shì tā yòu fǎn huí le chéng zhōng 。
世乐私情，出家为尼？于是她又返回了城中。

fó tuó zhī dào lián huá nǚ de yīn yuán yǐ jīng chéng shú yīng dāng dù huà yú shì
佛陀知道莲华女的因缘已经成熟，应当度化，于是
jiù huà zuò yí ge bǐ lián huá měi lì shù qiān wàn bèi de fù rén cóng chéng zhōng chū lái
就化作一个比莲华美丽数千万倍的妇人，从城中出来，
gāng hǎo yǔ lián huá nǚ xiāng yù lián huá nǚ jiàn dào fù rén rú cǐ měi lì xīn zhōng fēi
刚好与莲华女相遇。莲华女见到妇人如此美丽，心中非
cháng jīng mù biàn wèn fù rén cóng nǎ lǐ lái jiāng qù nǎ lǐ fù rén dá shuō wǒ
常敬慕，便问妇人从哪里来？将去哪里？妇人答说：「我
cóng chéng zhōng lái zhèng yào huí jiā wǒ men suī bù rèn shí bù fāng dào xī biān xiū xiǎn
从城中来，正要回家，我们虽不认识，不妨到溪边休息片
kè yì qǐ tán tiān yú shì liǎng rén jiù dào xī biān hù sù píng shēng cái tán yí huì
刻，一起谈天？」于是两人就到溪边互诉平生。才谈一会
er nà wèi huàn huà de fù rén jiù kào zài lián huá nǚ de xī shàng shuì zhe le dàn shì
儿，那位幻化的妇人就靠在莲华女的膝上睡着了，但是
bù duō jiǔ nà wèi fù rén jiù sǐ le tā de shēn tǐ mǎ shàng zhū zhàng xiū làn shēng mǎn
不多久，那位妇人就死了。她的身体马上肿胀臭烂，生满
chòu chóng yá chǐ tóu fà dōu diào luò lián shǒu jiǎo dōu fēn jiě lí shēn
臭虫，牙齿头发都掉落，连手脚都分解离身。

lián huá nǚ jiàn cǐ qíng jǐng xīn dà jīng bù zěn me hǎo hǎo de rén huì hū
莲华女见此情景，心大惊怖：「怎么好好的人，会忽
rán jiān sǐ qù zhè rén shàng qiè rú cǐ wǒ yòu qǐ néng jiǔ cún wǒ yīng dāng qù bài jiàn
然间死去？这人尚且如此，我又岂能久存？我应当去拜见
fó tuó jīng jìn xué dào cái duì yú shì lián huá nǚ dào le líng jù shān zhōng fó tuó shí
佛陀，精进学道才对！」于是莲华女到了灵鹫山中佛陀石
shì wǔ tǐ tóu dì lǐ bài fó tuó bǎ tā zài tú zhōng kàn dào de qíng jǐng yí yí gào
室，五体投地礼拜佛陀，把她在途中看到的情景，一一告
sù le fó tuó
诉了佛陀。

fó tuó gào sù lián huá nǚ shuō : 「 shì rén yǒu sì shì shì bú kě yī kào de :
 佛陀告诉莲华女说：「世人有四事是不可依靠的：

yī zhě shǎo zhuàng huì dāng guī lǎo , èr zhě qiáng jiàn huì dāng guī sǐ , sān zhě liù qīn jù huān yú
 一者少壮会当归老，二者强健会当归死，三者六亲聚欢娱
 lè huì dāng bié lí , sì zhě cái bǎo jī jù yào dāng fēn sǎn 。 」 yú shì fó tuó jí shuō jié
 乐会当别离，四者财宝积聚要当分散。」于是佛陀即说偈
 yán :
 言：

「 lǎo zé sè shuāi , suǒ bīng zì huài , xíng bài fǔ xiū , mìng zhōng qí rán 。 shì shēn
 老则色衰，所病自坏，形败腐朽，命终其然。是身
 hé yòng , liú lòu chòu chù , wéi bìng suǒ kùn , yǒu lǎo sǐ huàn 。 shì yù zì zì , fēi fǎ
 何用，流漏臭处，为病所困，有老死患。嗜欲自恣，非法
 shì zēng , bú jiàn wén biàn , shòu mìng wú cháng 。 fēi yǒu zǐ shí , yì fēi fù xiōng , wéi sǐ
 是增，不见闻变，寿命无常。非有子恃，亦非父兄，为死
 suǒ pò , wú qīn kě kù ! 」
 所迫，无亲可怙！」

lián huá nǚ tīng le fó tuó de kāi shì , xīn rán liǎo jiě cǐ shēn yì rú huàn huà fū
 莲华女听了佛陀的开示，欣然了解此身亦如幻化妇
 rén yí yàng , shēng mìng shì bú néng jiǔ liú de , wéi yǒu xiū dào dé xíng cái néng jì miè zì
 人一样，生命是不能久留的，唯有修道德行才能寂灭自
 zài yǒng yuǎn ān wěn 。 lián huá nǚ dāng xià gào sù fó tuó , yuàn wéi bī qiū ní 。 fó tuó xīn
 在永远安稳。莲华女当下告诉佛陀，愿为比丘尼。佛陀欣
 rán dá yīng , yú shì lián huá nǚ de tóu fǎ zì rán diào luò , jí chéng bī qiū ní 。 tā sī
 然答应，于是莲华女的头发自然掉落，即成比丘尼。她思
 wéi zhǐ guān , bú jiǔ jí zhèng
 惟止观，不久即证
 dé ā luó hàn guó wéi
 得阿罗汉果位。

dāng shí suǒ yǒu zài
 当时所有在
 zuò dì zǐ mēn , tīng fó tuó
 座弟子们，听佛陀
 shuō wán zhè duàn gù shì yīn yuán
 说完这段故事因缘
 hòu , jiē dà huān xǐ !
 后，皆大欢喜！

Liù Wú Cháng Pǐn Zhī Liù
六、无常品之六

cóng qián fó tuó zài wáng shě chéng de zhú lín jīng shè zhōng shuō fǎ dāng shí yǒu fàn
从前，佛陀在王舍城的竹林精舍中说法。当时有梵
zhì xiōng dì sì rén gè zì xiū dé wǔ zhōng shén tōng dàn shì qī tiān hòu mìng zhōng zhù dìng
志兄弟四人，各自修得五种神通，但是七天后，命中注定
dōu yào sǐ qù
都要死去。

tā men bǐ cǐ yì lùn shuō : 「 wǒ men yǒu wǔ zhōng shén tōng lì néng fān tiān fù
他们彼此议论说：「我们有五种神通力，能翻天复
dì yí shān dǎo hǎi wú suǒ bù néng zěn me bù néng bì miǎn sǐ wáng ? 」 qí zhōng yī
地，移山倒海，无所不能，怎么不能避免死亡？」其中一
rén shuō : 「 wǒ kě yǐ táo rù dà hǎi zhōng wú cháng shā guǐ zěn néng zhī dào wǒ zài nà
人说：「我可以逃入大海中，无常杀鬼怎能知道我在那
lǐ ? 」 lìng yī rén shuō : 「 wǒ kě yǐ zuān rù xū mí shān lǐ wú cháng shā guǐ zěn néng
里？」另一人说：「我可以钻入须弥山里，无常杀鬼怎能
zhī dào wǒ zài nà lǐ ? 」 lìng yī rén shuō : 「 wǒ kě yǐ yīn cáng zài xū kōng zhōng wú
知道我在那里？」另一人说：「我可以隐藏在虚空中，无
cháng shā guǐ zěn néng zhī dào wǒ zài nà lǐ ? 」 lìng yī rén shuō : 「 wǒ kě yǐ cáng rù shì
常杀鬼怎能知道我在那里？」另一人说：「我可以藏入市
jí rén qún zhōng wú cháng shā guǐ zhǐ yào shā yī ge rén jiù gòu hé bì lái zhǎo wǒ ? 」
集人群中，无常杀鬼只要杀一个人就够，何必来找我？」

sì rén shuō wán hòu jiù yì tóng qù xiàng guó wáng cí bié shuō : 「 wǒ men de shòu mìng
四人说完后，就一同去向国王辞别说：「我们的寿命
zhǐ shèng qī tiān xiān zài zhèng yào táo mìng xī wàng néng gòu táo tuō wú cháng shā guǐ zài huí
只剩七天，现在正要逃命，希望能够逃脱无常杀鬼，再回
lái bài jiàn nín 。 」 qī rì hòu sì rén gè zì mìng zhōng bìng qiè yǒu rén xiàng guó wáng bào
来拜见您。」七日后，四人各自命终，并且有人向国王报
gào yǒu yī ge fàn zhì sǐ zài shì jí lǐ 。
告，有一个梵志死在市集里。

zhè shí guó wáng cái xiǎng qǐ fàn zhì sì rén de shuō : 「 sì rén táo mìng rú jīn
这时，国王才想起梵志四人的说：「四人逃命，如今
yī rén yǐ sǐ qí yú sān rén qǐ néng dú miǎn ? 」 yú shì guó wáng dào jīng shè bài jiàn
一人已死，其余三人，岂能独免？」于是国王到精舍拜见
fó tuó wèn shuō : 「 fó tuó zuì jìn yǒu fàn zhì xiōng dì sì rén gè xiū dé wǔ shén
佛陀，问说：「佛陀！最近有梵志兄弟四人，各修得五神
tōng yīn zì zhī shòu mìng jiāng jìn dōu táo bì qǐ lái rú jīn bù zhī tā men shì fǒu dōu
通，因自知寿命将尽，都逃避起来。如今不知他们是否都

yǐ táo guò sǐ jiē
已逃过死劫？」

fó tuó gào sù guó wáng shuō : 「 rén shēng yǒu sì shì bù néng táo lí yī zhě zài zhōng
佛陀告诉国王说：「人生有四事不能逃离：一者在中
yīn zhōng bù dé bù shòu shēng èr zhě yǐ shēng bù dé bù shòu lǎo sān zhě yǐ lǎo ,
阴中，不得不受生；二者已生，不得不受老；三者已老，
bù dé bù shòu bìng sì zhě yǐ bìng bù dé bù shòu sǐ yú shì fó tuó jí shuō jié
不得不受病；四者已病，不得不受死。」于是佛陀即说偈
yán :
言：

fēi kōng fēi hǎi zhōng fēi rù shān shí jiān wú yǒu dì fāng suǒ ,
「非空非海中，非入山石间；无有地方所，
tuō zhī bù shòu sǐ shì wù shì wú zuò dāng zuò lìng zhì shì ;
脱之不受死。是务是吾作，当作令致是；
rén wéi cǐ zào rǎo lǚ jiàn lǎo sǐ yōu rú cǐ néng zì jìng ,
人为此躁扰，履践老死忧。如此能自静，
rú shì jiàn shēng jìn bǐ qiū yān mó bīng cóng shēng sǐ dé dù 。」
如是见生尽；比丘厌魔兵，从生死得度。」

guó wáng tīng wán fó tuó de kāi shì zàn tàn de shuō : 「 tài hǎo le ! chéng rú nín
国王听完佛陀的开示，赞叹的说：「太好了！诚如您
de jiào huì fàn zhì sì rén yù táo bì sǐ wáng dàn qí zhōng yī rén yǐ sǐ qí yú sān
的教诲，梵志四人欲逃避死亡，但其中一人已死，其余三
rén yě jiāng wú fǎ xìng miǎn dāng shí guó wáng de qún chén tīng le zhè fān huà mò bù xìn
人也将无法幸免！」当时国王的群臣听了这番话，莫不信
shòu fó tuó de jiào dǎo 。
受佛陀的教导。

Qī Jiào Xué Pīn Zhī Yī
七、教学品之一

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó qī yuán jīng shè shí gào sù zhòng bī qiū yīng dāng
从前，佛陀在舍卫国祇园精舍时，告诉众比丘应当
qín miǎn xiū dào chú qī sè shòu xiǎng xíng shí de zhàng ài yào xīn míng shén dìng cái néng miǎn
勤勉修道，除弃色受想行识的障碍，要心明神定，才能免
chú yī qiè kǔ nǎo
除一切苦恼。

dāng shí yǒu yī wèi bī qiū xīn zhì bú míng dá měi tiān dōu shì bǎo shí hòu jiù
当时，有一位比丘心志不明达。每天都是饱食后就
huí fáng shuì jué fàng yì xiè dài bú guān wú cháng
回房睡觉，放逸懈怠，不观无常。

fó tuó āi mǐn tā zài qī tiān zhī hòu shòu mìng jiāng zhōng pà tā duò rù è
佛陀哀愍他在七天之后，寿命将终，怕他堕入恶
dào yú shì zǒu dào tā fáng qián yǐ zhǐ dàn mén jǐng shì tā shuō duò wéi hé hái
道，于是走到他房前以指弹门，警示他说：「咄！为何还
zài shuì jué zhēn xiàng shuì chóng yī yàng xǐ ài yīn bì zài bú jìng de dì fāng hūn mí ér
在睡觉？真像睡虫一样，喜爱隐蔽在不净的地方，昏迷而
shuì nà yǒu rén zài shòu shāng shēng bìng zāo dào hěn duō wēi nǎn de shí hòu què fǎn ér yòng
睡。那有人在受伤生病，遭到很多危难的时候，却反而用
shuì mián lái méng mèi zì jǐ yí shēn shēn sī wéi wù zài fàng yì xiū xíng zhě yīng yī guī
睡眠来蒙昧自己？宜深深思惟！勿再放逸！修行者应依轨
fàn xíng shì rú cǐ cái néng wú suǒ guā ài qiè yīng cháng fǎn shěng zì zài jì miè de zhēn
范行事，如此才能无所罣碍，且应常反省自在寂灭的真
yì duō nǔ lì xué xí zhèng zhī zhèng jiàn zuò wéi shì jiān de míng dēng zhè yàng néng dé qiān
意，多努力学习正知正见，作为世间的明灯。这样能得千
bèi de fú bào cái yǒng yuǎn bú huì duò yú è dào
倍的福报，才永远不会堕于恶道！」

zhè wèi bī qiū tīng le zhè duàn huà jí kè jīng xǐng jiàn dào fó tuó qīn lín xùn
这位比丘听了这段话，即刻惊醒，见到佛陀亲临训
huǐ tā gēng jiǎ jīng wèi de qǐ lái lǎi dǐng lǐ fó tuó fó tuó gào sù tā shuō nǐ
悔，他更加敬畏的起来顶礼佛陀。佛陀告诉他说：「你
zhī bú zhī dào nǐ de sù shì qián shēng shì zěn yàng guò de tā dá shuō bú zhī
知不知道你的宿世前生是怎样过的？」他答说：「不知
dào fó tuó biàn gào sù tā shuō cóng qián nǐ céng zài wéi wèi fó zhù shì de shí
道。」佛陀便告诉他说：「从前你曾在维卫佛住世时
hòu chū jiā dàn shì yīn wéi nǐ tān tú gòng yǎng bú niàn jīng jiè zhōng rì bǎo shí ér
候出家，但是因为贪图供养，不念经戒，终日饱食而

mián míng zhōng hòu duò rù
眠，命终后堕入

wēng chóng zhōng guò le wǔ
喻虫中，过了五

wàn nián yòu zài tóu shēng
万年，又再投生

luó bāng dù chóng dēng lèi
螺蚌蠹虫等类，

gē wǔ wàn nián cǐ sì
各五万年，此四

pǐn chóng shēng cháng zài hēi àn
品虫生长在黑暗

zhōng tān shēn ài mìng
中，贪身爱命，

xǐ huān yīn cáng zài yōu àn de dì fāng bú xǐ huān guāng míng nǐ zhè yí jué shuì xǐng yì
喜欢隐藏在幽暗的地方，不喜欢光明。你这一觉睡醒，已

guò bǎi nián què réng zài zuì yè de wǎng lǐ bù qiú chū lí kǔ bào xiàn zài cái gāng shòu
过百年，却仍在罪业的网里，不求出离苦报。现在才刚受

wán zuì bào néng zuò wéi chū jiā shā mén wéi hé hái duì shuì mián nà me tān liàn
完罪报，能作为出家沙门，为何还对睡眠那么贪恋？」

zhè wèi bī qiū tīng dào zì jǐ de qián shēng wǎng shì hòu cǎn kuī huāng kǒng de shēn shēn
这位比丘听到自己的前生往事，惭愧惶恐的深深

zì zé cǐ shí tā de wǔ yīn mí zhàng hū rán xiāo shī yīn ér zhèng dé ā luó hàn guó
自责，此时他的五阴迷障忽然消失，因而证得阿罗汉果

wèi
位。

Bā Jiào Xué Pīn Zhī Èr 八、教学品之二

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó de qí yuán jīng shè shuō fǎ shí yǒu yí wèi wǎn
从前，佛陀在舍卫国的祇园精舍说法时，有一位顽

gù yú chūn de shǎo nián bī qiū xìng zhí cū yě bù jiě fó fǎ qíng yù chì shèng bù
固愚蠢的少年比丘，性直粗野，不解佛法，情欲炽盛，不

néng kè zhì ér shēn shēn de wéi cǐ kǔ nǎo yǒu yí cì tā dú zuò sī wéi rén wéi
能克制，而深深的为此苦恼。有一次，他独坐思惟，认为

zhǐ yǒu jiāng shēng zhǐ qì guān qiē diào cái néng qīng jìng xiū dào
只有将生殖器官切掉，才能清净修道。

yú shì tā dào yí wèi shī zhǔ jiā jiè le yí bǎ fǔ tóu zhǔn bèi huí fáng zì
于是他到一位施主家，借了一把斧头，准备回房自

kǎn sī chù tā jué dé jiù shì yīn wéi tā sè yù cái lìng rén zài liù dào shēng sǐ
砍私处，他觉得就是因为它（色欲），才令人在六道生死
lún huí ruò bù duàn cǐ yù gēn rú hé néng dé dào dāng shí fó tuó zhèng zhī dào tā
轮回，若不断此欲根，如何能得道？当时，佛陀正知道他
yú chǔn de xīn yì qí shí xiū xíng zhě yīng tiáo fú yù xīn zhì xīn cái shì xiū dào de
愚蠢的心意，其实修行者应调伏欲心，制心才是修道的
gēn běn tā bù zhī dào zì duàn sī chù shì zài zào zuì cán hài zì jǐ fǎn ér yào shòu gēng
根本。他不知道自断私处是在造罪残害自己，反而要受更
jiǔ de tòng kǔ
久的痛苦。

yú shì fó tuó lái dào tā de fáng nèi wèn tā zài zuò shén me zhè wèi bī qiū
于是佛陀来到他的房内，问他在作什么？这位比丘
kàn dào fó tuó jìn lái hěn kuài de fàng xià fú tóu chuān shàng yī fú xiàng fó tuó dǐng
看到佛陀进来，很快的放下斧头，穿上衣服，向佛陀顶
lǐ tán bái dì shuō wǒ xué dào zhì jīn réng rán bù jiě fó fǎ měi cì zuò
礼，坦白地说：「我学道至今，仍然不解佛法，每次坐
chán kuài yào rù dìng shí dōu huì bèi qíng yù zhē zhàng ér yì luàn hūn chén měi cì shì
禅，快要入定时，都会被情欲遮障而意乱昏沉。每次事
hòu wǒ dōu zài xīn zhōng zì zé měi cì suǒ yǐ bù néng xiū dào rù dìng dōu shì yóu yú
后，我都在心中自责，每次所以不能修道入定，都是由于
zhè sī chù de rǎo luàn yīn cǐ cái jué dìng yòng fú tóu jiāng tā qiè duàn fó tuó gào sù
这私处的扰乱，因此才决定用斧头将它切断。」佛陀告诉
tā shuō yù qiú dào zhě yīng xiān duàn chú yú mèi wú zhī de xiǎng fǎ rán hòu cái néng
他说：「欲求道者，应先断除愚昧无知的想法，然后才能
tiáo fú shēn xīn xīn shì yī qiè shàn è de gēn yuán ruò shì xiǎng yào qiè duàn sī chù
调伏身心。心是一切善恶的根源，若是想要切断私处，
bù zhī xiān jiàng fú cǐ xīn rú guǒ néng xīn dìng yì jiě qíng yù zì néng xiāo chú rán hòu
不知先降伏此心，如果能心定意解，情欲自能消除，然后
fāng néng dé dào shí èr yīn yuán jiù shì yǐ chī wéi gēn běn chī shì zhòng zuì de gēn yuán
方能得道。十二因缘就是以痴为根本，痴是众罪的根源，
xiū xíng yīng yǐ zhì huì wéi běn tǐ zài duàn chú wàng xiǎng yí huò hòu xīn yì zì néng rù
修行应以智慧为本体，在断除妄想疑惑后，心意自能入
dìng
定。」

zhè wèi bī qiū tīng wán fó tuó de kāi shì shēn shēn zì zé de shuō wǒ jiù shì
这位比丘听完佛陀的开示，深深自责的说：「我就是
bèi yú chī mí huò suǒ yǐ yī zhǐ bù néng liǎo jiě fó fǎ yǐ zhì luò dé rú cǐ láng
被愚痴迷惑，所以一直不能了解佛法，以至落得如此狼

bèi jīn rì tīng fó tuó kāi shì zhēn shǐ shēn miào yú shì tā kāi shǐ sī wéi zhǐ guān
 狻！今日听佛陀开示，真是深妙！」于是他开始思惟止观
 zhèng dìng zhōng yú shè xīn fú qíng xīn dìng yì jiě jiù zài fó qián zhèng dé ā luó hàn
 正定，终于摄心伏情，心定意解，就在佛前证得阿罗汉
 guó
 果。

Jiǔ Jiào Xué Pǐn Zhī Sān
九、教学品之三

cóng qián fó zài mó jiē tuó guó de líng jiǔ shān zhōng wéi hěn duō tiān rén guó
 从前，佛在摩揭陀国的灵鹫山中，为很多天人、国
 wáng dà chén shuō fǎ dāng shí yǒu yī wèi bǐ qiū yǒng měng jiàn zhuàng fó tuó zhī dào tā
 王、大臣说法。当时有一位比丘，勇猛健壮，佛陀知道他
 xīn zài xiǎng shén me yú shì jiù jiào tā dào shān hòu de guǐ shén gǔ zhōng zuò zài shù xià xiū
 心在想什么，于是就叫他到山后的鬼神谷中，坐在树下修
 shù xī chán dìng yǐ shù xī shè xīn dá zì zài jì miè duàn chú yù kǔ
 数息禅定，以数息摄心，达自在寂灭，断除欲苦。

bǐ qiū tīng fó tuó de jiāo dǎo lái dào shān gǔ zhōng zhèng yào chán zuò shè xīn shí
 比丘听佛陀的教导，来到山谷中，正要禅坐摄心时，
 hū rán tīng dào shān zhōng guǐ shén de jiǎng huà shēng yīn ér kǒng jù de xīn bù néng níng jìng
 忽然听到山中鬼神的讲话声，因而恐惧的心不能宁静。
 yú shì zì yán zì yǔ de shuō wǒ sù jiā yǒu cái fù hé dì wèi wǒ chū jiā xué
 于是自言自语的说：「我俗家有财富和地位，我出家学
 dào zhǐ xiǎng zhǎo yí ge ān wěn de dì fāng lái xiū xíng dàn zhè shēn shān lǐ yǒu guǐ shén
 道，只想找一个安稳的地方来修行，但这深山里鬼神

chū rù wǒ jì wú bàn lǚ yòu kàn bú dào xíng rén zhēn shì kě pà
出入，我既无伴侣，又看不到行人，真是可怕！」

yú shì zhè wèi bī qiū hòu huǐ de xiǎng yào lí qù cǐ shí fó tuó zǒu dào tā páng
于是这位比丘后悔的想要离去，此时佛陀走到他旁
biān zuò zài shù xià wèn tā shuō nǐ dú zì zài zhè lǐ shì bú shì hěn jù
边，坐在树下，问他说：「你独自在这里，是不是很惧
pà bī qiū dǐng lǐ dá shuō yǐ qián wǒ méi lái shēn shān zhù guò xiàn zài cái jué
怕？」比丘顶礼答说：「以前我没来深山住过，现在才觉
dé kǒng bù
得恐怖。」

bù jiǔ yǒu yí tóu dà xiàng wáng lái dào páng biān tāng zài shù xià nèi xīn huān
不久，有一头大象王来到旁边，躺在树下，内心欢
xǐ de xiǎng néng yuǎn lí cùn shǔ xiàng qún zhēn shì kuài lè fó tuó zhī dào xiàng wáng de xīn
喜的想：能远离眷属象群，真是快乐！佛陀知道象王的心
yì jiù gào sù bī qiū shuō nǐ zhī dào cǐ xiàng wéi hé huì lái dào zhè lǐ bī
意，就告诉比丘说：「你知道此象为何会来到这里？」比
qiū dá shuō bù zhī dào fó tuó gào sù bī qiū shuō cǐ xiàng yīn wéi yàn fán
丘答说：「不知道。」佛陀告诉比丘说：「此象因为厌烦
wǔ bǎi duō tóu xiàng qún cùn shǔ xiǎng tuō lí ēn ài zǎo yù cái lái dào zhè lǐ xiàng shì
五百多头象群眷属，想脱离恩爱牢狱，才来到这里。象是
chù shēng yóu ài xián jìng hé kuàng nǐ shì chū jiā rén hái yào jiù dù shì rén yīng hǎo
畜生，犹爱闲静，何况你是出家人，还要救度世人？应好
hào dú zì xiū dào bú yào yú bàn lái fāng碍才对！」

yú shì fó tuó yǐ jié shuō xué wú péng lèi bú dé shàn yǒu níng dú shǒu
于是佛陀以偈说：「学无朋类，不得善友；宁独守
shàn bú yǔ yú xiè lè jiè xué xíng hé yòng bàn wéi dú shàn wú yōu rú kōng yě
善，不与愚偕。乐戒学行。何用伴为，独善无忧，如空野
xiàng
象！」

bī qiū tīng wán fó tuó de jiào huì liǎo jiě yīng rú hé xiū xíng shēn shēn sī wéi
比丘听完佛陀的教诲，了解应如何修行。深深思惟
hòu jí zhèng dé ā luó hàn guǒ dāng shí zài shān gǔ zhōng de guǐ shén yě dōu wén jiě
后，即证得阿罗汉果。当时，在山谷中的鬼神，也都闻解
fó fǎ chéng le fó tuó de dì zǐ bìng qiē shòu fó tuó de xùn jiè bú zài qīn fàn rén
佛法，成了佛陀的弟子，并且受佛陀的训诫，不再侵犯人
mín
民。

Shí Hù Jiè Pǐn 十、护戒品

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó qí yuán jīng shè shuō fǎ shí lín guó mó jiē tuó
从前，佛陀在舍卫国祇园精舍说法时，邻国摩揭陀
guó yǒu liǎng wèi chū xué bī qiū xiǎng lái bài jiàn fó tuó zài zhè èr guó zhī jiān shì yí
国有两位初学比丘，想来拜见佛陀。在这二国之间，是一
piàn gān hàn wú rén de huāng yě liǎng wèi bī qiū lái dào tú zhōng shì yòu è yòu kě
片干旱无人的荒野，两位比丘来到途中，是又饿又渴。

zài tú zhōng yǒu yí chù kuài yào gān jiù de jiǔ quán shuǐ shuǐ zhōng cháng yǒu xì chóng
在途中，有一处快要干涸的旧泉水，水中长有细虫，
liǎng wèi bī qiū xiāng duì de shuō wǒ men yuǎn dào ér lái yào bài jiàn fó tuó què xiǎng
两位比丘相对的说：「我们远道而来，要拜见佛陀，却想
bù dào jīn tiān huì sǐ zài zhè lǐ qí zhōng yí rén shuō wǒ men hái shì xiān bǎ
不到今天会死在这里。」其中一人说：「我们还是先把
shuǐ hē le zhè yàng cái néng huó mìng qù bài jiàn fó tuó yǒu shéi huì zhī dào wǒ men yǐn
水喝了，这样才能活命去拜见佛陀，有谁会知道我们饮
shuǐ shā shēng de shì lìng yí rén què shuō fó tuó céng gào jiè dà jiā yīng rén cí bù
水杀生的事？」另一人却说：「佛陀曾告戒大家应仁慈不
shā wéi le huó mìng ér qù shā shēng jiàn fó wú yì wǒ níng yuàn shǒu jiè ér sǐ yě
杀，为了活命而去杀生，见佛无益，我宁愿守戒而死，也
bù yuàn fàn jiè tān shēng
不愿犯戒贪生！」

yí wèi bī qiū jiù hē le shuǐ yòu jì xù shàng lù lìng yí wèi bī qiū wéi le shǒu
一位比丘就喝了水，又继续上路，另一位比丘为了守
jiè bù hē yǒu chóng de shuǐ zhōng yú sǐ zài tú zhōng sǐ hòu suí jí wǎng shēng dào tiān
戒，不喝有虫的水，终于死在途中。死后随即往生到忉利
tiān shàng tā sī wéi guān zhào zhī dào le zì jǐ yīn chí jiè bù fàn cái yǒu cǐ fú bào
天上，他思惟观照，知道了自己因持戒不犯，才有此福报
shēng dào tiān jiè yú shì tā shǒu péng zhe xiāng huá lái dào qí yuán jīng shè dǐng lǐ fó tuó
生到天界。于是他手捧着香华，来到祇园精舍顶礼佛陀。

nà wèi yǐn shuǐ de bī qiū yě zhōng yú pí lèi dào jīng shè bài jiàn fó
那位饮水的比丘，也终于疲累到达精舍，拜见佛
tuó bìng kū qǐ de shuō wǒ yǒu ge tóng bàn yīn gù zhì ér sǐ zài lù shàng
陀，并哭泣的说：「我有个同伴，因固执而死在路上，
zhēn shì bù xīng fó tuó shuō wǒ yǐ zhī dào fó tuó zhǐ zhe tiān rén shuō
真是不幸！」佛陀说：「我已知道！」佛陀指着天人说：
zhè wèi tiān rén jiù shì nǐ de tóng bàn tā yīn shǒu jiè ér shēng tiān fǎn ér xiān dào dá
「这位天人就是你的同伴！他因守戒而生天，反而先到达

zhè lǐ nǐ lái jiàn wǒ què bù fèng xíng jiè lǚ suī shuō nǐ jiàn dào wǒ dàn wǒ bù
这里。你来见我，却不奉行戒律，虽说你见到我，但我不
jiàn nǐ nà wèi fèng xíng jīng jiè de bǐ qiū suī sǐ zài tú zhōng dàn tā xiàn zài què yǐ
见你。那位奉行经戒的比丘，虽死在途中，但他现在却已
zài wǒ miàn qián yú shì fó tuō jí shuō jié yán
在我面前。」于是佛陀即说偈言：

「 xué ér duō wén chí jiè bù shī liǎng shì jiàn yù suǒ yuàn zhě dé xué ér
学 而 多 闻 ， 持 戒 不 失 ， 两 世 见 誉 ， 所 愿 者 得 。 学 而
guǎ wén chí jiè bù wán liǎng shì shòu tòng sāng qī běn yuàn fū xué yǒu èr cháng qīn
寡 闻 ， 持 戒 不 完 ， 两 世 受 痛 ， 丧 其 本 愿 。 夫 学 有 二 ， 常 亲
duō wén ān dì jiě yì suī kùn bù xié zhè wèi bǐ qiū tīng wán fó tuō kāi shì
多 闻 ， 安 谛 解 义 ， 虽 困 不 邪 。」 这 位 比 丘 听 完 佛 陀 开 示 ，
cǎn kuī de dǐng lǐ chàn huī ér tiān rén bǐ qiū tīng dào jié yǔ hòu fǎ xǐ chōng mǎn de
惭 愧 的 顶 礼 忏 悔 。 而 天 人 比 丘 听 到 偈 语 后 ， 法 喜 充 满 的
zhèng dé fǎ yǎn
证 得 法 眼 。

Shí Yī Duō Wén Pǐn Zhī Yī
十一、多闻品之一

cóng qián shè wèi guó yǒu yī hù pín jiā fū fù qiān è bù xìn dào dé fó
从前，舍卫国有一户贫家，夫妇怪恶不信道德。佛
tuó lián mǐn tā de yú chī suǒ yǐ biàn shēn wéi yī ge pín kǔ shā mén lái dào tā jiā qǐ
陀怜愍他的愚痴，所以变身为一个贫苦沙门，来到他家乞
shí
食。

dāng shí zhàng fū bù zài tā qī zǐ jiàn dào shā mén lái qǐ shí jiù wú lǐ de
当时丈夫不在，他妻子见到沙门来乞食，就无理的
dà mǎ shā mén duì tā shuō wǒ shì yī ge xiū dào rén jīng cháng chū mén qǐ shí
大骂，沙门对她说：「我是一个修道人，经常出门乞食，
wǒ zhǐ xī wàng dé yī kǒu fàn ér yǐ nà fū rén shuō jiù shì nǐ sǐ le wǒ
我只希望得一口饭而已。」那妇人说：「就是你死了，我
yě bù gěi nǐ fàn bù yào làng fēi shí jiān gǎn kuài zǒu kāi cǐ shí shā mén jiù zhàn
也不给你饭，不要浪费时间，赶快走开。」此时沙门就站
zài tā miàn qián fān yǎn duàn qì shēn tǐ zhōng làn shēng chóng xiàn chū sǐ xiāng fū rén jiàn
在她面前，翻眼断气，身体肿烂生虫，现出死相。妇人见
cǐ qíng kuàng kǒng bù shī shēng qī mén ér zǒu shā mén yě hū rán lí qù lái dào shù
此情况，恐怖失声，弃门而走。沙门也忽然离去，来到数
lǐ wài de shù xià xiū xi
里外的树下休息。

tā de zhàng fū zài huí jiā tú zhōng jiàn dào qī nà yàng jīng bù yú shì wèn tā
她的丈夫在回家途中，见到妻那样惊怖，于是问她
wéi hé rú cǐ kǒng huāng fū rén jiù gào sù zhàng fū gāng gāng fā shēng de shì qíng tā de
为何如此恐慌。妇人就告诉丈夫刚刚发生的事情。她的
zhàng fū tīng hòu dà nù wèn shā
丈夫听后大怒，问沙
mén xiān zài nǎ lǐ fū rén
门现在哪里？妇人
dá shuō yǐ jīng zǒu le
答说：「已经走了，
dà gài hái zǒu bù yuǎn tā
大概还走不远。」她
zhàng fū biàn ná gōng dài dāo bēn
丈夫便拿弓带刀，奔
zǒu zhǐ qián yào shā nà wèi shā
走直前，要杀那位沙

mén shā mén kàn dào tā xiàng qián bēn lái yú shì jiù biàn yí zuò lú lí xiǎo chéng bǎ zì
门。沙门看到他向前奔来，于是就变一座琉璃小城，把自
jǐ wéi rào qǐ lái shǐ zhè ge cū rén rào chéng shù zhōu ér bù néng jìn rù
己围绕起来，使这个粗人绕城数周而不能进入。

tā wèn shā mén shuō : 「 nǐ wéi hé bù kāi mén shā mén shuō : 「 yào wǒ kāi
他问沙门说：「你为何不开门？」沙门说：「要我开
mén nǐ xiān bǎ dāo hé gōng diū le zài shuō 。 」 tā xiǎng : 「 yòng quán jiǎo dǎ nǐ yí dùn
门，你先把刀和弓丢了再说。」他想：「用拳脚打你一顿
yě yí yàng 。 」 yú shì tā bǎ gōng dāo diū xià dàn shì chéng mén yī rán bù kāi tā biàn
也一样。」于是他把弓刀丢下，但是城门依然不开。他便

wèn shā mén shuō : 「 wǒ yǐ diū qǐ gōng dāo mén wéi hé hái bù kāi shā mén shuō :
问沙门说：「我已丢弃弓刀，门为何还不开？」沙门说：
「 wǒ shì shuō yào nǐ diū qǐ xīn zhōng hài rén de è yì gōng dāo ér bù shì nǐ shǒu shàng de
「我是说要你丢弃心中害人的恶意弓刀，而不是你手上的
gōng dāo 。 」 zhè ge cū rén nèi xīn àn àn jīng yǎ tā wèn shuō : 「 dào rén shén shèng ,
弓刀。」这个粗人内心暗暗惊讶。他问说：「道人神圣，
jīng rán zhī wǒ xīn yì ! 」 jí biàn kǒu tóu huǐ guò dǐng lǐ dào rén shuō : 「 wǒ yǒu è
竟然知我心意！」即便叩头悔过，顶礼道人说：「我有恶
qī yǒu yǎn bù shí dào rén yě shǐ wǒ yǔ qǐ è niàn yuàn nín cí bēi bú yào jiàn
妻，有眼不识道人，也使我与起恶念，愿您慈悲不要见
guài cóng jīn yǐ hòu wǒ men yuàn yì yì qǐ lái xiū dào 。 」
怪。从今以后，我们愿意一起来修道。」

shuō wán tā jiù huí jiā qī zǐ wèn tā shuō : 「 nà ge shā mén zài nǎ
说完，他就回家。妻子问他说：「那个沙门在哪
lǐ tā biàn jiāng shā mén de shén tōng dé xíng yí yí shuō chū tā shuō : 「 dào rén xiàn
里？」他便将沙门的神通德行一一说出，他说：「道人现
zài hái zài nà lǐ nǐ yīng gāi qián qù xiàng tā chǎn huǐ zuì guò 。 」 yú shì fū qī liǎng
在还在那里，你应该前去向他忏悔罪过。」于是夫妻俩
yì tóng lái dào dào rén nà lǐ dǐng lǐ chǎn huǐ bìng qiě yuàn zuò tā de dì zǐ tā men
一同来到道人那里，顶礼忏悔，并且愿作他的弟子。他们
guī zhe wèn shuō : 「 dào rén shèng dá shén biàn yǒu lú lí chéng jiān gù nán rù zhī míng yì
跪着问说：「道人圣达神变，有琉璃城坚固难入，志明意
dìng yǒng wú yōu huàn shì xíng hé dào dé ér zhì rú cǐ shén miào ? 」 dào rén dá shuō :
定，永无忧患，是行何道德而致如此神妙？」道人答说：
「 wǒ bó xué wú yàn fèng fǎ bù xiè jīng jìn chí jiè huǐ bù fàng yì suǒ yǐ néng
「我博学无厌，奉法不懈，精进持戒，慧不放逸，所以能
zhèng dào ér zhì niè pán 。 」
证道而致涅槃。」

于是道

人即说偈言：

「多闻能持

故，奉法为垣

墙，精进难

踰毁，从是

戒慧成。多闻

令志明，已明智慧增，智则博解义，见义行法安。多闻能

除忧，能以定为欢，善说甘露法，自致得泥洹。闻为知律

法，解疑亦见正，从闻舍非法，行致不死处。」

道人说完偈后，现佛光相，洪晖赫奕，照耀天地。这

对夫妻惊奇万分，精神抖擞，改恶洗心，伏地忏悔，消除

二十亿年往世恶业，并证得初果。

十二、多闻品之二

从前，佛陀在拘睺尼国的美音精舍为大众说法。当

时，有一位梵志道士，智博通达，无事不晓，骄傲自大，

自认为天下无比。他常找对手辩论，却没人敢向他挑战。

有一个白天，他拿着火把在城市中行走，于是有人问他

为何在白天还拿着火把走路？梵志答说：「世人愚昧，看

bū qīng shì qīng suǒ yī wǒ yòng huǒ bǎ lái zhào míng tā men wǒ kàn jìn shì jiān jìng rán
不清事情，所以我用火把来照明他们。我看尽世间，竟然
wú rén gǎn hé wǒ yì lùn 。……」

fó tuó zhī dào fàn zhì yǒu sù shì fú bào yīng dāng dù huà rú guǒ rèn qí jiāo
佛陀知道梵志有宿世福报，应当度化，如果任其骄
ào zī dà bù zhī wú cháng ér wàng wéi jiāng lái jiù yào duò rù tài shān dì yù shōu wú
傲自大，不知无常而妄为，将来就要堕入太山地狱，受无
liàng jié zuì kǔ ér shēn nán chū lí yú shì fó tuó biàn huà zuò yī wèi xián zhě zài jiē
量劫罪苦而甚难出离。于是佛陀便化作一位贤者，在街
shàng xián zuò tā wèn fàn zhì wéi hé zài bái tiān ná zhe huǒ bǎ zǒu lù fàn zhì dá shuō
上闲坐，他问梵志为何在白天拿着火把走路？梵志答说：

yīn wéi shì rén yú mèi bù míng shì lǐ suǒ yī cái shǒu chí huǒ bǎ lái zhào míng tā
「因为世人愚昧，不明事理，所以才手持火把来照明他
men 。」

xián zhě yòu wèn fàn zhì shuō jīng diǎn zhōng yǒu sì míng fǎ nǐ zhī dào ma
贤者又问梵志说：「经典中有四明法，你知道吗？」

fàn zhì dá shuō méi tīng guò xián zhě gào sù tā shuō suǒ wèi sì míng fǎ jiù
梵志答说：「没听过！」贤者告诉他说：「所谓四明法就
shì yī zhě tōng xiǎo yú tiān wén dì lǐ sì jì tiáo hé zhī lǐ èr zhě tōng xiǎo yú
是：一者通晓于天文、地理、四季调和之理，二者通晓于
xīng sù wǔ xíng fēn bié zhī lǐ sān zhě tōng xiǎo yú zhì guó ān bāng zhī lǐ sì zhě tōng
星宿、五行分别之理，三者通晓于治国安邦之理，四者通

xiǎo yú jūn shì wèi guó zhī lǐ 。 nǐ shì ge xiū dào zhě , shì fǒu zhī dào cǐ sì míng zhī fǎ ? 」

fàn zhì yīn bù zhī yǒu sì míng zhī fǎ 。 cǎn kuǐ de diū xià huǒ bǎ ér zì tàn bù rú 。 fó tuó zhī dào tā de xīn yì , biàn huī fù yuán xíng , guāng míng zhāo yào tiān dì , yǐ fàn yīn wéi fàn zhì shuō jiē yán : 「 ruò duō shǎo yǒu wén , zì dà yǐ jiāo rén , shì rú máng zhī zhú , zhào bǐ bù zì míng 。 」 fó tuó shuō wán jiē hòu , gào sù fàn zhì shuō : 「 shì jiān shàng zuì yú mèi de , wú guò yú nǐ 。 bái tiān nǎ zhe huǒ jù zài chéng shì zhōng xíng zǒu , jiù hǎo xiàng chén tǔ yí yàng , yǒu shéi huì lǐ nǐ ? 」 fàn zhì tīng hòu , biàn cǎn kuǐ de dīng lǐ fó tuó , yuàn zuò wéi dì zǐ 。 hòu lái tǐ jiě fǎ yì , zhǐ xī wàng niàn , yīn ér zhèng dé ā luó hàn guǒ 。

Shí Sān Duō Wén Pǐn Zhī Sān 十三、多闻品之三

cóng qián , zài shě wèi guó yǒu yī wèi yǐ zhèng dé shēng wén chū guó de xū dá duō cháng zhě , tā yǒu yī wèi qīn yǒu , míng jiào hào shī , bù xìn fó dào hé yī shù 。 dāng shí hào shī dé le zhòng bìng , qīn yǒu men dōu quàn tā zhǎo yī shēng zhì bìng , dàn shì tā zhì sǐ dōu bù kěn jiù yī 。 tā duì qīn yǒu shuō : 「 wǒ zhǐ shì fèng rì yuè zhī shén , zhōng jūn xiào qīn , jí shǐ huì sǐ zài zhè lǐ , wǒ yě bù gǎi biàn wǒ de xīn zhì 。 」 xū dá duō cháng zhě jiù quàn tā shuō : 「 wǒ suǒ jìng fèng de lǎo shī , rén chēng wéi fó tuó , tā de shén dé guāng bèi , fán shì jiàn dào tā de rén dōu huì dé fú 。 nǐ kě yǐ qǐng tā lái jīng shuō fǎ , tīng tīng tā de jiào fǎ , zhì yú yào bù yào gǎi yī tā , jiù suí nǐ de yì sī 。

xiàng nǐ zhè yàng jiǔ bìng bú hǎo zuì hǎo néng qǐng fó tuó qián lái xī wǎng nǐ néng huò dé
像你这样久病不好，最好能请佛陀前来，希望你能获得
fó tuó de fú yòu 。 hǎo shī shuō : 「 rú guǒ wǒ zhēn huì hǎo qǐ lái de huà nà me
佛陀的福佑。」好施说：「如果我真会好起来的话，那么
nǐ jiù wéi wǒ lǐ qǐng fó tuó hé tā de dì zǐ men lái ba
你就为我礼请佛陀和他的弟子们来吧！」

xū dá duō yú shì qǐng fó tuó hé tā de dì zǐ qián lái hǎo shī jiā lǐ zài dào
须达多于是请佛陀和他的弟子前来好施家里，在到
dá hǎo shī jiā shí fó tuó shēn fàng jīn guāng shǐ fáng wū nèi wài guāng míng huàng yào hǎo
达好施家时，佛陀身放金光，使房屋内外光明晃耀，好
shī jiàn dào fó guāng xīn rán shēn qīng de dào fó qián jiù zuò fó tuó wèi wèn cháng zhě bìng
施见到佛光，欣然身轻的到佛前就坐。佛陀慰问长者病
kuàng cháng zhě dá shuō : 「 wǒ xìn yǎng rì yuè zhī shén shì fèng jūn cháng xiān rén gōng jìng
况，长者答说：「我信仰日月之神，事奉君长先人，恭敬
zhāi jiè qǐ qǐng sī fú dàn shì zhè cǐ shēng bìng què wèi shòu dào fú yòu ér yī yào
斋戒，祈请赐福，但是这次生病，却未受到福佑。而医药
zhēn jiǔ yòu shì wǒ men suǒ jìn jì zhì yú fó dào jīng jiè yī qiè gōng dé yòu duō bú liǎo
针灸又是我们所禁忌。至于佛道经戒一切功德，又多不了
jiě zì wǒ zǔ xiān yǐ lái wǒ men jiù shì yī zhí rú cǐ (zhǐ shì fèng rì yuè zhī shén
解。自我祖先以来，我们就是一直如此（指事奉日月之神
hé jūn cháng xiān rén) 。 」

fó tuó gào sù cháng zhě shuō : 「 rén shēng zài shì yǒu sān zhǒng héng sǐ de qíng xíng :
佛陀告诉长者说：「人生在世，有三种横死的情形：
yī zhě yǒu bìng bú zhì ér héng sǐ èr zhě yī zhì bú shèn ér héng sǐ sān zhě jiāo zì zì
一者有病不治而横死；二者医治不慎而横死；三者骄恣自
yòng bú dá shì lǐ ér héng sǐ xiàng nǐ zhè zhǒng bìng kuàng jué fēi rì yuè tiān dì
用，不达事理而横死。像你这种病况，绝非日月、天地、
xiān rén jūn fù de lì liàng suǒ néng zhì yù de nǐ yīng gāi míng bái dào lǐ suí shí
先人、君父的力量所能治愈的。你应该明白道理，随时
tiáo shì shēng huó qǐ jū cái duì zài shēn tǐ bú shì shí dāng xū yī yào duì yú zhòng xié
调适生活起居才对。在身体不适时，当须医药；对于众邪
è guǐ dāng xū yǐ jīng jiè lái yuǎn lí píng cháng yīng shì fèng xián shèng dà dé jiù jì pín
恶鬼，当须以经戒来远离；平常应事奉贤圣大德，救济贫
kǔ rú guǒ nǐ néng zhè yàng fèng xíng bì néng dé gǎn shén zhī fú yòu rén mín tóng shí
苦；如果你能这样奉行，必能德感神祇，福佑人民，同时
yòng nǐ de zhī huì zì rán néng xiāo chú hěn duō fán nǎo xiàn shì jí xiáng píng ān ér wú
用你的智慧，自然能消除很多烦恼，现世吉祥平安而无

héng huò , rú guó nǐ néng chí jiè , duō yòng zhì huì , shēng shēng shì shì dōu huì píng ān jí
 横祸，如果你能持戒，多用智慧，生生世世都会平安吉
 xiáng 。 」 yú shì fó tuō jí shuō jié yán : 「 shì rì wéi míng gù , shì fù wéi ēn gù ,
 祥。」于是佛陀即说偈言：「事日为明故，事父为恩故，
 shì jūn yǐ lì gù , wén gù shì dào rén 。 rén wéi mìng shì yī , yù shèng yī háo qiáng , fǎ
 事君以力故，闻故事道人。人为命事医，欲胜依豪强，法
 zài zhì huì chù , fú xíng shì shì míng 。 chá yǒu zài wéi wù , bié bàn zài jí shí , guān
 在智慧处，福行世世明。察友在为务，别伴在急时，观
 qī zài fáng lè , yù zhī zhī zài shuō 。 wéi néng shī jiàn dào , jiě yí líng xué míng , yì yǔ
 妻在房乐，欲知智在说。为能师见道，解疑令学明，亦与
 qīng jìng běn , néng fèng chí fǎ cáng 。 wén néng jīn shì lì , qī zǐ kún dì yǒu , yì zhì hòu
 清净本，能奉持法藏。闻能今世利，妻子昆弟友，亦致后
 shì fú , jī wén chéng shèng zhì 。 néng shè wéi jiě yì , jiě zé jiè bù qióng , shòu fǎ yī fǎ
 世福，积闻成圣智。能摄为解义，解则戒不穷，受法依法
 zhě , cóng shì jí dé ān 。 shì néng sǎn yōu huī , yì chú bù xiáng shuāi , yù dé ān wěn
 者，从是疾得安。是能散忧患，亦除不祥衰，欲得安稳
 jí , dāng shì duō wén zhě 。 」
 吉，当事多闻者。」

cháng zhě wén fó shuō fǎ hòu , xīn zhōng de yí huò fán nǎo dòu xiāo chú le 。 yīn cǐ tā
 长者闻佛说法后，心中的疑惑烦恼都消除了。因此他
 qǐng liáng yī lái zhì bìng , ér qiě cóng cǐ xìn fèng fó fǎ 。 shēn tǐ yú shì hǎo le qiǎn lái ,
 请良医来治病，而且从此信奉佛法。身体于是好了起来，
 zhòng bìng xiāo chú , shēn xīn rú yǐn gān lù bān de qīng liáng zì zài , hòu lái yě néng zhèng dé shēng
 众病消除，身心如饮甘露般的清凉自在，后来也能证得声
 wén chū guó 。 tā de zōng zú guó rén , duì tā wú bú gōng jìng fú cóng 。
 闻初果。他的宗族国人，对他无不恭敬服从。

Shí Sì Duō Wén Pǐn Zhī Sì
十四、多闻品之四

cóng qián , mó jiē tuō guó de wáng shě chéng nán biān , yǒu yī zuò shēn shān , shān zhōng cáng
从前，摩揭陀国的王舍城南边，有一座深山，山中藏
yǒu wǔ bǎi duō ge dào zéi , tā men shí cháng zài shān lǐ jié shā lǚ kè , shǐ dé wú rén
有五百多个盗贼，他们时常在山里劫杀旅客，使得无人
gǎn tōng xíng shān lù 。 guó wáng yě céng pài bīng zhuī jiǎo , dàn shì dōu wú fǎ sù qīng shān zéi 。
敢通行山路。国王也曾派兵追剿，但是都无法肃清山贼。

dāng shí fó tuō zhèng zài gāi guó hōng fǎ , tā āi mǐn cǐ guó rén mín , yě lián niàn
当时佛陀正在该国弘法，他哀悯此国人民，也怜悯
nà xiē shān zéi de wú zhī , xiàn zài ruò bú qù dù huà nà qún shān zéi , jiāng lái kǒng nǎn
那些山贼的无知，现在若不去度化那群山贼，将来恐难
jiù dù 。
救度。

yú shì fó tuō huà zuò yī qí shì , chuān zhe huá lì , chéng mǎ dài jiàn , shǒu ná gōng
于是佛陀化作一骑士，穿着华丽，乘马带剑，手拿弓
shǐ , yǐ jīn yín zhuāng shì mǎ ān hé lè kǒu , yǐ míng yuè zhū guà zài mǎ jǐng shàng , tā jiù
矢，以金银装饰马鞍和勒口，以明月珠挂在马颈上，他就
qí zhe mǎ , míng xiǎng de jìn rù shān zhōng 。 shān zéi jiàn dào tā , yǐ wéi yǒu yǒu cái bǎo kě
骑着马，鸣响的进入山中。山贼见到他，以为又有财宝可

qiǎng , suǒ yǐ jiù chōng shàng qù
抢，所以就冲上去

bāo wéi tā , ér xiǎng bǎ tā
包围他，而想把他

shā diào 。
杀掉。

qí shì yú shì yǐ
骑士于是以

gōng jiǎn shè suǒ yǒu de shān
弓箭射所有的山

zéi , lìng měi ge shān zéi
贼，令每个山贼

dōu bèi shè le yī jiàn 。 tóng
都被射了一箭。同

shí bǎ dāo xiàng zéi qún yī
时把刀向贼群一

zhǐ , shǐ měi ge shān zéi dōu
指，使每个山贼都

āi le yī dāo lǐng tā men shāng tòng rù gǔ quán dǒu dǎo zài dì shàng fān gǔn shēn yīn kǒu
挨了一刀，令他们伤痛入骨，全都倒在地上翻滚呻吟，叩
tóu guī jiàng de shuō : 「 nín shì hé fāng shén shèng ? qǐng nín rǎo le wǒ men ba qiú nín bǎ
头归降的说：「您是何方神圣？请您饶了我们吧！求您把
wǒ men shēn shàng de jiàn bā diào shāng kǒu shí zài tài tòng le 。
我们身上的箭拔掉，伤口实在太痛了。」

qí shì gào sù tā men shuō : 「 zhè ge shāng bù suàn tòng , jiàn yě shè dé bù shēn ,
骑士告诉他们：「这个伤不算痛，箭也射得不深，
shì jiān shàng zuì tòng kǔ de mò guò yú yōu shāng ; ér hài rén zuì shēn de mò guò yú yú
世间上最痛苦的，莫过于忧伤；而害人最深的，莫过于愚
mèi wú zhī nǐ men yīn tān xīn ér yōu shāng yú mèi de cán shā rén mín suǒ yǐ xīn
昧无知。你们因贪心而忧伤，愚昧的残杀人民，所以（心
zhōng) dāo shāng jiàn dú dōu bú huì hǎo nǐ men zhè liǎng ge chuāng shāng tài shēn le jiù shì dà
中）刀伤箭毒都不会好。你们这两个创伤太深了，就是大
lì shì yě bú néng jiù bá wéi yǒu cóng jīng diǎn jiè lǜ zhōng duō xué xī zhì huì zhēn lǐ ,
力士也不能救拔。惟有从经典戒律中，多学习智慧真理，
xiū xíng zhì liáo xīn bīng de dào dé zhè yàng cái néng bá chú tān ài yōu huān yú chī ào
修行治疗心病的道德，这样才能拔除贪爱忧患、愚痴傲
mǎn zhì fú gāng qiáng de tān yù yǒng dé ān wěn !
慢，制伏刚强的贪欲，永得安稳！」

yú shì qí shì xiàn chū fó shēn xiāng hǎo guāng míng yǐ jié lái gào sù tā men :
于是骑士现出佛身，相好光明，以偈来告诉他们：
「 zhuó chuāng wú guò yōu shè jiǎn wú guò yú shì zhuàng mò néng bá wéi cóng duō wén chú 。
「 研疮无过忧，射箭无过愚；是壮莫能拔，唯从多闻除。
máng zhé cóng dé yǎn àn zhě cóng dé zhú shì dǎo shì jiān rén rú mù yǐn wú mù shì
盲者从得眼，暗者从得烛；示导世间人，如目引无目。是
gù kě shě chí lí mǎn háo fù lè wù xué shì wén zhě shì míng jī jù dé zhè
故可舍痴，离慢豪富乐；务学事闻者，是名积聚德。」这
wǔ bǎi rén jiàn dào fó tuó de guāng míng miào xiāng yòu wén dào cǐ jié quán bù dǎo tóu guī yī
五百人见到佛陀的光明妙相，又闻到此偈，全部叩头皈依
fó tuó bìng shòu wǔ jiè chàn huí gǎi guò yīn ér shēn shàng de shāng tòng dōu hǎo le cóng
佛陀，并受五戒，忏悔改过，因而身上的伤痛都好了。从
cǐ yǐ hòu mó jiē tuó guó de sì biān ān níng rén mín huān xǐ 。
此以后，摩揭陀国的四边安宁，人民欢喜。

Shí Wǔ Dǔ Xìn Pǐn Zhī Yī
十五、笃信品之一

cóng qián shè wèi guó dōng nán fāng yǒu yī tiáo dà jiāng zài jiāng àn biān zhù yǒu wǔ
从前，舍卫国东南方有一条大江，在江岸边住有五
bǎi duō hù rén jiā tā men dōu wèi tīng guò fó fǎ jiù shì déng dé xíng ér xí xìng gāng
百多户人家，他们都未听过佛法、救世等德行，而习性刚
qiáng tān lì zì sī fó tuó xiǎng dào zhè xiē rén jiā yīng dāng dù huà yú shì lái dào jiāng
强，贪利自私。佛陀想到这些人应当度化，于是来到江
biān zuò zài yī kē shù xià
边，坐在一棵树下。

tā men jiàn dào fó tuó shēn xiāng fàng guāng dōu hěn jīng yì de lái lǐ jìng fó tuó
他们见到佛陀身相放光，都很惊异的来礼敬佛陀，
hé wèn hòu fó tuó de shēng huó qǐ jū yú shì fó tuó mìng tā men zuò xià wèi tā men
和问候佛陀的生活起居。于是，佛陀命他们坐下，为他们
shuō fǎ dàn shì yīn wèi tā men xí guǎn yú zhà qī suǒ yǐ dōu bù xiāng xìn fó tuó de jiāo
说法，但是因为他们习惯于诈欺，所以都不相信佛陀的教
huì
诲。

fó tuó biàn huà zuò líng yī ge rén cóng duì àn yuè jiāng tà shuǐ ér lái tā lái
佛陀便化作另一个人，从对岸越江踏水而来。他来
dào fó qián fú dì lǐ fó tā men jiàn le dōu jīng qí de wèn zhè wèi huà rén (fó
到佛前，伏地礼佛，他们见了，都惊奇的问这位化人（佛

tuó huà shēn) : 「 zì cóng wǒ mén zǔ xiān lái dào zhè lǐ , zhì jīn wǒ mén hái wèi céng tīng
陀化身) : 「自从我们祖先来到这里，至今我们还未曾听
shuō guō , yǒu rén zài shuǐ shàng xíng zǒu 。 nǐ shì shén me rén ? wéi hé néng zǒu zài shuǐ shàng
说过，有人在水上行走。你是什么人？为何能走在水上
èr bù chén xià qù ? 」
而不沉下去？」

huà rén huí dá shuō : 「 wǒ zhǐ shì jiāng nán duì àn de pǔ tōng lǎo bǎi xìng , tīng
化人回答说：「我只是江南对岸的普通老百姓，听
shuō fó tuó zài cǐ shuō fǎ , wǒ xiǎng zuò chuán dù jiāng lái zhè lǐ tīng fó fǎ , dàn shì dāng
说佛陀在此说法，我想坐船渡江来这里听佛法，但是当
shí què méi yǒu dù chuán , àn biān de rén gào sù wǒ shuō : 『 zhè jiāng shuǐ dà yuē zhǐ yǒu jiǎo
时却没有渡船，岸边的人告诉我说：『这江水大约只有脚
huái shēn ba , nǐ hé bù zì jǐ shì dù kàn kàn ? 』 wǒ jiù xiāng xìn tā de huà , zǒu zhe
踝深吧！你何不自己试渡看看？」我就相信他的话，走着
guò lái le , qí shí wǒ yě méi yǒu shén me qí shù ā ! 」
过来了，其实我也没有什么奇术啊！」

fó tuó tīng le huà rén de huà , jiù zàn měi de shuō : 「 bú cuò ! yí ge rén ruò
佛陀听了化人的话，就赞美的说：「不错！一个人若
néng jiān chí 『 chéng xìn 』 chù shì wéi rén , jiù néng dù guò shēng sǐ de dà hǎi , zhè jǐ lǐ
能坚持『诚信』处世为人，就能渡过生死的大海，这几里
kuān de jiāng miàn , yǒu shén me xī qí ? 」
宽的江面，有什么稀奇？」

yīn cǐ , fó tuó jiù yǐ jié shuō : 「 xìn néng dù yuān , shè wéi chuán shī ; jīng jìn
因此，佛陀就以偈说：「信能渡渊，摄为船师；精进
chú kǔ , huì dào bī àn 。 shì yǒu xìn xíng , wéi shèng suǒ yù ; lè wú wéi zhě , yí qiè
除苦，慧到彼岸。士有信行，为圣所誉；乐无为者，一切
fú jiě 。 xìn nǎi dé dào , fǎ zhì miè dù , cóng wén dé zhì , suǒ dào yǒu míng 。 xìn zhī
缚解。信乃得道，法致灭度，从闻得智，所到有明。信之
yǔ jiè , huì yì néng xíng , jiàn fū dù huì , cóng shì tuō yuān 。 」
与戒，慧意能行，健夫度慧，从是脱渊。」

cūn rén tīng le fó tuó de zhè fān kāi shì , kāi shǐ xīn shēng xìn yǎng , tā men yí
村人听了佛陀的这番开示，开始心生信仰，他们一
tóng shòu le wǔ jiè , chéng wéi zài jiā jū shì 。 yóu yú cūn rén xiāng xìn fó fǎ , kāi shǐ xiū
同受了五戒，成为在家居士。由于村人相信佛法，开始修
xíng , zhōng yú shǐ fó fǎ pǔ biān de chuán wén 。
行，终于使佛法普遍的传闻。

Shí Liù Dǔ Xìn Pìn Zhī Èr
十六、笃信品之二

cóng qián fó tuó zài shì shí yǒu yī wèi xiū tuó luó dà cháng zhě cái fù wú
从前，佛陀在世时，有一位修陀罗大长者，财富无
shù xìn shǒu dào dé tā fā shì zài měi nián de shí èr yuè bā rì gòng qǐng fó tuó hé
数，信守道德。他发誓在每年的十二月八日，恭请佛陀和
sēng zhòng lái jiā gòng yǎng zhí dào lín sǐ shí hái mìng lìng zǐ sūn mēn yào fèng xíng tā de
僧众来家供养，直到临死时，还命令子孙们要奉行他的
yí yán bú yào fèi wàng 。
遗言，不要废忘。

cháng zhě de ér zǐ bǐ luó tuó hòu lái jiā dào shuāi luò biàn dé fēi cháng pín qióng
长者的儿子比罗陀，后来家道衰落，变得非常贫穷。
dào le shí èr yuè tā yīn bù zhī rú hé lái gòng yǎng fó tuó ér chóu méi bú lè fó
到了十二月，他因不知如何来供养佛陀，而愁眉不乐。佛
tuó mìng mù lián bī qiū qù tàn xún bǐ luó tuó nǐ fù qīn gòng yǎng fó tuó hé sēng zhòng de
陀命目连比丘去探询比罗陀：「你父亲供养佛陀和僧众的
shí èr yuè kuài dào le nǐ xiǎng rú hé lái bàn ? 」 bǐ luó tuó dá shuō : 「 fù qīn yí
十二月快到了，你想如何来办？」比罗陀答说：「父亲遗
mìng wǒ bù gǎn wéi bèi dàn yuàn fó tuó néng gòu guāng lín shòu gòng 。
命，我不敢违背。但愿佛陀能够光临受供。」

dào le bā rì de zhōng wǔ bǐ luó tuó hé qī zǐ xiàng niáng jiā jiè le bǎi liǎng huáng
到了八日的中午，比罗陀和妻子向娘家借了百两黄
jīn zhè shí cái jí máng de jiāng bàn gòng de shì qíng zhǔn bèi tuǒ dāng fó tuó yǔ sēng zhòng
金，这时才急忙的将办供的事情准备妥当。佛陀与僧众
lái dào bǐ luó tuó jiā zhōng shòu gòng gòng yǎng wán hòu bǐ luó tuó hěn huān xǐ yí diǎn yě
来到比罗陀家中受供，供养完后，比罗陀很欢喜，一点也

bú hòu huī yòng le
不后悔用了
zhè me duō qián 。
这么多钱。
jiù zài dāng tiān yè
就在当天夜
lǐ tā jiā zhōng
里，他家中
yǐ qián cáng fàng bǎo
以前藏放宝
wù de dì fāng ，
物的地方，

yòu zhuāng mǎn le xǔ
又装满了许

duō bǎo wù 。
多宝物。

cì rì zǎo
次日早

shàng , bǐ luó tuó
上，比罗陀

fū fū jiàn dào zhè
夫妇见到这

xǔ duō bǎo wù ,
许多宝物，

xīn zhōng yòu xǐ yòu
心中又喜又

pà , tā men hài pà guān fǔ lái chá wèn , cóng nǎ lǐ dé dào zhè xiē bǎo wù ? yú shì tā men jué dìng qián qù wèn fó tuó , yīng gāi rú hé chǔ lǐ 。

fó tuó gào sù bǐ luó tuó : 「 nǐ ān xīn de yòng zhè xiē cái bǎo ! nǐ néng gòu xìn cóng fù qīn de yí jiào , ér qiě chí shǒu jiè lǜ , zhōng shēn bù biàn , yǐ jù zú 『 xìn 、 jiè 、 cǎn 、 kuì 、 wén 、 shī 、 huì 』 děng xiū xíng zhě de qī zhǒng cái bǎo , zhè xiē cái bǎo yòu dōu shì yóu fú dé gǎn zhāo ér lái de , bù huì dài lái zāi huò de 。 」

yú shì fó tuó yǐ gē shuō : 「 xìn cái jiè cái , cǎn kuì yì cái , wén cái shī cái , huì wéi qī cái 。 cóng xìn shǒu jiè , cháng jìng guān fǎ ; huì ér lǚ xíng , fèng jiào bù wàng 。 shēng yǒu cǐ cái , bù wèn nán nǚ ; zhōng yǐ bù pín , xián zhě shì zhēn 。 」

bǐ luó tuó wén fó suǒ shuō , gèng jiā dǔ xìn , tā dǐng lǐ guò fó tuó zhī hòu , hěn huān xǐ de huí jiā 。 tóng shí yě bǎ fó tuó de jiào shì lái gào jiè jiā rén , yīn ér xìn yǎng bù duàn , dōu dé dào le fó fǎ de yì chù 。

Shí Qī Jiè Shèn Pǐn
十七、戒慎品

cóng qián zài bō luó nài guó yǒu yī zuò shān lí chéng wài sì wǔ shí lǐ yuǎn 。
从前，在波罗奈国有一座山，离城外四五十里远。

yǒu wǔ wèi shā mén zài nà shān shàng xiū dào tā men dōu shì zǎo chén xià shān qù xiàng rén qǐ
有五位沙门在那山上修道，他们都是早晨下山去向人乞

shí shí hòu huí shān yào dào wǎn shàng cái néng zǒu huí shān shàng yóu yú měi tiān de wǎng fǎn
食，食后回山，要到晚上才能走回山上。由于每天的往返

pí lèi zhǐ shǐ tā men bù kān zuò chán sī wéi zhèng dìng zhè yàng jīng guò hǎo duō nián
疲累，致使他们不堪坐禅，思惟正定，这样经过好多年，

dōu bù néng dé dào fó tuó lián mǐn tā men zhè yàng láo ér wú huò yú shì jiù huà zuò
都不能得道。佛陀怜愍他们这样劳而无获，于是就化作

yī wèi xiū dào rén lái dào tā men de zhù chù wèn tā men shuō : 「 nǐ men zài zhè lǐ
一位修道人，来到他们的住处，问他们说：「你们在这里

yīn jū xiū dào huì bú huì xīn kǔ ? 」 tā men huí dá shuō : 「 wǒ men zhè lǐ lí chéng
隐居修道，会不会辛苦？」他们回答说：「我们这里离城

hěn yuǎn yóu yú shēn tǐ xū yào yǐn shí wéi le dào chéng lǐ qǐ shí bì xū tiān tiān liǎng
很远，由于身体需要饮食，为了到城里乞食，必须天天两

chù wǎng fǎn suǒ yǐ fēi cháng pí láo wǒ men yī zhǐ dōu shì rú cǐ qín kǔ zǎo chū wǎn
处往返，所以非常疲劳，我们一直都是如此勤苦，早出晚

guī dào le wǎn shàng huí lái shí dōu hěn pí lèi yě jiù wú lì zuò chán xiū dào le 。
归，到了晚上回来时，都很疲累，也就无力坐禅修道了。

wǒ men cǐ shēng dà gài jiù shì zhè yàng de guò ba ! 」
我们此生大概就是这样的过吧！」

xiū dào rén gào sù tā men shuō : 「 yī wèi xiū dào zhě , yīng gāi yǐ chí jiè shè
 修道人告诉他们：「一位修道者，应该以持戒摄
 xīn wéi běn xíng , xíng tǐ bù guò zhǐ shì ge chòu pí náng , qīng jìng de zì xìng cái shì kě
 心为本行，形体不过只是个臭皮囊，清净的自性才是可
 guì , suǒ yǐ níng kě shě mìng yě bù néng pò jiè 。 yǐn shí shì wèi le zhī chí shēn tǐ , yǐ
 贵，所以宁可舍命也不能破戒。饮食是为了支持身体，以
 biàn néng shè xīn rù dìng 。 xiū xíng zhě xū nèi xué zhǐ guān , cái néng miè chú wàng xīn , chéng jiù
 便能摄心入定。修行者须内学止观，才能灭除妄心，成就
 dào yè 。 rú guǒ zhǐ shì wèi le tián bǎo dù pí , chēng xīn rú yì , zhè yòu zěn me néng gòu
 道业。如果只是为了填饱肚皮，称心如意，这又怎么能够
 le shēng tuō sǐ 。 wǒ xī wàng gè wèi míng tiān bú yào zài qù qǐ shí le , yóu wǒ lái gòng yǎng
 了生脱死？我希望各位明天不要再去乞食了，由我来供养
 nǐ men ba ! nǐ men míng tiān hào hào de xiū xi 。 」

zhè shí , wǔ wèi shā mén dōu fēi cháng huān xǐ , tā men ān xīn dìng yì , bú yòng zài
 这时，五位沙门都非常欢喜，他们安心定意，不用再
 qù dān xīn míng tiān de shì le 。 dào le gé tiān de zhōng wǔ , zhè wèi xiū dào rén sòng yǐn shí
 去担心明天的事了。到了隔天的中午，这位修道人送饮食
 lái le , tā men chī bǎo hòu , jué dé ān hé wù dàn , jiàn néng shè xīn 。 yú shì zhè wèi
 来了，他们吃饱后，觉得安和恬淡，渐能摄心。于是这位
 xiū dào rén , yǐ jié yán shuō : 「 bǐ qiū lì jiè , shǒu shè zhū gēn ; shí zhī zì jié ,
 修道人，以偈言说：「比丘立戒，守摄诸根；食知自节，
 wú yì líng yīng 。 yǐ jiè jiàng xīn , shǒu yì zhèng dìng ; nèi xué zhǐ guān , wú wàng zhèng zhì 。
 寤意令应。以戒降心，守意正定；内学止观，无忘正智。
 míng zhé shǒu jiè , nèi sī zhèng zhì ; xíng dào rú yīng , zì jìng chú kǔ 。 」

xiū dào rén shuō wán cǐ jié hòu , xiǎn xiàn fó shēn guāng míng miào xiāng 。 zhè wǔ wèi bǐ
 修道人说完此偈后，显现佛身光明妙相。这五位比
 qiū jīng shén zhèn fèn bù yǐ , tā men suí jí sī wéi jiè dìng , yīn ér dōu zhèng dé ā luó hàn
 丘精神振奋不已，他们随即思惟戒定，因而都证得阿罗汉
 guǒ wèi 。
 果位。

Shí Bā Wéi Niàn Pǐn
十八、惟念品

cóng qián fó tuó zài shì shí, fú jiā shā wáng shì píng shā wáng de hào péng yǒu, fú
从前佛陀在世时，弗加沙王是瓶沙王的好朋友，弗
jiā shā wáng bù zhī dào fó fǎ, dàn céng zuò qī bǎo huá sòng gěi píng shā wáng, píng shā wáng
加沙王不知道佛法，但曾做七宝华送给瓶沙王，瓶沙王
shōu xià hòu, yòu bǎ tā gòng fèng gěi fó tuó, bìng qiě gào sù fó tuó shuō: 「wǒ de hào
收下后，又把它供奉给佛陀，并且告诉佛陀说：「我的好
yǒu fú jiā shā wáng sòng gěi wǒ zhè qī bǎo huá, xiàn zài wǒ bǎ tā gòng fèng gěi fó tuó,
友弗加沙王送给我这七宝华，现在我把它供奉给佛陀，
dàn yuàn néng yǐ cǐ gōng dé, lìng tā xīn kāi yì jiě, jiàn fó wén fǎ, bìng qiě gòng yǎng suǒ
但愿能以此功德，令他心开意解，见佛闻法，并且供养所
yǒu de sēng zhòng. dàn shì wǒ bù zhī dào yòng shén me dōng xī lái huí bào tā? 」
有的僧众。但是我不知道用什么东西来回报他？」

fó tuó gào sù
佛陀告诉

píng shā wáng: 「nǐ jiù
瓶沙王：「你就
xiě yī bù shí èr yīn yuán
写一部十二因缘
jīng sòng gěi tā, tā kàn
经送给他，他看
le zhè běn jīng, bì dìng
了这本经，必定
huì duì fó fǎ shēng qǐ xīn
会对佛法生起信

xīn jìn ér tōng jiě fó fǎ. píng shā wáng tīng cóng fó tuó de zhǐ shì, xiě hǎo shí èr
心，进而通解佛法。」瓶沙王听从佛陀的指示，写好十二
yīn yuán jīng, sòng gěi fú jiā shā wáng, bìng qiě qǐng tā xiáng dú hé sī wéi jīng yì, yǐ gòng
因缘经，送给弗加沙王，并且请他详读和思惟经义，以共
cháng fǎ wèi。
尝法味。

fú jiā shā wáng dé jīng xiáng dú zhī hòu, fǎn fù shěng sī, zhōng yú liǎo jiě jīng yì。
弗加沙王得经详读之后，反复省思，终于了解经义。

tā shēn shēn zàn tàn de shuō: 「fó lǐ jīng miào, néng dìng xīn ān guó, wǔ yù zhēn shì fán
他深深赞叹的说：「佛理精妙，能定心安国，五欲真是烦
nǎo de gēn yuán, wǒ duō shēng yǐ lái chén mí bù xǐng, dào jīn tiān cái xǐng wù. wǒ bù néng
恼的根源，我多生以来沉迷不醒，到今天才醒悟。我不能

再贪恋世俗情了！」他随即召集群臣，将国事交付给太子，然后便自行剃头，穿着法服，受持瓦钵，行脚到王舍城外，在一户制陶人家挂单借宿。在隔天入城乞食后，准备到佛陀的精舍诵经受戒。

佛陀知道弗加沙明天入城乞食时，生命将终。佛陀怜愍他从远道而来，却不得见佛闻经，于是化作沙门，来到这户制陶人家，要求寄宿。那陶家主人告诉沙门说：「前天有一位沙门，住在我家的窑中，你可以和他住在一起。」于是沙门进入窑里，坐在一边，他问弗加沙说：「你从什么地方来？师父是谁？为什么出家作沙门？见过佛陀吗？」弗加沙说：「我没见过佛陀，只是看了十二因缘经以后，便作了沙门。我准备明天入城乞食后，就去拜见佛陀。」

沙门说：「人命危脆，朝夕无常！我们应常观想自己的身体，是由地水火风合成散灭的。思惟空净不生不灭的真理，多布施持戒，如能觉知世间无常之理，也就和亲见佛陀没有什么不同！现在你就不用去想明天的事。」

这时沙门即说偈言：「夫人得善利，乃来自归佛；是故当昼夜，常念佛法众；已知自觉意，是为佛弟子；常当昼夜

niǎn fó yǔ fǎ jī
念，佛与法及

zhòng niàn shēn niàn fēi
众；念身念非

cháng niàn jiè bù shī
常，念戒布施

dé kōng bù yuàn wú
德；空不愿无

xiǎng zhòu yè dāng niàn
想，昼夜当念

shì
是。」

cǐ shí shā mén zài yú yāo zhōng wéi fú jiā shā yǎn shuō shēn miào de fó lǐ fú
此时，沙门在于窑中，为弗加沙演说深妙的佛理，弗
jiā shā wáng sī wéi zhī hòu shè xīn rù yú dìng jìng jí zhèng dé ā nà hán guǒ fó tuó
加沙王思惟之后，摄心入于定境，即证得阿那含果。佛陀
zhī dào fú jiā shā wáng yǐ jué zhī fǎ yì biàn xiàn chū fó shēn guāng míng xiāng hǎo fú jiā shā
知道弗加沙王已觉知法义，便现出佛身光明相好，弗加沙
wáng fēi chāng jīng xǐ de dǐng lǐ fó tuó fó tuó zài gào sù tā shuō zuì xiāng yě shì wú
王非常惊喜的顶礼佛陀。佛陀再告诉他说：「罪相也是无
cháng de suǒ yǐ nǐ yě bù bǐ hài pà。」 fú jiā shā wáng shuō jǐng zūn nín de jiào
常的，所以你也不必害怕。」弗加沙王说：「敬遵您的教
dǎo shuō wán hòu fó tuó jiù lí qù le。
导！」说完后，佛陀就离开了。

dì èr tiān wǔ fàn qián fú jiā shā wáng zài rù chéng qǐ shí jīng guò chéng mén zhōng
第二天午饭前，弗加沙王在入城乞食，经过城门中，
gāng hǎo yǒu yī tóu gāng shēng chǎn de mǔ niú wéi le bǎo hù tā de xiǎo niú jié guǒ chù dào
刚好有一头刚生产的母牛，为了保护它的小牛，结果触到
fú jiā shā fú jiā shā de dù zǐ bèi chù pò ér zhōng yú sǐ qù sǐ hòu jí shēng dào
弗加沙，弗加沙的肚子被触破，而终于死去。死后即生到
ā nà hán tiān fú jiā shā sǐ hòu fó tuó pài qiān dì zǐ mēn bǎ tā de yí tǐ huǒ
阿那含天。弗加沙死后，佛陀派遣弟子们把他的遗体火
huà bìng qiè zào tā bǎo chí qǐ lái bìng qiè gào sù dì zǐ mēn shuō zuì yè de qǐ
化，并且造塔保持起来，并且告诉弟子们说：「罪业的起
yīn gēn yuán nǐ mēn bù kě bù xiǎo xīn fáng fàn!
因根源，你们不可不小心防范！」

zhù pīng shā wáng jiù shì mó jiē tuó guó de guó wáng pīn pó suǒ luó wáng。
注：瓶沙王就是摩揭陀国的国王频婆娑罗王。

Shí Jiǔ Cí Rén Pǐn Zhī Yī
十九、慈仁品之一

cóng qián fó tuó zài wáng shè chéng shí chéng wài wù bǎi lǐ yuǎn de shān zhōng zhù zhe
从前，佛陀在王舍城时，城外五百里远的山中，住着
yī hù zhuān yǐ dǎ liè wéi shēng de rén jiā tā men xìn fèng de shì guǐ shén ér bù zhī shì
一户专以打猎为生的人家，他们信奉的是鬼神，而不知
fó fǎ 佛法。

fó tuó wéi dù huà tā men biàn lái dào tā men de zhù chù qián zuò zài shù
佛陀为度化他们，便来到他们的住处前，坐在树
xià dāng shí nán zǐ dōu yǐ chū wài dǎ liè zhǐ yǒu fù nǚ zài jiā tā men jiàn dào
下。当时，男子都已出外打猎，只有妇女在家。她们见到
fó tuó de guāng míng shēn xiàng yǐ wéi fó tuó shì yī wèi shén dōu hěn jīng xǐ de lái lǐ bài
佛陀的光明身相，以为佛陀是一位神，都很惊喜的来礼拜
fó tuó bìng qié zhǔn bèi gòng yǎng fó tuó fàn shí 佛陀，并且准备供养佛陀饭食。

fó tuó gào sù tā men shā shēng de zuì hé rén cí hù shēng de fú bào tā men tīng
佛陀告诉她们杀生的罪和仁慈护生的福报，她们听
le dōu hěn huān xǐ yào yǐ ròu shí lái gòng yǎng fó tuó fó tuó shuō yī jù fó
了都很欢喜，要以肉食来供养佛陀。佛陀说：「依据佛
fǎ shì bù kě yǐ shí ròu wǒ shì chī guò fàn hòu cái lái de nǐ men bù bì wéi wǒ
法，是不可以食肉。我是吃过饭后才来的，你们不必为我
zhǔn bèi dōng xī zài shì jiān shàng néng chī de dōng xī tài duō le nǐ men wéi hé bù chī
准备东西。在世间上，能吃的东西太多了，你们为何不吃

yí xiē yǒu yì shēn xīn de shí wù què yào dá liè shā shēng rén shí wú gǔ yīng dāng
一些有益身心的食物，却要打猎杀生？人食五谷，应当
lián mǐn zhòng shēng tā mén yě hěn ài xī zì jǐ de shēng mìng nǐ men shā hài zhòng shēng yǎng
怜悯众生，它们也很爱惜自己的生命，你们杀害众生养
huó zì jǐ sǐ hòu huì duò è dào de zhǐ yǒu cí bēi bú shā shēng cái néng ān wěn wú
活自己，死后会堕恶道的。只有慈悲不杀生，才能安稳无
huān
患。」

yú shì fó tuó jí shuō jiè yán : 「 wéi rén bú shā cháng néng shè shēn shì chù bú
于是佛陀即说偈言：「为仁不杀，常能摄身；是处不
sǐ suǒ shì wú huān bú shā wéi rén shèn yán shǒu xīn shì chù bú sǐ suǒ shì wú
死，所适无患。不杀为仁，慎言守心；是处不死，所适无
huān chuí gōng wú wéi bú hài zhòng shēng wú suǒ rǎo nǎo shì yīng fàn tiān cháng yǐ cí
患。垂拱无为，不害众生；无所扰恼，是应梵天。常以慈
āi jìng rú fó jiào zhī zú zhī zhǐ shì dù shēng sǐ 。」
哀，净如佛教；知足知止，是度生死。」

fó tuó shuō wán hòu yǒu xiē nán rén dǎ liè huí lái le yóu yú fù nǚ mén zài
佛陀说完后，有些男人打猎回来了。由于妇女们在
tīng fó fǎ dōu méi lái yíng jiē zhè xiē nán rén hěn jīng yí de diū xià liè wù pǎo huí
听佛法，都没来迎接，这些男人很惊疑的丢下猎物，跑回
jiā zhōng zhí dào kàn jiàn tā mén de tài tài dōu zuò zài fó qián hé zhǎng tīng jīng jiù hěn
家中。直到看见他们的太太，都坐在佛前合掌听经，就很
shēng qì de xiǎng ǒu dǎ fó tuó 。
生气的想殴打佛陀。

zhè xiē fù nǚ kàn dào tā mén de zhàng fū nà me shēng qì jiù quàn gào tā mén
这些妇女看到她们的丈夫那么生气，就劝告他们
shuō : 「 zhè shì yī wèi shén rén nǐ men bú yào wú lǐ luàn lái 。」 zhè xiē nán rén zài
说：「这是一位神人，你们不要无礼乱来。」这些男人在
huǐ guò hòu xiàng fó tuó dǐng lǐ 。
悔过后，向佛陀顶礼。

fó tuó zhòng wéi tā mén jiě shuō shā shēng de zuì guò rén cí bú shā de hào chù 。
佛陀重为他们解说杀生的罪过，仁慈不杀的好处。
tā mén liǎo jiě yǐ hòu dōu guī zài fó qián shuō : 「 wǒ men shēng chǎng zài shēn shān zhōng yǐ
他们了解以后，都跪在佛前说：「我们生长在深山中，以
dǎ liè wéi shēng zuì guò lèi jī rú shān yào yòng shén me fāng fǎ cái néng miǎn chú wǒ mén
打猎为生，罪过累积如山，要用什么方法，才能免除我们
de zuì bào ?」
的罪报？」

yú shì fó tuō jí shuō jié yán : 「 lǚ xíng rén cí , bó ài jì zhòng ; yǒu shí yī
 于是佛陀即说偈言：「履行仁慈，博爱济众；有十一
 yù fú cháng suí shēn wò ān jué ān bú jiàn è mèng tiān hù rén ài bú dú bú
 誉，福常随身，卧安觉安，不见恶梦，天护仁爱，不毒不
 bīng shuǐ huǒ bú sàng suǒ zài dé lì sǐ shēng fān tiān shì wéi shí yī 。 」
 兵，水火不丧，所在得利，死升梵天，是为十一。」

fó tuō shuō wán hòu zhè lǐ de nán nǚ dà xiǎo dōu hěn huān xǐ de xìn fèng fó
 佛陀说完后，这里的男女大小，都很欢喜的信奉佛
 fǎ yě dōu shòu chí le wǔ jiè fó tuō gào sù wáng shě chéng de pín pó suǒ luó wáng shuō :
 法，也都受持了五戒。佛陀告诉王舍城的频婆娑罗王说：

nǐ tí gòng tǔ dì hé liáng shí zhǒng zǐ gěi tā men ràng tā men zhòng tián ba zhè yàng
 「你提供土地和粮食种子给他们，让他们种田吧！这样
 rén zhèng guǎng shī yú rén mín guó jiā cái huì xīng shèng ān níng 。 」
 仁政广施于人民，国家才会兴盛安宁。」

Èr Shí Cí Rén Pǐn Zhī Èr 二十、慈仁品之二

cóng qián zài yìn dù biān jìng yǒu yí ge dà guó guó wáng míng jiào hé mò zhè
 从前，在印度边境有一个大国，国王名叫和默，这
 lǐ de rén cóng wèi jiàn guó fó fǎ shèng miào de jiào huà tā men quán dōu xìn fèng xié mó wài
 里的人从未见过佛法圣妙的教化。他们全都信奉邪魔外
 dào jīng cháng shā shēng jì sì 。
 道，经常杀生祭祀。

dāng shí guó wáng de mǔ qīn huàn le zhòng bìng suī rán pài qiān xǔ duō yī shī lái
 当时，国王的母亲患了重病，虽然派遣许多医师来
 zhěn zhì shèn zhì hái qǐng nǚ wū qiú fú zhòu jīng nián lèi yuè dōu wèi quán yù yú shì guó
 诊治，甚至还请女巫求符咒，经年累月都未痊愈。于是国
 wáng yòu zhāo lái èr bǎi wèi pó luó mén bìng gòng yǎng yīn shí tóng shí gào sù tā men shuō :
 王又召来二百位婆罗门，并供养饮食，同时告诉他们说：

wó mǔ qīn yǐ jīng bìng
 「我母亲已经病
 le hěn jiǔ nǐ men zhī
 了很久，你们知
 dào shì shén me yuán yīn
 道是什么原因？
 rú hé cái néng zhì hǎo wǒ
 如何才能治好我
 mǔ qīn de bìng ? 」
 母亲的病？」

pó luó mén huí dá shuō : 「 zhè shì yīn wéi xīng sù cuò luàn , yīn yáng bù tiáo , cái
婆罗门回答说：「这是因为星宿错乱，阴阳不调，才
shǐ tài hòu bìng dé zhè me jiǔ 。 yào zhì hǎo tài hòu de bìng , bì xū zài chéng wài kōng kuàng
使太后病得这么久。要治好太后的病，必须在城外空旷
de dì fāng , jǔ xíng shān yuè xīng sù dà jì , bìng yào yī bǎi tóu bù tóng de chù shēng hé yī
的地方，举行山岳星宿大祭，并要一百头不同的畜生和一
ge xiǎo hái , shā lái jì tiān , ér qiě guó wáng yào bǎ tài hòu dài dào zhè lǐ , guī bài qǐ
个小孩，杀来祭天，而且国王要把太后带到这里，跪拜祈
dǎo , rán hòu bìng jiù huì hǎo 。 」
祷，然后病就会好。」

guó wáng tīng hòu suí jí mìng lìng dài lái yī ge xiǎo hái , hé yī bǎi tóu gè zhǒng chù
国王听后随即命令带来一个小孩，和一百头各种畜
shēng , dào chéng wài jì tǎn , zhǔn bèi bǎ rén chù shā lái jì tiān 。
生，到城外祭坛，准备把人畜杀来祭天。

fó tuó běn dà cí dà bēi , pǔ dù zhòng shēng zhī xīn , lián mǐn zhè ge guó wáng
佛陀本大慈大悲，普渡众生之心，怜悯这个国王
de yú mèi : 「 wéi shén me yào shā hài zhè me duō shēng mìng , lái jiù tā mǔ qīn yī tiáo
的愚昧：「为什么要杀害这么多生命，来救他母亲一条
mìng ? 」 yú shì fó tuó shuài lǐng zhòng dì zǐ , lái dào zhè ge guó jiā , zài chéng dōng mén de
命？」于是佛陀率领众弟子，来到这个国家，在城东门的
dào lù shàng , gāng hǎo yù dào guó wáng hé pó luó mén zhè yī xíng rén , zhèng qū gǎn zhe yī
道路上，刚好遇到国王和婆罗门这一行人，正驱赶着一
qún rén chù , āi míng ér lái 。
群人畜，哀鸣而来。

hé mò guó wáng yáo jiàn fó tuó shēn xiàng yuán mǎn guāng míng , rén mín jiàn le , mò bú jìng
和默国王遥见佛陀身相圆满光明，人民见了，莫不敬
ài , jiù lián bèi qū gǎn de rén chù yì bèi fó guāng gǎn dòng , jiē yuàn qiú jiě tuō 。 hé mò
爱，就连被驱赶的人畜亦被佛光感动，皆愿求解脱。和默
jià chē dào fó tuó miàn qián , xià chē xiàng fó tuó lǐ bài 。 fó tuó mìng tā zuò xià , wèn tā
驾车到佛陀面前，下车向佛陀礼拜。佛陀命他坐下，问他
yào dào hé chù qù ?
要到何处去？

guó wáng hé zhǎng huí dá shuō : 「 wǒ de mǔ qīn jiǔ bìng bù yù , wǒ xiàn zài zhèng
国王合掌回答说：「我的母亲久病不愈，我现在正
yào dài zhe zhè xiē rén chù , qù jǔ xíng xīng sù shān yuè de jì diǎn , wéi wǒ mǔ qīn jiě
要带着这些人畜，去举行星宿山岳的祭典，为我母亲解
è xiāo zāi , xī wǎng zhè yàng néng gòu zhì hǎo mǔ qīn de bìng 。 」
厄消灾，希望这样能够治好母亲的病。」

fó tuó gào sù tā shuō : 「 nǐ tīng wǒ de huà yù dé gǔ shí yīng xíng gēng
 佛陀告诉他说：「你听我的话：欲得谷食，应行耕
 zhǒng yù dé dà fù yīng xíng bù shī yù dé cháng mìng yīng cí xīn bù shā yù dé
 种；欲得大富，应行布施；欲得长命，应慈心不杀；欲得
 zhì huì yīng xíng xué wèn zhè sì jiàn shì dōu shì gēn jù suǒ zhǒng de yīn jiù huì dé dào
 智慧，应行学问。这四件事都是根据所种的因，就会得到
 suǒ yào de guǒ suǒ yǒu tiān rén shì yǐ qī bǎo zhuāng shì tā de gōng diàn tā men de yī
 所要的果。所有天人，是以七宝装饰他的宫殿，他们的衣
 shí bù bì zhī zuò biàn huì zì rán xiàn zài miàn qián tā men zěn huì shě qì gān lóu měi
 食不必制作，便会自然现在面前，他们怎会舍弃甘露美
 shí lái chī nǐ men shā hài de xuè xīng bù jìng de shí wù nà xiē xǐ hào shā shēng yīn
 食，来吃你们杀害的血腥不净的食物？那些喜好杀生淫
 luàn de rén bǎ xié dào dāng zuò zhèng dào zhè yàng jiù lí shàng tiān de hào shēng zhī dé tài
 乱的人，把邪道当作正道，这样就离上天的好生之德太
 yuǎn le yǐ shā hài zhòng shēng de shēng mìng lái jiù yí ge rén de shēng mìng zhè yàng zuò duì
 远了。以杀害众生的生命，来救一个人的生命，这样做对
 ma ? 」 yú shì fó tuó jí shuō jié yán : 「 ruò rén shòu bǎi suì qín shì tiān xià shén ;
 吗？」于是佛陀即说偈言：「若人寿百岁，勤事天下神；
 xiàng mǎ yòng jì sì bù rú xíng yī cí 。 」
 象马用祭祀，不如行一慈。」

fó tuó shuō jié shí jí fàng guāng míng zhào yào tiān dì zài sān tú bā nán zhōng
 佛陀说偈时，即放光明，照耀天地。在三涂八难中
 shòu kǔ de zhòng shēng dōu hěn huān xǐ de xiāo chú le zāi zhàng hé mò guó wáng zài wén shuō fó
 受苦的众生，都很欢喜的消除了灾障。和默国王在闻说佛
 tuó de miào fǎ hòu yòu kàn dào fó tuó de jīn sè shēn guāng hěn huān xǐ de liǎo jiě le fó
 陀的妙法后，又看到佛陀的金色身光，很欢喜的了解了佛
 tuó de jiào shī 。
 陀的教示。

hé mò de mǔ qīn zài tīng le fó fǎ hòu shén qíng yú yuè bìng huàn yě dōu xiāo
 和默的母亲在听了佛法后，神情愉悦，病患也都消
 chú le èr bǎi wèi pō luó mén jiàn dào fó tuó de guāng xiàng yòu tīng le fó fǎ dōu cán
 除了。二百位婆罗门见到佛陀的光相，又听了佛法，都惭
 kuǐ de huǐ guò bìng qiè guī yī fó tuó jiē zuò bī qiū guó wáng hé dà chén qǐng fó dào
 愧的悔过，并且皈依佛陀，皆作比丘。国王和大臣请佛到
 chéng lǐ jiē shòu gòng yǎng fó tuó zài yí ge yuè hòu cái lí qù tā men cóng cǐ yǐ fó
 城里接受供养，佛陀在一个月后才离去。他们从此以佛
 fǎ zhì guó guó jiā yú shì xìng lóng 。
 法治国，国家于是兴隆。

Èr Shí Yī Yán Yǔ Pǐn
二十一、言语品

cóng qián fú jiā shā wáng rù wáng shè chéng qī shí shí zài chéng nèi bèi yī zhī mǔ niú
从前弗加沙王入王舍城乞食时，在城内被一只母牛
chù sǐ niú zhǔ hài pà jiù bǎ niú mài gěi bié rén nà wèi mǎi zhǔ qiān niú qù hē shuǐ
触死，牛主害怕，就把牛卖给别人。那位买主牵牛去喝水
shí yòu bèi mǔ niú cóng tā shēn hòu chù sǐ mǎi zhǔ de ér zǐ kàn dào fù qīn bèi niú
时，又被母牛从他身后触死。买主的儿子看到父亲被牛
chù sǐ jiù hěn shēng qì de bǎ niú shā le jiāng niú ròu ná dào shì chǎng qù mài yǒu yī
触死，就很生气的把牛杀了，将牛肉拿到市场去卖。有一
wèi nóng fū mǎi le niú tóu chuān zài biǎn dān shàng tiào huí jiā yú tú zhōng zuò zài shù xià xiū
位农夫买了牛头，穿在扁担上挑回家，于途中坐在树下休
xiū tā bǎ niú tóu guà zài shù zhī shàng bù jiǔ shù zhī duàn le niú tóu diào xià lái
息，他把牛头挂在树枝上，不久树枝断了，牛头掉下来，
niú jiǎo zhèng cì zhōng nóng fū jí shí mìng zhōng
牛角正刺中农夫，即时命终。

píng shā wáng zhī dào zhè jiàn shì shēn gǎn qí guài yú shì lái qǐng wèn fó tuó
瓶沙王知道这件事，深感奇怪，于是来请问佛陀。
fó tuó gào sù tā shuō zūi bào shì yǒu yuán yóu de zhè bù néng yòng jīn shēng fā shēng de
佛陀告诉他说：「罪报是有原由的，这不能用今生发生的
shì lái jiě shì
事来解释。

hěn jiǔ yǐ qián yǒu sān ge shāng rén dào tā guó qù móu shēng ér jì zhù zài yī
很久以前，有三个商人到他国去谋生，而寄住在在一
ge gū kǔ wú yī de lǎo fū jiā lǐ tā men kàn dào lǎo fū wú yī wú kào suǒ yǐ
个孤苦无依的老妇家里，他们看到老妇无依无靠，所以
xiǎng lài tā de fáng zū hòu lái yǒu yī tiān tā men chèn zhe lǎo fū bú zài shí zū jīn
想赖他的房租。后来有一天，他们趁着老妇不在时，租金
dōu hái méi yǒu fù jiù tóu tóu de bān zǒu le
都还没有付，就偷偷的搬走了。

lǎo fū huí jiā hòu kàn dào nà sān ge shāng rén dōu yǐ bān zǒu tā hěn fèn nù
老妇回家后，看到那三个商人都已搬走，她很忿怒
de chū mén zhuī gǎn zhōng yú pí lèi dì bèi tā zhuī dào tā xiàng nà sān rén zhuī tǎo zū
的出门追赶，终于疲累地被她追到。她向那三人追讨租
jīn zhè sān rén fǎn ér mà tā shuō wǒ men yǐ jīng yǒu gěi nǐ le nǐ hái yào shén
金，这三人反而骂她说：『我们已经有给你了，你还要什
me zū jīn tā men tóng shēng sǐ lài jiù shì bù gěi zū jīn ér lǎo fū rén lǎo
么租金？』他们同声死赖，就是不给租金，而老妇人老

shì dān yě méi bàn fǎ dàn shì tā fēn hèn de fā shì shuō wǒ jīn shēng zhè me qióng
 势单，也没办法，但是她愤恨的发誓说：『我今生这么穷
 kǔ nǐ men hái rěn xīn lái zhā wǒ wǒ fā shì zài lái shēng zhōng rú yǔ nǐ men xiāng
 苦，你们还忍心来欺我！我发誓在来生中。如与你们相
 yù yí dìng yào shā nǐ men yuàn qū bú shēn jué bú tíng zhǐ yào shā le nǐ men cái
 遇，一定要杀你们，冤屈不伸，绝不停止，要杀了你们才
 gān xīn 甘心！』」

fó tuó gào sù píng shā wáng shuō nà shí de lǎo fū jiù shì jīn tiān de mǔ
 佛陀告诉瓶沙王说：「那时的老妇，就是今天的母
 niú nà sān ge shāng rén jiù shì fú jiā shā děng sān ge bèi niú suǒ chù sǐ de rén 』
 牛；那三个商人，就是弗加沙等三个被牛所触死的人！」
 yú shì fó tuó jí shuō jiē yán : è yán mà lì jiāo líng miè rén xìng qǐ shì xíng ,
 于是佛陀即说偈言：「恶言骂詈，骄凌蔑人；兴起是行，
 jí yuàn zī shēng xùn yán shùn cí zūn jìng yú rén qì jié rěn è jí yuàn zī miè 。
 疾怨兹生，逊言顺辞，尊敬于人，弃结忍恶，疾怨自灭。
 fū shì zhī shēng fú zài kǒu zhōng suǒ yǐ zhān shēn yóu qí è yán 。 』
 夫士之生，斧在口中；所以斩身，由其恶言。」

fó tuó shuō cǐ jiē yán shí píng shā wáng hé yī qiè guān shǔ wú bú sù rán gōng
 佛陀说此偈言时，瓶沙王和一切官属无不肃然恭
 jìng tā men dōu yuàn jìn lì wéi shàn rán hòu zuò lǐ ér qù 。
 敬。他们都愿尽力为善，然后作礼而去。

Èr Shí Èr Shuāng Yào Pǐn Zhī Yī
二十二、双要品之一

cóng qián shè wèi guó de bō sī nì wáng yǒu yī cì lái jiàn fó tuó tā wǔ
从前，舍卫国的波斯匿王，有一次来见佛陀，他五
tǐ tóu dì lǐ bài fó tuó rán hòu guī zài dì shàng gào sù fó tuó shuō wǒ xiǎng zài
体投地礼拜佛陀，然后跪在地上告诉佛陀说：「我想在
chéng nèi sì dà jiē dào shàng shī shè yǐn shí gōng yǎng fó sēng yǐ biàn ràng guó rén zhī dào
城内四大街道上，施設饮食供养佛僧，以便让国人知道
fó tuó shì rén jiān zhì zūn yuàn lìng guó rén yuǎn lí xié dào guǐ guài ér lái fèng chí wǔ
佛陀是人间至尊，愿令国人远离邪道鬼怪，而来奉持五
jiè yǐ xiāo chú guó jiā wèi lái de yōu huàn fó tuó shuō nǐ néng gōu lǐng dǎo rén
戒，以消除国家未来的忧患。」佛陀说：「你能够领导人
mín zǒu shàng zhèng dào qiú lái shì de fú tián tài hǎo le yú shì bō sī nì wáng qīn
民走上正道，求来世的福田，太好了！」于是波斯匿王亲
zì wéi fó tuó zhǔn bèi fàn cài rán hòu gōng qǐng fó tuó hé sēng zhòng lái dào sì dà jiē dào
自为佛陀准备饭菜，然后恭请佛陀和僧众来到四大街道
shàng shòu gòng
上受供。

fó tuó jiù zuò fàn shí hòu yú jiē dào shàng wéi guó wáng yǎn shuō fó fǎ dāng shí
佛陀就座饭食后，于街道上为国王演说佛法，当时
yǒu hěn duō rén mǐn zài páng cān guān qí zhōng yǒu liǎng ge shāng rén yī rén xīn xiǎng fó
有很多人民在旁参观。其中有两个商人，一人心想：「佛

tuó rú dì wáng, dì zǐ rú zhōng chēn, fó tuó shuō fǎ shí, dì zǐ jiù zài páng jiě shì láng
陀如帝王，弟子如忠臣，佛陀说法时，弟子就在旁解释朗
sòng。zhè wèi guó wáng zhēn shì míng jūn! yóu cǐ kě zhī fó tuó zūn guì, wǒ yīng gāi lái
诵。这位国王真是明君！由此可知佛陀尊贵，我应该来
xìn fèng tā de jiào fǎ。lǐng yí rén xīn xiǎng:「zhè ge guó wáng tài bēn le! zuò wéi
信奉他的教法。」另一人心想：「这个国王太笨了！作为
yí ge guó wáng, shì jiān nà yí yàng dōng xī dé bú dào? fó tuó rú niú, dì zǐ rú
一个国王，世间那一样东西得不到？佛陀如牛，弟子如
chē niú tuō zhe chē sì chù rèn tā zǒu, guó wáng wéi hé yào zhè yàng qū yì de xìn fèng
车，牛拖着车四处任他走，国王为何要这样曲意的信奉
tā ne?
他呢？」

zhè liǎng ge rén kàn guò rè nǎo, jiù lí qù le。tā men lái dào yì zhàn tóu sù,
这两个人看过热闹，就离去了。他们来到驿站投宿、
mǎi jiǔ gòng yǐn。nà ge xīn cún shàn niàn de rén, yǒu sì dà tiān wáng hù yòu tā。nà ge
买酒共饮。那个心存善念的人，有四大天王护佑他。那个
xīn cún è niàn de rén, tài shān dì yǔ lǐ de guǐ shén, jiù shǐ jiǔ zài tā fù zhōng xiàng
心存恶念的人，太山地狱里的鬼神，就使酒在他腹中像
huǒ yí yàng de shāo zhe。zhè ge rén yīn wéi jiǔ hē dé tài duō, zǒu chū yì zhàn bù jiǔ
火一样的烧着。这个人因为酒喝得太多，走出驿站不久，
jiù hūn shuì zài lù shàng, jié guǒ bèi shāng duì niǎn sǐ le。lǐng yí rén zài gé tiān fā xiàn
就昏睡在路上，结果被商队碾死了。另一人在隔天发现
tā yǐ jīng bèi chē niǎn sǐ hòu, xīn xiǎng:「wǒ rú guǒ huí guó, kě néng huì bèi huái yí
他已经被车碾死后，心想：「我如果回国，可能会被怀疑
shā rén jié cái。」yīn cǐ tā jiù táo dào bié guó。
杀人劫财。」因此他就逃到别国。

gāng hǎo zhè guó de guó wáng qù shì, wú rén jiē wèi。chèn shū shàng shuō:「zhōng bù
刚好这国的国王去世，无人接位。讖书上说：「中部
yǒu yí wèi shēn wèi bēi wēi de rén, mìng zhōng yào zuò zhè guó guó wáng。」lǎo wáng yǒu yí pǐ
有一位身位卑微的人，命中要做这国国王。」老王有一匹
shén mǎ, rú guǒ cǐ rén yào qí tā, tā bì huì qū xī xià guì。dà chén shāng liang hòu,
神马，如果此人要骑它，它必会屈膝下跪。大臣商量后，
biàn dào chù qù xún zhǎo wèi lái de guó wáng。zhè ge shāng rén yě táo dào zhè lǐ, tā hé
便到处去寻找未来的国王。这个商人也逃到这里，他和
hěn duō rén zài wéi guān shén mǎ shí, shén mǎ jìng rán qū xī xià guì, shì tiān tā de jiǎo,
很多人在围观神马时，神马竟然屈膝下跪，舐舔他的脚，
zhè shí qún chén hěn gāo xìng de qǐng tā dēng shàng guó wáng bǎo zuò, yú shì tā yáo shēn yí biàn
这时群臣很高兴的请他登上国王宝座，于是他摇身一变

wéi guó wáng
为国王。

tā xīn xiǎng : 「 wǒ méi zuò guò shēn me shàn shì wéi hé néng dé wáng wèi xiǎng bì
他心想：「我没做过什么善事，为何能得王位？想必
shì fó ēn bì yǒu suǒ zhī 。 」 yú shì tā shuài lǐng qún chén dào shě wèi guó lái qǐng jiào fó
是佛恩庇佑所致。」于是他率领群臣到舍卫国来请教佛
tuó fó tuó gào sù tā shuō : 「 dāng nián bō sī nǐ wáng zài sì dà jiē dào shàng gòng fó ,
陀，佛陀告诉他说：「当年波斯匿王在四大街道上供佛，
nǐ xīn zhōng céng rú cǐ xiǎng fó rú guó wáng dì zǐ rú chén xià nǐ yǐ jīng zhōng le zhè
你心中曾如此想：佛如国王，弟子如臣下，你已经种了这
ge zhǒng zǐ jīn tiān zì rán huò dé wáng guǒ hòu yī rén xīn lǐ xiǎng fó rú niú dì
个种子，今天自然获得王果。后一人心里想：佛如牛，弟
zǐ rú chē tā yǐ jīng zhōng chē huò zhī yīn jīn zài tài shān dì yù bèi huǒ chē suǒ niǎn
子如车，他已经种车祸之因，今在太山地狱被火车所碾，
zhè shì tā zì huò qí guǒ guó wáng zhī wèi bìng bú shì píng wú gōng gāo qiáng jiù néng dé dào
这是他自获其果。国王之位并不是凭武功高强就能得到
de ér shì shàn yǒu shàn bào è yǒu è bào yī qiè dōu shì zì zuò zì shòu bú shì
的，而是善有善报，恶有恶报，一切都是自作自受，不是
tiān lóng guǐ shén suǒ néng gòu sī yǔ de
天龙鬼神所能够赐予的！」

yú shì fó tuó jí shuō jié yán : 「 xīn wéi fǎ běn xīn zūn xīn shǐ xīn zhōng niàn
于是佛陀即说偈言：「心为法本，心尊心使；心中念
è jí yán jí xíng zuì kǔ zì zhuī chē li yú chē xīn wéi fǎ běn xīn zūn xīn
恶，即言即行。罪苦自追，车辄于辙；心为法本，心尊心
shǐ zhōng xīn niàn shàn jí yán jí xíng fú lè zì zhuī rú yǐng suí xíng 。 」
使。中心念善，即言即行；福乐自追，如影随行。」

fó tuó shuō wán jié hòu guó wáng hé chén mǐn mēn dòu huān xǐ wàn fēn bìng qiě dé
 佛陀说完偈后，国王和臣民们都欢喜万分，并且得
 le yuǎn shì wàn shì běn yuán de fǎ yǎn 。
 了远视万事本源的法眼。

Èr Shí Sān Shuāng Yào Pǐn Zhī Èr
 二十三、双要品之二

cóng qián xū dá duō cháng zhě hé zhī tuó tài zǐ gòng tóng jiàn zào jīng shè gòng yǎng
 从前，须达多长者和祇陀太子共同建造精舍，供养
 fó tuó zhī tuó tài zǐ yě cháng zài gōng zhōng zàn tàn fó tuó de dé xíng 。
 佛陀。祇陀太子也常在宫中赞叹佛陀的德行。

zhī tuó de dì dì liú lí cháng zài guó wáng shēn biān shì hóu yǒu yí cì bō sī
 祇陀的弟弟琉璃，常在国王身边侍候。有一次，波斯
 nǐ wáng chuān zhe biàn fú yǔ jìn chén jí gōng fēi mēn dào jīng shè tīng fó tuó shuō fǎ liú
 匿王穿着便服与近臣及宫妃们，到精舍听佛陀说法，琉
 lí bèi liú xià lái zài gōng zhōng shǒu wèi dāng shí liú lí tīng cóng jiān chén de jì móu zì
 璃被留下来在宫中守卫。当时，琉璃听从奸臣的计谋，自
 xíng pī shàng huáng páo chēng wáng yòu suài lǐng wèi duì dào zhī huàn jīng shè shā sǐ guó wáng guān
 行披上皇袍称王，又率领卫队到祇洹精舍，杀死国王官
 shǔ wú bǎi duō rén hē chī guó wáng bú dé huí gōng guó wáng yǔ wáng hòu zhǐ hǎo chū zǒu 。
 属五百多人，喝斥国王不得回宫，国王与王后只好出走。
 guó wáng zài táo wáng tú zhōng yīn wéi jī è ér wá chī yě cài jié guǒ zhōng dú fù zhàng bèng
 国王在逃亡途中，因为饥饿而挖吃野菜，结果中毒腹胀崩
 shì 。
 逝。

liú lí xuān bù zhí zhèng hòu biàn bá jiàn lái dào dōng gōng shā tā de gē gē zhī
 琉璃宣布执政后，便拔剑来到东宫杀他的哥哥祇

tuó zhī tuó shēn zhī shēng mìng wú cháng hǎo bú wèi jù hán xiào gān xīn de bèi shā hài 。
陀。祇陀深知生命无常，毫不畏惧，含笑甘心的被杀害。

zài tā mìng wèi jué shí kōng zhōng chuán lái yī zhèn tiān lè shēng lái yíng jiē tā de shén hún 。
在他命未绝时，空中传来一阵天乐声，来迎接他的神魂。

fó tuó zài zhī huán jīng shè jí shuō jié yán : 「 zào xǐ hòu xǐ xíng shàn liǎng shàn bǐ xǐ
佛陀在祇洹精舍即说偈言：「造喜后喜，行善两善；彼喜

wéi huān jiàn fú xīn ān jīn huān hòu huān wéi shàn liǎng huān jué wéi zì yòu shòu fú
惟欢，见福心安。今欢后欢，为善两欢；厥为自佑，受福

yuè yù 。 」

cǐ hòu liú lí wáng biàn cán bào wú dào zuò jìn wú nǐ zhī zuì yè fó tuó yù
此后琉璃王便残暴无道，作尽五逆之罪业。佛陀预

yán liú lí bú xiào bú zhōng zhòng zuì shēn zhòng qī rì hòu jiù yào bèi dì yù de dà huǒ shāo
言琉璃不孝不忠，众罪深重，七日后就要被地狱的大火烧

sǐ tóng shí shè wèi guó de tài shǐ yě zhè yàng yù bù 。
死。同时，舍卫国的太史也这样预卜。

liú lí wáng zhī dào zhè xiàng chuán yán hòu fēi cháng kǒng jù yú shì chéng chuán rù
琉璃王知道这项传言后，非常恐惧，于是乘船入

jiāng yǐ wéi kě bì huǒ nán dàn shì zài dì qī rì de zhōng wú què yǒu huǒ cóng shuǐ zhōng
江，以为可避火难。但是在第七日的中午，却有火从水中

shāo qǐ lái bǎ chuán shāo fān le liú lí wáng zhōng yú bèi shāo sǐ chén rù jiāng lǐ yú
烧起来，把船烧翻了，琉璃王终于被烧死，沉入江里，于

shì fó tuó jí shuō jié yán : 「 zào yōu hòu yōu xíng è liǎng yōu bǐ yōu wéi jù jiàn
是佛陀即说偈言：「造忧后忧，行恶两忧，彼忧唯惧，见

zuì xīn jù jīn huǐ hòu huǐ wéi è liǎng huǐ jué wéi zì yāng shòu zuì rè nǎo 。 」
罪心惧。今悔后悔，为恶两悔，厥为自殃，受罪热恼。」

fó tuó shuō wán jié yǔ hòu gào sù zhòng bī qiū shuō : 「 tài zǐ zhī tuó bú tān
佛陀说完偈语后，告诉众比丘说：「太子祇陀不贪

tú wáng wèi sǐ shǒu shàn dào cǐ shí tā yǐ shàng shēng tiān shàng ān lè zì zài liú lí
图王位，死守善道，此时他已上生天上，安乐自在。琉璃

wáng kuáng wàng sì nüè sǐ hòu duò rù rè huǒ dì yù shòu kǔ bú jìn yī qiè shì jiān de
王狂妄肆虐，死后堕入热火地狱，受苦不尽。一切世间的

quān guī pín jiàn zuì hòu dōu shì bú cháng jiǔ de yīn cǐ pǐn xìng gāo jié de rén jí shǐ
权贵贫贱，最后都是不常久的。因此品性高洁的人，即使

xī shēng shēng mìng tā de dé xíng zú wéi rén jiān de jīng shén bǎo cáng 。 」 fó tuó shuō cǐ huà
牺牲生命，他的德行足为人间的精神宝藏。」佛陀说此话

shí dà zhòng tīng le wú bú xìn shòu zūn xíng 。
时，大众听了，无不信受遵行。

Èr Shí Sì Shuāng Yào Pǐn Zhī Sān
二十四、双要品之三

cóng qián zài líng jiù shān shàng zhù zhe qī shí duō hù pó luó mén guì zú tā mén
从前，在灵鹫山上住着七十多户婆罗门贵族，他们
cháng jiǔ zhù zài shān zhōng yǐ zhòng tián chù mù wéi yè shì fèng rì yuè shuǐ huǒ zhī shén ruò
长久住在山中，以种田畜牧为业，事奉日月水火之神。若
yǒu zú rén sǐ qù cūn zhōng dà xiǎo dōu huì jù jí zài yì qǐ chàng sòng jīng wén zhù dǎo
有族人死去，村中大小都会聚集在一起，唱诵经文，祝祷
sǐ zhě shēng dà fàn tiān yǐ jiě tuō shēng sǐ
死者生大梵天，以解脱生死。

fó tuó wéi le dù huà tā mén lái dào cūn shàng zhòng pó luó mén kàn dào fó tuó
佛陀为了度化他们，来到村上，众婆罗门看到佛陀
de guāng xiāng wēi wēi dōu hěn gōng jìng de lǐ bài fó tuó fó tuó zuò zài shù xià gào sù
的光相巍巍，都很恭敬的礼拜佛陀。佛陀坐在树下，告诉
tā mén shuō nǐ mén jì bài rì yuè shuǐ huǒ zhī shén chàng jiào qǐ qiú shēng dà fàn tiān
他们说：「你们祭拜日月水火之神，唱叫祈求生大梵天，
bǐng bù néng jiě tuō shēng sǐ wéi yǒu chū jiā xiū qīng jìng xíng cái néng dé dào yú shì
并不能解脱生死。唯有出家修清净行，才能得道。」于是
fó tuó jí shuō jié yán yǐ zhēn wéi wèi yǐ wèi wéi zhēn shì wéi xié jì bù dé
佛陀即说偈言：「以真为伪，以伪为真，是为邪计，不得
zhēn lì zhī zhēn wéi zhēn jiàn wèi wéi wèi shì wéi zhèng jì bì dé zhēn lì shì jiē
真利。知真为真，见伪为伪，是为正计，必得真利。世皆
yǒu sǐ sān jiè wú ān zhū tiān suī lè fú jìn yì sàng guān zhū shì jiān wú shēng
有死，三界无安，诸天虽乐，福尽亦丧。观诸世间，无生
bù zhōng yù lí shēng sǐ dāng xíng dào zhēn」
不终，欲离生死，当行道真。」

zhòng pó luó mén wén fó suǒ shuō xīn rán liǎo jiě fó yì ér yuàn zuò shā mén yú shì
众婆罗门闻佛所说，欣然了解佛意而愿作沙门，于是
tā mén xū fā dōu zì dòng de tuō luò dāng xià dōu chéng le bǐ qiū
他们须发都自动的脱落，当下都成了比丘。

fó tuó hé zhè xiē xīn bǐ qiū zài huí jīng shě de tú zhōng gāng hǎo xià yǔ tā
佛陀和这些新比丘在回精舍的途中，刚好下雨，他
men kāi shǐ liú liàn jiā rén xīn shēng huǐ yì fó tuó zhī dào tā mén de xīn lǐ biàn yú
们开始留恋家人，心生悔意。佛陀知道他们的心里，便于
lù biān huà zuò shù shí jiān fáng shě ràng dà jiā lái bì yǔ dàn shì zhè xiē fáng zǐ dōu
路边化作数十间房舍，让大家来避雨，但是这些房子都
huì lòu yǔ fó tuó jiè cǐ jī huì shuō jié yán gài wū bù mì tiān yǔ zé lòu
会漏雨，佛陀借此机会说偈言：「盖屋不密，天雨则漏；

yì bù wéi xíng yín yì wéi chuān gài wū shàn mì yǔ zé bù lòu shè yì wéi xíng
意不惟行，淫逸为穿；盖屋善密，雨则不漏；摄意惟行，
yín nì bù shēng
淫匿不生。」

bī qiū mén tīng le fó tuó de huà miǎn qiǎng dǎ qǐ jīng shén zài yǔ tíng hòu yòu
比丘们听了佛陀的话，勉强打起精神，在雨停后又
xiàng qián zǒu gāng hǎo dì shàng yǒu yī zhāng jiù de bāo xiāng zhǐ fó tuó mìng bī qiū bǎ tā
向前走。刚好地上有一张旧的包香纸，佛陀命比丘把它
jiǎn qǐ lái yòu zǒu bù jiǔ dì shàng yǒu yī tiáo chuān yú yòng de duàn shéng fó tuó yòu mìng
捡起来。又走不久，地上有一条穿鱼用的断绳，佛陀又命
bī qiū bǎ tā jiǎn qǐ lái zhè shí fó tuó jiù gào sù dà jiā shuō wù xìng běn jìng
比丘把它捡起来。这时佛陀就告诉大家说：「物性本净，
jiē yóu yīn yuán yǐ xìng zuì fú pǐ rú zhǐ shéng jìn xiāng zé xiāng xì yú zé xīng jiàn
皆由因缘以兴罪福，譬如纸绳，近香则香，系鱼则腥，渐
rǎn wán xí gè bù zì jué bǐ fū rǎn rén rú jìn chǒu wù jiàn mí xí fēi bù
染玩习，各不自觉。鄙夫染人，如近臭物；渐迷习非，不
jué chéng è xián fū rǎn rén rú fù xiāng xūn jìn zhì xí shàn xíng chéng fāng jié
觉成恶；贤夫染人，如附香熏；进智习善，行成芳洁。」

bī qiū mén zài tīng wán cǐ huà yǐ hòu cái jiān dìng le xìn yǎng lái dào jīng shě
比丘们在听完此话以后，才坚定了信仰，来到精舍，
shè xīn xiū xíng yīn ér zhèng dé ā luó hàn guǒ
摄心修行，因而证得阿罗汉果。

Èr Shí Wǔ Fàng Yì Pǐn 二十五、放逸品

cóng qián fó tuó zài shì shí , yǒu wǔ bǎi wèi shāng rén chū hǎi zuò shēng yì , hòu lái
从前佛陀在世时，有五百位商人出海做生意，后来
dài zhe xǔ duō bǎo wù huí guó 。 tā men zài tú zhōng jīng guò yí zuò shēn shān shí , yīn wèi bèi
带着许多宝物回国。他们在途中经过一座深山时，因为被
è guǐ suǒ mí huò , zuì hòu dōu kùn sǐ zài shān zhōng 。 tā men suǒ dài huí lái bǎo wù , yě
恶鬼所迷惑，最后都困死在山中。他们所带回来宝物，也
dōu sǎn shī zài shān gǔ zhōng 。
都散失在山谷中。

cǐ shí yǒu yí wèi shā mén zài shān zhōng xiū dào , tā fā xiàn zhè xiē bǎo wù , biàn
此时有一位沙门在山中修道，他发现这些宝物，便
xiǎng : 「 wǒ qín kǔ xué dào yǐ yǒu qī nián réng wèi dé dào , yòu shì rú cǐ pín qióng ,
想：「我勤苦学道已有七年，仍未得道，又是如此贫穷，
bú rú bǎ zhè xiē bǎo wù ná lái chéng jiā lì yè 。 」 tā yú shì xià shān shí qǔ bǎo wù ,
不如把这些宝物拿来成家立业。」他于是下山拾取宝物，
zhǔn bèi huí jiā 。
准备回家。

fó tuó zhī dào zhè wèi bī qiū yīng dāng dé dù , biàn zài tú zhōng huà zuò yí wèi bī
佛陀知道这位比丘应当得度，便在途中化作一位比
qiū ní , liǎn bù nóng zhuāng , shēn shàng yòu pèi dài xiē jīn yín zhū bǎo , gāng hǎo yù shàng zhè wèi
丘尼，脸部浓妆，身上又佩带些金银珠宝，刚好遇上这位
jí zhe huí jiā de shā mén 。
急着回家的沙门。

bī qiū ní xiān xiàng shā mén lǐ
比丘尼先向沙门礼

bái shā mén jiàn dào bī qiū
拜，沙门见到比丘

nǐ zhè ge mó yàng , jiù chī
尼这个模样，就斥

zé tā shuō : 「 nǐ zhè xiàng
责她说：「你这像

shén me yàng zi ! jì rán lì
什么样子！既然剃

tóu shēn zhe fǎ yī , zěn me yòu huà qǐ zhuāng lái , shēn shàng yòu shì zhū guāng bǎo qì ? 」
头身着法衣，怎么又化起妆来，身上又是珠光宝气？」

bī qiū ní dá shuō : 「 nǐ men shā mén zài shān zhōng xiū dào , yòu zěn me kě yǐ
比丘尼答说：「你们沙门在山中修道，又怎么可以

shí qǔ bié rén cái wù , zhàn
拾取别人财物，占
wéi jǐ yǒu ? xiàng zhè yàng zi
为已有？像这样子
yīn wéi tān yù ér wàng le xiū
因为贪欲而忘了修
xíng , bù zhī dào rén shēng wú
行，不知道人生无
cháng , zuì hòu zhǐ yǒu zuì bào
常，最后只有罪报
yán cháng ér yǐ 。 yú shì
延长而已。」于是

bī qiū ní wéi shā mén shuō jiē yán : 「 bī qiū jǐn shèn jiè , fàng yì duō yōu qiǎn ; biàn zhēng
比丘尼为沙门说偈言：「比丘谨慎戒，放逸多忧愆；变诤
xiǎo zhì dà , jī è rù huǒ fén ; shǒu jiè fú zhì xǐ , fàn jiè yǒu jù xīn ; néng duàn sān
小致大，积恶入火焚；守戒福致喜，犯戒有惧心；能断三
jiè lǒu , cǐ nǎi jìn niè pán 。 」
界漏，此乃近涅槃。」

bī qiū ní shuō wán jiē , biàn xiàn fó shēn xiāng hào guāng míng , shā mén jiàn le , sōng rán
比丘尼说完偈，便现佛身相好光明，沙门见了，悚然
jīng jù de dǐng lǐ fó tuó , chàn huī de chén shuō : 「 wǒ tài yú chī mí miù , wéi fǎn le
惊惧的顶礼佛陀，忏悔的陈说：「我太愚痴迷谬，违反了
fó tuó de jiào fǎ , shì dào rú jīn , yīng gāi rú hé lái bǔ jiù ? 」 yú shì fó tuó jí
佛陀的教法，事到如今，应该如何来补救？」于是佛陀即
shuō jiē yán : 「 ruò qián fàng yì , hòu néng zì jīn , shì zhào shì jiān , niàn dìng qí yí ;
说偈言：「若前放逸，后能自禁，是照世间，念定其宜；
guò shī wéi è , zhuī fù yǐ shàn , shì zhào shì jiān , niàn shàn qí yí ; shǎo zhuàng shè jiā ,
过失为恶，追复以善，是照世间，念善其宜；少壮舍家，
shèng xiū fó jiào , shì zhào shì jiān , rú yuè yún xiāo ; rén qián wéi è , hòu zhǐ bù fàn ,
盛修佛教，是照世间，如月云消；人前为恶，后止不犯，
shì zhào shì jiān , rú yuè yún xiāo 。 」
是照世间，如月云消。」

zhè wèi bī qiū tīng le fó tuó de huà , tān niǎn yú shì xiāo shī , tā dǐng lǐ guò
这位比丘听了佛陀的话，贪念于是消失，他顶礼过
fó tuó zhī hòu , huí dào shù xià , jì xù xiū 「 shù xī guān 」 , zhí dào wàng niǎn xiāo
佛陀之后，回到树下，继续修「数息观」，直到妄念消
chú , shēn xīn qīng jìng , zhōng yú zhèng dé ā luó hàn guǒ wèi 。
除，身心清净，终于证得阿罗汉果位。

Èr Shí Liù Xīn Yì Pǐn 二十六、心意品

cóng qián yǒu wèi bǐ qiū zài hé biān shù xià xué dào shí èr nián yù xīn bù
从前有位比丘，在河边树下学道十二年，欲心不
chú fó tuó wéi dù tā biàn huà zuò shā mén lái shù xià yǔ tā gòng sù
除，佛陀为度他，便化作沙门来树下与他共宿。

yè lǐ yǒu guī cóng hé lǐ chū lái pá dào shù xià cǐ shí yǒu zhī shuǐ tā è
晚上有龟从河里出来，爬到树下。此时有只水獭饿
le chū lái xún shí yǔ guī xiāng yù biàn yù chī guī guī jiāng tóu wěi suō cáng zài ké
了出来寻食，与龟相遇，便欲吃龟。龟将头尾缩藏在壳
lǐ shuǐ tā jiù wú fá chī tā zhè wèi bǐ qiū jiù duì shā mén shuō cǐ guī yǒu hù
里，水獭就无法吃他。这位比丘就对沙门说：「此龟有护
mìng de ké suǒ yǐ shuǐ tā bù néng nài hé tā shā mén dá shuō wǒ kàn shì rén
命的壳，所以水獭不能奈何他。」沙门答说：「我看世人
hái bù rú guī shì rén bù zhī wú cháng fàng zòng qíng yù ruò shì wài mó yǒu huò
还不如龟！世人不知无常，放纵情欲，若是外魔（诱惑）
yī lái biàn bèi shā hài
一来，便被杀害。」

yú shì shā mén jí shuō jié yán yǒu shēn bù jiǔ jiē dāng guī tǔ xíng huài shén
于是沙门即说偈言：「有身不久，皆当归土；形坏神
qù jì zhù hé tān xīn yù zāo chù wǎng lái wú duān niàn duō xié pǐ zì wéi zhāo
去，寄住何贪？心欲造处，往来无端；念多邪僻，自为招
huàn shì yì zì zāo fēi fù mǔ wéi kě miǎn xiàng zhèng wéi fú wù huí cáng liù rú
患。是意自造，非父母为；可勉向正，为福勿回。藏六如
guī fáng yì rú chéng huì yǔ mó zhàn shèng zé wú huàn
龟，防意如城；慧与魔战，胜则无患。」

bǐ qiū tīng le cǐ huà mǎ shàng
比丘听了此话，马上
tān yù duàn miè jí zhèng dé ā luó hàn
贪欲断灭，即证得阿罗汉
guǒ tā zhī dào shā mén shì fó tuó suǒ
果。他知道沙门是佛陀所
huà biàn zhěng yī gōng jìng de dǐng lǐ fó
化，便整衣恭敬的顶礼佛
tuó cǐ shí yī qiè de tiān lóng guǐ shén
陀，此时一切的天龙鬼神
yì mò bù huān xǐ
亦莫不欢喜。

Èr Shí Qī Huá Xiāng Pīn
二十七、华香品

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó gāi guó dōng nán fāng de hǎi shàng yǒu yī zuò dǎo dǎo
从前佛陀在舍卫国，该国东南方的海上有一座岛，岛
shàng yǒu yī piàn huá xiāng shù shù mù qīng jìng fēn fāng dāng shí dǎo shàng yǒu wú bǎi wèi pó
上有一片华香树，树木清净芬芳。当时，岛上有五百位婆
luó mén nǚ xìn fēng wài dào qián chéng jīng jìn dàn bù zhī yǒu fó tā men rèn wéi nǚ
罗门女，信奉外道，虔诚精进，但不知有佛。她们认为女
rén cháng bèi shēn kǒu yì suǒ jū bān bú dé zì zài ér qiě mìng yòu duǎn cù bú rú jīng
人常被身口意所拘绊，不得自在，而且命又短促，不如精
jìn chí zhāi qiú shēng fàn tiān cháng shòu bú sǐ rú cǐ jiù néng yuǎn lí yī qiè zuì guò
进持斋，求生梵天，长寿不死，如此就能远离一切罪过，
bú zài yǒu hé yōu huān
不再有何忧患。

fó tuó zhī dào zhè xiē nǚ zǐ hěn jīng jìn yīng kě dù huà biān yǔ dì zǐ
佛陀知道这些女子很精进，应可度化，便与弟子
men pú sà tiān lóng guǐ shén děng fēi shēng dào zhè ge dǎo shàng zuò yú shù xià nà
们、菩萨、天龙鬼神等，飞升到这个岛上，坐于树下。那
xiē nǚ zǐ kàn dào dà zhòng fēi lái dǎo shàng yǐ wéi shì fàn tiān shén qǐ jiàng lín fēi cháng gāo
些女子看到大众飞来岛上，以为是梵天神祇降临，非常高
xīng cǐ shí yǒu yī wèi tiān rén gào sù tā men shuō zhè wèi shèng zhě bú shì dà fàn tiān
兴。此时有一位天人告诉她们说：「这位圣者不是大梵天
shén tā shì sān jiè zhī zūn chēng wéi fó tuó de dà jué zhě tā yǐ dù huà wú
神，他是三界之尊，称为『佛陀』的大觉者！他已度化无
liàng zhòng shēng chū lí sān jiè
量众生出离三界！」

yú shì zhè xiē nǚ zǐ dōu lái dào fó qián , lǐ bài fó tuó , fó tuó gào sù tā
 于是这些女子都来到佛前，礼拜佛陀，佛陀告诉他
 mēn shuō : 「 nǐ mēn shì wéi le qiú shēng fàn tiān , cái lái wéi shàn 。 shì jiān shàng yǒu èr jiàn
 们说：「你们是为了求生梵天，才来为善。世间上有二件
 shì shì yǒng yuǎn bù biàn de , wéi shàn yǒu shàn bào , wéi è yǒu è bào , shì jiān zhī kǔ ,
 事是永远不变的：为善有善报，为恶有恶报，世间之苦，
 tiān shàng zhī lè , shì sù fán nǎo yǔ jì miè fǎ wèi , kàn nǐ mēn rú hē lái xuǎn zé ! 」
 天上之乐，世俗烦恼与寂灭法味，看你们如何选择！」
 yú shì fó tuó jí shuō jiē yán : 「 shú néng zé dì , shě jiān qǔ tiān ; shéi shuō fǎ jù ,
 于是佛陀即说偈言：「孰能择地，舍鉴取天；谁说法句，
 rú zé shàn huá 。 jué zhě zé dì , shě jiān qǔ tiān ; shàn shuō fǎ jù , néng cǎi dé huá 。
 如择善华。觉者择地，舍鉴取天；善说法句，能采德华。
 zhī shì huài yǔ , huàn fǎ hū yǒu ; duàn mó huá fū , bù xiàn sǐ shēng 。 jiàn shēn rú mò ,
 知世坏喻，幻法忽有；断魔华敷，不现死生。见身如沫，
 huàn fǎ zì rán , duàn mó huá fū , bù xiàn sǐ shēng 。 」
 幻法自然，断魔华敷，不现死生。」

pō luó mén nǚ tīng le zhè fān huà , dōu yuàn xué fó fǎ , zuò bǐ qiū ní 。 sī wéi
 婆罗门女听了这番话，都愿学佛法，作比丘尼。思惟
 jì dìng yǐ hòu , jí zhèng dé ā luó hàn guǒ 。
 寂定以后，即证得阿罗汉果。

ā nán wèn fó tuó shuō : 「 tā mēn wéi hé yī wén fó fǎ , jí néng chū jiā dé
 阿难问佛陀说：「她们为何一闻佛法，即能出家得
 dào ? 」 fó tuó gào sù ā nán shuō : 「 cóng qián jiā yè fó shí , yǒu wèi dà cháng zhě ,
 道？」佛陀告诉阿难说：「从前迦叶佛时，有位大长者，
 qī zī hé bì nǚ yǒu wú bǎi rén 。 cháng zhě xìng qíng dù è , bù ràng tā mēn jiē jiàn wài
 妻子和婢女有五百人。长者性情妒恶，不让她们接见外
 rén 。 hòu lái tā mēn lì yòng cháng zhě bú zài shí , qián qù tīng fó shuō fǎ , yīn ér gè fā
 人。后来她们利用长者不在时，前去听佛说法，因而各发
 yuàn yán : yuàn wǒ shì shì bù yǔ è rén xiāng yù , suǒ shēng zhī chù héng yǔ shèng rén xiāng yù ,
 愿言：愿我世世不与恶人相遇，所生之处恒与圣人相遇，
 lái shēng yuàn yǔ shì jiā fó xiāng yù , chū jiā xué dào , fèng chí xùn huì 。 」 fó tuó jiē zhe
 来生愿与释迦佛相遇，出家学道，奉持训诲。」佛陀接着
 shuō : 「 dāng shí nà wú bǎi wèi nǚ zǐ jiù shì xiàn zài zhè wú bǎi wèi bǐ qiū ní 。 tā mēn
 说：「当时那五百位女子就是现在这五百位比丘尼。她们
 běn yuàn kěn qiè , jīn shēng yīng dāng dé dù , suǒ yǐ wǒ cái lái dù huà tā mēn 。 」
 本愿恳切，今生应当得度，所以我才来度化她们。」

Èr Shí Bā Yù Huá Xiāng Pǐn Zhī Yī
二十八、喻华香品之一

cóng qián fó tuó zài shè wèi
从前佛陀在舍卫
guó shí yǒu yī wèi dà shāng rén
国时，有一位大商人
bō lì dài lǐng zhe wǔ bǎi wèi
波利，带领着五百位
shāng rén zài hǎi shàng jīng shāng
商人，在海上经商，
xún zhǎo bǎo cáng
寻找宝藏。

yǒu yī cì hǎi shén fú chū shuǐ miàn jū shuǐ wèn bō lì shuō wèi nǐ kàn
有一次，海神浮出水面，掬水问波利说：「喂！你看
shì hǎi shuǐ duō hái shì yī jū de shuǐ duō bō lì dá shuō jū shuǐ jiào duō
是海水多？还是一掬的水多？」波利答说：「掬水较多。
yīn wèi hǎi shuǐ suī duō què bù néng jiù jī kě de rén jū shuǐ suī shǎo dàn néng jiù
因为海水虽多，却不能救饥渴的人。掬水虽少，但能救
rén hǎi shén hěn huān xǐ de jiāng shēn shàng de xiāng yīng qī bǎo sòng gěi bō lì bìng qiè
人。」海神很欢喜的将身上的香璎七宝送给波利，并且
hù sòng bō lì lái dào shè wèi guó
护送波利来到舍卫国。

bō lì yòu jiāng xiāng yīng qī bǎo chéng xiàn gěi bō sī nǐ wáng guó wáng dé le zhè xiē
波利又将香璎七宝呈献给波斯匿王，国王得了这些
bǎo wù bèi gǎn qí tè jiù chuán huàn suǒ yǒu fū rén fēi pīn zài tā miàn qián pái chéng yī
宝物，倍感奇特，就传唤所有夫人妃嫔，在他面前排成一
liè ruò shì zuì měi de rén jiù bǎ xiāng yīng sòng gěi tā
列，若是最美的人，就把香璎送给她。

zhè shí suǒ yǒu jiā lì dōu shèng zhuāng de chū lái jiù quē mò lì fū rén guó wáng
这时所有佳丽都盛妆的出来，就缺末利夫人，国王
wèn shì rén yuán yīn shì rén dá shuō jīn tiān shì shí wǔ rì fū rén zài chí zhāi sù
问侍人原因，侍人答说：「今天是十五日，夫人在持斋素
fú suǒ yǐ méi yǒu chū lái guó wáng hěn shēng qì de pài rén chuán huà gěi mò lì fū rén
服，所以没有出来。」国王很生气的派人传话给末利夫人
shuō nǐ jīn tiān chí zhāi jiù kě yǐ wéi bèi guó wáng de mìng lìng ma guó wáng jiù
说：「你今天持斋，就可以违背国王的命令吗？」国王就
zhè yàng pài rén chuán dá le sān cì mìng lìng hòu mò lì fū rén cái chuān sù fú chū lái
这样派人传达了三次命令后，末利夫人才穿素服出来。

tā zài zhòng nǚ zǐ zhī zhōng rú tóng rì yuè zhī jiǎo jié míng liàng měi lì shèng guò
她在众女子之中，如同日月之皎洁明亮，美丽胜过

yī qiè nǚ zǐ guó wáng jīng yà ér qiè gōng jīng de wèn tā shuō nǐ shì zuò guò shén
一切女子。国王惊讶而且恭敬的问她说：「你是做过什

me wèi dà de gōng dé shǐ nǐ rú cǐ yǔ zhòng bù tóng fū rén dá shuō wǒ xiǎng
么伟大的功德，使你如此与众不同？」夫人答说：「我想

dào zì jǐ fú bó shēng wéi nǚ rén qíng tài mí tuō duī jī rú shān kuàng qiè rén mìng
到自己福薄，生为女人，情态秽垢，堆积如山。况且人命

duǎn cù shāo wēi bù shèn biàn duò sān è dào suǒ yǐ cāi tiān tiān fèng chí fó tuó de zhāi
短促，稍微不慎，便堕三恶道，所以才天天奉持佛陀的斋

jiè gē ài cóng dào yīn cǐ shì shì shòu cǐ fú bào guó wáng tīng le hěn huān xǐ
戒，割爱从道，因此世世受此福报。」国王听了，很欢喜

de jiāng xiāng yīng sòng gěi mò lì fū rén fū rén dá shuō wǒ jīn tiān chí zhāi bù kě
的将香瓔送给末利夫人。夫人答说：「我今天持斋，不可

yǐ dài cǐ xiāng yīng qǐng dà wáng bǎ tā sòng gěi bié rén guó wáng shuō wǒ běn lái
以带此香瓔，请大王把它送给别人。」国王说：「我本来

jiù shì yào bǎ zhè xiē bǎo wù sòng gěi zuǐ měi lì de fū rén ér nǐ yòu shì suǒ yǒu hòu
就是要把这些宝物送给最美丽的夫人，而你又是所有后

gōng zuǐ měi de fū rén yóu qí nǐ fèng chí fó fǎ zhāi jiè dào xīn gāo jié nǐ rú bù
宫最美的夫人，尤其你奉持佛法斋戒，道心高洁，你如不

chí shòu jiào wǒ rú hé chǔ lǐ fū rén dá shuō dà wáng bù yòng dān xīn wǒ
持受，叫我如何处理？」夫人答说：「大王不用担心，我

mēn bǎ xiāng yīng ná qù gòng yǎng fó tuó bìng qiè tīng tīng fó tuó de shèng xùn zhè cái shì
们把香瓔拿去供养佛陀，并且听听佛陀的圣训，这才是

lèi jié duō shēng zhī fú
累劫多生之福！」

yú shì tā men qián lái jīng shě lǐ bài fó tuó bō sī nǐ wáng gào sù fó tuó
于是他们前来精舍，礼拜佛陀，波斯匿王告诉佛陀

shuō fó tuó zhè shì hǎi shén sòng gěi bō lì de xiāng yīng wǒ hòu gōng liù wàn fēi pīn
说：「佛陀！这是海神送给波利的香瓔，我后宫六万妃嫔

dōu xiǎng dé dào tā dàn shì mò lì fū rén què huí xiè le tā tā fèng chí zhāi jiè xīn
都想得到它，但是末利夫人却回谢了它。她奉持斋戒，心

wú tān niàn yuàn jiāng cǐ wù gòng yǎng fó tuó qǐng nín cí bēi jiē shòu fó tuó dì zǐ
无贪念，愿将此物供养佛陀，请您慈悲接受。佛陀！弟子

quān xīn hù chí zhāi jiè xìn fèng fó fǎ yǒu méi yǒu shén me fú bào yú shì fó
全心护持斋戒，信奉佛法，有没有什么福报？」于是佛

tuó jí shuō jiē yán duō zuò bǎo huá jié bù yáo qī guāng jī dé xiāng suǒ shēng zhuǎn
陀即说偈言：「多作宝华，结步摇绮，广积德香，所生转

hǎo ; qí cǎo fāng
好 ; 琦草芳

huá , bú nǐ fēng
华 , 不逆风

xūn , jìn dào fū
熏 , 近道敷

kāi , dé rén biān
开 , 德人遍

xiāng ; zhàn tán duō
香 ; 旃檀多

xiāng , qīng lián fāng
香 , 青莲芳

huā , suī yuē shì zhēn , bú rú jiè xiāng ; huá xiāng qì wēi , bú kě wèi zhēn , chí jiè zhī

xiāng , dào tiān shū shèng ; jiè jù chéng jiù , xíng wú fàng yì , dìng yì dù tuō , cháng lí mó

dào 。 」

fó tuó zài gào sù bō sī nǐ wáng shuō : 「 fèng chí zhāi jiè , néng ràng nǐ de qīng

yù yuǎn bō , shòu rén jìng ài 。 jiù rú tiān xià yī qiè zhēn bǎo , nǎ lái bù shī , yě bú

jī yī rì yí yè chí shǒu zhāi jiè de gōng dé 。 ruò yǔ zhāi jiè de fú bào xiāng bǐ , lián

xū mí shān yě bú guò xiàng yī lì dòu zǐ ér yǐ 。 suǒ yǐ shuō , zhāi jiè kě yǐ jī fú xué

huì , zhí dào niè pán 。 」 zhè shí guó wáng hé fū rén , qún chén dà xiǎo tīng le , dōu hěn

huān xǐ de xìn shòu fèng xíng 。

Èr Shí Jiǔ Yù Huá Xiāng Pǐn Zhī Èr 二十九、喻华香品之二

cóng qián fó tuó zài wáng shě chéng shí , chéng zhōng yǒu wú shí wèi fù háo rén jiā de zǐ

dì , lái dào jīng shě dǐng lǐ fó tuó , yú shì fó tuó jiù wèi tā men jiě shuō kǔ kōng wú

cháng zhī lǐ 。 tā men wén fǎ xǐ yuè , yuàn zuò fó de dì zǐ , fó tuó jiù shuō : 「 huān

yíng nǐ men gè wèi bī qiū tā men de xū fà dōu zì dòng diào luò fǎ yī zì dòng
迎你们，各位比丘！」他们的须发都自动掉落，法衣自动
de pī zài shēn shàng biàn chéng wéi bī qiū
的披在身上，便成为比丘。

zhè xiē bī qiū de qīn yǒu zhōng yǒu yī wèi cháng zhě zhī dào tā men chū jiā de xiāo
这些比丘的亲友中，有一位长者知道他们出家的消
xī biàn hěn huān xǐ de lái zàn tàn tā men bìng qiě yāo qǐng fó tuó hé bī qiū men dào
息，便很欢喜的来赞叹他们，并且邀请佛陀和比丘们到
jiā lǐ shòu gòng yǎng
家里受供养。

dì èr tiān fó tuó yǔ dì zǐ men jiù lái cháng zhě jiā yòng zhāi fàn hòu fó tuó
第二天，佛陀与弟子们就来长者家用斋，饭后，佛陀
wéi dà zhòng shuō fǎ zhí dào xià wú cǎi huí jīng shě cǐ shí zhè xiē xīn chū jiā bī qiū
为大众说法，直到下午才回精舍。此时，这些新出家比丘
kàn dào jiā rén qīn yǒu dōu liàn mù nán shě de xiǎng yào hái sù
看到家人亲友，都恋慕难舍的想要还俗。

fó tuó zhī dào tā men de xīn yì jiù zài chū chéng mén shí kàn jiàn tián gōu wū
佛陀知道他们的心意，就在出城门时，看见田沟污
ní zhōng cháng mǎn le wú sè xiāng jié de lián huā huā de xiāng qì bǎ gōu lǐ de chòu qì
泥中，长满了五色香洁的莲花，花的香气把沟里的臭气
dōu chōng dàn le fó tuó biàn zǒu dào lián huā biān shuō jiē : rú zuò tián gōu jìn yú
都冲淡了。佛陀便走到莲花边，说偈：「如作田沟，近于
dà dào zhōng shēng lián huā xiāng jié kě yì yǒu shēng sǐ rán fán fū chù biān zhì zhě
大道，中生莲华，香洁可意；有生死然，凡夫处边，智者
lè chū wéi fó dì
乐出，为佛弟
zǐ 。」
子。」

fó tuó shuō wán
佛陀说完
zhè shǒu jiē biàn huí
这首偈，便回
dào jīng shě
到精舍。

ā nán wèn fó
阿难问佛
tuó shuō : 「 gāng gāng
陀说：「刚刚

shì zūn zài tián gōu biān suǒ shuō de huà wǒ bú míng bái tā de yì sī xiān zài qǐng nín jiě
世尊在田沟边所说的话，我不明白它的意义，现在请您解
shì yí xià
释一下。」

fó tuó gào sù ā nán shuō : 「 nǐ kàn dào tián gōu wū ní zhōng cháng mǎn lián huā méi
佛陀告诉阿难说：「你看到田沟污泥中，长满莲花没
yǒu ? 」 「 shì wǒ yǒu kàn dào ! 」 ā nán dá shuō , fó tuó shuō : 「 ā nán !
有？」「是，我有看到！」阿难回答说，佛陀说：「阿难！
rén zài shì jiān zhuǎn zhuǎn xiāng shēng shòu mìng huò cháng huò duǎn qī zī ēn ài hé jī kě hán
人在世间，辗转相生，寿命或长或短，妻子恩爱和饥渴寒
rè děng děng huò bēi huò xǐ dōu yóu rú tián gōu wū ní bú jìng 。 dàn shì , ruò yǒu rén
热等等，或悲或喜，都犹如田沟污泥不净。但是，若有人
jué wù shì jiān wú cháng fā xīn xué dào xiū qīng jìng zhì shè xīn duàn chú wàng xiǎng zì
觉悟世间无常，发心学道，修清净志，摄心断除妄想，自
néng dé dào jiù rú wū ní shàng de lián huā yí yàng zì jǐ dé dào hái néng dù huà qīn
能得道，就如污泥上的莲花一样，自己得道，还能度化亲
yǒu dé dào yī qiè zhòng shēng jiē méng jiě tuō yì rú lián huā de xiāng qì bì gài le wū
友得道，一切众生皆蒙解脱，亦如莲花的香气，蔽盖了污
ní de chǒu huì yí yàng 。 」
泥的臭秽一样。」

nà wǔ shí wèi xīn chū jiā de bǐ qiū tīng le fó tuó shuō de zhè duàn huà yì
那五十位新出家的比丘，听了佛陀说的这段话，意
zhì cái jiǎn dìng qǐ lái bú jiǔ jí zhèng dé ā luó hàn guǒ wèi 。
志才坚定起来，不久，即证得阿罗汉果位。

Sān Shí Yú Àn Pīn Zhī Yī
三十、愚闇(暗)品之一

cóng qián fó tuó zài
从前，佛陀在
shè wèi guó shí chéng zhōng yǒu
舍卫国时，城中有
yī wèi fù yǒu de lǎo pō luó
一位富有的老婆罗
mén tā wéi rén wǎn gù lìn
门，他为人顽固吝
sè xǐ hào wéi zì jǐ jiàn
啬，喜好为自己建

zào jīng měi de fáng shè yīn ér tā de jiā yǒu jǐ shí jiān fáng wū。
造精美的房舍，因而他的家有几十间房屋。

jiù dāng lǎo pō luó mén zài jiàn zào hòu miàn tīng táng de zhē yáng tái shí fó tuó yǐ
就当老婆罗门在建造后面厅堂的遮阳台时，佛陀以
dào yǎn kàn jiàn lǎo wēng jīn rì jí jiāng mìng zhōng ér tā què réng bù zì zhī de zài máng lù
道眼看见老翁，今日即将命终，而他却仍不自知的在忙碌
gōng shì lèi dé xíng shòu lì jié fēi cháng kě lián。
工事，累得形瘦力竭，非常可怜。

yú shì fó tuó dài zhe ā nán qián lái wèi wèn lǎo pō luó mén shuō : 「 nǐ zhè yàng
于是佛陀带着阿难前来慰问老婆罗门说：「你这样
láo lèi jiàn cǐ fáng shè shì yào zuò shén me yòng ? 」 tā dá shuō : 「 zhè shì gěi zì jǐ
劳累建此房舍，是要作什么用？」他回答说：「这是给自己
zhù de hé ān zhì ér xī nǚ pú yòng de 。 」 fó tuó gào sù tā shuō : 「 jiǔ wén
住的，和安置儿媳、奴仆用的。」佛陀告诉他说：「久闻
nǐ de dà míng wǒ néng bù néng gēn nǐ zuò zhe tán yí huì er wǒ yǒu yī shǒu gē ,
你的大名，我能不能跟你坐着谈一会儿，我有一首偈，
duì huó rén sǐ rén dōu yǒu bàng zhù xiǎng sòng gěi nǐ wǒ kě yǐ hé nǐ zuò xià lái tán
对活人死人都有帮助，想送给你，我可以和你坐下来谈
ma ? 」 tā dá shuō : 「 wǒ jīn tiān hěn máng méi shí jiān tán wǒ kàn gǎi tiān ba !
吗？」他回答说：「我今天很忙，没时间谈，我看改天吧！
nǐ yào shuō shén me jiē zǐ dào kě yǐ shuō lái tīng tīng 。 」 yú shì fó tuó jí shuō jié
你要说什么偈子，倒可以说来听听。」于是佛陀即说偈
yán : 「 yǒu zǐ yǒu cái yú wéi jí jí ; wǒ qiě fēi wǒ hé yōu zǐ cái ? shǔ dāng
言：「有子有财，愚惟汲汲；我且非我，何忧子财？暑当
zhǐ cǐ hán dāng zhǐ cǐ yú duō yù lǜ mò zhī lái biàn yú méng yú jí zì wèi
止此，寒当止此；愚多预虑，莫知来变；愚蒙愚极，自谓

wǒ zhì yú ér shèng zhì shì wèi jí yú
我智；愚而胜智，是谓极愚。」

tā shuō : 「 nǐ de jié zǐ hěn yǒu dào lǐ , dàn shì wǒ jīn tiān shí zài hěn máng ,
他说：「你的偈子很有道理，但是我今天实在很忙，
děng gǎi tiān zài lái tán ba yú shì fó tuó shī wàng de zǒu le 。
等改天再来谈吧！」于是佛陀失望的走了。

zhè ge lǎo wēng zài fó tuó zǒu hòu bú jiǔ , jí bèi diào xià lái de mù liào zhuàng
这个老翁在佛陀走后不久，即被掉下来的木料撞
sǐ tā de jiā rén biàn tí kū qǐ lái , jīng dòng le zuǒ yòu lín jū 。
死，他的家人便啼哭起来，惊动了左右邻居。

dēng fó tuó zǒu dào cūn tóu , yù dào jǐ shí wèi wài dào xiū xíng rén , tā men wèn
等佛陀走到村头，遇到几十位外道修行人，他们问
fó tuó shuō : 「 qǐng wèn nǐ cóng nǎ lǐ lái ? 」 fó tuó shuō : 「 wǒ lǚ cì dào tā jiā
佛陀说：「请问你从哪里来？」佛陀说：「我屡次到他家
shuō fǎ , tā dōu bù tīng , xiàn zài sǐ le , zhēn shì yí hàn ! 」 shuō bà , fó tuó yòu
说法，他都不听，现在死了，真是遗憾！」说罢，佛陀又
gào sù tā men gāng cái nà shǒu jié zǐ , tā men tīng le dōu xīn rán de lǐng wù fó dào 。
告诉他们刚才那首偈子，他们听了都欣然的领悟佛道。

yú shì fó tuó yòu shuō jié yǎn : 「 yú ān jìn zhì , rú piāo zhēn wèi , suī jiǔ xiá xí ,
于是佛陀又说偈言：「愚闇近智，如瓢斟味，虽久狭习，
yóu bù zhī fǎ , kāi dá jìn zhì , rú shé cháng wèi , suī xū yú xí , jí jiě dào yào ;
犹不知法；开达近智，如舌尝味，虽须臾习，即解道要；
yú rén shī xíng , wéi shēn zhāo huàn , kuài xīn zuò è , zì zhì zhòng yǎng , xíng wéi bù shàn ,
愚人施行，为身招患；快心作恶，自致重殃；行为不善，
tuì jiàn huī lìn , zhī tì liú miàn , bào yóu sù xí 。 」
退见悔吝，致涕流面，报由宿习。」

zhè xiē wài dào xiū xíng
这些外道修行
rén wén wán cǐ jié zhī hòu ,
人闻完此偈之后，
gēng jiā dǔ xìn fó fǎ , tā
更加笃信佛法，他
men biàn xiàng fó tuó dǐng lǐ ,
们便向佛陀顶礼，
huān xī de fēng xíng fó de jiào
欢喜的奉行佛的教
huì 。
诲。

Sān Shí Yī Yú Àn Pīn Zhī Èr
三十一、愚闇(暗)品之二

cóng qián fó tuó zài qī yuán jīng shě wéi tiān rén dà zhòng suǒ dāng shí bō sī
从前，佛陀在祇园精舍为天、人大众说。当时，波斯
nī wáng de nǚ ér jīn gāng qīng nián shǒu guā dú jū fù mǔ qīn wéi cǐ hěn āi mǐn tā
匿王的女儿金刚，青年守寡独居，父母亲为此很哀悯她，
jiù wéi tā lìng zào yí ge gōng shě yòu gěi tā wǔ bǎi ge gē wǔ jī nǚ yǐ tiáo jì
就为她另造一个宫舍，又给她五百个歌舞伎女，以调剂
tā de guǎ jū shēng huó
她的寡居生活。

zài zhòng jì nǚ zhōng yǒu yí wèi míng jiào dù shèng de cháng lǎo qīng yī jīng cháng zài
在众伎女中，有一位名叫度胜的长老青衣，经常在
shì jiē shàng mǎi xié zhǐ fēn xiāng huā dāng shí tā kàn jiàn xǔ duō rén dài zhe xiāng huā yào chū
市街上买些脂粉香花。当时她看见许多人带着香花，要出
chéng qù lǐ bài fó tuó biàn wèn xíng rén shuō nǐ men yào qù nǎ lǐ zhòng rén dōu
城去礼拜佛陀，便问行人说：「你们要去哪里？」众人都
dá shuō fó tuó shì sān jiè zhì zūn tā dù jì zhòng shēng néng shǐ wǒ men dé dào zì
答说：「佛陀是三界至尊，他度济众生，能使我们得到自
zài jiě tuō zhī dào wǒ men zhèng yào qù lǐ bài gòng yǎng fó tuó
在解脱之道，我们正要去礼拜供养佛陀。」

dù shèng tīng le hěn huān xǐ yě xiǎng qù bài jiàn fó tuó tā biàn qù mǎi xié huā
度胜听了很欢喜，也想去拜见佛陀。她便去买些花
xiāng suí zhe zhòng rén qián wǎng jīng shě lǐ fó bǎ huā pū sǎn zài dì shàng zài shāo xiāng
香，随着众人前往精舍礼佛，把花铺散在地上，再烧香
gòng fó yí xīn tīng fǎ zhī hòu zài dào jiē shàng mǎi xiāng huā
供佛，一心听法。之后，再到街上买香花。

tā yīn wéi tīng fǎ de gōng dé hé sù shí shàn xíng de fú bào shǐ tā mǎi de
她因为听法的功德，和宿世善行的福报，使她买的
xiāng huā dōu bǐ yǐ qián mǎi de hái zhòng liǎng bèi yǐ shàng
香花，都比以前买的还重两倍以上。

dù shèng huí qù hòu zhǔ rén xiǎn tā huí lái dé tài wǎn yú shì dù shèng biàn jiāng
度胜回去后，主人嫌她回来得太晚，于是度胜便将
jīng guò de shì bào gào jīn gāng gōng zhǔ jīn gāng hé qí tā shì cóng gē nǚ tīng dù shèng
经过的事报告金刚公主。金刚和其他侍从歌女，听度胜
shuō fó tuó jiào fǎ shēn miào wú bǐ dōu hěn huān xǐ de yào dù shèng wéi tā men bǎ fó fǎ
说佛陀教法深妙无比，都很欢喜的要度胜为她们把佛法
xuān jiǎng yí biān dù shèng shuō wǒ bēi jiǎn bù jìng bù gǎn xuān shuō fó fǎ wǒ kàn
宣讲一遍。度胜说：「我卑贱不净，不敢宣说佛法，我看

hái shì xiān qù qǐng jiào fó tuó hòu zài huí lái gào sù nǐ men
还是先去请教佛陀后，再回来告诉你们。」

yú shì dù shèng yòu qù qǐng wèn fó tuó fó tuó gào sù tā shuō nǐ huí qù
于是度胜又去请问佛陀，佛陀告诉她说：「你回去
shuō fǎ yào duō dù yī xiē rén shuō fǎ de guī jǔ jiù shì yào xiān ān pái gāo zuò
说法，要多度一些人。说法的规矩，就是要先安排高座，
ràng zhòng rén néng gòu tīng dé qīng chǔ
让众人能够听得清楚。」

dù shèng zūn mìng huí lái hòu bǎ fó tuó de zhǐ shì shuō le yī biān dà jiā dōu
度胜遵命回来后，把佛陀的指示说了一遍，大家都
hěn gāo xìng de tuō xià yī jiàn yī fu sòng chéng yī ge fǎ zuò dù shèng mù yù hòu yǎng
很高兴的脱下一件衣服，送成一个法座。度胜沐浴后，仰
chéng fó de wēi shén lì rú shí shuō fǎ jīn gāng hé shì cóng gē nǚ mēn tīng le dōu dùn
承佛的威神力如说法，金刚和侍从歌女们听了，都顿
shí jiě huò pò è jí zhèng dé ā luó hàn chū guó
时解惑破恶，即证得阿罗汉初果。

yóu yú dù shèng shuō fǎ dòng rén gōng shě shī huǒ wú rén zhī dào jié guǒ tā
由于度胜说法动人，宫舍失火，无人知道，结果她
men quán bù bèi shāo sǐ suí jí shàng shēng tiān jiè wéi tiān rén guó wáng zhī dào cǐ shì mǎ
们全部被烧死，随即上生天界为天人。国王知道此事，马
shàng dài rén lái jiù huǒ dàn shì rén dōu yǐ bèi shāo sǐ le zhǐ hǎo jiāng tā mēn shōu shí
上带人来救火，但是人都已被烧死了，只好将她们收拾
ān zàng suí hòu jiù dào jīng shě qǐng wèn fó tuó yuán yīn
安葬。随后就到精舍请问佛陀原因。

fó tuó gào sù
佛陀告诉

dà wáng shuō : 「 zài guò
大王说：「在过

qù shì , yǒu yí zuò bō
去世，有一座波

luó nài chéng , nà lǐ yǒu
罗奈城，那里有

wèi cháng zhe de qī zī ,
位长着的妻子，

dài zhe wú bǎi wèi shì nǚ
带着五百位侍女

dào chéng wài jǔ xíng jì sì jì sī shí tā men bù zhǔn bié rén lái cān jiā , rú guǒ yǒu
到城外举行祭祀。祭祀时，他们不准别人来参加，如果有

rén lái , jiù bǎ tā tóu rù huǒ zhōng shāo sǐ nà shí yǒu yí wèi pì zhī fó míng wéi jiā
人来，就把他投入火中烧死。那时有一位辟支佛，名为迦

luó tā gāng hǎo qī shí jīng guò zhè lǐ cháng zhe de qī zī kàn jiàn le jiù hěn shēng qì
罗，他刚好乞食经过这里，长者的妻子看见了，就很生气

de pài rén bǎ jiā luó tóu rù huǒ zhōng shāo sǐ dāng shí jiā luó biàn xiàn shén zú fēi shēng
的派人把迦罗投入火中烧死。当时迦罗便现神足，飞升

xū kōng zhòng rén kàn jiàn cǐ jǐng dōu tī qī huī guò chàn huī cháng guī fó tuó wéi
虚空。众人看见此景，都涕泣悔过，忏悔长跪。」佛陀为

dà wáng ér shuō jié yán : 「 yú chǔn zuò è bù néng zì jiě yǎng zhuī zì fén zuì chéng
大王而说偈言：「愚蠢作恶，不能自解；殃追自焚，罪成

chì rán yú suǒ wàng chù bù wèi shì kǔ lín duò è dī nǎi zhī bù shàn ! 」
炽然。愚所望处，不谓适苦，临堕厄地，乃知不善！」

fó tuó gào sù dà wáng shuō : 「 dāng shí cháng zhe zhī qī jiù shì dà wáng xiàn zài
佛陀告诉大王说：「当时长者之妻，就是大王现在

de nǚ ér jīn gāng wú bǎi shì nǚ jiù shì xiàn zài dù shèng déng nà wú bǎi wèi jì nǚ 。
的女儿金刚；五百侍女就是现在度胜等那五百位伎女。

zuì fú bù shuǎng shàn è suí rén rú yǐng suí xíng 。 」
罪福不爽，善恶随人，如影随形。」

fó tuó shuō wán zhè duàn huà shí shě wèi guó nèi rén mín dōu huān xǐ xìn fú , gǎn
佛陀说完这段话时，舍卫国内人民，都欢喜信服，皈

yī le sān bǎo bìng shòu wǔ jiè yě líng wù le fó fǎ 。
依了三宝，并受五戒，也领悟了佛法。

Sān Shí Èr Míng Zhé Pīn Zhī Yī
三十二、明哲品之一

cóng qián yǒu yī wèi nián qīng de fàn zhì (wài dào xiū xíng zhě), cōng míng guò
从前有一位年轻的梵志（外道修行者），聪明过
rén tā wèi le yào tōng dá yī qiè cái yì míng yáng tiān xià yú shì sì chù yóu xué,
人，他为了要通达一切才艺，名扬天下，于是四处游学，
ér lái dào yī ge guó jiā de chéng zhōng cān fǎng。
而来到一个国家的城中参访。

tā jiàn dào yī ge gōng jiàng zài zuò gōng cǐ rén pōu jīn qiè jiǎo shǒu fá mǐn jié,
他见到一个工匠在作弓，此人剖筋切角，手法敏捷，
mǎi zhǔ zhēng xiān kǒng hòu yú shì jiù bài gōng jiàng wéi shī bú jiǔ zhī hòu tā biàn xué huì
买主争先恐后，于是就拜工匠为师。不久之后，他便学会
zuò gōng jì yì hái shèng guò tā de shī fu tā chóu chú zhì mǎn zhī yú zèng yī xiē cái
作弓，技艺还胜过他的师傅。他踌躇志满之余，赠一些财
wù gěi shī fu zhī hòu bié shī ér qù。
物给师傅之后，别师而去。

tā yòu yóu lì dào yī guó jiā zài dù jiāng shí jiàn dào yī wèi chuán fū cāo zhōu
他又游历到一国家，在渡江时，见到一位船夫，操舟
rú fēi kuài sù qīng biàn yú shì jiù bài chuán fū wéi shī bú jiǔ zhī hòu tā yòu xué
如飞，快速轻便，于是就拜船夫为师。不久之后，他又学
huì le jià zhōu qiāo mén jì shù shèng guò chuán shī tā chóu chú zhì mǎn de yòu yǐ cái wù gòng
会了驾舟窍门，技术胜过船师。他踌躇志满的又以财物供
yǎng chuán shī zhī hòu gào cí ér qù。
养船师之后，告辞而去。

cǐ hòu tā yòu lái dào yī guó jiā jiàn dào guó wáng de gōng diàn měi lún měi huàn,
此后他又来到一国家，见到国王的宫殿，美仑美奂，
tiān xià wú shuāng yú shì jiù bài diàn jiàng wéi shī xué xiě diào lóu hè jiàn zhú jì qiào bú
天下无双，于是就拜殿匠为师，学写碉楼和建筑技巧。不
jiǔ yǐ hòu tā yǐ shì yī wèi gōng diàn jiàn zhú zhuān jiā yú shì biàn gòng yǎng diàn jiàng yī
久以后，他已是一位宫殿建筑专家，于是便供养殿匠一
xiē qián rán hòu yòu cí bié ér qù。
些钱，然后又辞别而去。

tā jiù zhè yàng de yóu biān shí liù dà guó xué jìn yī qiè jì yì xīn zhōng gāo
他就这样的游遍十六大国，学尽一切技艺，心中高
ào de xiǎng tiān dì zhī jiān yǒu shéi néng gòu shèng guò wǒ de cái yì?
傲的想：天地之间，有谁能能够胜过我的才艺？

fó tuó zài dìng zhōng yáo jiàn cǐ rén jué dé yīng kě dù huà biàn yǐ shén zú,
佛陀在定中遥见此人，觉得应可度化，便以神足，

huà wéi yí ge shā mén zhǔ zhàng chí bǎ yíng zhe tā ér lái fàn zhì cóng wèi jiàn guò shā
 化为一个沙门，拄杖持钵迎着他而来。梵志从未见过沙
 mén biàn wèn huà shēn shā mén shì hé xǔ rén shā mén dá shuō wǒ shì ge tiáo shēn
 门，便问化身沙门是何许人？沙门答说：「我是个调身
 rén shā mén jí yǐ jiē yán gōng jiàng tiáo jiǎo shuǐ rén tiáo chuán qiǎo jiàng tiáo
 人！」沙门即以偈言：「弓匠调角，水人调船，巧匠调
 mù zhì zhě tiáo shēn pǐ rú hòu shí fēng bù néng yí zhì zhě yì zhòng huǐ yù bù
 木，智者调身；譬如厚石，风不能移，智者意重，毁誉不
 qīng pǐ rú shēn yuǎn chéng jìng qīng míng huì rén wén dào xīn jìng huān rán shā mén
 倾；譬如深渊，澄静清明，慧人闻道，心净欢然。」沙门
 shuō wán cǐ jiē shēn shēng xū kōng hái xiàn fó shēn sān shí èr xiàng bā shí zhǒng hào
 说完此偈，身升虚空，还现佛身，三十二相，八十种好，
 guāng míng zhào yào tiān dì rán hòu cóng xū kōng zhōng rǎn rǎn xià jiàng duì niǎn qīng de fàn zhì
 光明照耀天地，然后从虚空中冉冉下降，对年轻的梵志
 shuō zhè jiù shì wǒ de dào xíng biàn huà tiáo shēn zhī lì yú shì fàn zhì wú
 说：「这就是我的道行变化，调身之力！」于是梵志五
 tǐ tóu dì de wèn shuō yīng rú hé tiáo shēn fó tuó gào sù fàn zhì shuō wǔ
 体投地的问说：「应如何调身？」佛陀告诉梵志说：「五
 jiè shí shàn liù dù děng děng jiē shì tiáo shēn zhī fǎ gōng chuán diàn jiàng děng děng jiē
 戒、十善、六度等等，皆是调身之法。弓船殿匠等等，皆
 shì qī shì xū huá zhī shì tā yě shì yí ge xiāo hào shēng mìng fàng zōng xīn shēn de shēng
 是绮饰虚华之事，它也是一个消耗生命，放纵心神的生
 sǐ kǔ hǎi zhī
 死苦海之
 lù fàn
 路。」梵
 zhì wén hòu
 志闻后，
 suí jí chū
 随即出
 jiā bù jiǔ
 家，不久
 biàn zhèng dé ā
 便证得阿
 luó hàn dào
 罗汉道。

Sān Shí Sān Míng Zhé Pīn Zhī Èr
三十三、明哲品之二

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó shí chéng wài wǔ bǎi lǐ yuǎn de shān cūn zhōng yǒu yī
从前佛陀在舍卫国时，城外五百里远的山村中有一
hù pín jiā zhè jiā zhǔ rén de qī zǐ gāng shēng xià le shuāng bāo nán yīng zhè liǎng ge nán yīng
户贫家，这家主人的妻子刚生下了双胞胎男婴，这两个男婴
cháng dé hěn duān zhèng biàn bèi qǔ míng wéi shuāng dé hé shuāng fú 。
长得很端正，便被取名为双德和双福。

shēng xià wǔ liù shí tiān shí yǒu yī tiān tā fù qīn fàng niú huí lái zài chuáng shàng
生下五六十天时，有一天他父亲放牛回来，在床上
xiū xi ǎi mú qīn hái zài tián jiān shí chái zhè liǎng ge yīng ér yǐ wéi fù mǔ bú zài jiā
休息，母亲还在田间拾柴，这两个婴儿以为父母不在家，
jiù hù xiāng shuō qǐ huà lái yī ge shuō wǒ qián shì běn lái jiāng yào dé dào yīn wéi
就互相说起话来。一个说：「我前世本来将要得道，因为
yī shí yú xiǎng rú guǒ chéng dào shēng mìng jiù kě cháng cún le suǒ yǐ cái luò dé jīn shēng
一时愚想，如果成道，生命就可长存了。所以才落得今生
zài pín jiā zuò zǐ wǒ xiàn zài hěn ào nǎo yě bú zhī yào rú hé cái néng chū lí shēng sǐ
在贫家作子，我现在很懊恼，也不知要如何才能出离生死
kǔ hǎi ? 」 lǐng yī ge shuō āi ! wǒ yīn wéi nián shǎo yī shí tān wán jìng rán bú
苦海？」另一个说：「唉！我因为年少一时贪玩，竟然不
zhī dào jīng jìn xíng rú jīn cái huì shēng zài pín jiā zāo shòu kǔ huàn xiàn zài wǒ yòu
知道精进修行，如今才会生在贫家，遭受苦患，现在我又
yǒu shén me huà shuō ? 」
有什么话说？」

tā men fù qīn tīng dào zhè liǎng ge yīng ér zài hù xiāng mǎi yuàn jī hū xià hūn
他们父亲听到这两个婴儿在互相埋怨，几乎吓昏
le tā pà zhè liǎng ge yāo ér rì hòu huì shā qīn miè zú yú shì zhǔn bèi bǎ xiǎo hái fàng
了，他怕这两个妖儿日后会杀亲灭族，于是准备把小孩放
huǒ shāo sǐ zhè shí gāng hǎo mǔ qīn huí jiā tā bù xiāng xìn yīng ér huì shuō huà yú shì
火烧死。这时刚好母亲回家，她不相信婴儿会说话，于是
fū qī liǎng jiù duǒ zài mén wài tōu tīng le jǐ tiān yòu tīng dào xiǎo hái jiǎng huà yīn cǐ cái
夫妻俩就躲在门外偷听了几天，又听到小孩讲话，因此才
jué dìng bǎ xiǎo hái guān qǐ lái shāo sǐ 。
决定把小孩关起来烧死。

fó tuó yǐ tiān yǎn zhī dào cǐ shì biàn lái dào zhè lǐ liǎng ge yīng ér jiàn dào
佛陀以天眼知道此事，便来到这里，两个婴儿见到
fó tuó dōu huān xǐ yuè fó tuó yě dà xiào kǒu chū wǔ sè guāng pǔ zhào tiān
佛陀，都欢喜踊跃，佛陀也大笑，口出五色光，普照天

dì 。 fó tuó gào sù dà jiā shuō : 「 zhè liǎng ge hái zǐ bú shì guǐ mèi , ér shì yǒu
地。佛陀告诉大家说：「这两个孩子不是鬼魅，而是有
fú dé de hái zǐ ! tā men zài jiā yè fó shí céng zuò shā mén , yīn wéi nián shǎo hū qǐ
福德的孩子！他们在迦叶佛时曾作沙门，因为年少忽起
xié xiǎng , cái yí zhí tuì zhuǎn yú shēng sǐ hǎi zhōng 。 rú jīn yǐ zuì miè fú shēng zì shí
邪想，才一直退转于生死海中。如今已罪灭福生，自识
sù mìng , yú fú yīng dù , suǒ wǐ wǒ biàn lái dù tā men , fǒu zé jiù yào bèi nǐ men
宿命，余福应度，所以我便来度他们，否则就要被你们
shāo sǐ le 。 」 fó tuó jí shuō : 「 dà rén tǐ wú yù , zài shì zhào rán míng ; suī huò
烧死了。」佛陀即说：「大人无欲，在世照然明；虽或
zāo kǔ lè , bú gāo xiǎn qí zhì ; dà xián wú shì shì , bú yuàn zǐ cái guó ; cháng shǒu jiè
遭苦乐，不高显其智；大贤无世事，不愿子财国；常守戒
huì dào , bú tān xié fù guì ; zhì rén zhī dòng yáo , pǐ rú shā zhōng shù ; péng yǒu zhì wèi
慧道，不贪邪富贵；智人知动摇，譬如沙中树；朋友志未
qiáng , suí sè rǎn qí sù 。 」
强，随色染其素。」

fó tuó shuō cǐ huà shí , zhè liǎng ge yīng ér de shēn tǐ hū rán cháng dà , rú bā
佛陀说此话时，这两个婴儿的身体忽然长大，如八
suī xiǎo hái , dāng shí jí zuò shā mí , bìng qiè zhèng dé ā luó hàn guó wèi 。 suǒ yǒu cūn rén
岁小孩，当时即作沙弥，并且证得阿罗汉果位。所有村人
jiàn dào fó tuó de guāng míng miào xiāng , jiē dà huān xǐ , yě zhèng dé le chū guǒ 。 hái zǐ de
见到佛陀的光明妙相，皆大欢喜，也证得了初果。孩子的
fù mǔ yě jiě kāi yí huò , dé le fǎ yǎn 。
父母也解开疑惑，得了法眼。

Sān Shí Sì Luó Hàn Pǐn
三十四、罗汉品

cóng qián yǒu yí ge nà lí guó , kào jìn hǎi biān , rén mín yǐ cǎi zhēn zhū zhān tán
从前有一个那梨国，靠近海边，人民以采珍珠旃檀
wéi yè 。 cǐ guó yǒu yí rén jiā , xiōng dì èr rén , fù mǔ jiē wáng , yù qiú fēn chǎn 。
为业。此国有一人家，兄弟二人，父母皆亡，欲求分产。

tā men yǒu yí ge jiā nǚ , míng jiào fēn nà , nián shǎo cōng míng , shǎn cháng mǎi mǎi hé cǎi
他们有一个家奴，名叫分那，年少聪明，擅长买卖和采
zhū 。 tā men fēn chǎn de bàn fǎ , shì yǐ jiā cái dāng zuò yí fèn , yǐ nǚ pú fēn nà yě
珠。他们分产的办法，是以家财当作一份，以奴仆分那也
dāng zuò yí fèn , xiōng dì chōu qiān , jié guǒ dì dì dé dào fēn nà , zhǐ hào dài zhe qī ér
当作一份，兄弟抽签，结果弟弟得到分那，只好带着妻儿
kōng shǒu lí jiā 。
空手离家。

yóu yú dāng shí zhèng zài jī huāng , dì dì zhǐ dé fēn nà , kǒng pà yǎng bú huó , shēn
由于当时正在饥荒，弟弟只得分那，恐怕养不活，深
wéi yǒu chóu , cǐ shí fēn nà biàn gào sù zhǔ rén shuō : 「 qǐng nín bú yòng yǒu chóu , wǒ yǒu
为忧愁，此时分那便告诉主人说：「请您不用忧愁，我有
bàn fǎ néng ràng nǐ zài bù jiǔ de jiāng lái , cái fù shèng guò nǐ gē gē 。 」 zhǔ rén gāo xìng
办法能让你在不久的将来，财富胜过你哥哥。」主人高兴
de shuō : 「 ruò néng rú cǐ , wǒ jiù fàng le nǐ huī fù nǐ běn lái de shēn fèn ! 」 yú
的说：「若能如此，我就放了你恢复你本来的身份！」于
shì zhǔ rén qī zǐ jiù ná chū yí xiē sī cáng de zhū bǎo , gěi fēn nà zuò zī běn , qù
是主人妻子就拿出一些私藏的珠宝，给分那做资本，去
zuò shēng yì 。
做生意。

dāng shí fēn nà zǒu dào chéng wài , kàn dào yí ge qǐ gāi kāng zhe yí kǔn chái , zài
当时分那走到城外，看到一个乞丐扛着一捆柴，在
zhè yí kǔn mù chái zhōng , yǒu yí gēn jí zhí qián de niú tóu zhān tán xiāng mù , kě yòng lái
这一捆木柴中，有一根极值钱的牛头旃檀香木，可用来
zhì liǎo zhòng bìng , yí liǎng jià zhí huáng jīn qiān liǎng 。 fēn nà rèn shí zhè zhǒng zhān tán xiāng mù ,
治疗重病，一两价值黄金千两。分那认识这种旃檀香木，
biàn jiāng tā mǎi xià lái , rán hòu bǎ tā fēn wéi jǐ shí duàn , zài yǐ gāo jià mǎi chū 。
便将它买下来，然后把它分为几十段，再以高价卖出。
bù jiǔ tā jiù bǎ jǐ shí duàn zhān tán xiāng mǎi wán , cǐ shí , dì dì suǒ dé de cái fù
不久他就把几十段旃檀香卖完，此时，弟弟所得的财富
yǐ shèng guò gē gē de cái fù shí bèi 。 zhǔ rén wéi le gǎn xiè fēn nà de dà ēn , yě
已胜过哥哥的财富十倍。主人为了感谢分那的大恩，也

bú wéi bèi shì yán bǎ fēn nà
不违背誓言把分那

fàng wéi liáng mǐn suí tā ér
放为良民，随他而

qù 。
去。

fēn nà cí bié zhǔ rén
分那辞别主人

zhī hòu dào shè wèi guó qù
之后，到舍卫国去

bái jiàn fó tuó yuàn zuò shā
拜见佛陀，愿作沙

mén fó tuó wéi tā shuō fǎ jí shí biàn zhèng dé ā luó hàn guǒ wèi fēn nà cí shí dú
门，佛陀为他说法，即时便证得阿罗汉果位。分那此时独

zuò sī wéi xiàn zài wǒ yǐ zhèng dé liù zhǒng shén tōng zhī lì cún wáng zì zài jiē shì
坐思惟：「现在我已证得六种神通之力，存亡自在，皆是

zhǔ rén de ēn huì wǒ xiàn zài yīng gāi qù dù tā tóng shí qù dù huà tā men de guó
主人的恩惠，我现在应该去度他，同时去度化他们的国

rén 。
人。」

yú shì fēn nà biàn lái dào zhǔ rén jiā zhǔ rén hěn huān xǐ de shè shí gōng yǎng
于是分那便来到主人家，主人很欢喜的设食供养

tā fēn nà chī wán xǐ shǒu zhī hòu fēi shēng xū kōng fēn shēn sǎn tǐ shēn shàng yòu yǒng
他。分那吃完洗手之后，飞升虚空，分身散体，身上又涌

chū shuǐ huǒ lái jīn guāng shàng xià zhào yào tā gào sù zhǔ rén shuō zhè xiē shén tōng biàn
出水火来，金光上下照耀。他告诉主人说：「这些神通变

huà jiē shì nǐ fàng wǒ zì yóu zhī hòu wǒ dào fó tuó nà lǐ xué lái de zhǔ rén
化，皆是你放我自由之后，我到佛陀那里学来的。」主人

shuō fó tuó rú cǐ shén miào wǒ yuàn yì qù bài jiàn tā bìng qiē jiē shòu tā de jiāo
说：「佛陀如此神妙，我愿意去拜见他，并且接受他的教

dǎo fēn nà dá shuō zhǐ yào nǐ zhì chéng de shè shí gōng yǎng fó tuó bì huì mǎ
导。」分那答说：「只要你至诚的设食供养，佛陀必会马

shàng lái de !
上来的！」

yú shì zhǔ rén mǎ shàng zhǔn bèi hǎo zhāi gòng dà jiā biàn xiàng shè wèi guó kǒu tóu cháng
于是主人马上准备好斋供，大家便向舍卫国叩头长

guī shāo xiāng gōng qǐng fó tuó lái guǎng dù yī qiè zhòng shēng fó tuó zhī dào tā men de xīn
跪，烧香恭请佛陀来广度一切众生。佛陀知道他们的心

yì jǐ yǔ wǔ bǎi wèi luó hàn gè yǐ shén zú lái dào zhè lǐ zhè shí lián guó wáng
意，即与五百位罗汉，各以神足来到这里。这时，连国王
hé rén mín yě dōu hěn gōng jìng de lái dào fó qián lǐ bài zài fàn hòu xǐ wǎn shǒu fó
和人民也都很恭敬的来到佛前礼拜。在饭后洗完手，佛
tuó jiù wéi zhǔ rén jí guó wáng rén děng guǎng shuō fó fǎ dà jiā wén fǎ zhī hòu jiē shòu
陀就为主人及国王人等，广说佛法。大家闻法之后，皆受
wǔ jiè ér chéng wéi fó dì zǐ
五戒而成为佛弟子。

tā men yì tóng zǒu dào fó qián zàn tàn fēn nà shuō fēn nà zài jiā jīng qín
他们一同走到佛前，赞叹分那说：「分那在家精勤，
chū jiā dé dào shén dé gāo yuǎn jiā yuán méng dù wǒ men yīng gāi rú hé lái bào dá
出家得道，神德高远，家园蒙度，我们应该如何来报答
tā de ēn ? 」 yú shì fó tuó yě zàn tàn fēn nà shuō xīn yì xiū xī yán xíng yì
他的恩？」于是佛陀也赞叹分那说：「心已休息，言行亦
zhǐ cóng zhèng jiě tuō jì rán guī miè qì yù wú zhe quē sān jiè zhàng wàng yì yì
止，从正解脱，寂然归灭。弃欲无着，缺三界障，望意已
jué shì wéi shàng rén ruò jù ruò yě píng dì gāo àn yīng zhēn suǒ guò mò bù méng
绝，是谓上人。若聚若野，平地高岸，应真所过，莫不蒙
dù bǐ lè kōng xián zhòng rén bù néng kuài zài wú wàng wú suǒ yù qiú
度。彼乐空闲，众人不能，快哉无望，无所欲求。」

fó tuó shuō wán gē zhī hòu zhǔ rén hé guó wáng gēng jiā huān xǐ tā men liú zhù
佛陀说完偈之后，主人和国王更加欢喜，他们留住
fó tuó gòng yǎng qī rì bìng qiě dōu zhèng dé le chū guǒ
佛陀供养七日，并且都证得了初果。

Sān Shí Wǔ Shù Qiān Pǐn Zhī Yī
三十五、述千品之一

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó shí , yǒu yī wèi cháng lǎo bī qiū , míng jiào bān tè 。
从前佛陀在舍卫国时，有一位长老比丘，名叫般特。

tā gāng chū jiā shí , yīn wéi chí dùn bì sāi , fó tuó jiù pài wǔ bǎi wèi luó hàn , tiān tiān
他刚出家时，因为迟钝闭塞，佛陀就派五百位罗汉，天天
qù jiāo dǎo tā , jiāo le sān nián , lián yī shǒu jié yǔ yě jì bú zhù , yīn ér guó rén dōu
去教导他。教了三年，连一首偈语也记不住，因而国人都
zhī dào tā de yú mèi bú líng 。
知道他的愚昧不灵。

fó tuó āi mǐn tā , jiù bǎ tā jiào dào miàn qián , qīn zì jiāo tā yī shǒu jié :
佛陀哀悯他，就把他叫到面前，亲自教他一首偈：

「 shǒu kǒu shè yì , shēn mò fàn fēi , rú shì xíng zhě , dé dù shì shí 。 」 bān tè gǎn
「守口摄意，身莫犯非，如是行者，得度世时。」般特感

fó cí ēn , huān xīn xīn kāi , tú rán néng niàn sòng zhè shǒu jié zǐ 。 fó tuó gào sù tā
佛慈恩，欢欣心开，突然能念诵这首偈子。佛陀告诉他
shuō : 「 nǐ xiàn zhè me nián lǎo , cái huì yī jié , ér bié rén lǎo zǎo jiù huì le , zhè
说：「你现这么年老，才会一偈，而别人老早就学会了，这
bù zú wéi qí 。 wǒ xiàn zài wéi nǐ jiě shuō tā de yì yì , nǐ yào zhuān xīn dī tīng ! 」
不足为奇。我现在为你解说它的意义，你要专心谛听！」

bān tè shòu jiào ér tīng , fó tuó jí wéi tā shuō shēn kǒu yì děng shí è yè de yóu
般特受教而听，佛陀即为他说身口意等十恶业的由

lái , bìng jiào tā guān zhào zhè shí è de qǐ yīn , zài xì chá tā zěn me cái huì xiāo shī 。
来，并叫他观照这十恶的起因，再细察它怎么才会消失。

zhòng shēng zài sān jiè lǐ shēng sǐ lún huí , yóu yú bù fàn shí è ér shàng shēng tiān jiè , fàn le
众生在三界里生死轮回，由于不犯十恶而上生天界，犯了

shí è ér xià duò dì yù , shèn zhī yóu yú qīng jìng shí yè ér chéng fó niè pán , fó tuó rú
十恶而下堕地狱，甚至由于清净十业而成佛涅槃，佛陀如

cǐ wéi tā jiě shuō wú liàng miào fǎ , yīn cǐ bān tè suí jí wù dào , bìng zhèng dé ā luó
此为他解说无量妙法，因此般特随即悟道，并证得阿罗

hàn guó wèi 。
汉果位。

yǒu yī cì , fó tuó pài bān tè dào yī zuò bī qiū ní jīng shè , wéi tā men shuō
有一次，佛陀派般特到一座比丘尼精舍，为她们说

fǎ 。 zhè xiē bī qiū ní dōu qīng miè de shuō : 「 rú guǒ bān tè yào lái shuō fǎ , wǒ men
法。这些比丘尼都轻蔑的说：「如果般特要来说法，我们

jiù yào fǎn guò lái xiàng tā jiě shuō jīng jié , shǐ tā cán kuǐ de shuō bú chū huà lái ! 」 dāng
就要反过来向他解说经偈，使他惭愧的说不出话来！」当

shí bān tè jí shàng gāo zuò qiān
时般特即上高座，谦

xū de shuō : 「 wǒ wú cái wú
虚的说：「我无才无

dé tiān wéi shā mén sù lái
德，忝为沙门，素来

yú mèi suǒ xué bù duō wéi
愚昧，所学不多，唯

zhī yí jié , lüè shí qí yì ,
知一偈，略识其义，

xiān zài jiù wéi dà jiā chéng shù qǐng gè wèi jìng tīng
现在就为大家陈述，请各位静听。」

nà xiē nián shào qì shèng de bī qiū ní běn lái yào xiān bǎ jié zǐ shuō chū lái ,
那些年少气盛的比丘尼，本来要先把偈子说出来，

shǐ bān tè kǒu bú néng kāi de dàn dào le bān tè jiǎng fǎ shí cái yòu jīng qí de huáng kǒng
使般特口不能开的，但到了般特讲法时，才又惊奇的惶恐

zì zé xiàng bān tè kǒu tóu chàn huǐ bān tè suí jí rú fó suǒ shuō de yí yí wéi tā
自责，向般特叩头忏悔。般特随即如佛所说的，一一为她

mēn xuān shuō zhè xiē bī qiū ní dōu yī xīn huān xǐ tīng bān tè shuō fǎ yīn ér zhèng dé le
们宣说，这些比丘尼都一心欢喜听般特说法，因而证得了

ā luó hàn guǒ wèi 。
阿罗汉果位。

hòu lái yǒu yī tiān bō sī ní wáng lǐ qǐng fó tuó yǔ zhòng sēng dào zhāo tíng zhèng
后来有一天，波斯匿王礼请佛陀与众僧，到朝廷正

diàn gōng zhāi hé shuō fǎ fó tuó yào ràng rén zhī bān tè de shén tōng jiù jiào tā ná zhe
殿供斋和说法。佛陀要让人知般特的神通，就叫他拿着

fó yòng de bō suí hòu ér xíng 。
佛用的钵，随后而行。

shǒu mén de wǔ shì rèn shí bān tè tā yǐ wéi bān tè réng shì nà me yú mèi ,
守门的武士认识般特，他以为般特仍是那么愚昧，

suǒ yǐ bù ràng tā jìn qù yú shì bān tè jiù zhàn mén wài jiāng shǒu bì shēn jìn qù zhèng
所以不让他进去。于是般特就站门外。将手臂伸进去正

diàn fó tuó de miàn qián bǎ fó de fàn bō dì gěi fó tuó 。
殿佛陀的面前，把佛的饭钵递给佛陀。

cǐ shí zhòng rén jiàn dào yī tiáo qí cháng de shǒu bì cóng mén wài shēn jìn lái jiù
此时众人见到一条奇长的手臂，从门外伸进来，就

qí guài de qǐng wèn fó tuó shuō : 「 nà shì shéi de shǒu bì ? 」 fó tuó shuō 「 shì bān tè
奇怪的请问佛陀说：「那是谁的手臂？」佛陀说「是般特

bī qiū de shǒu bì tā zuì jìn dé dào gāng cái nā zhe wǒ de fàn bō shǒu mén wú
比丘的手臂。他最近得道，刚才拿着我的饭钵，守门武
shì bù ràng tā jìn lái suǒ yī cái shēn chū shǒu bì cóng mén wài bǎ bō dì gěi wǒ
士不让他进来，所以才伸出手臂，从门外把钵递给我。」

fó tuó shuō bà guó wáng biàn mìng rén bǎ ān tè qǐng jìn lái cǐ shí ān tè wēi shén lǐn
佛陀说罢，国王便命人把般特请进来，此时般特威神凛
lǐn bèi yú xún cháng
凛，倍于寻常。

guó wáng wèn fó shuō wǒ tīng shuō ān tè běn xìng yú dùn tā shì rú hé dé
国王问佛说：「我听说般特本性愚钝，他是如何得
dào de fó tuó gào sù bō sī nǐ wáng shuō xué bù bì duō xíng wéi zuì shàng
道的？」佛陀告诉波斯匿王说：「学不必多，行为最上，
rén suī duō xué bù jiě bù xíng yòu yǒu hé yì yú shì fó tuó jí shuō jiē yán
人虽多学，不解不行，又有何益？」于是佛陀即说偈言：
「suī sòng qiān zhāng jù yì bù zhèng bù rú yī yào wén kě miè è suī sòng qiān
虽诵千章，句义不正；不如一要，闻可灭恶。虽诵千
yán bù yì hé yì bù rú yī yì wén xíng kě dù suī duō sòng jīng bù jiě hé
言，不义何益；不如一义。闻行可度。虽多诵经，不解何
yì jiě yī fǎ jù xíng kě dé dào
益；解一法句，行可得道。」

fó tuó shuō wán jié shí yǒu sān bǎi wèi bī qiū zhèng dé le ā luó hàn guǒ wèi
佛陀说完偈时，有三百位比丘证得了阿罗汉果位。
guó wáng yǔ qún chén fū rén tài zǐ děng dōu wén fǎ huān xī
国王与群臣夫人太子等，都闻法欢喜。

Sān Shí Liù Shù Qiān Pǐn Zhī Èr 三十六、述千品之二

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó shí guó zhōng yǒu yī wèi pō luó mén lán dá cháng
从前佛陀在舍卫国时，国中有一位婆罗门蓝达长
zhě cái fù wú liàng tā cháng yī pō luó mén jiào fǎ zuò tán jì sì yǐ xiǎn míng
者，财富无量。他常依婆罗门教法，作坛祭祀，以显名
yù yòu bù shī jiā cái zuò dà fǎ huì gòng yǎng wú qiān duō wèi pō luó mén fàn zhì
誉；又布施家财，作大法会，供养五千多位婆罗门梵志。
zài wǔ nián zhī zhōng gòng gěi tā men yī qiè yī shí zhù xíng hé jì sì gōng jù èr zhè
在五年之中，供给他们一切衣食住行和祭祀供具，而这
xiē fàn zhì yě wéi lán dá cháng zhě jì sì qiú fú
些梵志也为蓝达长者祭祀求福。

zài wǔ nián qī mǎn de zuì hòu yī tiān chéng qiān shàng wàn de pō luó mén dōu lái chū
在五年期满的最后一天，成千上万的婆罗门都来出

xí dà huì , lán dá cháng zhě yě yǐ jīn bō shèng mǐ , xiàng mǎ yù chē , nú bī zī cái děng
席大会，蓝达长者也以金钵盛米，象马御车，奴婢资财等
děng , yīng yǒu jìn yǒu de lái bù shī suǒ yǒu fàn zhì 。
等，应有尽有的来布施所有梵志。

fó tuó jiàn dào rú cǐ chǎng miàn , tàn rán de shuō : 「 zhè wèi fàn zhì cháng lǎo , wéi
佛陀见到如此场面，叹然的说：「这位梵志长老，为
hé rú cǐ yú chī ? tā bù shī nà me duō , dàn shì suǒ dé fú bào què yòu nà me shǎo 。
何如此愚痴？他布施那么多，但是所得福报却又那么少。
wǒ ruò bù qù dù huà tā , tā biàn jiāng yǒng lí fó dào le ! 」 yú shì fó tuó pī shàng fǎ
我若不去度化他，他便将永离佛道了！」于是佛陀披上法
yī , huà shēn cóng dì miàn shēng qǐ , fàng dà guāng míng , pǔ zhào dà zhòng 。 cǐ shí lán dá cháng
衣，化身从地面升起，放大光明，普照大众。此时蓝达长
zhě hé dà zhòng dōu hěn jīng yà , yòu gōng jīng de dǐng lǐ fó tuó 。 fó tuó jiàn dào tā men
者和大众都很惊讶，又恭敬的顶礼佛陀。佛陀见到他们
dōu nà me gōng jīng , biàn shuō jiē yán : 「 yuè qiān fǎn cí , zhōng shēn bú chè , bú rú xū
都那么恭敬，便说偈言：「月千反祠，终身不彻，不如须
yú , yī xīn niàn fǎ 。 yī niàn zào fú , shèng bǐ zhōng shēn , suī zhōng bǎi suì , fèng shì huǒ
臾，一心念法。一念造福，胜彼终身，虽终百岁，奉事火
shén , bú rú xū yú , gòng yǎng sān zūn ; yī gòng yǎng fú , shèng bǐ bǎi nián 。 」
神，不如须臾，供养三尊；一供养福，胜彼百年。」

fó tuó gào sù lán dá shuō : 「 bù shī yǒu sì zhǒng chā bié , yīng gāi zhù yì 。 yī
佛陀告诉蓝达说：「布施有四种差别，应该注意。一
zhě , shī duō dé fú bào shǎo , rú shā shēng jì sī , yǐn jiǔ gē wǔ 。 èr zhě , shī shǎo
者，施多得福报少，如杀生祭祀，饮酒歌舞。二者，施少
dé fú bào shǎo , rú yǐ tān è xīn , bù shī wú xiū dào shī 。 sān zhě , shī shǎo dé fú
得福报少，如以贪恶心，布施无修道士。三者，施少得福
bào duō , yǐ cí xīn jīng fèng dào rén , lìng qí jīng jìn xué dào , cǐ zhǒng bù shī suī shǎo ,
报多，以慈心敬奉道人，令其精进学道，此种布施虽少，
dàn dé fú què jí dà 。 sì zhě , shī duō dé fú bào duō , ruò yǒu xián zhě jué shì wú
但得福却极大。四者，施多得福报多，若有贤者觉世无
cháng , hǎo xīn shī cái jiàn lì tā sì , gòng yǎng sān bǎo , qí fú jiāng rú hé rù hǎi , shì
常，好心施财建立塔寺，供养三宝，其福将如河入海，世
shì bú duàn 。 」
世不断。」

cǐ shí , lán dá cháng zhě hé huì zhōng dà zhòng , jiàn dào fó tuó de shén tōng biàn
此时，蓝达长者和会中大众，见到佛陀的神通变
huà , yòu tīng dào fó tuó de jiāo dǎo , dōu fēi cháng huān xǐ 。 suǒ yǒu tiān shén rén děng ,
化，又听到佛陀的教导，都非常欢喜。所有天神、人等，

dōu dé le fó dào chū guǒ 。 wǔ qiān wèi lái yīng gòng de pō luó mén , dōu yuàn zuò shā mén ,
 都得了佛道初果。五千位来应供的婆罗门，都愿作沙门，
 yě zhèng dé ā luó hàn guǒ wèi 。 zhǔ rén lán dá hé jiā rén jiē shòu wǔ jiè , yì líng wù
 也证得阿罗汉果位。主人蓝达和家人皆受五戒，亦领悟
 le fó fǎ 。 guó wáng hé dà chēn men yě dōu shòu le sān guī yī 。 chéng wéi zài jiā fó dì
 了佛法。国王和大臣们也都受了三皈依，成为在家佛弟
 zǐ , ér tōng tōng dé le fǎ yǎn 。
 子，而通通得了法眼。

Sān Shí Qī Shù Qiān Pǐn Zhī Sān 三十七、述千品之三

cóng qián wáng shě chéng yǒu yī ge rén xiōng è yú mèi , bú xiào cháng shàng , jiā dào rì
 从前王舍城有一个人，凶恶愚昧，不孝长上，家道日
 shuāi ér bù rú yì , yīn cǐ biàn shì fēng huǒ shén , yù qiú fú yòu 。
 衰而不如意，因此便事奉火神，欲求福佑。

tā zài rì luò shí diǎn rán huǒ jù , rán hòu xiàng huǒ guāng guī bài , cháng zhì bàn yè
 他在日落时点燃火炬，然后向火光跪拜，常至半夜
 huǒ miè cái zhǐ 。 rú cǐ zuò le sān nián , wèi dé fú yòu , yīn cǐ gǎi qù shì fēng rì
 火灭才止。如此做了三年，未得福佑，因此改去事奉日
 yuè 。 tā zhòu yè guī bài rì yuè , yě bài le sān nián , réng wèi dé fú 。 yīn cǐ tā yòu
 月。他昼夜跪拜日月，也拜了三年，仍未得福。因此他又
 gǎi qù shì fēng tiān shén , shāo xiāng bài tiān , fēng shàng měi jiǔ xiāng ròu , jīng guò sān nián , fǎn
 改去事奉天神，烧香拜天，奉上美酒香肉，经过三年，反
 ér zì jǐ nòng dé qiáo cuì shēng bìng 。
 而自己弄得憔悴生病。

zhè shí , tā tīng shuō shě wēi guó yǒu yī wèi fó tuó , shì zhòng tiān shén suǒ chóng jīng
 这时，他听说舍卫国有一位佛陀，是众天神所崇敬
 de , rú guǒ qù shì fēng tā , bì néng huò fú 。 yīn cǐ , tā biàn dào zhī yuán jīng shě
 的，如果去事奉他，必能获福。因此，他便到祇园精舍

zhān yǎng fó tuó , dāng tā jiàn dào fó
 瞻仰佛陀，当他见到佛
 tuó de guāng míng hǎo xiāng , rú xīng zhōng
 陀的光明好相，如星中
 zhī yuè , biàn hěn huān xǐ de xiàng fó
 之月，便很欢喜的向佛
 tuó dǐng lǐ , rán hòu hé zhǎng xiàng fó
 陀顶礼，然后合掌向佛
 shuō : 「 dì zǐ yú mèi , bú shí
 说：「弟子愚昧，不识

sān bǎo què qù shì fèng huǒ rì yuè jí zhū tiān shén làng fēi le jiǔ nián de gōng fú
三宝，却去事奉火、日月及诸天神，浪费了九年的功夫，
jié guǒ nòng dé qiāo cuì duō bìng kǒng pà yě huó bú jiǔ le yǎng chóng fó tuó —— jiù
结果弄得憔悴多病，恐怕也活不久了。仰崇佛陀——救
dù zhòng shēng de dǎo shī suǒ yǐ wǒ cóng lǎo yuǎn de dì fāng lái fǎn yī nín yuàn nín sī
度众生的导师，所以我从老远的地方来皈依您，愿您赐
fú
福！」

fó tuó gào sù tā shuō : 「 nǐ cóng qián suǒ bài de dōu shì yāo xié guǐ guài
佛陀告诉他说：「你从前所拜的，都是妖邪鬼怪，
jí shǐ nǐ bài dé hěn duō zhǐ shì zào gēng duō de zuì nǐ shā hài chù shēng lái qiú fú
即使你拜得很多，只是造更多的罪。你杀害畜生来求福，
zhè yàng jiù lí fú gēng yuǎn le kuàng qiě nǐ bù xiào fù mǔ qī shàn ào màn bù jǐng cháng
这样就离福更远了。况且你不孝父母，欺善傲慢，不敬长
lǎo tān chēn chí sān dú chì shèng zuì yè rì shēn yòu zěn néng dé fú nǐ rú néng gǎi
老，贪瞋痴三毒炽盛，罪业日深，又怎能得福？你如能改
guò lǐ jǐng xián zhě qiān chéng yǒu lǐ gòng fèng cháng lǎo qī è xiū shàn zé néng zēng
过，礼敬贤者，谦诚有礼，供奉长老，弃恶修善，则能增
jiā sì zhǒng fú róng mào duàn zhèng shēn qiáng lì zhuàng ān wěn wú bìng yǎn shòu ér bù zāo
加四种福：容貌端正，身强力壮，安稳无病，延寿而不遭
héng huò nǐ rú néng shí xíng bù duàn yě shì kě yǐ dé dào 」 yú shì fó tuó jí shuō
横祸。你如能实行不断，也是可以得道。」于是佛陀即说
jié yán : 「 jì shén yǐ qiú fú cóng hòu guān qí bào sì fēn wèi wàng yī bú rú lǐ
偈言：「祭神以求福，从后观其报；四分未望一，不如礼
xián zhě néng shàn xíng lǐ jié cháng jìng cháng lǎo zhě sì fú zì rán zēng sè lì shòu ér
贤者；能善行礼节，常敬长老者；四福自然增，色力寿而
ān
安。」

cǐ rén wén fó shuō fǎ zhī hòu huān xǐ xìn jiě lǐ bài fó tuó de shuō : 「 dì
此人闻佛说法之后，欢喜信解，礼拜佛陀的说：「弟
zǐ zào è lěi jī jiǔ nián xìng méng nín de cí bēi jiào dǎo xiàn zài cái néng kāi wù
子造恶，累积九年，幸蒙您的慈悲教导，现在才能开悟，
qǐng fó tuó ràng wǒ chéng wéi xiū dào de shā mén fó tuó shuō : 「 huān yíng nǐ bǐ
请佛陀让我成为修道的沙门。」佛陀说：「欢迎你，比
qiū ! yú shì cǐ rén de tóu fǎ zì rán luò dì biàn chéng shā mén tā jīng guò sī wéi
丘！」于是此人的头发自然落地，便成沙门。他经过思惟
xiū xí bú jiǔ jí zhèng luò hàn dào
修习，不久即证罗汉道。

Sān Shí Bā È Xíng Pǐn Zhī Yī
三十八、恶行品之一

cóng qián fó tuó zài wáng shě chéng , céng pài yī wèi luó hàn bī qiū dài zhe fó de fā
从前佛陀在王舍城，曾派一位罗汉比丘带着佛的发
zhào dào jī bīn guó nán shān zhōng , jiàn zào tā sì nà shí yǒu wǔ bǎi wèi luó hàn bī qiū
爪，到罽宾国南山中，建造塔寺。那时有五百位罗汉比丘
zhù zài zhè lǐ , tā men zǎo wǎn shāo xiāng , rào tā lǐ bài 。
住在这里，他们早晚烧香，绕塔礼拜。

dāng shí , shān zhōng yǒu wǔ bǎi ge mí hóu , jiàn dào zhè xiē bī qiū zài gòng yǎng tā
当时，山中有五百个猕猴，见到这些比丘在供养塔
sì biàn dào shēn jiàn biān ná xiē ní shí , yě fǎng xiào bī qiū jiàn zào fó tā bìng qiě hé
寺，便到深涧边拿些泥石，也仿效比丘建造佛塔，并且和
bī qiū men yí yàng , zǎo wǎn xiàng fó tā lǐ bài 。
比丘们一样，早晚向佛塔礼拜。

hòu lái shān shuǐ pù zhāng , wǔ bǎi ge mí hóu quán bèi yān sǐ , tā men de hún shén
后来山水暴涨，五百个猕猴全被淹死，他们的魂神
jiù shēng dào dào lì tiān shàng , zhù zài qī bǎo gōng diàn , yī shí zì rán xiàn qián 。 tā men
就生到忉利天上，住在七宝宫殿，衣食自然现前。它们
xiǎng wǒ men zěn me huì shēng dào dà gōng zhōng ? yú shì biàn yǐ tiān yǎn kàn dào zì jǐ běn
想：我们怎么会生到大宫中？于是便以天眼看到自己本
lái shì mí hóu zhī shēn , yīn wéi fǎng xiào dào rén , xì zuò tā sì sǐ hòu cái shēng dào tiān
来是猕猴之身，因为仿效道人，戏作塔寺，死后才生到天
shàng 。 yīn cǐ wéi le bào dá qián shēng hóu shī de dà ēn , biàn dài zhe shī zhě hé xiāng huā 、
上。因此为了报答前生猴尸的大恩，便带着侍者和香花、

nǚ lè , lái dào shān jiàn biān qián shēng shǐ tǐ de shàng fāng sǎn fàng xiāng huá hé shāo xiāng wéi
女乐，来到山涧边前生尸体的上方，散放香华和烧香，围
rào shǐ tǐ qī biān 。
绕尸体七遍。

cǐ shí shān zhōng yǒu wǔ bǎi wèi pō luó mén , kàn dào tiān rén zài wéi yī xiē hóu shǐ
此时山中有五百位婆罗门，看到天人在为一些猴尸
sǎn huā zuò lè , jiù qí guài de wèn shuō yuán yīn , tiān rén gào sù tā mén shuō : 「 zhè xiē
散花作乐，就奇怪的问说原因，天人告诉他们说：「这些
hóu shǐ shì wǒ mén de qián shēng , yīn wéi nà shí fǎng xiào dào rén , xì zuò tǎ sì , ér yǐ
猴尸是我们的前生，因为那时仿效道人，戏作塔寺，而以
cǐ wēi fú dé shēng tiān shàng 。 rú jīn jìng gòng xiāng huá , jiù shì wéi le bào dá qián shēng de
此微福得生天上。如今敬供香华，就是为了报答前生的
ēn zé 。 wǒ mén qián shēng xì zuò tǎ sì , jiù néng dé cǐ fú bào , xiān zài ruò néng zhì xīn
恩泽。我们前生戏作塔寺，就能得此福报，现在若能至心
gòng fèng fó tuó , nà fú dé jiù nán yǐ xíng róng le 。 nǐ mén bù rú hé wǒ mén yì qǐ
供奉佛陀，那福德就难以形容了。你们不如和我们一
dào líng jiǔ shān , qù gòng yǎng fó tuó , nà huì dé fú wú xiàn de 。 」
到灵鹫山，去供养佛陀，那会得福无限的。」

yú shì zhè wǔ bǎi ge pō luó mén jiù hěn gāo xìng de yǔ tiān rén yì tóng dào fó tuó
于是这五百个婆罗门就很高兴的与天人一同到佛陀
de jīng shě , lǐ bài fó tuó hé sǎn huā gòng yǎng 。 zhè xiē tiān rén gào sù fó shuō : 「 wǒ
的精舍，礼拜佛陀和散花供养。这些天人告诉佛说：「我
mén de qián shēn dōu shì mí hóu , chéng měng nín de ēn zé , cái shēng dào tiān shàng , wéi le zǎo
们的前身都是猕猴，承蒙您的恩泽，才生到天上，为了早
rì jiàn fó , suǒ yǐ xiān zài lái dào zhè lǐ 。 wǒ mén qián shēng shì yīn wéi shén me zuì xíng ,
日见佛，所以现在来到这里。我们前生是因为什么罪行，
èr biàn chéng mí hóu de , wéi hé wǒ mén zuò le tǎ sì , hái yào zāo dào shān hóng yān sǐ
而变成猕猴的？为何我们作了塔寺，还要遭到山洪淹死
de è bào ? 」
的恶报？」

fó tuó gào sù tiān rén shuō : 「 zhè shì yǒu yī duàn yīn yuán de , wǒ xiān zài wéi
佛陀告诉天人说：「这是有一段因缘的，我现在为
nǐ mén shuō míng tā de yóu lái 。 zài cóng qián , yǒu wǔ bǎi wèi shǎo nián pō luó mén , gòng xíng
你们说明它的由来。在从前，有五百位少年婆罗门，共行
rù shān , yù qiú xiān dào 。 dāng shí shān shàng yǒu yī wèi shā mén , xiǎng zài shān shàng jiàn zào yī
入山，欲求仙道。当时山上有一位沙门，想在山上建造一
zuò jīng shě 。 tā biàn xià shān qǔ shuǐ , shēn qīng rú fēi , wǔ bǎi ge xiǎo pō luó mén kàn
座精舍。他便下山取水，身轻如飞，五百个小婆罗门看

dào zhè wèi shā mén shēn shǒu jiǎo
到这位沙门身手矫

jiàn , xīn shēng dù jì , jiù yī
健，心生妒忌，就一

tóng xiào tā shuō : 『 zhè wèi
同笑他说：『这位

shā mén shàng xià fān téng , jiù
沙门上下翻腾，就

xiàng mí hóu yí yàng , zhè yàng
像猕猴一样，这样

bú tíng de qǔ shuǐ , děng dào shān hōng yī lái , bù jiǔ jiù huì bèi yān sǐ 。……』 佛

tuó gào sù tiān rén shuō : 『 dāng shí nà wèi shā mén jiù shì wǒ de qián shēn , wǔ bǎi ge shǎo

nián pó luó mén jiù shì nà wǔ bǎi ge mí hóu de qián shēn , tā men yīn wéi xì xiào zào zuì ,

cái shòu hóu shēn zhī bào ! 』 yú shì fó tuó jí shuō jiē yán : 『 xì xiào wéi è , jǐ zuò

shēn xíng , kū qǐ shòu bào , suí xíng zuì zhì 。』 」

zhè xiē tiān rén tīng le fó tuó de huà , suí jí wù dào 。 gēn tā men yī qǐ lái

wǔ bǎi ge pó luó mén , tīng dào fó tuó jiě shuō zuì fú de guǒ bào , yě gè zì gǎn tàn

de shuō : 「 wǒ men xué xiān nà me duō nián , yě méi yǒu shòu dào shàn bào , hái bù

rú mí hóu , zài wú yì zhōng zuò xì dé fú , fǎn ér shēng dào tiān shàng , fó fǎ zhēn shì shēn

miào ! 」

yú shì tā men biàn yī qǐ lǐ bài fó tuó , yuàn wéi dì zǐ 。 fó tuó shuō : 「 huān

yíng nǐ men , bī qiū ! 」 tā men biàn chéng wéi zhèng shì de shā mén , yóu yú tā men jīng jìn

xiū xíng , bù jiǔ biàn zhèng dé ā luó hàn guǒ wèi 。

Sān Shí Jiǔ È Xíng Pǐn Zhī Èr
三十九、恶行品之二

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó , dāng shí bō sī nǐ wáng de cǐ zǐ liú lí líng
从前佛陀在舍卫国，当时波斯匿王的次子琉璃，领
bīng bǎ fù wáng bà chù yòu shā le zhī tuó tài zǐ zì lì wéi wáng 。
兵把父王罢黜，又杀了祇陀太子，自立为王。

è chén yē lì gào sù liú lí shuō : 「 dà wáng yǐ qián dào shè yī guó jiù fù jiā
恶臣耶利告诉琉璃说：「大王以前到舍夷国舅父家
shí , céng shòu dào shì jiā zú rén de zé mǎ , nà shí dà wáng céng fā shì ruò jiāng lái wéi
时，曾受到释迦族人的责骂，那时大王曾发誓，若将来为
wáng bì bào cǐ chóu 。 xiàn zài wǒ men bīng qiáng mǎ zhuàng , zhèng shì bào chóu de shí hòu 。 」
王，必报此仇。现在我们兵强马壮，正是报仇的时候。」

yú shì liú lí biàn dài bīng zhēng fá shè yī guó 。
于是琉璃便带兵征伐舍夷国。

dāng shí fó tuó de zài dì zǐ mù jiàn lián , zài dìng zhōng zhī dào cǐ shì , biàn gào
当时佛陀的在弟子目犍连，在定中知道此事，便告
sù fó tuó shuō : 「 xiàn zài liú lí wáng yào qù gōng dǎ shè yī guó , wǒ lián niàn cǐ guó de
诉佛陀说：「现在琉璃王要去攻打舍夷国，我怜悯此国的
shàn liáng rén mín jiāng zāo yù kǔ nǎn , suǒ yǐ xiǎng yòng shén tōng jiāng shè yī guó rén fàng zài xū
善良人民将遭遇苦难，所以想用神通将舍夷国人放在虚
kōng zhōng huò dà hǎi zhōng , huò liǎng jié wéi shān jiān , huò tā fāng de dà guó zhōng , lìng liú lí
空中或大海中，或两截围山间，或他方的大国中，令琉璃
wáng bù zhī dào tā men cáng zài hé chù 。 」
王不知道他们藏在何处。」

fó tuó gào sù mù jiàn lián shuō : 「 suī rán nǐ yǒu zhè zhǒng běn lǐng , dàn shì wàn
佛陀告诉目犍连说：「虽然你有这种本领，但是万
wù zhòng shēng yǒu qī jiàn shì , shì wú fǎ táo bì , jiù shì shēng lǎo bìng sǐ zuì fú hé yīn
物众生有七件事，是无法逃避，就是生老病死罪福和因

yuán 。 jí shǐ nǐ yǐ shén tōng
缘。即使你以神通

lái jiě jiù shè yī guó de kǔ
来解救舍夷国的苦

nán , dàn shì tā men hái shì
难，但是他们还是

wú fǎ táo tuō guò qù sǐ de
无法逃脱过去世的

zuì yè 。 」
罪业。」

mù jiǎn lián tīng le
目 捷 连 听 了

fó tuó de kāi shì hái shì
佛 陀 的 开 示 ， 还 是

yòng shén tōng bǎ shè yí guó
用 神 通 把 舍 夷 国

de yī xiē shān zhī shì shèng
的 一 些 善 知 识 ， 盛

zài fàn bō lǐ rán hòu jǔ
在 饭 钵 里 ， 然 后 举

fàng dào xū kōng zhōng 。
放 到 虚 空 中 。

liú lí wáng tāo fá le shè yí guó zhī hòu mù jiǎn lián biàn hěn dé yì de dào jīng
琉 璃 王 讨 伐 了 舍 夷 国 之 后 ， 目 捷 连 便 很 得 意 的 到 精

shè gào sù fó tuó shuō : 「 zài liú lí wáng gōng fá shè yí guó shí dì zǐ chéng fó wēi
舍 ， 告 诉 佛 陀 说 ： 「 在 琉 璃 王 攻 伐 舍 夷 国 时 ， 弟 子 承 佛 威

shén lì jiāng sì wǔ qiān ge shè yí guó rén fàng zài xū kōng zhōng jiě jiù le tā men 。 」
神 力 ， 将 四 五 千 个 舍 夷 国 人 放 在 虚 空 中 ， 解 救 了 他 们 。

fó tuó jiào tā qù kàn zhuāng zài bō lǐ de rén mù jiǎn lián kàn dào bō lǐ de rén
佛 陀 就 叫 他 去 看 看 装 在 钵 里 的 人 ， 目 捷 连 看 到 钵 里 的 人

quán yī sǐ guāng biàn bēi qī de gāo sù fó tuó shuō : 「 bō lǐ de rén dōu yī sǐ le ,
全 已 死 光 ， 便 悲 泣 的 告 诉 佛 陀 说 ： 「 钵 里 的 人 都 已 死 了 ，

wǒ de shén tōng lì hái shì bù néng miǎn chú tā men qián shēng de zuì yè ! 」 fó tuó gào sù
我 的 神 通 力 还 是 不 能 免 除 他 们 前 生 的 罪 业 ！ 」 佛 陀 告 诉

mù jiǎn lián shuō : 「 zhè qī jiàn shì jí shǐ fó tuó hé pú sà děng shèng zhòng yīn xíng fēn
目 捷 连 说 ： 「 这 七 件 事 ， 即 使 佛 陀 和 菩 萨 等 圣 众 ， 隐 形 分

shēn yě dōu táo bù diào yú shì fó tuó jí shuō jiē yán : 「 fēi kōng fēi hǎi zhōng ,
身 ， 也 都 逃 不 掉 。

fēi yīn shān shí jiān mò néng yú cǐ chù bì miǎn sù è yāng zhòng shēng yǒu kǔ nǎo bú
非 隐 山 石 间 ， 莫 能 于 此 处 ， 避 免 宿 恶 殃 ； 众 生 有 苦 恼 ， 不

de miǎn lǎo sǐ wéi yǒu rén zhì zhě bú niàn rén fēi è 。 」
得 免 老 死 ， 唯 有 仁 智 者 ， 不 念 人 非 恶 。

fó tuó shuō cǐ jiē shí zuò shàng yǒu wú shù de tīng zhòng tīng fó shuō wú cháng zhī
佛 陀 说 此 偈 时 ， 座 上 有 无 数 的 听 众 ， 听 佛 说 无 常 之

fǎ dōu shēn gǎn bēi āi de xiǎng dào yè bào nán táo yīn ér xīn rán de wù jiě le fó
法 ， 都 深 感 悲 哀 的 想 到 业 报 难 逃 ， 因 而 欣 然 的 悟 解 了 佛

dào yě zhèng dá le chū guo 。
道 ， 也 证 达 了 初 果 。

Sì Shí Dào Zhàng Pīn Zhī Yī
四十、刀杖品之一

cóng qián xián tí guó yǒu yī wèi cháng lǎo bī qiū yīn wèi jiǔ bìng xiǎo shòu ér háng
从前，贤提国有一位长老比丘，因为久病消瘦而肮
zāng yòu wú rén lái tàn shì tā de bìng fó tuó biàn dài lǐng wǔ bǎi wèi bī qiū dào tā
脏，又无人来探视他的病。佛陀便带领五百位比丘，到他
de jīng shě bìng qiè fēn fù bī qiū mén lún liú lái zhào gù tā dàn shì bī qiū mén
的精舍，并且吩咐比丘们，轮流来照顾他。但是比丘们，
dōu gǎn jué tā yī shēn zāng chòu ér qiāo bú qǐ tā fó tuó biàn pài tiān dì shī qù qǔ
都感觉他一身脏臭，而瞧不起他。佛陀便派天帝释去取
kāi shuǐ qīn zì wéi zhè wèi bìng lǎo de bī qiū xǐ dī shēn tǐ zhè shí guó wáng yǔ xǔ duō
开水，亲自为这位病老的比丘洗涤身体。这时国王与许多
chén mǐn lái dào jīng shě xiàng fó tuó dǐng lǐ wèn shuō fó tuó shì sān jiè de zhì zūn
臣民来到精舍，向佛陀顶礼问说：「佛陀是三界至尊，
wèi hé hái yào wēi qū zì jǐ lái wèi zhè ge bìng lǎo de bī qiū xǐ zǎo
为何还要委屈自己，来为这个病老的比丘洗澡？」

fó tuó gào sù guó wáng jí dà zhòng shuō rú lái zhèng shì wèi zhè xiē qióng kǔ wú
佛陀告诉国王及大众说：「如来正是为这些穷苦无
yī de rén chū xiàn yú shì jiān nǐ men yào zhī dào gòng yǎng bìng shòu shā mén jí pín qióng
依的人出现于世间！你们要知道，供养病瘦沙门及贫穷
gū dú de lǎo rén jiāng dé fú wú liàng suǒ yuàn rú yì
孤独的老人，将得福无量，所愿如意！」

guó wáng tīng hòu wèn fó shuō zhè wèi bìng lǎo de bī qiū qián shēng shì yīn wèi
国王听后，问佛说：「这位病老的比丘，前生是因为
shén me zuì yè cái luò dé lǎo bìng duō nián zhì liáo bù yù
什么罪业，才落得老病多年，治疗不愈？」

fó tuó dá shuō
佛陀答说：

cóng qián yǒu wèi è xíng
「从前有位恶行
guó wáng céng mìng lìng yī
国王，曾命令一
wèi wǔ shì qù biān dǎ
位武士去鞭打
rén wǔ shì zhàng zhe guó
人。武士仗着国
wáng de quán shì suí yì
王的权势，随意

dá rén yīn cǐ quán guó rén mǐn dōu pà tā dāng shí yǒu wèi xián zhě bèi rén wǔ xiàn yào
 打人，因此全国人民都怕他。当时有位贤者被人诬陷，要
 shòu biān dǎ zhè wèi xián zhě jiù xiàng wǔ shì shuō wǒ shì ge fó dì zǐ cóng wèi fàn
 受鞭打，这位贤者就向武士说：『我是个佛弟子，从未犯
 guò zuì zhè cǐ shì bèi rén wǔ xiàn xī wǎng nǐ néng kuān shù
 过罪，这次是被人诬陷，希望你能宽恕！』

wǔ shì yī tīng tā shì ge fó dì zǐ jiù qīng shǒu guō biān de fàng le tā wǔ
 武士一听他是个佛弟子，就轻手过鞭的放了他。武
 shì sǐ hòu duō shì zài sān è dào shòu bào rú jīn zuì bì wéi rén dàn cháng huàn zhòng
 士死后，多世在三恶道受报，如今罪毕为人，但常患重
 bìng bìng bú lí shēn dāng shí è xíng guó wáng jiù shì jīn tiān de tí pó dá duō dāng
 病，病不离身。当时恶行国王就是今天的提婆达多，当
 shí wǔ shì jiù shì jīn tiān de bìng lǎo bī qiū dāng shí xián zhě jiù shì wǒ shì jiā móu ní
 时武士就是今天的病老比丘，当时贤者就是我释迦牟尼
 fó wǒ yīn wéi qián shì dé dào wǔ shì de kuān róng biān zǐ bú zhe shēn yīn cǐ jīn
 佛，我因为前世得到武士的宽容，鞭子不着身，因此今
 wéi shì zūn qīn zì wéi tā xǐ dí wū huī rén zāo shàn è huò fú suí shēn jí shǐ
 为世尊，亲自为他洗涤污秽。人造善恶，祸福随身，即使
 sǐ hòu réng bú dé miǎn chú guǒ bào yú shì fó tuó jí shuō jiē yǎn biān zhàng liáng
 死后，仍不得免除果报。」于是佛陀即说偈言：「鞭仗良
 shàn wàng chán wú zuì qí yāng shí bèi zāi zū wú shè shēng shòu kù tòng xíng tǐ huǐ
 善，妄讪无罪，其殃十倍，灾卒无赦；生受酷痛，形体毁
 zhé zì rán nǎo bìng shī yì huàng hū rén suǒ wǔ zhě huò xiàn guān è cái chǎn hào
 折，自然恼病，失意恍惚；人所诬者，或县官厄，财产耗
 jìn qīn qī lí bié shě zhái suǒ yǒu zāi huǒ fén shāo sǐ rù dì yù qí zuì wéi
 尽，亲戚离别；舍宅所有，灾火焚烧，死入地狱，其罪为
 shí shí
 十。」

zhè shí bìng lǎo bī qiū wén fó kāi shì hòu zì zhī běn xíng shè xīn zì zé yú
 这时病老比丘闻佛开示后，自知本行，摄心自责，于
 fó qián bìng huàn xiāo chú shēn ān yì dìng jí dé luó hàn guǒ xián tí guó wáng huān xǐ xìn
 佛前病患消除，身安意定，即得罗汉果。贤提国王欢喜信
 jiě zhōng shēn fèng xíng yě zhèng le chū guǒ
 解，终身奉行，也证了初果。

Sì Shí Yī Dāo Zhàng Pǐn Zhī Èr 四十一、刀杖品之二

cóng qián fó tuó zài shě wèi guó de zhī yuán jīng shě shí yǒu wǔ bǎi wèi pó luó
 从前，佛陀在舍卫国的祇园精舍时，有五百位婆罗

mén yī tóng yào dào héng hé biān 。 àn biān yǒu sān ge cí shén chí , néng xǐ qù rén de wū
门一同要到恒河边。岸边有三个祠神池，能洗去人的污
huī , yě kě yǐ zài chí lí luǒ tǐ de qiū xiān rén jiù dù 。
秽，也可以在池里裸体的求仙人救渡。

zhè wǔ bǎi wèi pó luó mén zài jīng guò yī piàn zhǎo zé shí , yīn wéi mí lù ér lái
这五百位婆罗门在经过一片沼泽时，因为迷路而来
dào yī kē dà shù xià , yóu yú duàn liáng jī kě , tā men bù jīn de shī shēng dà kū 。 zhè
到一棵大树下，由于断粮饥渴，他们不禁的失声大哭。这
shí , shù shén chū xiàn , jiù wèn tā men cóng hé chù lái ? yào dào nà lǐ ? tā men dá
时，树神出现，就问他们从何处来？要到那里？他们答
shuō : 「 wǒ men běn lái yào dào shén chí mù yù qiú xiān de , xiàn zài què mí lù le , yòu
说：「我们本来要到神池沐浴求仙的，现在却迷路了，又
jī yòu kě , qǐng nín jiù jiù wǒ men ! 」
饥又渴，请您救救我们！」

shù shén biàn jǔ shǒu liú chū bǎi wèi yǐn shí , ràng dà jiā jiǎo shí yí dùn shèng xià
树神便举手流出百味饮食，让大家饱食一顿，剩下
de shí wù , hái néng zuò wéi lái rì de dào liáng 。 tā men lín bié shí , wèn shù shén shuō :
的食物，还能作为来日的道粮。他们临别时，问树神说：
「 nǐ xiū shén me dé xíng , ér yǒu rú cǐ de shén lì ? 」
「你修什么德行，而有如此的神力？」

shù shén dá shuō : 「 wǒ běn jū shè wèi guó , nà shí yǒu wèi xū dá cháng zhě ,
树神答说：「我本居舍卫国，那时有位须达长者，
wéi le gòng fó zhāi fàn , dào shì shàng mǎi rǔ luò , yīn wéi dōng xī tài duō , jiù jiào wǒ bàng
为了供佛斋饭，到市上买乳酪，因为东西太多，就叫我帮
tā tí 。 huí dào jīng shě , yòu jiào wǒ sòng fàn cài , yí zhí dào dà jiā yòng wán zhāi fàn ,
他提。回到精舍，又叫我送饭菜，一直到大家用完斋饭，

wǒ dōu shì hěn huān xǐ de zài
我都是很欢喜的在
bāng máng 。 dào wǎn shàng huí jiā
帮忙。到晚上回家
shí , hái méi yǒu chī fàn ,
时，还没有吃饭，
wǒ tài tài jiù shuō : 「 nǐ
我太太就说：『你
zhè yàng de bāng máng bié rén ,
这样的帮忙别人，
lián fàn dōu méi chī , zhēn shì
连饭都没吃，真是

qì rén ! 』 wǒ shuō : 『 bú qì ā ! 』 hòu lái xū dá cháng zhě dài wǒ dào jīng shè chí
 气人！』我说：『不气啊！』后来须达长者带我到精舍持
 bā guān zhāi jiè , wǒ tài tài zhī dào le jiù shēng qì de shuō : 『 tā men bǎ shè huì xí sú
 八关斋戒，我太太知道了就生气的说：『他们把社会习俗
 nòng luàn le , nǐ hái bāng tā men , nǐ kuài yào dǎo méi le ! 』 wǒ bèi tā lǎo tāo de hěn
 弄乱了，你还帮他们，你快要倒霉了！』我被她唠叨的很
 bú shū fú , zhǐ hǎo gēn tā yì tóng chī fàn , yě jiù wú fá shǒu jiè chí zhāi le 。
 不舒服，只好跟她一同吃饭，也就无法守戒持斋了。

dāng yè wǒ suí jí mìng zhōng , lái cǐ shēng wéi shù shén 。 zhè dōu shì yīn wéi wǒ nà
 当夜我随即命终，来此生为树神。这都是因为我那
 yú chún de tài tài , pò huài le wǒ de zhāi jiè ! dàn yīn wéi wǒ céng jīng zài gòng fó zhāi
 愚蠢的太太，破坏了我的斋戒！但因为我曾经在供佛斋
 huì shàng jìn lì fú wù , rú guǒ hái néng chí shǒu bā guān zhāi , dāng shí wǒ jiù néng shēng wéi
 会上尽力服务，如果还能持守八关斋，当时我就能生为
 tiān shén le 。 』 shù shén biàn wéi fàn zhì men shuō sòng : 「 cí sì zhōng huò gēn , rì yè cháng
 天神了。」树神便为梵志们说颂：「祠祀种祸根，日夜长
 zhī tiáo ; tāng kǔ bài shēn běn , zhāi fǎ dù shì xiān 。 』 fàn zhì men tīng le shù shén de zhǐ
 枝条；唐苦败身本，斋法度世仙。」梵志们听了树神的指
 diǎn , biàn yào dào shě wèi guó qù 。
 点，便要到舍卫国去。

tā men zài lù shàng yù dào yì wèi zhòng rén jìng yǎng de měi yīn cháng zhě , zhè wèi cháng
 他们在路上遇到一位众人敬仰的美音长者，这位长
 zhě tīng dào fàn zhì men yào dào xū dá cháng zhě nà lǐ gēn dà jiā yì qǐ qù xíng chí bā guān
 者听到梵志们要到须达长者那里跟大家一起去行持八关
 zhāi , xī wàng jiè cǐ shòu dào fú bào , yú shì yòu dài le wǔ bǎi ge zú rén , yǔ fàn zhì
 斋，希望借此受到福报，于是又带了五百个族人，与梵志
 men yì tóng dào shě wèi guó 。
 们一同到舍卫国。

dào le shě wèi guó , xū dá cháng zhě dài lǐng dà jiā lái dào zhī yuán jīng shè , dà
 到了舍卫国，须达长者带领大家来到祇园精舍，大
 jiā dōu hěn gōng jīng de dǐng lǐ fó tuó , bìng qiè guī zhe xiàng fó tuó shù shuō xiān qián yào dào
 家都很恭敬的顶礼佛陀，并且跪着向佛陀述说先前要到
 shén chí qiú xiān , hòu lái què yù dào shén shù děng jīng guò 。 fó tuó gēn jù tā men suǒ xíng ,
 神池求仙，后来却遇到神树等经过。佛陀根据他们所行，
 ér shuō jiē yán : 「 suī luǒ jiǎn fā , cháng fú cǎo yī , mù yǔ jù shí , nài yí jié
 而说偈言：「虽裸剪发，长服草衣，沐浴踞石，奈疑结
 hé ; bú fā shā shāo , yì bù qiú shèng , rén ài tiān xià , suǒ shì wú yuàn 。 』
 何；不伐杀烧，亦不求胜，仁爱天下，所适无怨。」

wǔ bǎi wèi fàn zhì wén jié huān xī jiē zuò shā mén dé le luó hàn guǒ wèi měi
五百位梵志闻偈欢喜，皆作沙门，得了罗汉果位。美
yīn cháng zhě hé qí tā zú rén yě dé le fǎ yǎn zhè shí yǒu bī qiū wèn fó shuō
音长者和其族人也都得了法眼。这时，有比丘问佛说：
「 tā men dé dào wèi hé rú cǐ shén sù ? 」 fó tuó shuō : 「 jiǔ yuǎn yǐ qiǎn yǒu yī
「他们得道为何如此神速？」佛陀说：「久远以前，有一
wèi jiā yè fó zài wèi dì zǐ mén shuō fǎ shí xuān chēng wèi lái wǔ zhuō è shì zhī shí
位迦叶佛在为弟子们说法时宣称：『未来五浊恶世之时，
yǒu fàn zhì cháng zhě dēng qiān rén tóng fā yuàn néng yǒu yuán jiàn dào shī jiā móu ní fó
有梵志、长者等千人，同发愿能有缘见到释迦牟尼佛。』
nà shí de fàn zhì jiù xiàn zài zhè wǔ bǎi wèi pó luó mén nà shí de cháng zhě jiù shì
那时的梵志就现在在这五百位婆罗门，那时的长者，就是
xiàn zài de měi yīn cháng zhě dēng rén yīn cǐ tā men jiàn le wǒ biàn néng wù jiě fó
现在的美音长者等人。因此，他们见了我，便能悟解佛
fǎ 。 」
法。」

fó tuó shuō wán zhī hòu bī qiū mén shí fēn huān xī de dǐng lǐ fó tuó bìng qiě
佛陀说完之后，比丘们十分欢喜的顶礼佛陀，并且
dōu gōng jīng de fèng xíng fó de jiào shī
都恭敬的奉行佛的教示。

Sì Shí Èr Yù Lǎo Mào Pǐn Zhī Yī
四十二、喻老耄品之一

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó de zhī yuán jīng shè wéi sì zhòng dì zǐ shuō fǎ 。
从前，佛陀在舍卫国的祇园精舍为四众弟子说法。

dāng shí yǒu qī wèi cháng lǎo pó luó mén cóng yuǎn fāng ér lái , dǐng lǐ fó tuó zhī hòu , hé zhǎng
当时有七位长老婆罗门从远方而来，顶礼佛陀之后，合掌

xiàng fó shuō : 「 wǒ men zài yuǎn fāng tīng shuō fó tuó guǎng dù zhòng shēng de jiào huà , jiǔ yǐ xiǎng
向佛说：「我们在远方听说佛陀广度众生的教化，久已想

lái guī yī , dàn yīn xǔ duō zhàng ài , zhí dào jīn tiān cái lái qīn jiàn shèng róng 。 wǒ men dōu
来皈依，但因许多障碍，直到今天才来亲见圣容。我们都

yuàn yì zuò nín de dì zǐ , xué dào miè chú yī qiè zhòng kǔ 。 」
愿意作您的弟子，学道灭除一切众苦。」

fó tuó biàn jiē shòu tā men de yāo qiú , shǐ tā men chéng wéi shā mén , bìng qiě mìng
佛陀便接受他们的要求，使他们成为沙门，并且命

tā men qī rén gòng zhù yī shì 。 dàn shì zhè qī ge rén bú jiǔ jiù xiè dài xià lái , bú
他们七人共住一室。但是这七个人不久就懈怠下来，不

sī wéi wú cháng , měi tiān zhǐ xiǎng shì sù fán huá zhī shì , tán xiào xuān huā , bú zhī dào rén
思惟无常，每天只想世俗繁华之事，谈笑喧哗，不知道人

mìng duǎn cù , wú fǎ yù liào , zhǐ shì chén mí yú sān jiè de fú huá lè qǔ 。
命短促，无法预料，只是沉迷于三界的浮华乐趣。

fó tuó yǐ shén tōng lì zhī dào zhè qī wèi lǎo bī qiū shēng mìng jiāng jìn , fēi cháng āi
佛陀以神通力知道这七位老比丘生命将尽，非常哀

lián tā men , biàn dào tā men de fáng zhōng , gào jiè tā men shuō : 「 nǐ men wéi le xué dào
怜他们，便到他们的房中，告诫他们说：「你们为了学道

ér lái , yào xún qiú chū lí sān jiè , wèi shén me zhěng tiān dà xiào xuān huā ? yī qiè zhòng shēng
而来，要寻求出离三界，为什么整天大笑喧哗？一切众生

dōu zì yǐ wéi shì de yī
都自以为是倚

zhàng zhe zhè wǔ jiàn shì :
仗着这五件事：

yī zhě , zì shì nián
一者，自恃年

shǎo , lái rì fāng cháng 。
少，来日方长。

èr zhě , zì shì pǐn mào
二者，自恃品貌

duān zhèng 。 sān zhě , zì
端正。三者，自

shì shēn qiáng lì dà sì zhě zì shì cái fù wù zhě zì shì zì jǐ shì guì zú quán
恃身强力大。四者，自恃财富。五者，自恃自己是贵族权
dà nǐ men qī ge rén zhěng tiān xuān huā tán xiào yī zhàng de shì shén me
大。你们七个人整天喧哗谈笑，倚仗的是什么呢？」

yú shì fó tuó jí shuō jié yán : 「hè xǐ hè xiào niàn cháng chì rán shēn bì yōu
于是佛陀即说偈言：「何喜何笑？念常炽然，深蔽幽
míng bú rú qiú dìng jiàn shēn xíng fàn yī yī wéi ān duō xiǎng zhì bìng qǐ zhī bú
冥，不如求定；见身形范，倚以为安，多想致病，岂知不
zhēn lǎo zé sè shuāi bìng wú guāng zé pī huǎn jī suō sǐ mìng jìn cù shēn sǐ shēn
真。老则色衰，病无光泽，皮缓肌缩，死命近促。身死神
cóng rú yù qì chē ròu xiāo gǔ sǎn shēn hé kě kǔ ?
从，如御弃车，肉消骨散，身何可怙？」

fó tuó shuō jié yě hòu qī wèi bǐ qiū dōu xīn yì kāi jiě wàng niàn zhǐ xī
佛陀说偈也后，七位比丘都心意开解，妄念止息，
biàn zài fó qián dé le ā luó hàn guǒ wèi 。
便在佛前得了阿罗汉果位。

Sì Shí Sān Yù Lǎo Mào Pǐn Zhī Èr 四十三、喻老耄品之二

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó dāng shí yǒu yī zuò cūn luò yǒu wǔ bǎi wèi shǎo
从前，佛陀在舍卫国，当时有一座村落，有五百位少
nián pó luó mén wéi rén jiāo màn bú jìng cháng lǎo tā men wéi le xiàng fó tuó tiǎo zhàn biàn
年婆罗门，为人骄慢，不敬长老。他们为了向佛陀挑战辩

lùn , biàn zhǔn bèi zhāi shí , qù qǐng fó tuó lái yīng gòng 。
论，便准备斋食，去请佛陀来应供。

fó tuó yǔ dì zǐ mén dào fàn zhì jiā zhōng shòu gòng zhī hòu , cǐ shí yǒu nián lǎo fàn
佛陀与弟子们到梵志家中受供之后，此时有年老梵
zhì fū fù èr rén zài cūn zhōng qǐ shí , fó tuó zhī dào tā men běn lái shì cái fù wú
志夫妇二人在村中乞食，佛陀知道他们本来是财富无
shù , céng zuò dà guān 。 fó tuó biàn wèn nián qīng fàn zhì mén shuō : 「 nǐ men rèn shí zhè wèi
数，曾做大官。佛陀便问年轻梵志们说：「你们认识这位
lǎo pō luó mén ma ? 」 dà jiā dá shuō : 「 tā běn shì dà chén , cái fù wú shù , yīn
老婆罗门吗？」大家答说：「他本是大臣，财富无数，因
shè chí wú dù , cái biàn dé zhè me qióng 。 」
奢侈无度，才变得这么穷。」

fó tuó gào sù xiǎo fàn zhì men shuō : 「 shì jiān yǒu sì dà shì , xíng zhě dé fú ,
佛陀告诉小梵志们说：「世间有四大事，行者得福，
bú zhì pín qióng 。 yī zhě nián shèng lì zhuàng , shèn mò jiāo màn ; èr zhě nián lǎo jīng jìn , bú
不致贫穷。一者年盛力壮，慎莫骄傲；二者年老精进，不
tān yín yù ; sān zhě yǒu cái fù shí , cháng niàn bù shī ; sì zhě jiù shī xué wèn , tīng shòu
贪淫欲；三者有财富时，常念布施；四者就师学问，听受
zhèng yán 。 xiàng zhè wèi lǎo fàn zhì , jiù shì bù néng zuò dào zhè sì jiàn shì , cái huì luò dé
正言。像这位老梵志，就是不能做到这四件事，才会落得
zhè yàng pín kùn 。 」
这样贫困。」

yú shì fó tuó jí shuō jiè yán : 「 zhòu yè màn duò , lǎo bú zhǐ yīn , yǒu cái bú
于是佛陀即说偈言：「昼夜慢惰，老不止淫，有财不
shī , bú shòu fó yán ; yǒu cǐ sì bì , wéi zì qīn qī 。 duō jiē lǎo zhì , sè biàn zuò
施，不受佛言；有此四蔽，为自侵欺。咄嗟老至，色变作
mǎo , shǎo shí rú yì , lǎo jiàn dǎo jiàn , bú xiū fàn xíng , yòu bú fù cái 。 lǎo rú bái
耄，少时如意，老见蹈践，不修梵行，又不富财。老如白
hú , shǒu sī kōng chí , jì bù shǒu jiè , yòu bú jī cái , lǎo léi qì jié , sī gù hé
鹄，守斯空池，既不守戒，又不积财，老羸气竭，思故何
dài ? lǎo rú qiū yè , xíng mí lǎn lǚ , mìng jí tuō zhì , bú róng hòu huǐ 。 」
逮？老如秋叶，行秽褻褻，命疾脱至，不容后悔。」

fó tuó gào sù fàn zhì men shuō : 「 shì jiān yǒu sì ge shí jī , xiū dào kě yǐ
佛陀告诉梵志们说：「世间有四个时机，修道可以
dé fú , kě miǎn yī qiè kǔ 。 yī zhě nián shǎo yǒu lì shí , èr zhě fù guī yǒu cái shí ,
得福，可免一切苦。一者年少有力时，二者富贵有财时，
sān zhě dé yù sān bǎo hǎo zhòng fú tián shí , sì zhě yào cháng sī wéi wàn wù wú cháng lí sǎn
三者得遇三宝好种福田时，四者要常思惟万物无常离散

shí 。 yú shì fó tuó zhòng shuō jié yǎn : 「 míng yù rì yè jìn , jǐ shí kě qín lì ;
世 间 谛 非 常 ， 莫 惑 堕 冥 中 ； 当 学 然 意 灯 ， 自 练 求 智 慧 ； 离
gòu wù rǎn wū zhí zhú guān dào dì 。 」
垢 勿 染 污 ， 执 烛 观 道 地 。 」

fó tuó shuō cǐ jiē shí fàng dà guāng míng zhào yào tiān dì wù bǎi ge xiǎo fàn
佛 陀 说 此 偈 时 ， 放 大 光 明 ， 照 耀 天 地 。 五 百 个 小 梵
zhì yīn cǐ xīn kāi jiě yì hùn shēn zhàn sù qǐ shēn dǐng lǐ fó tuó xiàng fó tuó shuō :
志 因 此 心 开 解 意 ， 混 身 颤 慄 ， 起 身 顶 礼 佛 陀 ， 向 佛 陀 说 ；
「 wǒ men yuàn yī guī yī fó tuó zuò wéi dì zǐ ! 」 fó tuó shuō : 「 huān yíng nǐ
「 我 们 愿 意 皈 依 佛 陀 ， 作 为 弟 子 ！ 」 佛 陀 说 ； 「 欢 迎 你
mēn bī qiū tā men biàn chéng le bī qiū yě dé le luó hàn guó wèi cūn zhōng dà
们 ， 比 丘 ！ 」 他 们 便 成 了 比 丘 ， 也 得 了 罗 汉 果 位 。 村 中 大
xiǎo rén děng yě dōu wén fǎ huān xǐ 。
小 人 等 ， 也 都 闻 法 欢 喜 。

Sì Shí Sì Ài Shēn Pǐn Zhī Yī
四十四、爱身品之一

cóng qián yǒu yī zuò jīng shě wǔ bǎi wèi shā mén zài zhè lǐ dú jīng xiū xíng qí
从前有一座精舍，五百位沙门在这里读经修行。其
zhōng yǒu yī wèi lǎo bī qiū wéi rén yú dùn wǔ bǎi wèi shā mén dào yǒu dōu lún liú lái
中有一位老比丘，为人愚顿，五百位沙门道友都轮流来
jiāo dǎo tā dàn shī jiāo le shù nián yě bú huì yī shǒu jié zǐ yīn cǐ bèi dà jiā qīng
教导他。但是教了数年，也不会一首偈子，因此被大家轻
shì ér cháng bèi mìng lìng kàn shǒu huò dǎ sǎo tíng yuàn
视，而常被命令看守或打扫庭院。

hòu lái guó wáng qǐng zhè wǔ bǎi wèi shā mén rù gōng gòng zhāi lǎo bī qiū liú shǒu zài
后来国王请这五百位沙门入宫供斋，老比丘留守在
jīng shě xīn xiǎng wǒ rú cǐ yú dùn lián yī jié yě bú huì shòu rén qīng jiàn huó
精舍，心想：我如此愚顿，连一偈也不会，受人轻贱，活
zhe yǒu shén me yì sī tā yú shì ná zhe shéng zǐ dào hòu yuán zhōng de dà shù xià xiǎng
着有什么意思？他于是拿着绳子，到后园中的大树下，想
shàng diào zì jīn
上吊自尽。

fó tuō yáo zhī cǐ shì biàn huà zuò shù shén xiǎn chū bàn shēn rén xíng hē zé
佛陀遥知此事，便化作树神，现出半身人形，呵责
lǎo bī qiū wéi hé yào shàng diào tā jí xiàng shù shén sù shuō kǔ chǔ shù shén zé bèi tā
老比丘为何要上吊？他即向树神诉说苦楚。树神责备他
shuō zài wǎng xī yī yè fó shí nǐ céng wéi sān cáng fǎ shī yǒu wǔ bǎi wèi dì
说：「在往昔迦叶佛时，你曾为三藏法师，有五百位弟

zǐ yīn wēi qīng màn bié rén lǐn xī bú shuō jīng yì suǒ yī shì shì wéi rén yú dùn ,
子，因为轻慢别人，吝惜不说经义，所以世世为人愚顿，
cǐ shì suī rán bù miǎn lìng rén zì zé dàn yòu hé bì zì shā yú shì fó tuó xiàn chū
此事虽然不免令人自责，但又何必自杀？」于是佛陀现出
jīn guāng ruì xiāng shuō jié yán : 「 zì ài shēn zhě shèn hù suǒ shǒu xī wǎng yù jiě ,
金光瑞相，说偈言：「自爱身者，慎护所守，希望欲解，
xué zhèng bú mèi shēn wéi dī yī cháng zì miǎn xué lì néng huī rén bú quán zé zhì ;
学正不寐；身为第一，常自勉学，利能诲人，不倦则智；
xué xiān zì zhèng rán hòu zhèng rén tiáo shēn rù huì bì qiān wéi shàng shēn bù néng lì ,
学先自正，然后正人，调身入慧，必迁为上；身不能利，
ān néng lì rén xīn tiáo tǐ zhèng hé yuàn bú zhì běn wǒ suǒ zāo hòu wǒ zì shòu ,
安能利人，心调体正，何愿不至？本我所造，后我自受，
wéi è zì gēng rú gāng zuān zhū ! 」
为恶自更，如刚钻珠！」

lǎo bī qiū jiàn dào fó tuó xiàn shēn ruì xiāng bēi xǐ jiāo jiā dǐng lǐ fó zú sī
老比丘见到佛陀现身瑞相，悲喜交加，顶礼佛足，思
wéi jié yì jí rù dìng yì jiù zài fó qián dé luó hàn guǒ wèi zì zhī sù mìng tōng
惟偈义，即入定意，就在佛前得罗汉果位，自知宿命，通
dá sān cáng zhōng jīng fó tuó gào sù tā shuō : 「 nǐ xiàn zài zhe yī chí bō dào wáng gōng
达三藏众经。佛陀告诉他说：「你现在着衣持钵，到王宫
shòu gòng bìng qiè yīng zuò yú shàng wèi wéi nǐ qián shì wǔ bǎi wèi dì zǐ shuō fǎ lìng tā
受供，并且应坐于上位，为你前世五百位弟子说法，令他
mèn wù dào 。 」
们悟道。」

lǎo bī qiū shòu fó jiào dǎo biàn yì zì rù gōng zuò yú shàng zuò cǐ shí dà jiā
老比丘受佛教导，便迳自入宫，坐于上座，此时大家
kàn le dōu hěn shēng qì dàn yě zhǐ hǎo yuán liàng tā de yú mèi rú guǒ tā zhēn de wéi guó
看了都很生气，但也只好原谅他的愚昧，如果他真的为国
wáng shuō fǎ nà jiù yí dìng hěn kě xiào cǐ shí guó wáng qīn zì sòng zhāi dào gè bī qiū miàn
王说法，那就一定很可笑。此时国王亲自送斋到各比丘面
qián lǎo bī qiū jí wéi guó wáng shuō fǎ tā de shēng yīn rú léi zhèn cí yǔ yōu yǎ ,
前，老比丘即为国王说法，他的声音如雷震，辞语优雅，
zài zuò suǒ yǒu bī qiū dōu jīng bù zì huǐ yóu yú tīng le lǎo bī qiū de kāi shì jiē zhèng
在座所有比丘都惊怖自悔，由于听了老比丘的开示，皆证
dé luó hàn guǒ wèi guó wáng qún chén tīng le kāi shì jiē zhèng dé fó dào chū guǒ 。
得罗汉果位。国王群臣听了开示，皆证得佛道初果。

Sì Shí Wǔ Ài Shēn Pǐn Zhī Èr 四十五、爱身品之二

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó shí yǒu wǔ bǎi wèi pó luó mén cháng pī píng fó
从前佛陀在舍卫国时，有五百位婆罗门常批评佛
tuó zhè xiē fàn zhì qián shēng yǒu shǎo xǔ de fú bào yīng dāng dé dù yóu yú sù shì wēi
陀。这些梵志前生有少许的福报，应当得度。由于宿世微
fú de qiān yīn míng míng zhōng zì yǒu yīn yuán lái ān pāi yī qiè
福的牵引，冥冥中自有因缘来安排一切。

yǒu yī tiān zhè wǔ bǎi ge fàn zhì xiǎng xiàng fó tuó yú bú yì biàn zhǎo yī ge
有一天，这五百个梵志想陷佛陀于不义，便找一个
tú hù qù tī tā mén qǐng fó yīng gōng fó tuó jí jiē shòu yāo qǐng gào sù tú èr
屠户，去替他们请佛应供。佛陀即接受邀请，告诉屠儿
shuō guǒ shóu zì duò fú shóu zì dù tú èr hái guī gòng shè fàn shí
说：「果熟自堕，福熟自度，屠儿还归，供设饭食。」

rán hòu fó tuó biàn dài lǐng dì zǐ men dào tú hù jiā zhōng shòu gòng cǐ shí nà
然后佛陀便带领弟子们，到屠户家中受供。此时那
wǔ bǎi ge dà xiǎo fàn zhì dōu àn zhōng gāo xìng de xiǎng jīn tiān kě yǐ zhuō dào fó tuó de
五百个大小梵志，都暗中高兴在想：今天可以捉到佛陀的
máo bìng le rú guǒ tā zàn měi shī zhǔ gòng zhāi de fú dé shí wǒ men jiù tí chū nà tú
毛病了！如果他赞美施主供斋的福德时，我们就提出那屠
hù yǐ shā shēng zào zuì duō shǎo nián lái fǎn bó jī cì tā rú guǒ fó yào jiě shì tú
户已杀生造罪多少年，来反驳讥刺他；如果佛要解释屠

ér shā shēng zào zuì de qián yīn hé hòu guǒ shí wǒ men jiù yǐ jīn tiān tú ér jiāng shòu dào
儿杀生造罪的前因和后果时，我们就以今天屠儿将受到
de fú bào lái dǎo nán tā zhè liǎng ge fāng fǎ suí biàn shǐ yòng jiù kě yǐ zhuō dào fó
的福报来刁难他。这两个方法随便使用，就可以捉到佛
tuó de biàn zi le 。……

fó tuó dào hòu biàn shòu yāo rù zuò xíng shuǐ xǐ shǒu yǐ hòu biàn kāi shǐ yòng
佛陀到后，便受邀入座，行水洗手以后，便开始用
zhāi cí shí fó tuó yǐ zhī dào fàn zhī gè rén xīn zhōng suǒ xiǎng yīn cǐ biàn xiǎn chū guāng
斋。此时佛陀已知道梵志各人心中所想，因此便现出广
cháng shé xiāng fù miàn shì ěr fàng dà guāng míng zhào yào quán chéng tóng shí fó tuó yǐ qīng
长舌相，复面舐耳，放大光明，照耀全城。同时佛陀以清
yuǎn hé yǎ shēn hōng de fàn shēng shuō le xià miàn de jié yǔ wéi shī zhǔ zhǔ fú
远、和雅、深宏的梵声，说了下面的偈语，为施主祝福：

「 rú zhēn rén jiào yǐ dào huó shēn yú zhě jí zhī jiàn ér wéi è xíng è dé
如真人教，以道活身，愚者嫉之，见而为恶；行恶得
è rú zhǒng kǔ zhǒng è zì shòu zuì shàn zì shòu fú yì gè xū shóu bǐ bú xiāng
恶，如种苦种，恶自受罪，善自受福；亦各须熟，彼不相
dài xī shān dé shān yì rú zhǒng tián 。」

fó tuó shuō wán jié zhī hòu nà wǔ bǎi ge fàn zhī xīn kāi yì jiě jí shàng qián
佛陀说完偈之后，那五百个梵志心开意解，即上前
dǐng lǐ fó tuó bìng qiè hé zhǎng xiàng fó shuō wǒ men zhēn shì tài yú mèi bú jiě fó
顶礼佛陀，并且合掌向佛说：「我们真是太愚昧，不解佛
tuó de jiào huì yuàn fó tuó āi mǐn lìng wǒ men zuò shā mén 。」

fó tuó yú shì jiē shòu tā men de qǐng qiū lìng tā men jiē wéi shā mén cūn zhōng
佛陀于是接受他们的请求，令他们皆为沙门，村中
dà xiǎo rén děng jiàn dào fó tuó shén tōng biàn huà mò cè wú bú fēi cháng huān xīn fǎ xǐ
大小人等，见到佛陀神通变化莫测，无不非常欢欣，法喜
chōng mǎn cǐ cūn rén děng cóng cǐ yǐ hòu biàn yǐ shèng xián wéi bāng yàng yě wú rén zài zuò
充满。此村人等，从此以后便以圣贤为榜样，也无人再作
tú ér fó tuó zhāi bì biàn huí dào jīng shè 。
屠儿。佛陀斋毕，便回到精舍。

Sì Shí Liù Shì Sù Pǐn 四十六、世俗品

cóng qián yǒu yī wēi pó luó mén guó wáng xìn fèng jiǔ shí liù zhōng wài dào xié jiào 。
从前有一位婆罗门国王，信奉九十六种外道邪教。

yǒu yī tiān tā hū rán shēng qǐ shàn xīn yào yǐ qī bǎo xíng dà bù shī fán shì lái qǐ
有一天，他忽然生起善心，要以七宝行大布施，凡是来乞
tǎo zhě biàn ràng tā qǔ yī cuō qū tā zhè yàng de bù shī hào jǐ tiān jié guǒ qī
讨者，便让他取一撮去。他这样的布施好几天，结果七
bǎo shù liàng jìng rán dōu méi yǒu jiǎn shǎo 。
宝数量竟然都没有减少。

fó tuó zhī dào zhè wèi guó wáng sù shì yǒu fú bào yīng dāng dù huà biàn huà zuò
佛陀知道这位国王宿世有福报，应当度化，便化作
fàn zhì dào zhè ge guó jiā guó wáng jiàn le tā biàn wèn hòu tā shuō : 「 nǐ yǒu shén
梵志，到这个国家。国王见了他，便问他说：「你有什么
me xū qiú gào sù wǒ bú yào kè qì 。
么需求？告诉我，不要客气。」

fàn zhì dá shuō : 「 wǒ xiǎng yào xiē zhēn bǎo ná qù gài yī jiān fáng zi 。
梵志答说：「我想要些珍宝，拿去盖一间房子。」

guó wáng shuō : 「 hǎo ya nǐ zì qǔ yī cuō qū fàn zhì biàn ná le yī cuō zhēn
国王说：「好呀！你自取一撮去。」梵志便拿了一撮珍
bǎo dàn shì cái zǒu qī bù yòu huí lái bǎ zhēn bǎo fàng zài yuán chù guó wáng wèn shuō :
宝，但是才走七步，又回来把珍宝放在原处。国王问说：

「 nǐ wèi shén me bú qǔ ? fàn zhì dá shuō : 「 wǒ hái yào yāo qū qī zhè yí diǎn zhēn
「你为什么不去？」梵志答说：「我还要娶妻，这一点珍

bǎo bù gòu yòng suǒ yī bú yào yě bà guó wáng shuō : 「 hǎo ā nǐ qǔ sān cuò
宝不够用，所以不要也罢！」国王说：「好啊！你取三撮
qù fàn zhì ná zǒu zhēn bǎo hòu zǒu le qī bù yòu ná huí lái hái guó wáng wèn
去。」梵志拿走珍宝后，走了七步，又拿回来还。国王问
fàn zhì shuō : 「 nǐ wèi hé yòu bú yào le ? 」 fàn zhì dá shuō : 「 zhè xiē zhēn bǎo yòu
梵志说：「你为何又不要了？」梵志答说：「这些珍宝又
bù gòu wǒ mǎi tián dì nǚ pī suǒ yī bú yào yě bà guó wáng shuō : 「 nǎ me nǐ
不够我买田地奴婢，所以不要也罢！」国王说：「那么你
jiù ná qī cuò ba fàn zhì ná qù hòu bù jiǔ yòu ná huí lái hái rú cǐ dào le
就拿七撮吧！」梵志拿去后，不久又拿回来还。如此到了
zuì hòu guó wáng jiù yào bǎ suǒ yǒu de zhēn bǎo dōu sòng gěi tā dàn shì fàn zhì hòu lái
最后，国王就要把所有的珍宝都送给他，但是梵志后来
hái shì yòu shuō bú yào le 。
还是又说不要了。

guó wáng jué dé cǐ rén hěn guài yì fàn zhì biàn shuō : 「 wǒ běn lái shì yǐ qǐ shí
国王觉得此人很怪异，梵志便说：「我本来是以乞食
wéi shēng dàn shì xiǎng dào rén mìng duǎn zǎn wàn wù wú cháng jí shǐ cái bǎo rú shān yě
为生，但是想到人命短暂，万物无常，即使财宝如山，也
shì wú yì yú jǐ rú guó tān xīn bú zú xiǎng zhè xiǎng nà nà shì zì zhǎo kǔ chī
是无益于己，如果贪心不足，想这想那，那是自找苦吃，
yīn cǐ bù rú tíng xī tān niàn qiú wú wéi fǎ suǒ yǐ wǒ cái fàng qǐ nà xiē zhēn bǎo 。」
因此不如停息贪念，求无为法，所以我才放弃那些珍宝。」

guó wáng tīng le líng wù fàn zhì jiào shì yú shì fàn zhì biàn xiàn fó jīn guāng ruì
国王听了，领悟梵志教示。于是梵志便现佛金光瑞
xiāng shēng téng kōng zhōng wéi guó wáng shuō jié yán suī dé jī zhēn bǎo chóng gāo zhì yú
相，升腾空中，为国王说偈言：「虽得积珍宝，崇高至于
tiān rú shì mǎn shì jiān bù rú jiàn dào jì bù shàn xiàng rú shàn ài rú sì bù
天，如是满世间，不如见道迹；不善像如善，爱如似不
ài yǐ kǔ wéi lè xiāng kuáng fū wéi suǒ yàn 。」
爱，以苦为乐相，狂夫为所厌。」

dāng shí guó wáng jiàn dào fó tuó de guāng míng ruì xiāng biàn zhào tiān dì yòu tīng le zhè
当时国王见到佛陀的光明瑞相，遍照天地，又听了这
shǒu jié zǐ huān xǐ wàn fēn guó wáng jí qún chén suí jí shòu le wǔ jiè zhèng dé fó fǎ
首偈子，欢喜万分，国王及群臣随即受了五戒，证得佛法
chū guó
初果。

Sì Shí Qī Shù Fó Pǐn
四十七、述佛品

cóng qián fó tuó zài pú tí shù xià jiàng fú mó jūn zhī hòu dú zuò sī wéi
从前，佛陀在菩提树下，降伏魔军之后，独坐思惟：

fó fā jiāng wén yú sān qiān shì jiè cóng qián fù wáng pài qiān wǔ wèi shī zhě zài wǒ xuě
佛法将闻于三千世界，从前父王派遣五位侍者，在我雪
shān xiū dào shí gòng yǎng wǒ má mǐ suí shī yǒu láo wǒ yě yīng gāi huí bào tā men
山修道时，供养我麻米，随侍有劳，我也应该回报他们
le。(zhè wǔ ge rén xiān zài shè wèi guó)
了。（这五个人现在舍卫国）

yú shì fó tuó cóng shù xià qǐ shēn yí róng zhuāng yán xiāng hào guāng míng fán shì
于是佛陀从树下起身，仪容庄严，相好光明，凡是
kàn jiàn fó tuó de rén dōu huì yǒng chū wú xiàn xǐ yuè
看见佛陀的人，都会涌出无限喜悦。

fó tuó qù shè wèi guó de tú zhōng yù dào yī wèi lí jiā qiú shī xué dào de fàn
佛陀去舍卫国的途中，遇到一位离家求师学道的梵
zhì tā yī kàn dào fó tuó de zūn róng biān huān xǐ jiāo jí de tuì dào lù biān gāo shēng
志。他一看到佛陀的尊容，便欢喜交集的退到路边，高声
zàn tàn shuō: nín rú cǐ yōu yǎ tíng tè de wēi yí shì yǐ hé rén wéi shī cái yǒu
赞叹说：「您如此优雅挺特的威仪，是以何人为师？才有
zhè yī fù wēi wēi shèng xiāng?
这一副巍巍圣相？」

fó tuó jí yǐ sòng shuō: bā zhèng jué zì dé wú lí wú suǒ rǎn ài jìn pò
佛陀即以颂说：「八正觉自得，无离无所染；爱尽破

yù wǎng zì rán wú shī shòu wǒ xíng wú shī bǎo zhì dú wú bàn lǚ jī yī dé zuò
欲网，自然无师受；我行无师保，志独无伴侣；积一得作
fó cóng shì tōng shèng dào
佛，从是通圣道。」

fàn zhì wén jié zhī hòu wǎng rán bù jiě biàn wèn fó tuó xiàn zài yào dào nà lǐ
梵志闻偈之后，惘然不解，便问佛陀现在要到那里
qù fó tuó gào sù fàn zhì shuō wǒ yào dào shè wèi guó qù jī gān lóu fā gǔ
去？佛陀告诉梵志说：「我要到舍卫国去，击甘露法鼓，
zhuǎn wú shàng fǎ lún
转无上法轮。」

fàn zhì hěn gāo xìng de shuō tài hǎo le lái rì wǒ yě yí dìng qù tīng nǐ shuō
梵志很高兴的说：「太好了！来日我也一定去听你说
fǎ」梵志就向佛陀合掌告别，然后离去。但是在他还未
zhǎo dào xué dào de lǎo shī zhī qián yǒu yī tiān zài lù biān lù sù dāng yè biàn fā bìng
找到学道的老师之前，有一天在路边露宿，当夜便发病
sǐ le
死了。

fó tuó yǐ dào yǎn kàn dào cǐ rén yǐ sǐ hěn shāng gǎn de shuō yú mèi de
佛陀以道眼看到此人已死，很伤感的说：「愚昧的
shì rén dōu rèn wéi xiàn zài bú huì sǐ lái rì fāng cháng shéi zhī dào tā jiàn le fó tuó
世人都认为现在不会死，来日方长，谁知道他见了佛陀，
què cā jiān ér guò ér tú rán sǐ qù dāng fǎ gǔ zhèn dòng shí tā què tīng bú dào
却擦肩而过，而突然死去。当法鼓震动时，他却听不到，
fó fǎ gān lóu zài miè kǔ shí tā piān bù cháng yīn cǐ yòu shēng sǐ lún huí zhè yàng jīng
佛法甘露在灭苦时，他偏不尝。因此又生死轮回，这样经
guò qiān jié wàn nián bú zhī hé shí cái dé dù lí kǔ hǎi
过千劫万年，不知何时才得度离苦海？」

zhī hòu fó tuó cí mǐn ér shuō jié yán jiàn dì jìng wú huī yī dù wú
之后，佛陀慈愍而说偈言：「见谛净无秽，已度五
dào yuān fó chū zhào shì jiān wéi chú zhòng yōu kǔ dé shēng rén dào nán shēng shòu yì nán
道渊；佛出照世间，为除众忧苦；得生人道难，生寿亦难
dé shì jiān yǒu fó nán fó fǎ nán dé wén
得；世间有佛难，佛法难得闻。」

fó tuó shuō cǐ jié shí kōng zhōng yǒu wǔ bǎi wèi tiān rén tīng jié zhī hòu huān
佛陀说此偈时，空中有五百位天人，听偈之后，欢
xǐ yōng yuè jiē zhèng dé shēng wén chū guó
喜踊跃，皆证得声闻初果。

Sì Shí Bā Ān Níng Pǐn Zhī Yī
四十八、安宁品之一

cóng qián wáng shě chéng dōng nán fāng yǒu yī ge shān cūn cūn mǐn gāng qiáng nán yǐ
从前，王舍城东南方，有一个山村，村民刚强，难以
jiào huà dàn shì yīn wéi sù shì de fú yuàn yīng shòu dù huà
教化，但是因为宿世的福愿，应受度化。

yú shì fó tuō biàn huà zuò yī wèi shā mén dào cūn shàng lái qǐ shí qǐ shí wán
于是佛陀便化作一位沙门，到村上来乞食。乞食完
hòu jiù zài shù xià zuò dìng jìn rù ní huàn sān mèi zhè yàng lián xù zuò le qī tiān
后，就在树下坐定，进入泥洹三昧。这样连续坐了七天，
bú chuān bú xī bú dòng bú zhuǎn cūn rén dōu yǐ wéi tā sǐ le biàn jué dìng jiāng tā huǒ
不喘不息，不动不转，村人都以为他死了，便决定将他火
huà sòng zàng
化送葬。

dēng dào huǒ kuài shāo wán shí shā mén què cóng huǒ jìn zhōng qǐ shēn fàng guāng zhào yāo
等到火快烧完时，沙门却从火烬中起身，放光照耀
shí fāng rán hòu yòu zuò huí shù xià mǎn miàn yí yuè zhè shí cūn mǐn dōu hěn jīng yà de
十方，然后又坐回树下，满面怡悦。这时村民都很惊讶的
guì dǎo fó qián chàn huī de shuō wǒ mén bù shí shén rén shāo shāng le nín qǐng nín
跪到佛前，忏悔的说：「我们不识神人，烧伤了您，请您
cí bēi yuán liàng bù zhī shén rén shāng dé zhòng bù zhòng fó tuō hé āi hān xiào ér shuō
慈悲原谅。不知神人伤得重不重？」佛陀和蔼含笑，而说
jié yán wǒ shēng yǐ ān bú yùn yú yuàn zhòng rén yǒu yuàn wǒ xíng wú yuàn wǒ
偈言：「我生已安，不愠于怨；众人有怨，我行无怨。我

shēng yī ān bú bìng yú bìng zhòng rén yǒu bìng wǒ xíng wú bìng wǒ shēng yī ān bú
生已安，不病于病；众人有病，我行无病。我生已安，不
qī yú yōu zhòng rén yǒu yōu wǒ xíng wú yōu wǒ shēng yī ān qīng jìng wú wéi yǐ
戚于忧；众人有忧，我行无忧。我生已安，清净无为；以
lè wéi shí rú guāng yīn tiān wǒ shēng yī ān tiān dàn wú shì mí xīn guó huǒ ān
乐为食，如光音天。我生已安，恬淡无事；弥薪国火，安
néng shāo wǒ 。
能烧我。」

zhè shí cūn zhōng yǒu wǔ bǎi rén wén jié zhī hòu jiē zuò shā mén dé luó hàn guó
这时村中有五百人，闻偈之后，皆作沙门，得罗汉果
wèi qí tā cūn rén yě dōu guī yī le sān bǎo
位，其他村人也都皈依了三宝。

fó tuó yǔ zhè wǔ bǎi wèi shā mén yì qǐ fēi huí zhī yuán jīng shè ā nán jiàn
佛陀与这五百位沙门，一起飞回祇园精舍。阿难见
dào fó tuó yǔ tā men biàn wèn fó tuó shuō : zhè xiē bī qiū yǒu shén me gōng dé jìng
到佛陀与他们，便问佛陀说：「这些比丘有什么功德，竟
rán ràng fó tuó qīn zì qù dù tā men ?
然让佛陀亲自去度他们？」

fó tuó gào sù ā nán shuō : dāng wǒ hái wèi chéng fó yǐ qián nà shí yǒu yī wèi
佛陀告诉阿难说：「当我还未成佛以前，那时有一位
bì zhī fó zhù zài shān shàng tā yǒu yī cì zài shān cūn fù jìn de shù xià dìng zuò zhèng
辟支佛，住在山上，他有一次在山村附近的树下定坐，正
yào jìn rù niè pán shí cūn rén què ná zhe chái huǒ bǎ tā huǒ huà le bìng jiāng gǔ huī
要进入涅槃时，村人却拿着柴火，把他火化了，并将骨灰
zhōng de shè lì zǐ shōu fàng zài bǎo píng zhōng mǎi zài shān dǐng ér qiě tā men hái zài shān
中的舍利子，收放在宝瓶中，埋在山顶。而且他们还在山
dǐng shàng fā yuàn xī wǎng jiāng lái yě néng dé dào jiù xiàng zhè wèi shā mén nà yàng kuài kuài
顶上发愿，希望将来也能得道，就像这位沙门那样快快
lè lè de miè dù le tuō shēng sǐ yīn wéi zhè duàn fú yuán suǒ yǐ tā men yīng dāng dé
乐的灭度，了脱生死。因为这段福缘，所以他们应当得
dào yīn cǐ wǒ cái qīn zì qù dù huà tā men 。
道，因此我才亲自去度化他们。」

fó tuó shuō zhè xiē huà shí yǒu wú shù tiān rén tīng le dōu wù jiě fó fǎ de
佛陀说这些话时，有无数天人，听了都悟解佛法的
zhēn dì 。
真谛。

Sì Shí Jiǔ Ān Níng Pǐn Zhī Èr
四十九、安宁品之二

cóng qián fó tuó zài zhī yuán jīng shě shí yǒu sì wèi bī qiū zuò zài shù xià
从前，佛陀在祇园精舍时，有四位比丘坐在树下，
xiāng tán lùn shuō yī qiè shì jiān hé zhě zuì kǔ yī rén yán tiān xià zhī kǔ
相谈论说：「一切世间，何者最苦？」一人言：「天下之苦，
wú guò yīn yù yī rén yán shì jiān zhī kǔ wú guò chēn huì yī rén yán shì
无过淫欲。」一人言：「世间之苦，无过瞋恚。」一人言：「世
jiān zhī kǔ wú guò jī kě yī rén yán tiān xià zhī kǔ mò guò jīng bù
间之苦，无过饥渴。」一人言：「天下之苦，莫过惊怖。」

dāng tā men zài zhēng lùn bù xiū de shí hòu fó tuó biàn dào shù xià wèn sì wèi
当他们在争论不休的时候，佛陀便到树下，问四位
bī qiū zài tāo lùn hé shì bī qiū men jiàn fó tuó dào lái biàn qǐ shēn zuò lǐ bǎ
比丘在讨论何事？比丘们见佛陀到来，便起身作礼，把
zhēng lùn gào sù fó tuó
争论告诉佛陀。

fó tuó shuō bī qiū men nǐ men bù liǎo jiě kǔ yì tiān xià zhī kǔ
佛陀说：「比丘们！你们不了解苦义，天下之苦，
mò guò yǒu shēn jī kě hán rè chēn huì jīng bù sè yù zāi huò dōu shì
莫过有身。饥渴、寒热、瞋恚、惊怖、色欲、灾祸，都是
yóu zhè ge shēn tǐ yīn qǐ suǒ yī shuō zhè ge shēn tǐ cái shì zhòng kǔ huò huàn de gēn
由这个身体引起。所以说，这个身体才是众苦祸患的根
yuán rén men zhěng tiān shēn xīn yōu láo tiān dì wàn wù hù xiāng cán shā zhè dōu shì yóu
源。人们整天身心忧劳，天地万物互相残杀，这都是由
yú yǒu zhè ge shēn tǐ cái huì bù duàn de shēng sǐ lún huí ruò yào lí kǔ dāng qiú jì
于有这个身体，才会不断的生死轮回。若要离苦，当求寂

miè shè xīn zhèng
灭，摄心正
niàn dàn bó wú
念，淡泊无
xiǎng jiù kě dé
想，就可得
niè pán zhè cái
涅槃，这才
suān shì zuì kuài lè
算是最快乐
de shì
的事！」

yú shì fó tuó jí shuō jié yán : 「 rè wú guò yīn , dú wú guò nù , kǔ wú guò
于是佛陀即说偈言：「热无过淫，毒无过怒，苦无过
shēn , lè wú guò miè 。 wú lè xiǎo lè , xiǎo biàn xiǎo huì , guān qiú dà zhě , nǎi huò dà
身，乐无过灭。无乐小乐，小辩小慧，观求大者，乃获大
ān 。 wǒ wéi shì zūn , cháng jiě wú yōu , zhèng dù sān yǒu , dú jiàng zhòng mó 。 」
安。我为世尊，长解无忧，正度三有，独降众魔。」

fó tuó shuō jié zhī hòu , gào sù zhè sì wèi bī qiū shuō : 「 hěn jiǔ yǐ qián , yǒu
佛陀说偈之后，告诉这四位比丘说：「很久以前，有
yī wèi zhèng dé wǔ zhǒng shén tōng lì de bī qiū , zài shān zhōng shù xià , dàn bó xiū dào 。 dāng
一位证得五种神通力的比丘，在山中树下，淡泊修道。当
shí yǒu gē zǐ , wū yā , dú shé , lù děng sì zhǒng qín chù , jīng cháng yī fù zài tā shēn
时有鸽子、乌鸦、毒蛇、鹿等四种禽畜，经常依附在他身
biān , shēng huó dé hěn ān xiǎng 。
边，生活得很安详。」

yǒu yī yè , zhè sì qín zài xiāng tán lùn shuō : 「 shì jiān zhī kǔ , nà zhǒng zuì
有一夜，这四禽在相谈论说：『世间之苦，那种最
zhòng ? 』 wū yā shuō : 「 jī kě zuì kǔ , dāng jī kě zhī shí , yǒu qì wú lì , shén
重？』乌鸦说：『饥渴最苦，当饥渴之时，有气无力，神
zhì bù qīng , suǒ yǐ jí shǐ tóu rù liè wǎng , yě gù bú le dāo rèn shā hài 。 wǒ men cháng
智不清，所以即使投入猎网，也顾不了刀刃杀害。我们常
wéi cǐ sāng shēn , yóu cǐ shuō lái , jī kě shì shì jiān zuì kǔ ! 』
为此丧身，由此说来，饥渴是世间最苦！』

gē zǐ shuō : 「 yīn yù zuì kǔ , yīn wéi dāng qíng yù chōng dòng shí , shēn me dōu gù
鸽子说：『淫欲最苦，因为当情欲冲动时，什么都顾
bú le le , wēi hài shēn mìng jiē shì yóu yīn yù ér qǐ 。 』
不了了，危害身命皆是由淫欲而起。」

dú shé shuō : 「 chèn huì zuì kǔ , dāng wǒ shēng qǐ è dú zhī xīn , jiù huì luàn shā
毒蛇说：『瞋恚最苦，当我生起恶毒之心，就会乱杀
rén , shèn zhì hái huì zì shā ! 』
人，甚至还会自杀！」

lù shuō : 「 jīng bù zuì kǔ , dāng wǒ men yōu yóu zài shù lín jiān shí , zuì pà de
鹿说：『惊怖最苦，当我们悠游在树林间时，最怕的
shì liè rén hé hǔ láng lái qīn xí , měi yǒu fēng chuī cǎo dòng , wǒ men biàn xià de kuáng bēn
是猎人和虎狼来侵袭，每有风吹草动，我们便吓的狂奔
luàn táo , gān dǎn wéi zhī suì liè , yóu cǐ kě zhī , jīng bù shì zuì kǔ de 。 』
乱逃，肝胆为之碎裂，由此可知，惊怖是最苦的。」

bī qiū tīng le , biàn gào sù tā men shuō : 「 nǐ men suǒ shuō de , dōu bú suàn shì
比丘听了，便告诉他们：『你们所说的，都不算是

zuì kǔ tiān xià zuì kǔ mò guò yǒu shēn shēn wéi shòu kǔ de qì jù ràng wǒ mén yōu
 最苦；天下最苦，莫过有身。身为受苦的器具，让我们忧
 wèi wú liàng yīn cǐ wǒ cái shě qí sù qíng ér lái xué dào duàn miè wàng niàn bù tān ài
 畏无量。因此我才舍弃俗情而来学道，断灭妄念，不贪爱
 zhè ge jiǎ tǐ yào xiǎng duàn zhè ge kǔ de gēn yuán zhǐ yǒu lì zhì zhuī qiú niè pán zhī
 这个假体。要想断这个苦的根源，只有立志追求涅槃之
 dào ràng shēng mìng jì miè wú xíng yǒng lí yōu huàn zhè yàng cái néng dé dào zhēn zhèng de ān
 道，让生命寂灭无形，永离忧患，这样才能得到真正的安
 wěn xiáng hé sì tóu qīn chū tīng le zhè fān huà biàn xīn kāi yì jiě
 稳祥和。」四头禽畜听了这番话，便心开意解。」

fó tuó gào sù nà sì wèi bī qiū shuō dāng shí nà wèi wǔ tōng bī qiū jiù shì
 佛陀告诉那四位比丘说：「当时那位五通比丘就是
 wǒ de qián shēn nà sì ge qīn chū jiù shì nǐ men de qián shēn nǐ men qián shì yì liǎo jiě
 我的前身，那四个禽畜就是你们的前身。你们前世已了解
 kǔ dì wèi hé xiān zài yòu zài tāo lùn zhè ge wèn tí bī qiū men tīng le dōu cǎn
 苦谛，为何现在又在讨论这个问题？」比丘们听了，都惭
 kuǐ zì zé jí yú fó qián dé le luó hàn dào
 愧自责，即于佛前得了罗汉道。

Wǔ Shí Hǎo Xǐ Pǐn
五十、好喜品

cóng qián fó tuó zài zhī yuán jīng shè shí yǒu sì wèi xīn xué bī qiū xiāng xié dào
从前佛陀在祇园精舍时，有四位新学比丘，相偕到
shù xià zuò chán xiū dào yóu yú zhè zhū shù cháng dé mào mèi huā xiāng yīn cǐ jiù yīn qǐ
树下坐禅修道。由于这株树长得茂美花香，因此就引起
zhè sì wèi bī qiū xián liáo de shuō shì jiān wàn wù shén me zuì lìng rén kuài lè
这四位比丘闲聊的说：「世间万物，什么最令人快乐？」
yī rén shuō dāng chūn tiān bǎi huā kāi fàng shí yóu xì yú yuán yě zuì lìng rén kuài
一人说：「当春天百花开放时，游戏于原野，最令人快
lè yī rén shuō qīn yǒu xiāng jù gē wǔ yǐn jiǔ zuì wéi kuài lè yī
乐！」一人说：「亲友相聚，歌舞饮酒，最为快乐！」一
rén shuō duō jī cái fù néng wéi suǒ yù wéi shì zuì kuài lè de lìng yī rén
人说：「多积财富，能为所欲为，是最快乐的！」另一人
shuō qī qiè duān zhèng zī yì zōng qíng zhè cái zuì lè
说：「妻妾端正，姿意纵情，这才最乐！」

fó tuó zhī dào zhè sì rén yīng kě dù huà biàn bǎ tā men jiào dào miàn qián ér
佛陀知道这四人应可度化，便把他们叫到面前，而
wèn tā men zài shù xià tāo lùn hé shì zhè sì rén jiù shí huà shí shuō fó tuó biàn gào
问他们在树下讨论何事？这四人就实话实说。佛陀便告
sù tā men shuō nǐ men suǒ tán de dōu shì rén jiān yǒu wèi wéi wǎng de shì bìng fēi
诉他们说：「你们所谈的，都是人间忧畏危亡的事，并非
yǒng jiǔ ān lè zhī dào nǐ men kàn wàn wù chūn róng qiū dōng shuāi luò qīn yǒu huān
永久安乐之道。你们看——万物春荣，秋冬衰落；亲友欢
yú zhōng dāng bié lí cái fù yě táo bú le shuǐ huǒ guān dào hé bài jiā zǐ de jié yùn
娱，终当别离；财富也逃不了水火官盗和败家子的劫运；
qī qiè měi sè yě dōu shì ài hèn de huò zhǔ fān fū chù shì dòng zhé zhāo rē yuān huò
妻妾美色也都是爱恨的祸主。凡夫处世，动辄招惹怨祸，
nòng dé qīng jiā wáng mìng sān tú bā nán wú liàng tòng kǔ jiē yóu cǐ ér yīn qǐ yīn
弄得倾家亡命，三涂八难，无量痛苦，皆由此而引起，因
cǐ nǐ men chū shì qiú dào yīng gāi qīng jìng wú wéi bú tān róng lì zì néng dá dào
此，你们出世求道，应该清净无为，不贪荣利，自能达到
niè pán zhè cái shì zuì kuài lè de shì
涅槃，这才是最快乐的事！」

yú shì fó tuó jí shuō jié yán ài xǐ shēng yōu ài xǐ shēng wèi wú suǒ ài
于是佛陀即说偈言：「爱喜生忧，爱喜生畏，无所爱
xǐ hé yōu hé wèi hào lè shēng yōu hào lè shēng wèi wú suǒ hào lè hé yōu hé
喜，何忧何畏？好乐生忧，好乐生畏，无所好乐，何忧何

wèi tān yù shēng yōu tān yù shēng wèi jiě wú tān yù hé yōu hé wèi tān fá jiè
 畏？贪欲生忧，贪欲生畏，解无贪欲，何忧何畏？贪法戒
 chéng zhì chéng zhī cán xíng shēn jìn dào wéi zhòng suǒ ài yù tài bú shēng wèi zhèng nǎi
 成，至诚知惭，行身近道，为众所爱；欲态不生，畏正乃
 yǔ xīn wú tān ài bì jiē liú dù ！
 语，心无贪爱，必截流度！」

shuō jiē zhī hòu fó tuó gào sù sì wèi bī qiū shuō : 「 cóng qián yǒu yī wèi guó
 说偈之后，佛陀告诉四位比丘说：「从前有一位国
 wáng míng jiào pǔ ān tā yǔ lín biān de sì wèi guó wáng yǒu qīn yǒu guān xì yǒu yī
 王，名叫普安，他与邻边的四位国王有亲友关系。有一
 tiān pǔ ān guó wáng jiù yàn qǐng nà sì wèi guó wáng yī ge yuè yǐn jiǔ zuò lè kuáng
 天，普安国王就宴请那四位国王一个月，饮酒作乐，狂
 huān wú bǐ lín bié zhī shí pǔ ān guó wáng wèn nà sì wèi guó wáng shuō rén zài shì
 欢无比。临别之时，普安国王问那四位国王说：『人在世
 jiān shén me shì zuì kuài lè ?
 间，什么事最快乐？』

yī wáng shuō : 「 dāng rán shì yóu xì zuì kuài lè le !
 一王说：『当然是游戏最快乐了！』

yī wáng shuō : 「 qīn yǒu jù huì huān yàn zhī shí rù ěr de lè shēng zuì lǐng rén
 一王说：『亲友聚会欢宴之时，入耳的乐声，最令人
 kuài lè le !
 快乐了！』

yī wáng shuō : 「 duō jī cái fù yào shén me yǒu shén me zuì kuài lè !
 一王说：『多积财富，要什么有什么，最快乐！』

yī wáng shuō : 「 nán huān nǚ ài zī qíng zòng yù zuì kuài lè !
 一王说：『男欢女爱，恣情纵欲最快乐！』

pǔ ān guó wáng shuō : 『 nǐ men suǒ shuō de , dōu shì kǔ nǎo de gēn běn , yōu wèi
普安国王说：『你们所说的，都是苦恼的根本，忧畏
de yuán yīn , xiān lè hòu kǔ , yōu bēi wàn fēn , yī qiè tòng kǔ dōu shì cóng cǐ ér shēng 。
的原因，先乐后苦，忧悲万分，一切痛苦都是从此而生。

hǎi bú rú dàn bó wú qiú , qīng jìng wú wéi , shǒu xīn miè chú wàng niàn , dé dào cái shì zhēn
还不如淡泊无求，清净无为，守心灭除妄念，得道才是真
de kuài lè ! 』 zhè sì wèi guó wáng tīng le , dōu hěn huān xǐ de xiāng xìn liǎo jiě 。 』
的快乐！』这四位国王听了，都很欢喜的相信了解。」

fó tuó gào sù zhè sì wèi bī qiū shuō : 「 dāng shí pǔ ān guó wáng , jiù shì wǒ de
佛陀告诉这四位比丘说：「当时普安国王，就是我的
qián shēn ; nà sì wèi lín wáng , jiù shì nǐ men sì rén 。 qián shì wǒ jiù yǐ jīng xiàng nǐ men
前身；那四位邻王，就是你们四人。前世我就已经向你们
jiě shuō guò , jīn shēng nǐ men réng rán hái shì bù liǎo jiě shì jiān kǔ lè zhī yì , xiàng zhè
解说过，今生你们仍然还是不了解世间苦乐之义，像这
yàng de shēng sǐ liú zhuǎn , hé shí cái xiū zhǐ ? 」
样的生死流转，何时才休止？」

cǐ shí , sì wèi bī qiū zhòng wén cǐ yì , cán kuǐ huǐ guò , xīn yì kāi wù , shè
此时，四位比丘重闻此义，惭愧悔过，心意开悟，摄
xīn duàn yù , miè chú wàng niàn , jiē zhèng dé ā luó hàn guǒ wèi 。
心断欲，灭除妄念，皆证得阿罗汉果位。

Wǔ Shí Yī Fèn Nù Pǐn
五十一、忿怒品

cóng qián fó tuó zài wáng shě chéng jiāo de líng jù shān zhōng shuō fǎ dāng shí tiáo dá yǔ
从前佛陀在王舍城郊的灵鹫山中说法，当时调达与
ā shé shì wáng gòng yì huī fó jí zhū dì zǐ mēn ā shé shì wáng mìng lìng guó rén bù dé
阿闍世王共议毁佛及诸弟子们。阿闍世王命令国人不得
xìn fèng fó jiào ruò zhòng sēng qǐ shí yě bù kě yǐ gòng fàn
信奉佛教，若众僧乞食，也不可以供饭。

dāng shí shè lì fú děng dà dì zǐ yǐ shuài lǐng tú zhòng qù dào tā guó zhǐ shèng xià
当时舍利弗等大弟子已率领徒众，去到他国，只剩下
fó tuó hé wú bǎi wèi luó hàn bī qiū zhū zài líng jù shān zhōng
佛陀和五百位罗汉比丘住在灵鹫山中。

tiáo dá biàn yǔ ā shé shì wáng gòng yì shuō : xiān zài fó tuó shēn biān zhǐ shèng xià
调达便与阿闍世王共议说：「现在佛陀身边只剩下
wǔ bǎi dì zǐ zuǒ yòu wǒ mēn míng tiān kě yǐ qǐng fó rù chéng gòng zhāi nà shí wǒ huì
五百弟子左右，我们明天可以请佛入城供斋，那时我会
dài lái wú bǎi tóu xiàng yòng jiǔ bǎ tā mēn guān zuì děng fó rù chéng shí zài qū gǎn zuì
带来五百头象，用酒把它们灌醉，等佛入城时，再驱赶醉
xiàng lái tà sǐ tā mēn dào nà shí yóu wǒ zuò fó jiāo huà shì rén
象来踏死他们，到那时由我作佛，教化世人……。」

ā shé shì wáng tīng wán zhī hòu biàn qù yāo qǐng fó tuó qián lái shòu gòng fó tuó
阿闍世王听完之后，便去邀请佛陀前来受供，佛陀
yǐ zhī qí jì jiù dá yǐng shòu qǐng ā shé shì wáng huí gōng zhī hòu gào sù tiáo dá
已知其计，就答应受请。阿闍世王回宫之后，告诉调达，
fó yǐ shòu qǐng tiáo dá yú shì àn jì xíng shì bǎ wú bǎi tóu xiàng guàn dé dà zuì děng
佛已受请，调达于是按计行事，把五百头象灌得大醉，等
dài fó tuó dào lái
待佛陀到来。

míng rì wǔ zhāi zhī shí fó tuó yǔ wú bǎi wèi luó hàn yì tóng rù chéng zhè shí
明日午斋之时，佛陀与五百位罗汉一同入城。这时，
wú bǎi tóu zuì xiàng hū xiào chōng lái shù duàn qiāng dǎo xíng rén jīng bù wú bǎi wèi luó hàn
五百头醉象呼啸冲来，树断墙倒，行人惊怖。五百位罗汉
biàn fēi zài kōng zhōng dú yǒu ā nán zài fó shēn biān dāng xiàng qún kuài chōng dào fó tuó miàn qián
便飞在空中，独有阿难在佛身边。当象群快冲到佛陀面前
shí fó tuó jí jǔ shǒu wǔ zhǐ huà wéi wú bǎi tóu jù shī tóng shēng hōu jiào zhèn dòng
时，佛陀即举手，五指化为五百头巨狮，同声吼叫，震动
tiān dì yú shì zuì xiàng dōu xià dé qū xī fú dì bù gǎn jǔ tóu zuì yì quán xǐng
天地。于是醉象都吓得屈膝伏地，不敢举头，醉意全醒，

luò lèi huǐ guò guó wáng yǔ chén mǐn jiàn le dōu hěn jīng qí sù jìng 。
落泪悔过，国王与臣民见了，都很惊奇肃敬。

fó tuó huǎn bù zǒu dào wáng diàn shàng yǔ luó hàn mēn rù xí shòu gòng yòng zhāi wán
佛陀缓步走到王殿上，与罗汉们入席受供。用斋完
hòu ā shē shì wáng xiàng fó tuó rèn cuò yú shì fó tuó gào sù ā shē shì wáng jí dà
后，阿闍世王向佛陀认错，于是佛陀告诉阿闍世王及大
zhòng shuō shì jiān yǒu bā jiàn shì lǐ shuāi huǐ yù chēng jī
众说：「世间有八件事——利、衰、毁、誉、称、讥、
kǔ lè zì gǔ dào jīn cháng lìng rén zhāo zhì dà zuì lèi bào bú dé tuō shēn hěn
苦、乐，自古到今，常令人招致大罪，累报不得脱身，很
shǎo rén bù wéi suǒ huò de
少人不为所惑的！」

yú shì fó tuó jí shuō jiē yán rén xiāng bàng huǐ zì gǔ zhì jīn jì huǐ duō
于是佛陀即说偈言：「人相谤毁，自古至今，既毁多
yán yǒu huǐ nè rén yì huǐ zhōng hé shì wú bú huǐ yù yì fēi shèng bú néng zhé
言，又毁讷忍，亦毁中和，世无不毁。欲意非圣，不能折
zhōng yí huǐ yí yù dàn wéi míng lì míng zhì suǒ yù wéi chēng zhèng xián huǐ rén shǒu
中，一毁一誉，但为名利。明智所誉，唯称正贤，慧人守
jiè wú suǒ jī bàng rú luó hàn jìng mò ér wú bàng zhū tiān zī jiē fàn shī suǒ
戒，无所讥谤。如罗汉净，莫而诬谤，诸天咨嗟，梵释所
jìng
敬。」

fó tuó shuō wán cǐ jiē zài gào sù ā shē shì wáng shuō cóng qián yǒu ge guó
佛陀说完此偈，再告诉阿闍世王说：「从前有个国

wáng xǐ huān chī yàn ròu , cháng pài liè rén qù zhāng wǎng bǔ yàn 。 nà shí yǒu yī zhī yàn
 王，喜欢吃雁肉，常派猎人去张网捕雁。那时有一只雁
 wáng dài zhe wǔ bǎi zhī yàn ér , fēi xià lái zhǎo shí wù , jié guǒ yàn wáng bèi liè rén bǔ
 王，带着五百只雁儿，飞下来找食物，结果雁王被猎人捕
 qù , qí yú de yàn ér dōu jīng huáng de fēi shàng kōng zhōng , bēi míng pái huái bú qù 。 dāng shí
 去，其余的雁儿都惊惶的飞上空中，悲鸣徘徊不去。当时
 yǒu yī zhī yàn , bù pà gōng jiàn de jǐn zhuī zhe liè rén , zài kōng zhōng bēi míng tǔ xiě liè
 有一只雁，不怕弓箭的紧追着猎人，在空中悲鸣吐血，猎
 rén jiàn cǐ qíng jǐng , gǎn lián qí yì , biàn fàng le yàn wáng 。 guó wáng zhī dào cǐ shì zhī
 人见此情景，感怜其义，便放了雁王。国王知道此事之
 hòu , yě bèi yàn de qíng yì suǒ gǎn dòng , ér jué xīn bù zài bǔ shā yàn ér 。 」

fó tuó gào sù ā shē shì wáng shuō : 「 dāng shí de yàn wáng , jiù shì wǒ de qián
 佛陀告诉阿闍世王说：「当时的雁王，就是我的前
 shēn ; jǐn zhuī liè rén de nà zhī yàn , jiù shì ā nán ; nà wǔ bǎi zhī yàn qún , jiù shì
 身；紧追猎人的那只雁，就是阿难；那五百只雁群，就是
 jīn tiān lái yīng gòng de wǔ bǎi wèi luó hàn 。 nà wèi ài chī yàn ròu de guó wáng , jiù shì
 今天来应供的五百位罗汉。那位爱吃雁肉的国王，就是
 nǐ de qián shēn ; dāng shí de liè rén jiù shì tiáo dá 。 nǐ men cháng jiǔ yǐ lái , zǒng xiǎng móu
 你的前身；当时的猎人就是调达。你们长久以来，总想谋
 hài wǒ , wǒ yǐ dà cí dà bēi zhī lì lái jiě wēi , yīn wéi bù niàn yuàn è , cái dé chéng
 害我，我以大慈大悲之力来解危，因为不念怨恶，才得成
 fó 。 」

fó tuó shuō cǐ gù shì shí , ā shē shì wáng jí qún chén dōu rú mèng chū xǐng , wù
 佛陀说此故事时，阿闍世王及群臣都如梦初醒，悟
 jiě le fó fǎ 。

Wū Shí Èr Chén Gòu Pīn
五十二、尘垢品

cóng qián yǒu yí ge rén , méi yǒu xiōng dì , yóu yú fù mǔ cóng xiǎo chǒng ài , suǒ yǐ
从前有一个人，没有兄弟，由于父母从小宠爱，所以
fàng zōng bù xún yú mèi gù zhí rén jiàn rén yàn dàn shì tā què bù zhī fǎn shěng fǎn
放纵不驯，愚昧固执，人见人厌。但是他却不知反省，反
ér zé guài fù mǔ shī yǒu hé zǔ xiān bù bǎo yòu cái shǐ tā biàn dé rú cǐ láng bēi 。
而责怪父母师友，和祖先不保佑，才使他变得如此狼狈。
hòu lái tā xiǎng dǎo bù rú qù shì fèng fó tuó yě xǔ kě yǐ dé fú 。
后来他想，倒不如去事奉佛陀，也许可以得福。

yú shì tā biàn dào jīng shě lǐ bài fó tuó kěn qiú fó tuó shōu róng tā wéi dì
于是他便到精舍礼拜佛陀，恳求佛陀收容他为弟
zǐ fó tuó gào sù tā shuō : 「 yào xiǎng xué dào xiān yào xíng wéi qīng jìng nǐ dài zhe
子。佛陀告诉他说：「要想学道，先要行为清净，你带着
yuàn hèn lái qiú dào rú guǒ wǒ suí biàn dá yīng duì nǐ yòu yǒu hé yì chù ? nǐ bú
怨恨来求道，如果我随便答应，对你又有何益处？你不
rú kuài kuài huí jiā hǎo hǎo xiào shùn fù mǔ qín xí shū xué nǔ lì gōng zuò yī guān
如快快回家，好好孝顺父母，勤习书学，努力工作，衣冠
zhěng qī xiǎo xīn yán xíng wú zài fàn cuò rú cǐ biàn néng shòu rén jìng ài zhè yàng cái
整齐，小心言行，勿再犯错，如此便能受人敬爱，这样才
kě yǐ xué dào 。 」
可以学道。」

fó tuó wéi tā shuō jié yán : 「 bú sòng wéi yán gòu bú qín wéi jiā gòu bú yán
佛陀为他说偈言：「不诵为言垢，不勤为家垢，不严
wéi sè gòu fàng yì wéi shì gòu qiǎn wéi huì shī gòu bú shàn wéi xíng gòu jīn shì yì
为色垢，放逸为事垢；慳为惠施垢，不善为行垢；今世亦
hòu shì è fǎ wéi cháng gòu gòu zhōng zhī gòu mò shēn yú chí xué dāng shě cǐ bǐ
后世，恶法为常垢。垢中之垢，莫甚于痴，学当舍此，比
qiū wú gòu 。 」
丘无垢。」

cǐ rén tīng wán jié yán zì zhī jiāo zōng wú zhī biàn jiē shòu fó tuó de jiào
此人听完偈言，自知骄纵无知，便接受佛陀的教
huì huān xǐ de huí jiā qù tā sī wéi fó tuó jiào shī zì wǒ fǎn shěng biàn huí guò
诲，欢喜的回家去。他思惟佛陀教示，自我反省，便悔过
zhòng xīn zuò rén 。
重新做人。

tā xiào shùn fù mǔ zūn jīng shī cháng sòng xí jīng dào qín jiǎn chí jiā shè xīn
他孝顺父母，尊敬师长，诵习经道，勤俭持家，摄心

shǒu jiè fēi dào bù xíng yú shì zōng zú chēng xiào xiāng dǎng chēng tì shàn míng yuǎn bù
 守戒，非道不行。于是宗族称孝，乡党称悌，善名远布，
 guó rén chēng xián sān nián yǐ hòu tā yòu dào fó tuó zuò qián wǔ tǐ tóu dī kěn qiè
 国人称贤，三年以后，他又到佛陀座前，五体投地恳切
 de shuō wēi dà de fó tuó wǒ jīn tiān néng gòu qī è xíng shàn bǎo quán xíng tǐ
 的说：「伟大的佛陀！我今天能够弃恶行善，保全形体，
 shòu dào guó rén chēng yù dōu shì nín jiào dǎo de gōng láo yuàn fó tuó cí bēi ràng wǒ xué
 受到国人称誉，都是您教导的功劳！愿佛陀慈悲，让我学
 dào 。」

fó tuó shuō huān yíng nǐ yú shì cǐ rén xū fà zì dòng diào luò jí xiàn
 佛陀说：「欢迎你！」于是此人须发自动掉落，即现
 shā mén xiāng tā nèi shěng zhǐ guān sì dì dēng zhèng dào rì jiā jīng jìn yīn ér zhèng dé
 沙门相。他内省止观、四谛等正道，日加精进，因而证得
 ā luó hàn guǒ wèi 。

Wǔ Shí Sān Fèng Chí Pǐn
五十三、奉持品

cóng qián yǒu yī wèi cháng lǎo pó luó mén , cái zhì guò rén , gòng gāo zì dà , shǒu xià
从前有一位长老婆罗门，才智过人，贡高自大，手下
yǒu wǔ bǎi wèi dì zǐ 。 tā jīng cháng yǐ tiě yè hù zhù xiōng fù , yǒu rén wèn tā wèi hé
有五百位弟子。他经常以铁叶护住胸腹，有人问他为何
zhè yàng zuò , tā shuō : 「 wǒ pà zhì huì yì chū lái 。 」
这样做，他说：「我怕智慧溢出来。」

yǒu yī tiān , tā tīng shuō fó tuó chū shì , jiāo huà míng dá , biàn hěn dù jī bú
有一天，他听说佛陀出世，教化明达，便很妒嫉不
ān 。 yú shì biàn dài lǐng dì zǐ men , xiǎng yào qián qù kǎo kǎo fó tuó , yào lìng tā hài pà
安。于是便带领弟子们，想要前去考考佛陀，要令他害怕
ér bù zhī suǒ yún 。
而不知所云。

tā jiù dài zhe dì zǐ lái dào zhī yuán jīng shè , wàng jiàn fó tuó wēi guāng hè yǎn ,
他就带着弟子来到祇园精舍，望见佛陀威光赫奕，
dùn shí xǐ jù jiāo jiā , lǐ bài fó tuó zhī hòu , tā wèn fó tuó shuō : 「 hé wèi wéi
顿时喜惧交加，礼拜佛陀之后，他问佛陀说：「何谓为
dào ? hé wèi wéi cháng lǎo ? hé wèi wéi duān zhèng ? hé wèi wéi shā mén ? hé wèi wéi bǐ
道？何谓为长老？何谓为端正？何谓为沙门？何谓为比
qiū ? hé wèi wéi rén míng ? hé wèi wéi yǒu dào ? hé wèi wéi fèng jiè ? ruò néng jiě dá ,
丘？何谓为仁明？何谓为有道？何谓为奉戒？若能解答，
wǒ jiù yuàn yì zuò nǐ de dì zǐ ! 」
我就愿意做你的弟子！」

yú shì fó tuó yǐ gē yīng dá : 「 cháng mǐn hào xué , zhèng xīn yǐ xíng ; wéi huái
于是佛陀以偈应答：「常慙好学，正心以行；唯怀
bǎo huì , shì wèi wéi dào 。 suǒ
宝慧，是谓为道。所
wèi zhì zhě , bù bì biàn yán ;
谓智者，不必辩言；
wú kǒng wú jù , shǒu shàn wéi
无恐无惧，守善为
zhì 。 suǒ wèi lǎo zhě , bù yǐ
智。所谓老者，不以
nián qī ; xíng shú fā bái , chǔn
年耆；形熟发白，蠢
yú ér yǐ ; wèi huái dì fǎ ,
愚而已；谓怀谛法，

shùn tiáo cí rén míng
顺调慈仁；明

dá qīng jìng shì
达清净，是

wéi cháng lǎo suǒ
为长老。所

wèi duān zhèng fēi sè
谓端正，非色

rú huá ; tān jī
如华；贪嫉

xū shì yán xíng yǒu
虚饰，言行有

wéi ; wèi néng shě
违；谓能舍

è gēn yuán yǐ duàn huì ér wú huì shì wèi duān zhèng suǒ wèi shā mén bù bǐ chú
恶，根原已断；慧而无慧，是谓端正。所谓沙门，不必除

fā wàng yǔ tān qǔ yǒu yù rú fán wèi néng zhǐ è huī kuō hóng dào xī xīn miè
发；妄语贪取，有欲如凡；谓能止恶，恢廓弘道；息心灭

yì shì wèi shā mén suǒ wèi bǐ qiū fēi chí qǐ shí xié xíng wàng bǐ chēng míng ér
意，是谓沙门。所谓比丘，非持乞食；邪行望彼，称名而

yǐ wèi shě zuì yè jìng xiū fàn xíng huì néng pò è shì wéi bǐ qiū suǒ wèi rén
已。谓舍罪业，净修梵行，慧能破恶，是为比丘。所谓仁

míng fēi kǒu suǒ yán yòng xīn bù jīng wài shùn ér yǐ wèi xīn wú wéi nèi xíng qīng
明，非口所言；用心不精，外顺而已；谓心无为，内行清

xū cǐ bǐ jì miè shì wéi rén míng suǒ wèi yǒu dào fēi jiù yí wù pǔ jì tiān
虚，此彼寂灭，是为仁明。所谓有道，非救一物；普济天

xià wú hài wú dào fèng chí fǎ zhě bù yǐ duō yán suī sù shǎo wén shēn yī fǎ
下，无害无道；奉持法者，不以多言；虽素少闻，身依法

xíng shǒu dào bù wàng shì wèi fèng fǎ 。」

zhè wèi cháng lǎo pó luó mén jí wǔ bǎi wèi dì zǐ tīng fó shuō jié zhī hòu dōu huān
这位长老婆罗门及五百位弟子听佛说偈之后，都欢

xǐ de xīn kāi yì jiě le wù fó dào biàn bù zài ào màn zì dà jiē chéng wéi shā
喜的心开意解，了悟佛道，便不再傲慢自大，皆成为沙

mén cháng lǎo pó luó mén yī rén fā pú sà xīn yǔ wǔ bǎi wèi dì zǐ dōu zhèng dé ā luó
门，长老婆罗门一人发菩萨心，与五百位弟子都证得阿罗

hàn dào 。

Wū Shí Sì Dào Xíng Pǐn
五十四、道行品

cóng qián yǒu yī wēi pó luó mén , nián shǎo chū jiā xué dào , dào le liù shí suì hái méi
从前有一位婆罗门，年少出家学道，到了六十岁还没
wù dào yú shì biàn hái sù qū qī chéng jiā 。 bù jiǔ shēng le yī ge nán hái , duān zhèng cōng
悟道，于是便还俗娶妻成家。不久生了一个男孩，端正聪
míng dàn shì zài qī suì shí , jiù dé zhòng bìng sǐ qù 。 tā fēi cháng āi shāng , jué dìng yào
明，但是在七岁时，就得重病死去。他非常哀伤，决定要
dào yān luó wáng nà lǐ tǎo huí ér mìng 。 yú shì tā biàn mù yù zhāi jiè de chū fā 。
到阎罗王那里讨回儿命。于是他便沐浴斋戒的出发。

tā yī lù shàng xiàng rén dǎ tīng yān luó wáng zài hé chù , hòu lái jīng guò yī chù shēn
他一路上向人打听阎罗王在何处，后来经过一处深
shān zhōng , jiàn dào yī xiē dé dào de fàn zhì , yòu wèn tā men yān luó wáng de zhù chù , fàn
山中，见到一些得道的梵志，又问他们阎罗王的住处，梵
zhì men lián mǐn tā yú chī 。 biàn gào sù tā shuō : 「 yān luó wáng zhù suǒ bú shì huó rén
志们怜悯他愚痴，便告诉他说：「阎罗王住所不是活人
suǒ néng dào de , dàn kě yǐ kàn nǐ yùn qì , cóng cǐ xī xíng sì bǎi yú lì , yǒu yī piàn
所能到的，但可以看你运气，从此西行四百余里，有一片
dà shuǐ , shuǐ zhōng yǒu chéng 。 shì tiān shén xún chá shì jiān tíng sù dì fāng , yān luó wáng měi yuè
大水，水中有城，是天神巡察世间停宿地方，阎罗王每月
chū bā xún chá shì jiān , bì jīng cǐ chéng 。 nǐ ruò chí zhāi jiè , qù le yī dìng néng jiàn dào
初八巡察世间，必经此城。你若持斋戒，去了一定能见到
tā 。 」
他。」

zhè wèi lǎo luó mén biàn hěn gāo xìng lái dào zhè yí piàn dà shuǐ àn biān , kàn dào shuǐ
 这位老罗门便很高兴来到这一片大水岸边，看到水
 zhōng yǒu yí zuò chéng , fēi cháng zhuāng yán táng huáng , tā biàn guī xià lái , shāo xiāng qiú jiàn yán luó
 中有一座城，非常庄严堂皇，他便跪下来，烧香求见阎罗
 wáng 。 yán luó wáng zhī dào zhè lǎo rén lái , jiù pài rén bǎ tā dài dào gōng diàn , wèn tā
 王。阎罗王知道这老人来，就派人把他带到宫殿，问他
 yǒu shén me shì ? lǎo pó luó mén biàn xiàng yán luó wáng qǐng qiú hái huí er mìng 。 yán luó wáng
 有什么事？老婆罗门便向阎罗王请求还回儿命。阎罗王
 shuō : 「 hǎo ba ! nǐ de ér zǐ zhèng zài huā yuán lǐ wán , nǐ zì jǐ qù bǎ tā dài zǒu
 说：「好吧！你的儿子正在花园里玩，你自己去把他带走
 ba ! 」

lǎo rén biàn dào huā yuán , kàn jiàn tā de ér zǐ hé hěn duō xiǎo hái yì tóng yóu
 老人便到花园，看见他的儿子和很多小孩一同游
 xì , jiù shàng qián qù bào tā , xiǎo hái kàn dào lǎo rén lái le , biàn hē chī tā shuō nǐ
 戏，就上前去抱他，小孩看到老人来了，便喝斥他说：你
 zhè shǎ lǎo tóu zǐ hěn bù jiǎng dào lǐ , wǒ zài nǐ jiā cái zhù bù jiǔ , zhǐ shì guà míng
 这傻老头子很不讲道理，我在你家才住不久，只是挂名
 wéi nǐ ér zǐ , wǒ zài zhè lǐ hái yǒu fù mǔ , nǐ zěn me kě yǐ luàn bào ! bù bì duō
 为你儿子，我在这里还有父母，你怎么可以乱抱！不必多
 shuō le , nǐ kuài huí qù ba ! 」

yú shì lǎo rén shī wàng bēi qǐ de lí kāi , tā xiǎng dào céng tīng shuō guò wù yàn shā
 于是老人失望悲泣的离开，他想到曾听说过瞿昙沙
 mén , yǒu zhī rén shén shén biàn huà de shén tōng , yú shì biàn dào shě wèi guó de zhī yuán jīng
 门，有知人神魂变化的神通，于是便到舍卫国的祇园精
 shě , xiàng fó tuó wèn shuō wéi hé ér zǐ wú fù zǐ zhī qíng ?
 舍，向佛陀问说为何儿子无父子之情？

fó tuó gào sù tā shuō : 「 nǐ guǒ rán hěn shǎ ! rén sǐ le , shén shí biàn lí qù ,
 佛陀告诉他说：「你果然很傻！人死了，神识便离去，
 zài qù tóu tāi , fù mǔ qī zǐ zhǐ shì yīn yuán jù huì ér yǐ , pǐ rú jì jū , zhōng
 再去投胎，父母妻子只是因缘聚会而已，譬如寄居，终
 jiāng lí sǎn 。 nà xiē bèi shì qíng mí fù de rén , què yǐ wéi shì zì jǐ de fù mǔ qī zǐ ,
 将离散。那些被世情迷缚的人，却以为是自己的父母妻子，
 suǒ yǐ nòng dé yōu bēi kǔ nǎo , bù zhī zhōng shēng yīn guǒ lún huí zhī lǐ , ér chén nì zài
 所以弄得忧悲苦恼，不知众生因果轮回之理，而沉溺在
 shēng sǐ kǔ hǎi zhōng , yǒng bù xiū xī 。 zhǐ yǒu zhì zhě bù tān ēn ài , jué wù shì jiān
 生死苦海中，永不休息。只有智者不贪恩爱，觉悟世间

kǔ xiàng néng duàn kǔ yīn qín xiū jīng jiè miè chú wàng xiǎng cái néng le tuō shēng sǐ
苦相，能断苦因，勤修经戒，灭除妄想，才能了脱生死！」

yú shì fó tuó jí shuō jié yán : 「 rén yíng qī zǐ , bù guān bìng fǎ ; sǐ mìng zú
于是佛陀即说偈言：「人营妻子，不观病法；死命卒
zhì rú shuǐ tuān zōu fù zǐ bù jiù yú qīn hē wàng mìng jìn hù qīn rú máng shǒu
至，如水湍骤；父子不救，余亲何望；命尽怙亲，如盲守
dǐng huì jiě shì yì kě xiū jīng jiè qín xíng dù shì yī qiè chú kǔ yuǎn lí zhū
锭；慧解是意，可修经戒；勤行度世，一切除苦；远离诸
yuān rú fēng què yún yǐ miè sī xiǎng shì wéi zhī jiàn zhì wéi shì cháng tàn lè wú
渊，如风却云；已灭思想，是为知见；智为世长，怛乐无
wéi rú shòu zhèng jiào shēng sǐ dé jìn 。
为；如受正教，生死得尽。」

lǎo pō luó mén tīng fó shuō jié zhī hòu cái dùn wù shēng mìng wú cháng qī zǐ rú
老婆罗门听佛说偈之后，才顿悟生命无常，妻子如
kè biàn xiàng fó tuó dǐng lǐ yuàn zuò fó dào shā mén fó tuó shuō : 「 huān yíng !
客，便向佛陀顶礼，愿作佛道沙门。佛陀说：「欢迎！」
yú shì tā de xū fā zì luò fǎ yī zì rán pī shēn jí xiàn bǐ qiū xiāng tā dāng xià
于是他的须发自落，法衣自然披身，即现比丘相。他当下
sī wéi jié yǔ zhēn yì biàn duàn le ài niàn chú le wàng xiǎng yú shì jiù zài zuò shàng zhèng
思惟偈语真义，便断了爱念，除了妄想，于是就在座上证
dé ā luó hàn dào 。
得阿罗汉道。

Wū Shí Wú Guǎng Yǎn Pǐn
五十五、广衍品

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó shuō fǎ jiào huà , dāng shí de guó wáng bō sī nǐ wéi
从前佛陀在舍卫国说法教化，当时的国王波斯匿为
rén jiāo màn fàng zōng qíng yù tān yú měi shí yóu yú yǐn shí guò duō shēn tǐ biàn biàn
人骄慢，放纵情欲，贪于美食。由于饮食过多，身体便变
dé fēi chāng féi pàng lián zuò chē yě chēng bú zhù tā shēn zhī zài shuì jué shí hū xī yě
得非常肥胖，连坐车也撑不住他，甚至在睡觉时，呼吸也
hěn kùn nán ér wú fǎ fān shēn 。
很困难，而无法翻身。

yīn cǐ tā biàn dào jīng shě yóu shī zhě fú zhe tā xiàng fó tuó hé zhǎng wèn shuō
因此他便到精舍，由侍者扶着他向佛陀合掌问说：
「 fó tuó hěn jiǔ méi yǒu lái lǐ yè nín le wǒ yīn wéi tǐ zhòng jí jù zēng jiā suǒ
佛陀！很久没有来礼谒您了，我因为体重急剧增加，所
yǐ cái wú fǎ cháng lái wǒ yě wéi cǐ shēn wéi kǔ nǎo 。
以才无法常来，我也为此深为苦恼。」

fó tuó gào sù tā shuō : 「 yǒu wǔ zhǒng qíng xíng huì lìng rén féi pàng yī zhě shù
佛陀告诉他说：「有五种情形会令人肥胖：一者数
shí èr zhě xǐ miǎn sān zhě jiāo lè sì zhě wú chóu wǔ zhě wú shì ruò xiǎng bú
食，二者喜眠，三者骄乐，四者无愁，五者无事。若想不
féi jiù yào jiǎn shí qiè yào chī cū chá dàn fàn rán hòu cái huì shòu xià lái 。
肥，就要减食，且要吃粗茶淡饭，然后才会瘦下来。」于
shì fó tuó jí shuō jié yán : 「 rén dāng yǒu niàn yì měi shí zhī zì shǎo cóng shì tòng yòng
是佛陀即说偈言：「人当有念意，每食知自少；从是痛用
bó jié xiāo ér bǎo shòu 。
薄，节消而保寿。」

bō sī nǐ wáng tīng le cǐ jié biàn hěn huān xǐ de fēn fù suí xíng de yù chú
波斯匿王听了此偈，便很欢喜的吩咐随行的御厨
shuō : 「 wǒ tīng le fó tuó de jié sòng jiào dǎo zhī hòu cóng jīn tiān qǐ měi cì sòng fàn
说：「我听了佛陀的偈颂教导之后，从今天起，每次送饭
shí yào xiān tī wǒ sòng yī biàn jié wén cái zhǔn shàng fàn !
时，要先替我诵一遍偈文，才准上饭！」

tā cóng cǐ měi tiān jiǎn shǎo yī chí fàn liàng yú shì shí liàng jiàn jiàn jiǎn shǎo tǐ
他从此每天减少一匙饭量，于是食量渐渐减少，体
zhòng biàn jiǎn qīng jí shòu rú qián 。
重便减轻，即瘦如前。

tā kàn dào zì jǐ rú cǐ qīng shòu de shēn tǐ biàn hěn gāo xìng de bù xíng dào jīng
他看到自己如此轻瘦的身体，便很高兴的步行到精

shě lǐ bài fó tuó 。 fó tuó wèn tā shuō : 「 nǐ jīn tiān zěn me bù xíng lái ne ? 」

bō sī nǐ wáng xìng fèn de shuō : 「 bù jiǔ qián , wǒ fèng xíng nǐ de jiāo huì , xiān zài tǐ zhòng yǐ jīng jiǎn qīng suǒ yǐ wǒ tú bù zǒu lái zhè yàng bú shì hěn hǎo ma ? 」

fó tuó gào sù tā shuō : 「 shì rén bù zhī shēng mìng wú cháng fàng zòng qíng yù xiǎng shòu , bù duō zāo fú sǐ hòu shén shí lí qù , zhǐ liú shēn fén zhōng zhì zhě yǎng shén , yú zhě yǎng shēn ruò néng rú cǐ jiù yīng fèng xiū shèng jiào le 。 」 yú shì fó tuó zhòng shuō jié yán : 「 rén zhī wú wén lǎo rú gōng niú dàn cháng jī féi wú yǒu zhì huì shēng sǐ wú liáo wǎng lái jiān nán yì yī tān shēn gēng kǔ wú duān huì rén jiàn kǔ shì yǐ qī shēn miè yì duàn yù ài jìn wú shēng 。 」

bō sī nǐ wáng tīng le cǐ jié , xīn rán jiě yì , biàn fā wú shàng zhēn zhèng dào xīn , páng tīng wú shù rén děng , yì jìe dé le fǎ yǎn 。

Wū Shí Liù Dì Yù Pīn Zhī Yī
五十六、地狱品之一

cóng qián shè wèi guó yǒu yī wèi pó luó mén shī yǒu wǔ bǎi wèi suí shì dì zǐ
从前舍卫国有一位婆罗门师，有五百位随侍弟子，
dāng shí guó wáng jí rén mín dōu hěn xìn yǎng tā hòu lái fó tuó dé dào dào shè wèi guó jiāo
当时国王及人民都很信仰他。后来佛陀得道，到舍卫国教
huà shí guó wáng jí rén mín wú bù gōng jìng xìn yǎng yú shì zhè wèi pó luó mén shī biàn
化时，国王及人民无不恭敬信仰。于是这位婆罗门师便
hèn jí dù xiǎng yào pò huài fó tuó dú dé guó wáng de jìng fèng tā biàn gào sù guó wáng
很嫉妒，想要破坏佛陀，独得国王的敬奉，他便告诉国王
yāo qǐng fó tuó lái jiào liang yí xià dào xíng fó tuó yì xīn rán dá yīng xiàn qī qī tiān
邀请佛陀来较量一下道行，佛陀亦欣然答应，限期七天
hé tā bǐ jiào shén tōng biàn huà
和他比较神通变化。

yú shì guó wáng zài chéng dōng de guǎng chǎng shàng jiàn liǎng zuò sì shí zhàng de gāo tái bìng
于是国王在城东的广场上，建两座四十丈的高台，并
shè zhì chuāng fān hé xí zuò liǎng zuò gāo tái zhī jiān jù lí liǎng lǐ shuāng fāng dì zǐ gè
设置幢幡和席座。两座高台之间，距离两里，双方弟子各
zuò jǐ fāng de tái xià guó wáng qún chén dà zhòng děng yě dōu lái zhè lǐ guān kàn èr zhè jiào
坐己方的台下，国王群臣大众等也都来这里，观看二者较
liang shén lì
量神力。

dāng shí pó luó mén shī xiān dēng tī ér shàng bù liào zhè shí yǒu wèi guǐ wáng jiàn dào
当时婆罗门师先登梯而上，不料这时有位鬼王见到
tā jí dù xū wàng biàn xiān qǐ yí zhēn dà fēng chuī dǎo tā de gāo zuò fān chuāng fēi shā
他嫉妒虚妄，便掀起一阵大风，吹倒他的高座幡幢，飞沙
zǒu shí lìng tā yǎn dōu
走石，令他眼都
zhēng bù kāi ér fó tuó
睁不开。而佛陀
zé piāo rán shàng zuò jìng
则飘然上座，静
sù bù dòng sēng zhòng yě
肃不动，僧众也
dōu jì rán rù zuò guó
都寂然入座。国
wáng jí qún chén jiàn cǐ qíng
王及群臣见此情

jǐng duì fó tuó zé gēng jiā jīng pèi tā men qǐ qiú fó tuó yǐ shén tōng yǎn fú xié jiàn ,
景，对佛陀则更加敬佩，他们祈求佛陀以神通厌伏邪见，
lǐng guó rén míng xìn shén me shì zhèng dào 。
令国人明信什么是正道。

yú shì fó tuó jí yú zuò shàng shēng kōng fàng dà guāng míng zuò wò kōng zhōng zuò shí
于是佛陀即于座上升空，放大光明，坐卧空中，作十
èr biàn huà cái yīn shēn huí dào zuò shàng zhè shí tiān lóng guǐ shén biàn sǎ xiāng huā gòng yǎng ,
二变化，才隐身回到座上。这时天龙鬼神遍洒香花供养，
zàn tàn zhī shēng zhèn dòng tiān dì jīn gāng lì shì jǔ jīn gāng chǔ chǔ tóu chū huǒ duì zhe
赞叹之声震动天地。金刚力士举金刚杵，杵头出火对着
pó luó mén shī wèn shuō : 「 nǐ wéi shén me hái bú zhǎn xiǎn shén tōng ? 」 pó luó mén shī jiàn
婆罗门师问说：「你为什么还不展现神通？」婆罗门师见
dào jīn gāng lì shì xià dé luò huāng ér táo tā de wù bǎi wèi dì zǐ yě dōu sì sǎn bēn
到金刚力士，吓得落荒而逃，他的五百位弟子也都四散奔
táo 。
逃。

tā men yí xíng rén zǒu dào yí chù jiāng biān pó luó mén shī piàn dì zǐ men shuō :
他们一行人走到一处江边，婆罗门师骗弟子们说：
「 wǒ jīn tóu shuǐ bì shēng fān tiān ruò wǒ bú huí lái jiù zhèng míng wǒ yǐ jīng shēng
「我今投水，必生梵天，若我不回来，就证明我已经升
tiān 。 」 yú shì biàn tiào dào jiāng zhōng tā de dì zǐ men děng le hěn jiǔ bú jiàn shī fu
天。」于是便跳到江中。他的弟子们等了很久，不见师父
shàng lái biàn yǐ wéi shī yǐ jīng shēng tiān yú shì yě dōu yí yí tiào rù jiāng zhōng què bú
上来，便以为师已经升天，于是也都一一跳入江中，却不
zhī sǐ hòu dōu suí yè duò rù dì yù 。
知死后都随业堕入地狱。

hòu lái guó wáng dé zhī tā men tóu shuǐ de xiāo xī shēn gǎn qí guài biàn lái qǐng
后来国王得知他们投水的消息，深感奇怪，便来请
wèn fó tuó fó tuó gào sù guó wáng shuō : 「 tā men yǒu èr zhòng zhòng zuì yī zhě sān dú
问佛陀。佛陀告诉国王说：「他们有二重重罪：一者三毒
chì shèng zì chēng dé dào èr zhě huǐ bàng rú lái wàng qiú rén mín jīng yǎng yīn cǐ èr
炽盛，自称得道；二者毁谤如来，妄求人民敬仰；因此二
zuì ér zuì gǎn tóu hé duò dì yù shòu wú liàng kǔ suǒ yǐ zhì zhě shǒu shè qí xīn ,
罪，而罪感投河，堕地狱受无量苦。所以智者守摄其心，
nèi bú xīng è wài zuì bú zhì pǐ rú biān chéng láo gù wú suǒ wèi jù 。 」 yú shì
内不兴恶，外罪不至，譬如边城牢固，无所畏惧。」于是
fó tuó jí shuō jié yán : 「 wàng zhèng qiú lù xíng jǐ bú zhèng yuàn zèn liáng rén yǐ wǎng
佛陀即说偈言：「妄证求赂，行己不正；怨讐良人，以枉

zhì shì zuì qiān sī rén zì tóu yú kēng rú bèi biān chéng zhōng wài láo gù zì shǒu
 治世；罪牵斯人，自投于坑；如备边城，中外牢固；自守
 qī xīn fēi fǎ bú shēng xíng quē zhī yōu lìng duò dì yù
 其心，非法不生；行缺致忧，令堕地狱。」

fó tuó shuō wán gē yòu gào sù guó wáng shuō cǒng qián yǒu èr zhī hóu wáng gè
 佛陀说完偈，又告诉国王说：「从前有二只猴王，各
 dài lǐng wǔ bǎi zhī hóu qún yī wáng shēng qǐ jí dù zhī xīn yù shā líng yī wáng biàn
 带领五百只猴群。一王生起嫉妒之心，欲杀另一王，便
 zhǎo líng yī zhī hóu wáng tiāo zhàn jǐ cì dǎ bú yíng ěr tuì dào dà hǎi biān zhè zhī hóu
 找另一只猴王挑战，几次打不赢而退到大海边，这只猴
 wáng biàn piàn hóu qún shuō tīng shuō hǎi zhōng yǒu xiān měi de guǒ shí xiǎng yào chī de hái zǐ
 王便骗猴群说：『听说海中有鲜美的果实，想要吃的孩子
 mēn jiù gēn wǒ lái yú shì hóu wáng hé hóu qún dōu yī yī tiào rù hǎi zhōng nǐ sǐ
 们，就跟我来。』于是猴王和猴群都一一跳入海中溺死。
 dāng shí jí dù de hóu wáng jiù shì nà wèi pō luó mén shī tā yīn wéi qián shì xīn huái jí
 当时嫉妒的猴王就是那位婆罗门师，他因为前世心怀嫉
 dù wéi zuì qiān yīn ěr zì tóu hǎi zhōng jué qún duàn zhǒng jīn shì yòu yīn wéi fēi bàng tā
 妒，为罪牵引而自投海中。绝群断种，今世又因为诽谤他
 rén zuì yè suǒ gǎn dǎo zhī tā de tú zhòng wǔ bǎi rén yòu gēn tā tóu jiāng sǐ qù shòu
 人，罪业所感，导致他的徒众五百人又跟他投江死去，受
 kǔ wú liàng
 苦无量。」

guó wáng tīng le zhè fān huà xìn jiě fó fǎ dīng lǐ èr qù
 国王听了这番话，信解佛法，顶礼而去。

Wū Shí Qī Dì Yù Pīn Zhī Èr
五十七、地狱品之二

cóng qián yǒu qī wèi bī qiū, rù shān xué dào, xiū le shí èr nián, dōu bù néng dé
从前有七位比丘，入山学道，修了十二年，都不能得
dào, biàn yǐ wéi xué dào shèn nán, bù rú huí jiā qū qī yáng èr fā zhǎn shì yè kuài
道，便以为学道甚难，不如回家娶妻养儿，发展事业，快
xīn lè yì, yú shì qī rén biàn dòng shēn xià shān。
心乐意，于是七人便动身下山。

fó tuó yáo zhī cǐ qī rén yīng dāng dé dù, jiàn dào tā men bù néng rěn nài xiǎo
佛陀遥知此七人应当得度，见到他们不能忍耐小
kǔ, zuì hòu jiāng duò yú dì yù, fēi cháng kě lián, yú shì biàn huà zuò yī wèi shā mén,
苦，最后将堕于地狱，非常可怜，于是便化作一位沙门，
zǒu dào shān gǔ kǒu, gāng hǎo yù dào zhè qī wèi bī qiū。
走到山谷口，刚好遇到这七位比丘。

shā mén wèn tā men shuō: 「jiǔ yǎng nǐ men zài shān shàng xué dào, jīn tiān wéi shén me
沙门问他们说：「久仰你们在山上学道，今天为什么
xià shān lái?」 tā men dá shuō: 「yīn wéi xué dào hěn kǔ, zuì gēn nán bá, měi rén
下山来？」他们答说：「因为学道很苦，罪根难拔，每人
xià shān qǐ shí, dōu shòu rén cháo rǔ, ér zài shān lǐ, yòu wú rén lái gòng yǎng, suǒ yǐ
下山乞食，都受人嘲辱，而在山里，又无人来供养，所以
cái dá suàn xià shān huí jiā, cóng shāng zhuàn qián, děng lǎo le zài lái qiú dào。」
才打算下山回家，从商赚钱，等老了再来求道。」

shā mén gào sù tā men shuō: 「qiè màn! qiè màn! nǐ men tīng wǒ shuō. rén mìng
沙门告诉他们说：「且慢！且慢！你们听我说。人命
wú cháng, zhāo bù bǎo xī, xué dào suī nán, dàn shì xiān kǔ hòu lè. yào zhī dào jū jiā
无常，朝不保夕，学道虽难，但是先苦后乐。要知道居家
rú huǒ zhái, nǐ men zhè yàng jiù hái sù huí jiā, jiāng huì qiān wàn jié wú tíng xī. shì
如火宅，你们这样就还俗回家，将会千万劫永无停息。世
rén qī ér tuán jù, xī wàng yǒng yuǎn kuài lè, jiù xiàng bìng rén fú yòng dú yào, shì yǒu hài
人妻儿团聚，希望永远快乐，就像病人服用毒药，是有害
wú yì. sān jiè zhòng shēng jiē yǒu fán nǎo, wéi yǒu xìn dào chí jiè, wú fàng yì zhī xīn,
无益。三界众生皆有烦恼，唯有信道持戒，无放逸之心，
jīng jìn xiū xíng zhèng dào, cái néng yǒng duàn zhòng kǔ。」
精进修行证道，才能永断众苦。」

yú shì shā mén biàn xiàn chū fó tuó shēn xiāng, guāng míng měi hǎo, shuō le xià miàn de
于是沙门便现出佛陀身相，光明美好，说了下面的
jié yǔ: 「xué nán shě zuì nán, jū zài jiā yì nán; huì zhǐ tóng lì nán, jiān nán wú
偈语：「学难舍罪难，居在家亦难；会止同利难，艰难无

guò yǒu 。 bī qiū qǐ qiú nán , hé kě bú zì miǎn ; jīng jìn dé zì rán , zhōng wú yù
 过有。比丘乞求难，何可不自勉；精进得自然，终无欲
 yú rén 。 yǒu xìn zé jiè chéng 。 cóng jiè duō zhì bǎo ; yì cóng dé xié ǒu , zài suǒ jiàn
 于人。有信则戒成，从戒多致宝；亦从得谐偶，在所见
 gòng yǎng 。 yī zuò yī chù wò , yí xíng bú fàng zī ; shǒu yī yī zhèng xīn , xīn lè jū shù
 供养。一坐一处卧，一行不放恣；守一以正心，心乐居树
 jiān 。 」

qī wèi bī qiū jiàn dào fó tuó shēn xiāng , yòu tīng le cǐ jié , dùn shí cǎn kuī zhàn
 七位比丘见到佛陀身相，又听了此偈，顿时惭愧颤
 lǐ wàn fēn , biàn zài fó qián fú dì dǐng lǐ , yí xīn huǐ guò , rán hòu hé zhǎng zuò lǐ ,
 栗万分，便在佛前伏地顶礼，一心悔过，然后合掌作礼，
 zài huí dào shān zhōng 。 tā men pīn mìng jīng jìn xiū dào , shēn sī fó tuó de jié yì , shǒu xīn
 再回到山中。他们拼命精进修道，深思佛陀的偈义，守心
 yí chù , zhōng yú duàn chú wàng niàn , zhèng dé ā luó hàn dào 。
 一处，终于断除妄念，证得阿罗汉道。

Wū Shí Bā Xiàng Pǐn Zhī Yī
五十八、象品之一

cóng qián luó yún (jiù shì luó hóu luó) wèi dé dào shí, xīn xìng cū guǎng, yǔ yán
从前罗云（就是罗睺罗）未得道时，心性粗犷，语言
wú xìn yǒu yī tiān fó tuó jiào luó yún dào xián tí jīng shè shǒu kǒu shè xīn qín xiū
无信。有一天，佛陀叫罗云到贤提精舍，守口摄心，勤修
jīng jiè jīng guò jiǔ shí tiān cán kuī huī guò fó tuó lái kàn tā luó yún hěn gāo xìng de
经戒。经过九十天惭愧悔过，佛陀来看他，罗云很高兴的
wéi fó tuó zhǔn bèi shéng chuáng wò jù dèng dèng
为佛陀准备绳床卧具等等。

fó tuó zuò zài shéng chuáng shàng jiào luó yún qǔ shuǐ lái wéi tā xǐ zú xǐ wán
佛陀坐在绳床上，叫罗云取水来为他洗足。洗完
hòu biàn wèn luó yún shuō: xiàn zài zhè pēn xǐ zú shuǐ kě yǐ nǎ lái yǐn yòng huò xǐ liǎn
后，便问罗云说：「现在这盆洗足水可以拿来饮用或洗脸
ma? luó yún dá shuō: bú néng le. fó tuó gào sù tā shuō: nǐ yě xiàng
吗？」罗云答说：「不能了。」佛陀告诉他说：「你也像
nà pēn shuǐ yí yàng suī rán shì wǒ ér zǐ guó wáng de sūn zǐ shě qī róng huá fù guì
那盆水一样，虽然是我儿子，国王的孙子，舍弃荣华富贵
lái zuò shā mén què bù jīng jìn shè xīn sān dú gòu huī jiù xiàng zhè pēn shuǐ yí yàng,
来作沙门，却不精进摄心，三毒垢秽，就像这盆水一样，
bú néng zài yòng le!
不能再用了！」

fó tuó biàn jiào luó yún jiāng pēn zhōng shuǐ dào diào rán hòu yòu wèn tā shuō: xiàn zài
佛陀便叫罗云将盆中水倒掉，然后又问他：「现在
zǎo pēn yì kōng néng yòng lái shèng yǐn shí ma luó yún dá shuō: bú néng le.
澡盆已空，能用来盛饮食吗？」罗云答说：「不能了。」

fó tuó gào sù tā shuō:
佛陀告诉他说：
「nǐ yě shì yí yàng,
你也是一样，
suī wéi shā mén kǒu wú
虽为沙门。口无
chéng xìn xīn xìng gāng
诚信，心性刚
qiáng bù zhī jīng jìn xiàng
强，不知精进向
dào xíng wéi bú jiǎn,
道，行为不检，

yǒu le è míng yì rú zǎo pén yí yàng yì bú néng shèng fàng yǐn shí shuō bà fó
有了恶名，亦如澡盆一样，已不能盛放饮食。」说罢，佛
tuó yǐ zú zhǐ bō kāi zǎo pén zǎo pén biàn zài dì shàng zhí gǔn gǔn le hǎo jǐ quān cái
陀以足指拨开澡盆，澡盆便在地上直滚，滚了好几圈才
tíng zhǐ
停住。

fó tuó yòu gào sù luó yún shuō : 「 nǐ huì kě xī zǎo pén bèi wǒ tí pò
佛陀又告诉罗云说：「你会可惜澡盆被我踢破
ma ? 」 luó yún dá shuō : 「 zhè zhǐ shì ge xǐ jiǎo pén , wǒ bù tài zài yì 。 」 fó
吗？」罗云答说：「这只是个洗脚盆，我不太在意。」佛
tuó gào sù tā shuō : 「 nǐ yě yí yàng ! suī wéi shā mén , bú shè shēn kǒu , què cū
陀告诉他说：「你也一样！虽为沙门，不摄身口，却粗
yǎn è yǔ dà jiā dōu tǎo yàn nǐ yǒu dào qián bèi yě bú ài xī nǐ déng nǐ sǐ
言恶语，大家都讨厌你，有道前辈也不爱惜你，等你死
hòu duò dào sān è dào qù jiù kǔ nǎo wú liàng zhū fó pú sà yě bù dà guān xīn zhè
后，堕到三恶道去，就苦恼无量。诸佛菩萨也不大关心这
zhǒng rén zhè zhèng rú nǐ suǒ shuō nà ge zǎo pén jí shǐ pò le yě bù zhí dé zhēn
种人，这正如你所说，那个澡盆即使破了，也不值得珍
xī 。 」
惜。」

luó yún tīng le xīn zhōng shí fēn xiǎn kuǐ huāng kǒng fó tuó duì tā shuō : 「 tīng wǒ
罗云听了，心中十分惭愧惶恐。佛陀对他说：「听我
shuō yí ge bǐ yǔ cóng qián mǒu wéi guó wáng yǎng yí tóu dà xiàng yǒng měng shàn zhàn zú kě
说一个比喻：从前某位国王养一头大象，勇猛善战，足可
dǎ shèng wǔ bǎi tóu xiǎo xiàng yǒu yí cì tā hé guó wáng chū zhēng shēn shàng pī zhe tiě jiǎ
打胜五百头小象。有一次它和国王出征，身上披着铁甲，
liǎng gēn dà yá yě bāng shàng máo ěr duǒ hé sì jiǎo yě dōu xī shàng dāo jiàn wěi bā zé fù
两根大牙也绑上矛，耳朵和四脚也都系上刀剑，尾巴则缚
zhe tiě zhuā zhǐ yǒu bǎ bí zǐ suō qǐ lái miǎn dé tā shòu shāng zhè shì yīn wéi xiàng bí
着铁挝，只有把鼻子缩起来，免得它受伤，这是因为象鼻
ruǎn ruò zhōng jiàn jí sǐ suǒ yī cái bú shēn chū bí zǐ chū lái zuò zhàn dàn shì dà xiàng
软弱，中箭即死，所以才不伸出鼻子出来作战。但是大象
yě xǔ dòu dé tài jiǔ jiù shēn chū bí zǐ xiǎng juǎn yí zhī jiàn lái dī kàng dí rén guó
也许斗得太久，就伸出鼻子想卷一支剑来抵抗敌人，国
wáng ài xī zhè tóu dà xiàng pà tā shòu shāng biàn bù zài ràng tā chū zhàn 。 」
王爱惜这头大象，怕它受伤，便不再让它出战。」

fó tuó gào sù luó yún shuō : 「 rén fàn jiǔ è wéi dāng hù kǒu rú tóng dà xiàng
佛陀告诉罗云说：「人犯九恶，唯当护口，如同大象

hù bí bú dòu yí yàng dà xiàng suǒ yǐ rú cǐ jiù shì pà bí zǐ zhōng jiàn shēn wáng ;
护鼻不斗一样。大象所以如此，就是怕鼻子中箭身亡；
rén suǒ yǐ yào hù kǒu jiù shì pà duò luò sān è dào de tòng kǔ è rén bù zhī hù
人所以要护口，就是怕堕落三恶道的痛苦。恶人不知护
kǒu jiù rú dà xiàng shēn chū bí zǐ zuò zhàn bú pà zhōng jiàn shēn wáng yí yàng rén rú fàn
口，就如大象伸出鼻子作战，不怕中箭身亡一样。人如犯
shí è duò rù sān è dào biàn shòu kǔ wú liàng rú guó néng xíng shí shàn shè shēn kǒu
十恶，堕入三恶道，便受苦无量，如果能行十善，摄身口
yì biàn kě dé dào yǒng lí sān è dào gēng wú shēng sǐ dà huàn le 。
意，便可得道，永离三恶道，更无生死大患了。」

yú shì fó tuó jí shuō jié yán : 「 wǒ rú xiàng dòu bú kǒng zhōng jiàn cháng yǐ chéng
于是佛陀即说偈言：「我如象斗，不恐中箭，常以诚
xìn dù wú jiè rén pǐ xiàng tiáo fú kě zhōng wáng chéng tiáo wéi zūn rén nǎi shòu chéng
信，度无戒人。譬象调伏，可中王乘，调为尊人，乃受诚
xìn 。
信。」

luó yún tīng dào fó tuó kěn qiè āi mǐn de jiào huì fēi cháng gǎn jī de jué xīn zì
罗云听到佛陀恳切哀愍的教诲，非常感激的决心自
miǎn kè gǔ bú wàng cǐ fān jiào dǎo jīng jìn xiàng dào xìng qīng róu hé néng rěn rù rú
勉，刻骨不忘此番教导，精进向道，性情柔和，能忍辱如
tóng dà dì chéng shòu yī qiē wū huī yí yàng shè xīn jì jìng zhōng yú zhèng dé ā luó hàn
同大地承受一切污秽一样，摄心寂静，终于证得阿罗汉
dào 。
道。」

Wǔ Shí Jiǔ Xiàng Pǐn Zhī Èr
五十九、象品之二

cóng qián fó tuó zài zhī yuán jīng shè shí yǒu yī wèi cháng zhě qián lái lǐ fó fó
从前佛陀在祇园精舍时，有一位长者前来礼佛，佛
tuó qǐng tā zuò xià wèn tā cóng nǎ lǐ lái shén me xìng míng
陀请他坐下，问他从哪里来？什么姓名？

cháng zhě guī zhe dá shuō wǒ běn shì jū shì de jiā zú míng jiào hē tí tǎn
长者跪着答说：「我本是居士的家族，名叫呵提昙，
zài xiān wáng shí céng wéi guó wáng xùn xiàng
在先王时曾为国王驯象。」

fó tuó wèn tā shuō tiáo xiàng de fāng fǎ yǒu nǎ xiē tā dá shuō tōng
佛陀问他说：「调象的方法有那些？」他答说：「通
cháng yòng sān zhǒng fāng fǎ tiáo xùn dà xiàng yī shì yòng gāng gōu gōu zhù xiàng zuǐ rán hòu zài
常用三种方法调驯大象。一是用钢钩钩住象嘴，然后再
tào shàng yǎo kǒu tiě zhè yàng kě yǐ qiān zhe tā shǐ tā wú fá tuō zǒu èr shì jiǎn shǎo
套上咬口铁，这样可以牵着它，使它无法脱走；二是减少
tā de shí wù shǐ tā jī shòu wú lì fǎn kàng sān shì yòng gùn zǐ dǎ tā shǐ tā
它的食物，使它饥瘦，无力反抗；三是用棍子打它，使它
tòng kǔ hài pà yòng zhè sān zhǒng fāng fǎ jiù kě yǐ bǎ xiàng tiáo lǐ de hěn xùn liáng le
痛苦害怕。用这三种方法就可以把象调理的很驯良了！」

fó tuó fǎn wèn tā shuō wéi hé yòng zhè sān zhǒng fāng fǎ lái xùn fú xiàng tā
佛陀反问他：「为何用这三种方法来驯服象？」他
dá shuō zhè yàng shǐ xiàng xùn fú kě yǐ zuò wéi guó wáng zuò qí bù chū wēi xiǎn
答说：「这样使象驯服，可以作为国王坐骑，不出危险；
yě kě yǐ lìng tā zuò zhàn fāng biàn zhǐ huī tā qián jìn hòu tuì fó tuó yòu wèn tā
也可以令它作战，方便指挥它前进后退。」佛陀又问他
shì fǒu hái yǒu bié de fāng fǎ tā huí dá shuō xùn xiàng de fāng fǎ jiù zhǐ yǒu zhè
是否还有别的方法？他回答说：「驯象的方法，就只有这
xiē
些！」

fó tuó yòu shuō nǐ néng tiáo xiàng néng bù néng tiáo fú zì jǐ tā shuō
佛陀又说：「你能调象，能不能调服自己？」他说：
wǒ hái bù zhī dào zěn me tiáo fú zì jǐ qǐng nín xuān shuō
「我还不知道怎么调服自己？请您宣说。」

fó tuó gào sù tā shuō wǒ yǒu sān zhǒng fāng fǎ kě yǐ tiáo fú yī qiè rén
佛陀告诉他说：「我有三种方法，可以调服一切人，
yě kě yǐ tiáo fú zì jǐ dé zhì wú wéi qīng jìng yī shì yǐ chéng xīn lái zhì yù kǒu
也可以调服自己，得至无为清净。一是以诚心来制御口

yè èr shì yī cí bēi lái zhì fú zì shēn de gāng qiáng sān shì yǐ zhì huì lái miè chú yú
业，二是以慈悲来制伏自身的刚强，三是以智慧来灭除愚
mèi gù zhī de xīn yì wǒ yǐ zhè sān zhǒng fāng fǎ lái dù tuō yī qiè zhòng shēng yǒng
昧固执的心意。我以这三种方法，来度脱一切众生，永
lí sān è dào zhí zhì qīng jìng niè pán bú zài yōu chóu kǔ nǎo yú shì fó tuó jí
离三恶道，直至清静涅槃，不再忧愁苦恼。」于是佛陀即
shuō jié yán : 「 rú xiàng míng hù cái měng hài nán jìn zhì xī bǎn bú yǔ shí ér yóu
说偈言：「如象名护财，猛兽难禁制；系鞅不与食，而犹
mù yǐ xiàng běn yì wéi chún xíng jí cháng xíng suǒ ān xī shě jiàng jié shǐ rú gōu zhì
慕逸象；本意为纯行，及常行所安；悉舍降结使，如钩制
xiàng tiáo lè dào bù fàng yì néng cháng zì hù xīn shì wéi bá shēn kǔ rú xiàng chū yú
象调；乐道不放逸，能常自护心；是为拔身苦，如象出于
xiān suī wéi cháng tiáo rú bǐ xīn chí yì zuì shàn xiàng bú rú zì tiáo bǐ bù néng
陷。虽为常调，如彼新驰，亦最善象，不如自调；彼不能
shì rén suǒ bú zhì wéi zì tiáo zhě néng dào tiáo fāng 。」
适，人所不至，唯自调者，能到调方。」

cháng zhě tīng le cǐ jié fēi cháng huān xǐ de jiě chú xīn zhōng de kùn huò dāng shí biàn
长者听了此偈，非常欢喜的解除心中的困惑，当时便
wù dé fǎ yǎn zài páng de wú shù tīng zhòng yě dōu dé le fǎ wèi 。
悟得法眼，在旁的无数听众，也都得了法味。

Liù Shí Ài Yù Pǐn Zhī Yī
六十、爱欲品之一

cóng qián fó tuó zài wáng shě chéng jiāo de líng jiǔ shān jīng shě yǎn shuō dà fǎ shí,
从前，佛陀在王舍城郊的灵鹫山精舍演说大法时，
yǒu yī ge rén shě bié qī zǐ jiā rén lái dào jīng shě xiàng fó tuó qǐng qiú chū jiā fó
有一个人舍别妻子家人，来到精舍向佛陀请求出家，佛
tuó biàn ràng tā zài zuò xià chū jiā yòu mìng tā dào shù xià jìng zuò sī wéi dào dé zhè
陀便让他在座下出家，又命他到树下静坐，思惟道德。这
wèi bī qiū tīng le fó tuó de jiāo huì biàn dào shēn shān zhōng dú zuò shù xià sī dào sān
位比丘听了佛陀的教诲，便到深山中，独坐树下，思道三
nián dàn yīn xīn bù jiān dìng xiǎng yào chū shān hái sù yǔ qī ér tuán jù
年，但因心不坚定，想要出山还俗与妻儿团聚。

fó tuó zhī dào zhè wèi bī qiū yīng gāi néng dé dào zhī yīn yī shí yǔ xiǎng suǒ
佛陀知道这位比丘应该能得道，只因一时愚想，所
yǐ cái yào hái sù fó tuó biàn huà zuò yī wèi shā mén lái dào shān lù shàng yǔ tā xiāng
以才要还俗。佛陀便化作一位沙门，来到山路上与他相
yù shùn biàn yǔ tā zuò xià xiū xī liáo tiān
遇，顺便与他坐下休息聊天。

tā gào sù huà rén (fó tuó huà chéng de shā mén) shuō: 「wǒ shě lí qī ér
他告诉化人（佛陀化成的沙门）说：「我舍离妻儿，
chū jiā lái dào cǐ shān zhōng xiū dào dàn yīn wéi bù néng dé dào rú jīn hěn hòu huǐ xiǎng
出家来到此山中修道，但因为不能得道，如今很后悔，想
huí jiā hé jiā rén kuài lè tuán jù。」
回家和家人快乐团聚。」

zhè shí yǒu yī zhī lǎo mí hóu lí kāi le shù lín lái dào píng yě shàng shēng
这时，有一只老猕猴，离开了树林，来到平野上生
huó huà rén jiàn le biàn wèn bī qiū shuō: 「zhè zhī mí hóu wéi hé bù zài shù lín,
活。化人见了，便问比丘说：「这只猕猴为何不在树林，
ér lái dào píng dì shàng shēng huó?」 bī qiū dá shuō: 「wǒ zǎo yǐ jiàn guò zhè zhī hóu
而来到平地上生活？」比丘答说：「我早已见过这只猴
zǐ tā shì yīn wéi qī juān tài duō yǐn shí bù gòu ér qiě yīn wéi jīng cháng zài shù jiān
子，它是因为妻眷太多，饮食不够，而且因为经常在树间
shàng xià zǒu dòng jiǎo dǐ dōu mó pò le yě wú fǎ xiū xī suǒ yǐ cái lí kāi shù
上下走动，脚底都磨破了，也无法休息，所以才离开树
lín lái dào píng dì shàng zhù。」
林，来到平地上住。」

èr rén huà gāng shuō wán jiàn dào nà zhī mí hóu pá huí shù shàng qù huà rén biàn
二人话刚说完，见到那只猕猴爬回树上去。化人便

gào sù bī qiū shuō : 「 nǐ kàn dào nà zhī mí hóu yòu pá huí shù shàng qù méi yǒu ? 」 bǐ

qiū shuō : 「 wǒ kàn dào le 。 zhè zhī yú hóu cái gāng lí kāi xuān nào de shù lín , què yòu

wàng le láo fán , ér huí dào shù lín qù 。 」

huà rén jiù shuō : 「 nǐ yě shì yí yàng ! nǐ yǔ nà mí hóu yě chà bú duō , nǐ

bèn yǐ wéi jiā zhái qī juàn rú tóng lǎo yù jiā suǒ , suǒ yǐ cái lí jiā lái qiú dào , xī wǎng

néng duàn shēng sǐ zhī kǔ 。 dàn shì nǐ xiàn zài yòu yào huí jiā , bú shì yòu yào tào shàng jiā

suǒ , jìn le lǎo yù le ma ? nǐ xiàn zài zǒu huí de lù , zhèng shì yí tiáo tōng wǎng ēn ài

nán shě de dì yù zhī lù ! 」

shuō dào zhè lǐ , huà rén biàn xiàn chū yí zhàng liù chǐ jīn sè guāng míng de fó tuó xíng

xiàng , pǔ zhào shān lín , dà dì zhèn dòng , suǒ yǒu fēi niǎo zǒu shòu dōu xún zhe guāng ér lái ,

cǐ shí tā men dōu zhī dào zì jǐ de sù mìng , nèi xīn huǐ guò 。 yú shì fó tuó jí shuō

jié yán : 「 rú shù gēn shēn gù , suī jié yǒu fù shēng ; ài yì bú jìn chú , zhé dāng hái

shòu kǔ 。 mí hóu rú lí shù , dé tuō fù qù shù ; zhòng rén yì rú shì , chū yù fù rù

yù 。 tān yì wéi cháng liú ,

xí yǔ jiāo mǎn bìng ; sī xiǎng

yī yīn yù , zì fù wú suǒ

jiàn 。 yī qiè yì liú xíng ,

ài jié rú gé téng ; wéi huǐ

fēn bié jiàn , néng duàn yì gēn

yuán wèi cóng ài rùn zé, sī
源。未从爱润泽，思
xiǎng wéi zī màn; ài yù shēn wú
想为滋蔓；爱欲深无
dī lǎo sǐ shì yòng zēng。
底，老死是用增。」

bī qiū cǐ shí jiàn dào fó
比丘此时见到佛
tuó de guāng míng ruì xiāng, yòu tīng
陀的光明瑞相，又听

le cǐ jié, biàn sǒng rán jīng wù, wǔ tǐ tóu dì de chǎn huí zuì guò, tòng xīn zì zé,
了此偈，便悚然惊悟，五体投地的忏悔罪过，痛心自责，
rán hòu xī xīn zhǐ guān, zài fó qián jí zhèng dé ā luó hàn dào。zhè shí zhū tiān rén tīng
然后息心止观，在佛前即证得阿罗汉道。这时诸天人听
wén fó jié, jiē dà huān xǐ, biàn sǎn huā gòng yǎng fó tuó, tóng shēng zàn tàn!
闻佛偈，皆大欢喜，便散花供养佛陀，同声赞叹！

Liù Shí Yī Ài Yù Pǐn Zhī Èr 六十一、爱欲品之二

cóng qián yǒu yí ge guó jiā, shì fèng shù qiān ge fàn zhì, yǒu yí cì, gāi guó lián
从前有一个国家，事奉数千个梵志。有一次，该国连
xù sān nián méi yǒu xià yǔ, guó wáng dào chù qǐ shén bài tiān, dōu yī rán méi yòng。
续三年没有下雨，国王到处祈神拜天，都依然没用。

guó wáng jiù wèn fàn zhì zhè shì shén me yuán gù, nà xiē fàn zhì shuō: 「děng wǒ men
国王就问梵志这是什么原故，那些梵志说：「等我们
zhāi jié wán hòu, zài pài rén yǔ fàn tiān gōu tōng, wèn míng zhè cì dà hǎn de yuán yīn。」
斋戒完后，再派人与梵天沟通，问明这次大旱的原因。」

guó wáng shuō: 「hǎo de, nǐ men zhāi jié shí, rú guó quē shǎo shén me, jiù gào sù wǒ
国王说：「好的。你们斋戒时，如果缺少什么，就告诉我
hǎo le。」 fàn zhì men shuō: 「wǒ men xū yào èr shí chē de xīn chái, sū luò, mì,
好了。」梵志们说：「我们需要二十车的薪柴、酥酪、蜜、
yóu, xiāng huā, fān gài, jīn, yín, jì sǐ yòng jù……zhè xiē dōu bù néng shǎo。」
油、香花、幡盖、金、银、祭祀用具……这些都不能少。」

guó wáng yú shì zhào bàn, biàn zài chéng wài de dà guǎng chǎng shàng, duī le xǔ duō xīn
国王于是照办，便在城外的大广场上，堆了许多薪
chái, fàn zhì dōu hù xiāng tuī jǔ, rú guó yǒu rén bù xī xī shēng, huǒ huà zhī hòu, jiù
柴，梵志都互相推举，如果有人不惜牺牲，火化之后，就
huì shēng dào fàn tiān xiǎng lè。jié guó tā men xuǎn le qī rén shòu jì, qiǎng pò zhè qī rén
会生到梵天享乐。结果他们选了七人受祭，强迫这七人

pá shàng chái dǐng zhǔn bèi jiāng tā men huǒ huà shēng tiān
爬上柴顶，准备将他们火化升天。

cǐ shí liè huǒ měng shāo rè qì xiàng shàng zhí bī zhè qī ge rén biàn hěn jīng huáng
此时烈火猛烧，热气向上直逼。这七个人便很惊惶
de hū hào qiú jiù dàn méi yǒu rén kěn jiù tā men tā men dà shēng āi jiào : 「 sān jiè
的呼号求救，但没有人肯救他们。他们大声哀叫：「三界
zhī zhōng rú yǒu dà cí dà bēi zhě lái lín cǎo jiě jiù wǒ men wǒ men mǎ shàng jiù guī
之中，如有大慈大悲者来怜悯解救我们，我们马上就皈
yī tā ! 」
依他！」

fó tuó yáo zhī cǐ shì biàn xún shēng lái jiù tā men fó zài xū kōng zhōng xiǎn xiàn
佛陀遥知此事，便寻声来救他们。佛在虚空中显现
guāng míng ruǐ xiàng zhè qī ge rén jiàn dào fó tuó bēi xǐ jiāo jiā yǒng yuè gǎn jī de
光明瑞相，这七个人见到佛陀，悲喜交加，踊跃感激的
shuō : 「 wǒ men yuàn yī guī yī nín qiú nín kuài jiù jiù wǒ men táo chū liè huǒ ! 」
说：「我们愿意皈依您，求您快救救我们逃出烈火！」

yú shì fó tuó jí shuō jié yán : 「 huò duō zì guī shān chuān shù shén cuò lì tú
于是佛陀即说偈言：「或多自归，山川树神，厝立图
xiàng dǎo cí qiú fú zì guī rú shì fēi jí fēi shàng bǐ bù néng lái dù rǔ zhòng
像，祷祠求福；自归如是，非吉非上，彼不能来，度汝众
kǔ rú yǒu zì guī fó fǎ sēng zhōng dào dé sì dì bì jiàn zhèng huì shēng sǐ jí
苦；如有自归，佛法僧众，道德四谛，必见正慧；生死极
kǔ cóng dì dé dù dù shì bā nán sī chú zhòng kǔ zì guī sān zūn zuì jí zuì
苦，从谛得度，度世八难，斯除众苦；自归三尊，最吉最
shàng wéi dú yǒu shì dù yī qiè kǔ 。 」
上，唯独有是，度一切苦。」

fó tuó shuō wán cǐ jié ,
佛陀说完此偈，
dà huǒ yīng shēng xī miè qī rén
大火应声熄灭，七人
yīn cǐ huò jiù huān xǐ wú
因此获救，欢喜无
liàng 。 cǐ shí fàn zhì men yǔ cǐ
量。此时梵志们与此
guó rén děng wú bù jīng huāng shī
国人等，无不惊慌失
sè yàng guān fó tuó fó tuó
色，仰观佛陀。佛陀

guāng míng hè yī fēn shēn sǎn tǐ dōng mēi xī xiàn zì yóu yīn xiàn bìng qiě fó shēn liú
 光明赫奕，分身散体，东没西现，自由隐现，并且佛身流
 chū shuǐ huǒ wú sè guāng míng zhào yào tiān dì zhòng rén kàn jiàn fó guāng biàn dōu wǔ tǐ tóu
 出水火，五色光明照耀天地，众人看见佛光，便都五体投
 dì de guī yī fó tuó zhè qī ge cǐ shí cóng chái duī shàng pá xià lái bēi xǐ jiāo jiā
 地的皈依佛陀。这七个此时从柴堆上爬下来，悲喜交加
 dì shuō le jié yǔ : 「 jiàn shèng rén kuài dé yī fù kuài dé lí yú rén wéi shàn dú
 地说了偈语：「见圣人快，得依附快，得离愚人，为善独
 kuài shǒu zhèng jiàn kuài hù shuō fǎ kuài yǔ shì wú zhēng jiè jù cháng kuài shǐ xián jū
 快；守正见快，互说法快，与世无诤，戒具常快；使贤居
 kuài rú qīn qīn huì jìn rén zhī zhě duō wén gāo yuǎn 。 」

zhè qī rén shuō wán jié hòu biàn hé nà xiē fàn zhì men dōu guī yī le fó tuó ,
 这七人说完偈后，便和那些梵志们都皈依了佛陀，
 jiē zuò shā mén bìng qiè zhèng dé luó hàn dào guó wáng hé rén mín yě dōu xìn fèng le fó dào ,
 皆作沙门并且证得罗汉道。国王和人民也都信奉了佛道，
 cǐ shí tiān shàng suí jí dà yǔ qīng pén cóng cǐ yǐ hòu guó tài mǐn ān dào huà xīng lóng 。
 此时天上随即大雨倾盆，从此以后国泰民安，道化兴隆。

Lìu Shí Èr Yù Ài Yù Pīn Zhī Yī
六十二、喻爱欲品之一

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó wéi tiān rén shuō fǎ shí chéng zhōng yǒu yī wèi dà
从前，佛陀在舍卫国为天人说法时，城中有一位大
fù cháng zhě wéi rén qiǎn tān chī fàn shí dōu guān shàng mén ér qiě hái mìng rén shǒu mén
富长者，为人慳贪，吃饭时都关上门，而且还命人守门，
jìn zhǐ rèn hé rén chuāng rù
禁止任何人闯入。

yǒu yī tiān zhè wèi cháng zhě xiǎng yào chī yī cān měi shí biàn jiào qī qù shā
有一天，这位长者想要吃一餐美食，便叫妻去杀
jī bìng zhǔn bèi gē zhǒng cài yáo dāng cháng zhě fū fù hé xiǎo ér yì tóng zài xiǎng yòng měi shí
鸡，并准备各种菜肴。当长者夫妇和小儿一同在享用美食
shí liǎng rén hái yì zhí jiā zhe jī ròu wǎng ér zǐ kǒu lǐ sāi fó tuó zhī dào zhè wèi
时，两人还一直夹着鸡肉往儿子嘴里塞。佛陀知道这位
cháng zhě sù fú yīng kě dù huà biàn huà zuò yī wèi shā mén chū xiàn zài cháng zhě zuò qián
长者宿福应可度化，便化作一位沙门，出现在长者座前，
xiàng tā qǐ tāo
向他乞讨。

cháng zhě jiàn dào zhè wèi shā mén mǎng zhuàng de chōng jìn lái jiù hěn shēng qì de mǎ tā
长者见到这位沙门莽撞的冲进来，就很生气的骂他
bú zhī xiū chǐ suí biàn chuāng lái shā mén huí yīng tā shuō zhè shì nǐ zì jǐ yú
不知羞耻，随便闯来。沙门回应他说：「这是你自己愚
chī bú zhī xiū cǎn wǒ mén shā mén qǐ shí yǒu hé xiū cǎn cháng zhě shuō
痴，不知羞惭，我们沙门乞食，有何羞惭？」长者说：
wǒ hé jiā rén zài tuān jù jī fàn yǒu shén me hǎo xiū cǎn shā mén shuō nǐ
「我和家人在团聚吃饭，有什么好羞惭？」沙门说：「你

shā fù mǔ qī zī
杀父母妻子，
lái gòng yǎng chóu jiā
来供养仇家，
hái bú zhī dào xiū
还不知道羞
cǎn fǎn ér shuō wǒ
惭，反而说我
mēn shā mén qǐ shí hěn
们沙门乞食很
xiū cǎn
羞惭。」

shā mén yú shì jí shuō jié
沙门于是即说偈

yán : 「 suǒ shēng zhī bù jué ,
dàn yòng shí tān yù yǎng yuàn yì
qiū zhǒng yú rén cháng jí jí 。
suī yǒu yōu gōu dié , huì rén bù

wèi lǎo yú jiàn qī zī shì rǎn zhe ài shēn lǎo huì shuō ài wéi yù shēn gù nǎn dé
谓牢；愚见妻子饰，染着爱甚牢。慧说爱为狱，深固难得
chū shì gù dāng duàn qī bù qīn yù wéi ān 。
出；是故当断弃，不亲欲为安。」

cháng zhě tīng le cǐ jié jīng huáng de wèn shuō : 「 nǐ wèi shén me zhè yàng shuō ? 」
长者听了此偈，惊惶的问说：「你为什么这样说？」

shā mén dá shuō : 「 zhuō shàng de jī shì nǐ qián shēng de fù qīn tā yīn wéi hěn tān lǎn ,
cái cháng shēng jī zhōng jīn tiān bèi nǐ suǒ shí nǐ zhè ge ér zǐ yǐ qián shì luó chā guī ,
nǐ zuò shāng kè shí chéng chuán rù hǎi céng jīng duò rù luó chā guī guó lǐ bèi tā chī
diào zhè luó chā guī jīng guò wǔ bǎi shì hòu yīn wéi nǐ de yú zuì wèi le suǒ yǐ cái
tóu shēng wéi nǐ ér zǐ yào lái jiā hài nǐ nǐ de qī zī zé shì nǐ qián shēng de mǔ
qīn yīn wéi mǔ zǐ téng ài guò shēn suǒ yǐ jīn shēng cái lái zuò nǐ de qī zī 。
你做商客时，乘船入海，曾经堕入罗刹鬼国里，被他吃
掉。这罗刹鬼经过五百世后，因为你的余罪未了，所以才
投生为你儿子，要来加害你。你的妻子则是你前生的母
亲，因为母子疼爱过深，所以今生才来做你的妻子。」

nǐ yīn wéi yú chī bù zhī sù mìng suǒ yǐ cái shā fù yǎng chóu jiā yǐ mǔ qīn
wéi qī ér bù duàn de shēng sǐ lún huí 。
你因为愚痴，不知宿命，所以才杀父养仇家，以母亲
为妻，而不断的生死轮回。」

cháng zhě tīng le cǐ huà jīng bù wǎn fēn fó tuó biàn yǐ shén lì líng tā zhī dào
qián shēng zhī shì zhè shí cháng zhě cái zài fó qián chàn huī gǎn xiè fó tuó de kāi shì bìng
shòu wǔ jiè tīng fǎ zhī hòu jí zhèng dé chū guó 。
长者听了此话，惊怖万分，佛陀便以神力，令他知道
前生之事。这时长者才在佛前忏悔，感谢佛陀的开示，并
受五戒，听法之后，即证得初果。」

Liù Shí Sān Yù Ài Yù Pīn Zhī Èr
六十三、喻爱欲品之二

cóng qián fó tuó zài shè wèi guó de zhī yuán jīng shè shuō fǎ shí yǒu yī wèi nián
从前，佛陀在舍卫国的祇园精舍说法时，有一位年
shǎo bī qiū rù chéng qǐ shí yù jiàn yī ge měi lì de shǎo nǚ bù jīn de xīn shēng sè
少比丘入城乞食，遇见一个美丽的少女，不禁的心生色
yù xiǎng sī nán shì yǐ zhì chéng bìng wò chuáng bù qǐ
欲，相思难释，以致成病，卧床不起。

tā de tóng xiū dào yǒu lái tàn wàng tā de bìng shí wèn tā wéi hé rú cǐ kǔ
他的同修道友来探望他的病时，问他为何如此苦
nǎo zhè wèi shǎo nián bī qiū biān jiāng yù dào shǎo nǚ de jīng guò yī yī shuō chū tā de
恼？这位少年比丘便将遇到少女的经过一一说出。他的
dào yǒu jiù quàn tā bú yào ràng ài yù pò huài le dào xīn dàn shì tā dōu tīng bù xià
道友就劝他不要让爱欲破坏了道心，但是他都听不下
qù yú shì biàn qiáng fú zhe tā dào fó tuó nà lǐ bǎ shì yuán wèi gào sù fó
去，于是便强扶着他，到佛陀那里，把事实原委告诉佛
tuó
陀。

fó tuó jiù gào sù shǎo nián bī qiū shuō nǐ de yuàn wǎng hěn róng yì dá dào bù
佛陀就告诉少年比丘说：「你的愿望很容易达到，不
yào xiǎng huài le shēn tǐ xiān qù chī fàn rán hòu wǒ lái tì nǐ xiǎng bàn fǎ bī qiū
要想坏了身体，先去吃饭，然后我来替你想办法。」比丘
tīng le fó tuó de huà biàn hěn gāo xìng de jiě kāi xīn jié yú shì fó tuó jiù dài zhe zhè
听了佛陀的话，便很高兴的解开心结。于是佛陀就带着这
ge shǎo nián bī qiū hé dì zǐ mén yī tóng rù shè wèi chéng zhǎo dào nà ge měi lì shǎo nǚ
个少年比丘和弟子们一同入舍卫城，找到那个美丽少女

de jiā dāng shí nà ge
的家，当时那个
shǎo nǚ yǐ jīng sǐ le
少女已经死了，
tíng shī sān tiān nǚ shī
停尸三天，女尸
yě yǐ zhǒng dé fā chòu liú
也已肿得发臭流
nóng
浓。

fó tuó gào sù
佛陀告诉

shào nián bī qiū
少年比丘

shuō : 「 nǐ
说：「你

zhāo sī mù xiǎng
朝思暮想

de nà ge měi
的那个美

nǚ , xiān zài
女，现在

yǐ sǐ le
已死了，

rén mìng wú cháng yú mèi de rén zhǐ kàn dào wài biǎo què méi kàn dào lìng yí miàn de chǒu
人命无常，愚昧的人只看到外表，却没看到另一面的丑

è yǐ wéi chán mián huān ài de yù wǎng shì ge kuài lè zhī xiāng 。 yú shì fó tuó jí
恶，以为缠绵欢爱的欲网，是个快乐之乡。」于是佛陀即

shuō jiē yán : 「 jiàn sè xīn mí huò bù wéi guān wú cháng yǔ yǐ wéi měi shàn ān zhī
说偈言：「见色心迷惑，不惟观无常；愚以为美善，安知

qí fēi zhēn yǐ yín lè zì guō pǐ rú cǎn zuò qiū zhì zhě néng duàn qì bù miǎn chú
其非真？以淫乐自裹，譬如蚕作茧；智者能断弃，不眛除

zhòng kǔ xīn niàn fàng yì zhě jiàn yīn yǐ wéi jìng ēn ài yì shèng zēng cóng shì zào
众苦。心念放逸者，见淫以为净；恩爱意盛增，从是造

láo yù jué yì miè yīn zhě cháng niàn yù bù jìng cóng shì chū xié yù néng duàn lǎo sǐ
牢狱。觉意灭淫者，常念欲不净；从是出邪狱，能断老死

huàn
患。」

zhè wèi shào nián bī qiū jiàn cǐ měi nǚ yǐ sǐ sān tiān miàn sè zhōng làn shī chòu
这位少年比丘见此美女已死三天，面色肿烂，尸臭

nán wén yòu tīng dào fó tuó qīng jìng jiào shì biàn xīn kāi jiě yì zì jǐ mí wù xiàng
难闻，又听到佛陀清净教示，便心开解意，自己迷误，向

fó dǐng lǐ kǒu tóu huǐ guò fó tuó biàn shòu yǐ guī jiè dài tā huí zhī yuán jīng shè ,
佛顶礼，叩头悔过。佛陀便授以皈戒，带他回祇园精舍，

nú lì jīng xiū bù jiǔ jí zhèng dé luó hàn dào suí xíng de qí tā dà zhòng jiàn dào sè
努力精修，不久即证得罗汉道。随行的其他大众，见到色

xiāng yuán lái shì rú cǐ bù jìng nǎi xiāng xīn wú cháng zhī lǐ zhǐ xī tān ài xīn yě dōu
相原来是如此不净，乃相信无常之理，止息贪爱心，也都

fǎ xǐ chōng mǎn 。
法喜充满。

Liù Shí Sì Yù Ài Yù Pīn Zhī Sān
六十四、喻爱欲品之三

cóng qián fó tuō zài zhī yuán jīng shè shuō fǎ dāng shí yǒu yī wèi dà fù cháng zhě ,
从前佛陀在祇园精舍说法，当时有一位大富长者，
tā men fū qī qù shì hòu liú xià yī ge shí jǐ suì de ér zǐ zhè ge ér zǐ bú
他们夫妻去世后，留下一个十几岁的儿子，这个儿子不
huì móu shēng lǐ cái suǒ yī jǐ nián hòu jiù jiāng jiā chǎn yòng jìn zài jiē shàng qǐ tǎo wéi
会谋生理财，所以几年后就在家产用尽，在街上乞讨为
shēng 。
生。

yǒu yī tiān tā fù qīn shēng qián de yī wèi péng yǒu jiàn dào tā zài liú láng qǐ
有一天，他父亲生前的一位朋友，见到他在流浪乞
tǎo zhè wèi dà fù cháng zhě hěn tóng qíng tā biàn bǎ tā dài huí jiā jiāo tā móu shēng lǐ
讨，这位大富长者很同情他，便把他带回家，教他谋生理
cái bìng bǎ nǚ ér xǔ pèi gěi tā yòu sòng gěi tā hěn duō cái wù ràng tā líng lì mén
财，并把女儿许配给他，又送给他很多财物，让他另立门
hù 。
户。

dàn shì cǐ rén fēi cháng lǎn duò bú jiǔ yòu jiāng jiā cái yòng jìn suī rán cháng zhě
但是此人非常懒惰，不久又将家财用尽，虽然长者
zài sòng gěi tā xǔ duō cái wù tā hái shì huī huò wú dù yú shì cháng zhě biàn xiǎng jiāng
再送给他许多财物，他还是挥霍无度，于是长者便想将
nǚ ér gǎi jià bié rén shéi zhī cǐ shì bèi tā nǚ ér zhī dào jiù zhuǎn gào tā de zhàng
女儿改嫁别人。谁知此事被他女儿知道，就转告她的丈
fū tā zhàng fū tīng le gǎn dào hěn hèn kuì zài fǎn fù sī wéi zhī hòu tā biàn
夫。她丈夫听了，感到很惭愧，在反复思惟之后，他便
shēng qǐ è niàn ná dāo cì sǐ qī zǐ rán hòu zài zì shā fū qī èr rén gòng sǐ
生起恶念，拿刀刺死妻子，然后再自杀，夫妻二人共死

yī chù 。 cháng zhě wén xūn zhī
一处。长者闻讯之
hòu jí máng de gǎn lái tàn
后，急忙的赶来探
shì biàn hěn āi shāng dì liào
视，便很哀伤地料
lǐ le tā men de hòu shì 。
理了他们的后事。

guò le bú jiǔ , cháng
过了不久，长

zhě tīng shuō fó tuó zài
者听说佛陀在
jiào huà shuō fǎ , néng
教化说法，能
shǐ tīng zhě xiāo chóu jiě
使听者消愁解
yōu , yú shì tā biàn
忧，于是他便
dài zhe jiā rén lái bài
带着家人来拜
jiàn fó tuó , bìng qiè
见佛陀，并且

gào sù fó tuó , nǚ ér yù rén bù shù zhǒng zhǒng bù xìng de jīng guò 。
告诉佛陀，女儿遇人不淑种种不幸的经过。

fó tuó gào sù cháng zhě shuō : 「 tān yù chèn huī shì shì rén de tōng bìng , yú chī
佛陀告诉长者说：「贪欲、瞋恚是世人的通病，愚痴
wú zhì shì huò hài zhī mén , sān jiè liù dào zhòng shēng dōu shì yīn cǐ ér duò rù shēn yuān , yī
无智是祸害之门，三界六道众生都是因此而堕入深渊，一
zhí de shēng sǐ lún huí , shòu kǔ wú biān , dàn réng bù zhī huǐ gǎi , zhè yòu qǐ shì yú rén
直的生死轮回，受苦无边，但仍不知悔改，这又岂是愚人
suǒ néng jué zhī de , yóu qí shì tān yù zhī dú , néng miè shēn miè zú , hài jí zhòng shēng ,
所能觉知的？尤其是贪欲之毒，能灭身灭族，害及众生，
yòu hé kuàng shì fū fù ? ..... 」

yú shì fó tuó jí shuō jié yán : 「 yú yǐ tān zì fù , bù qiú dù bǐ àn ; tān
于是佛陀即说偈言：「愚以贪自缚，不求度彼岸；贪
wéi cái ài gù , hài rén yì zì hài 。 ài yù yǐ wéi tián , yīn nù chí wéi zhǒng , gù shī
为财爱故，害人亦自害。爱欲意为田，淫怒痴为种；故施
dù shì zhě , dé fú wú yǒu liàng 。 bàn shǎo ér huò duō , shāng rén cǎn tǐ jù , shì yù zéi
度世者，得福无有量。伴少而货多，商人惨惕惧；嗜欲贼
hài mìng , gù huī bù tān yù 。 」

zhè shí , cháng zhě tīng fó shuō jié zhī hòu , xīn rán huān xǐ , wàng le yōu shāng , xiāo
这时，长者听佛说偈之后，欣然欢喜，忘了忧伤，消
le kǔ nǎo , quán jiā dà xiǎo hé qí tā tīng zhòng , xiāo le èr shí yì jié de zuì è , bìng
了苦恼，全家大小和其他听众，消了二十亿劫的罪恶，并
qiè zhèng dé le chū guǒ 。
且证得了初果。

Liù Shí Wǔ Yù Ài Yù Pīn Zhī Sì
六十五、喻爱欲品之四

cóng qián fó tuó zài zhī yuán jīng shè shuō fǎ shí yǒu liǎng ge liú làng hàn xíng yǐng
从前佛陀在祇园精舍说法时，有两个流浪汉，形影
bú lí chòu wèi xiāng tóu tā men gòng tóng shāng liǎng xiǎng chū jiā zuò shā mén yú shì lái
不离，臭味相投。他们共同商量，想出家作沙门。于是来
dào jīng shè dǐng lǐ fó tuó hé zhǎng qǐng qiú ràng tā men chū jiā fó tuó biàn dá yīng tā
到精舍，顶礼佛陀，合掌请求让他们出家，佛陀便答应他
men de qǐng qiú ràng tā men chū jiā wéi shā mén
们的请求，让他们出家为沙门。

fó tuó mìng tā men gòng zhù yí fáng èr rén zài yì qǐ hái hěn huái niàn shì jiān
佛陀命他们共住一房，二人在一起，还很怀念世间
de ēn ài róng lè yǒu shí gēng sī xià tán lùn nán nǚ sè qíng zhī shì niàn niàn bú wàng
的恩爱荣乐，有时更私下谈论男女色情之事，念念不忘，
yīn ér yī yù chéng bìng
因而抑郁成病。

fó tuó zhī dào tā men yù xīn bú zhǐ suǒ yǐ bù néng rù dào biàn jiào yí rén
佛陀知道他们欲心不止，所以不能入道，便叫一人
chū lái zì jǐ zài biàn chéng tā de tǐ shēn rù fáng wèn tā de tóng bàn shuō wǒ men
出来，自己再变成他的替身入房，问他的同伴说：「我们
tiān tiān xiǎng niàn nà xiē nǚ rén bú rú jīn tiān wǒ men yì qǐ qù kàn ge qīng chǔ guāng
天天想念那些女人，不如今天我们一起去看个清楚，光
shì kōng xiǎng yòu yǒu hé yòng ?
是空想又有何用？」

yú shì èr rén biàn dào yín nǚ cūn fó tuó zài cūn nèi yòu fēn shēn huà zuò yín
于是二人便到淫女村，佛陀在村内又分身化作淫
nǚ zhè èr rén jìn rù yín nǚ de zhù chù biàn duì nà yín nǚ shuō wǒ men shì
女，这二人进入淫女的住处，便对那淫女说：「我们是
xiū dào rén shòu guò jīn jiè bù néng yǔ nǐ tóng chuáng wǒ men zhǐ xiǎng kàn kàn nǐ de fāng
修道人，受过禁戒，不能与你同床。我们只想看看你的芳
tǐ bú huì luàn lái de 。
体，不会乱来的。」

yú shì yín nǚ biàn jiě xià shēn shàng de yīng luò xiāng náng hé yī fú luǒ tǐ zhàn
于是淫女便解下身上的璎珞、香囊和衣服，裸体站
zhe zhè shí biàn kě wén dào yì gū yì chǒu fó huà shā mén jiù gào sù nà wèi bǐ qiū
着，这时便可闻到一股异臭。佛化沙门就告诉那位比丘
shuō nǚ rén zhī měi zhǐ shì yòng zhī fěn tú xiāng hé yī shàng gài zhù bù jié zhī
说：「女人之美，只是用脂粉涂香和衣裳，盖住不洁之

chù jiù rú pí náng shèng niào yǒu shén me zhí dé tān liàn de yú shì fó huà shā mén
处，就如皮囊盛尿，有什么值得贪恋的？」于是佛化沙门

jī shuō jiē yán
即说偈言：

「 yù wó zhī rú běn yù yǐ sī xiǎng shēng wó bú sī xiǎng rú zé rú ěr
欲我知汝本，欲以思想生；我不思想汝，则汝而
bú yǒu xīn kě zé wéi yù hé bì dú wǔ yù sù kě jué wú yù shì nǎi wéi
不有。心可则为欲，何必独五欲；速可绝五欲，是乃为
yǒng lì wú yù wú suǒ wèi tián tán wú yōu huàn yù chú shǐ jié jiě shì wéi cháng chū
勇力。无欲无所畏，恬淡无忧患，欲除使结解，是为长出
yuān
渊。」

fó tuō shuō wán cǐ jiē biàn xiàn chū guāng míng ruì xiāng bī qiū jiàn le fēi cháng
佛陀说完此偈，便现出光明瑞相，比丘见了，非常
cán kuī de huǐ guò wú tǐ tóu dì de dǐng lǐ fó tuō fó tuō zài wéi tā shuō fǎ
惭愧的悔过，五体投地的顶礼佛陀。佛陀再为他说法，
biàn xīn rán wù jiě zhèng dé luó hàn dào lìng yī bī qiū chū wài huí lái jiàn dào tóng bàn
便欣然悟解，证得罗汉道。另一比丘出外回来，见到同伴
fēi cháng huān xǐ biàn wèn tā yuán yīn tā jiù jiāng gāng cāi jīng guò de shì gào sù zhè wèi
非常欢喜，便问他原因，他就将刚才经过的事告诉这位
bī qiū bìng shuō jiē yán zhòu yè niàn shì yù yì zǒu bù niàn xiū jiàn nǚ yù wū
比丘，并说偈言：「昼夜念嗜欲，意走不念休，见女欲污
lòu xiǎng miè zé wú yōu
露，想灭则无忧。」

tā de tóng xiū bī qiū tīng le cǐ jiē biàn shēn zì shěng sī zhōng yú duàn le yù
他的同修比丘听了此偈，便深自省思，终于断了欲
niàn zhèng dé fǎ yǎn
念，证得法眼。

Liù Shí Liù Lì Yǎng Pǐn
六十六、利养品

cóng qián fó tuó dào jù tǎn mí guó de měi yīn jīng shè shuō fǎ shí gāi guó de
从前，佛陀到俱昙弥国的美音精舍说法时，该国的
wáng hòu fēi cháng rén mín ài wù xiǎng yù qīng gāo guó wáng yě hěn zàn shǎng tā de pǐn dé
王后非常仁民爱物，享誉清高，国王也很赞赏她的品德，
yīn cǐ sī xià duì tā shí fēn zūn jīng
因此私下对她十分尊敬。

tā men tīng shuō fó tuó yuǎn dào lái shuō fǎ biàn qián wǎng jīng shè dǐng lǐ fó tuó
他们听说佛陀远道来说法，便前往精舍顶礼佛陀，
tīng fó shuō fǎ guó wáng hé fū rén dōu hěn huān xǐ de wù jiě le fó fǎ bìng shòu wú
听佛说法，国王和夫人都很高兴的悟解了佛法，并受五
jiè rán hòu lǐ fó cí tuì huí dào gōng zhōng
戒，然后礼佛辞退，回到宫中。

dāng shí yǒu yī wēi pó luó mén míng jiào jí xīng shēng yī ge měi lì de nǚ ér
当时有一位婆罗门，名叫吉星，生一个美丽的女儿，
dào shí liù suì shí yī měi rú tiān xiān jí xīng biàn xuǎn shǎng huáng jīn qiān liǎng yǐ jiǔ shí tiān
到十六岁时已美如天仙。吉星便悬赏黄金千两，以九十天
wéi xiàn zhēng qiú ruò yǒu rén néng tiāo chū nǚ ér de quē diǎn jiù sòng tā zhè bǐ huáng jīn
为限，征求若有人能挑出女儿的缺点，就送他这笔黄金，
dàn shì shǐ zhōng wú rén lái yīng zhēng
但是始终无人来应征。

tā tīng shuō fó tuó jīn sè guāng xiāng zī yí jué shì biàn xiǎng bǎ nǚ ér xǔ pèi
他听说佛陀金色光相，姿仪绝世，便想把女儿许配
gěi tā yú shì jiù dài nǚ ér dào jīng shè xiàng fó tuó shuō wǒ de nǚ ér měi lì
给他，于是就带女儿到精舍，向佛陀说：「我的女儿美丽
jué shì zài shì jiān shàng què zhǎo bù dào néng yǔ tā xiāng pèi de wǒ kàn nín nà me yīng tǐng
绝世，在世间上却找不到能与她相配的，我看您那么英挺
duān zhèng hé wǒ de nǚ ér kě shuō shì tiān shēng yī duì suǒ yǐ cái yuǎn dào bǎ nǚ ér dài
端正，和我女儿可说是天生一对，所以才远道把女儿带
lái xǔ pèi gěi nín
来，许配给您！」

fó tuó gào sù jí xīng shuō nǐ nǚ ér cháng de duān zhèng měi lì shì nǐ jiā
佛陀告诉吉星说：「你女儿长得端正美丽，是你家
de fú qì ér wǒ de zhuāng yán nǎi shì zhū fó gòng tóng de hǎo xiāng zhè liǎng zhě zhī
的福气。而我的庄严，乃是诸佛共同的好相，这两者之
měi shì wán quán bù tóng de nǐ kuā jiǎng zì jǐ de nǚ ér měi lì wú bǐ jiù bǐ rú
美是完全不同的。你夸奖自己的女儿，美丽无比，就比如

yí zhī wài xíng huà le
一只外型画了

xiān huā de huā píng ,
鲜花的花瓶，

píng lǐ què zhuāng zhe shǐ
瓶里却装着屎

niào , yǒu shén me qí
屎，有什么奇

tè de nà wài xíng
特的？那外形

měi hǎo de shēn tǐ ,
美好的身体，

cháng zhe yǎn ěr bí kǒu shēn zhè xiē dào zéi suī rán jūn měi què shì shēn zhī
长着眼、耳、鼻、口、身这些盗贼，虽然俊美，却是身之

dà huàn 。 kùng qiè qīng jiā miè zú shā qīn hài zǐ duō bàn shì yóu nǚ ér zào chéng de 。
大患。况且倾家灭族，杀亲害子，多半是由女儿造成的。

wǒ wéi shā mén dú shēn zì zài shàng qiě hái pà sān dú zhī hài gēng hé kuàng jiē shòu yī
我为沙门，独身自在，尚且还怕三毒之害，更何况接受一

ge dài lái zāi huò dú hài de nǚ zǐ nǐ kuài bǎ tā dài huí qù wǒ bú néng jiē shòu
个带来灾祸毒害的女子？你快把她带回去，我不能接受

nǐ de měi yì 。 」

yú shì jí xīng biàn hěn shēng qì de bǎ nǚ ér dài zǒu rán hòu qù jìn jiàn guó
于是吉星便很生气的把女儿带走，然后去晋见国

wáng jiāng nǚ ér tuī jiè gěi guó wáng guó wáng jiàn le jiù hěn gāo xìng de jiāng tā nǚ ér
王，将女儿推介给国王。国王见了，就很高兴的将她女儿

nà wéi èr fū rén ér qiě fēng jí xīng wéi fú bī zhī chén 。
纳为二夫人，而且封吉星为辅弼之臣。

jí xīng de nǚ ér dé chǒng yǐ hòu biàn jīng cháng tiāo bō jí dù mèi huò guó wáng ,
吉星的女儿得宠以后，便经常挑拨嫉妒，媚惑国王，

xiǎng yào xiǎn hài wáng hòu yǒu yí cì tā jiù chèn zhe wáng hòu zhāi jiè nà tiān xiàng guó wáng
想要陷害王后。有一次，她就趁着王后斋戒那天，向国王

jìn yán shuō : 「 jīn tiān gōng zhōng de yàn huì yí dìng yào qǐng wáng hòu lái cān jiā , hé wǒ
进言说：「今天宫中的宴会，一定要请王后来参加，和我

mén huān lè yí xià ! 」

yú shì guó wáng biàn mìng lìng quán bù hòu fēi dōu yào cān jiā 。 dàn shì wéi yǒu wáng hòu
于是国王便命令全部后妃都要参加。但是唯有王后

chí zhāi quē xí wèi dào guó wáng pài rén qù hū qǐng le sān cì wáng hòu hái shì jiān chí
持斋，缺席未到，国王派人去呼请了三次，王后还是坚持
zhāi jiè wú fǎ qián lái
斋戒，无法前来。

guó wáng yīn cǐ dà nù jiù pài rén bǎ wáng hòu kùn dào diàn qián yào bǎ tā shè
国王因此大怒，就派人把王后捆到殿前，要把她射
sǐ dàn shì wáng hòu háo bù kǒng jù yí xīn niàn fó guó wáng qīn zì chí gōng dā jiàn
死，但是王后毫不恐惧，一心念佛。国王亲自持弓搭箭，
xiàng wáng hòu jí shè dàn shì jiàn dòu bèng huí lái tiào xiàng guó wáng zài shè hái shì tiào huí
向王后疾射，但是箭都迸回来跳向国王，再射还是跳回
lái lǚ shè lǚ tiào
来，屡射屡跳。

zhè shí guó wáng cái hěn jīng shù de qián qù jiě kāi wáng hòu de shēng zǐ xún wèn
这时，国王才很惊怖的前去解开王后的绳子，询问
tā shuō : 「 nǐ yǒu shén me fá shù bǎ jiàn dǎo shè huí lái ? 」 wáng hòu shuō : 「 wǒ
她说：「你有什么法术，把箭倒射回来？」王后说：「我
zhǐ xìn fēng fó tuó guī yī sān bǎo jiān chí zhāi jiè shēn bù pèi dài shì wù guó wáng
只信奉佛陀，皈依三宝，坚持斋戒，身不佩带饰物，国王
yù shā wǒ zhè yí dìng shì fó tuó āi mǐn cí bèi yú wǒ cái huì zhè yàng ! 」 guó wáng
欲杀我，这一定是佛陀哀愍慈被于我，才会这样！」国王
shuō :
说：

「 zhè hěn hǎo ā nǐ zěn me bù gào sù wǒ guó wáng biàn hěn fèn nù de xiū
「这很好啊！你怎么不告诉我？」国王便很愤怒的休
le jí xīng zhī nǚ jiāng tā mén fù nǚ gān huí jiā rán hòu pài wáng hòu zhǔ chí gōng zhōng de
了吉星之女，将他们父女赶回家，然后派王后主持宫中的
yī qiè shì wù
一切事务。

cǐ shì guò hòu guó wáng yǔ wáng hòu tài zǐ shuài lǐng qún chén dào měi yīn jīng shě
此事过后，国王与王后、太子率领群臣，到美音精舍
bài jiàn fó tuó bìng hé zhāng gōng tīng fó tuó shuō fǎ guó wáng jiù jiāng wáng hòu fā shēng de
拜见佛陀，并合掌恭听佛陀说法。国王就将王后发生的
shì gào sù fó tuó fó tuó gào sù tā shuō : 「 yāo gǔ nǚ rén yǒu bā shí sì zhǒng mí
事，告诉佛陀。佛陀告诉他说：「妖蛊女人有八十四种迷
huò nán rén de mèi shù qí zhōng zuì zhǔ yào de shǒu fǎ yǒu bā xiàng shì zhèng rén jūn zǐ
惑男人的媚术，其中最主要的手法有八项，是正人君子
suǒ bù chī de yī shì jí dù èr shì huáng yán chèn nù sān shì è mà sì shì zhòu
所不齿的。一是嫉妒，二是谎言瞋怒，三是恶骂，四是咒

zǔ wū shì yòng fú shù gǔ rén liù shì tān lǎn lìn sè qī shì xǐ ài dá bàn bā
 诅，五是用符术蛊人，六是贪婪吝嗇，七是喜爱打扮，八
 shì xīn hān dú hài yú shì fó tuó jí shuō jié yán tiān yǔ qī bǎo yù yóu wú
 是心含毒害。」于是佛陀即说偈言：「天雨七宝，欲犹无
 yàn lè shǎo kǔ duō jué zhī wéi xián suī yǒu tiān yù huì shě bù tān lè lí ēn
 厌，乐少苦多，觉之为贤；虽有天欲，慧舍不贪；乐离恩
 ài wéi fó dì zǐ
 爱，为佛弟子。」

fó tuó gào sù guó wáng shuō shì rén zào zuì zào fú gè yóu běn xìng tā
 佛陀告诉国王说：「世人造罪造福，各由本性，他
 mèn suǒ shòu de guò bào gè yǒu jí dà bù tóng rú néng xíng liù zhǒng gōng dé chí zhāi
 们所受的果报，各有极大不同。如能行六种功德，持斋
 shǒu jiè fú bào biàn huì zēng duō ér qiě wéi zhū fó suǒ zàn tàn zuì hòu néng shēng yú fàn
 守戒，福报便会增多，而且为诸佛所赞叹，最后能生于梵
 tiān fú lè zì lái
 天，福乐自来。」

fó tuó shuō cǐ fǎ shí guó wáng hé wáng hòu gōng nǚ dà chén dēng rén jiē yǐ
 佛陀说此法时，国王和王后、宫女、大臣等人，皆已
 lǐng wú fó yì dōu fǎ xǐ chōng mǎn
 领悟佛意，都法喜充满。

Liù Shí Qī Shā Mén Pǐn
六十七、沙门品

cóng qián fó tuó zài zhī yuán jīng shè shuō fǎ shí yǒu yī wèi shǎo nián bǐ qiū ,
从前，佛陀在祇园精舍说法时，有一位少年比丘，
qīng chén dào cūn zhuāng shàng qǐ shí dāng shí lù biān yǒu yī piàn guān jiā cài yuán lǐ miàn zhǒng zhe
清晨到村庄上乞食。当时路边有一片官家菜园，里面种着
xiǎo mǐ zài yuán wài cǎo zhōng shè yǒu fáng tōu de shàng le jī guān de jiàn ruò yǒu yě shòu
小米，在园外草中，设有防偷的上了机关的箭，若有野兽
dào zé lái tōu kē wù rú wù chū jī guān bì jiāng zhōng jiàn ér sǐ 。
盗贼来偷壳物，如误触机关，必将中箭而死。

cǐ shí zhèng yóu yī wèi shǎo nǚ kàn shǒu cài yuán ruò yǒu rén yào jìn rù yuán zhōng ,
此时正由一位少女看守菜园，若有人要进入园中，
bì xū xiān zài yuán wài jiào tā lǐng lù , cái néng jìn dé lái , fǒu zé luàn zǒu jìn lái , bì
必须先在外园叫她领路，才能进得来，否则乱走进来，必
huì bèi jiǎn shè sǐ zhè wèi shǎo nǚ jīng cháng zài yuán zhōng chàng zhe bēi qī de gē shēng yīn
会被箭射死。这位少女经常在园中唱着悲凄的歌，声音
liǎo liàng mí rén fán shì guò lù de rén dōu huì tíng zhù pái huái bù zǒu de xiàng tā dǎ
嘹亮迷人，凡是过路的人都会停住，徘徊不走的向她打
ge zhāo hū
个招呼。

dāng shí zhè wèi shǎo nián bǐ qiū qǐ shí huí lái tú zhōng tīng dào yuán zhōng chuán lái
当时，这位少年比丘乞食回来，途中听到园中传来
yōu měi dòng rén de gē shēng biàn xīn mí yì luàn de tíng zhù tā yǐ wéi zhè wèi nǚ hái
悠美动人的歌声，便心迷意乱的停住。他以为这位女孩
yí dìng fēi cháng měi lì biàn hěn xiǎng jiàn jiàn tā hé tā tán tán yú shì jiù zǒu xiàng yuán
一定非常美丽，便很想见见她，和她谈谈，于是就走向园
zhōng dàn zài tā hái wèi jìn dào yuán zhōng biàn yǐ huāng hū máng rán de diào le xī zhàng diū
中。但在他还未进到园中，便已恍惚茫然的掉了锡仗，丢
le yī bō ér hái wú gǎn jué 。
了衣钵，而还无感觉。

fó tuó kàn dào zhè wèi bǐ qiū ruò zài xiàng qián zǒu yī bù jiù yào bèi jiǎn shè
佛陀看到这位比丘，若再向前走一步，就要被箭射
sǐ dàn shì tā yīn sù shì fú bào yīng dāng dé dào zhǐ shì yī shí yù mèi bèi yù qíng
死，但是他因宿世福报应当得道，只是一时愚昧，被欲情
suǒ mí fó tuó lián mǐn tā de yú chī biàn xiǎng jí shí jiù dù tā yú shì huà chéng yī
所迷。佛陀怜愍他的愚痴，便想即时救度他。于是化成一
wèi jū shì zǒu dào tā shēn biān yòng yī shǒu jié yǔ lái jǐng tǐ tā shuō : 「 shā mén hé
位居士，走到他身边，用一首偈语来警惕他说：「沙门何

xíng rú yì bú jìn ; bù bù zhe niān , dàn suí sī zǒu ; jiā shā pī jiān , wéi è bú
 行，如意不禁；步步着粘，但随思走；袈裟披肩，为恶不
 sǔn xíng è xíng zhě , sī duò è dào ; jié liú zì chí , zhé xīn què yù ; rén bù gē
 损；行恶行者，斯堕恶道；截流自持，折心却欲；人不割
 yù yí yì yóu zǒu ; wéi zhī wéi zhī , bì qiáng zì zhì ; shě jiā ér xiè , yì yóu fù
 欲，一意犹走；为之为之，必强自制；舍家而懈，意犹复
 rǎn xíng xiè huǎn zhě , yòu yì bú chú ; fēi jìng fàn xíng , yān zhì dà bǎo ; bù tiáo nán
 染；行懈缓者，诱意不除；非净梵行，焉致大宝；不调难
 jiè rú fēng kū shù ; zì zuò wéi shēn , hé bù jīng jìn 。 」
 诫，如风枯树；自作为身，何不精进。」

jū shì shuō wán jiē hòu , biàn fù xiàn fó shēn , guāng míng zhào yào tiān dì , cǐ shí ruò
 居士说完偈后，便复现佛身，光明照耀天地，此时若
 néng jiàn fó ruì xiāng , jí kě xiāo shì mí huò 。 cǐ shí shǎo nián bī qiū jiàn dào fó tuó xiān
 能见佛瑞相，即可消释迷惑。此时少年比丘见到佛陀现
 shēn xīn jié tū rán jiě kāi , rú zài àn zhōng jiàn dào guāng míng , dāng xià biàn wǔ tǐ tóu dì
 身，心结突然解开，如在暗中见到光明，当下便五体投地
 de dǐng lǐ fó tuó , kǒu tóu chǎn huī , nèi míng zhǐ guān , jí zhèng dé luó hàn guo , rán hòu
 的顶礼佛陀，叩头忏悔，内明止观，即证得罗汉果，然后
 suí fó tuó huí dào jīng shě 。
 随佛陀回到精舍。

Liù Shí Bā Fàn Zhì Pǐn
六十八、梵志品

cóng qián yǒu yī zuò gāo shān , shān zhōng yǒu wǔ bǎi duō ge fàn zhì (wài dào xiū xíng rén) , tā men dōu yǒu diǎn shén tōng , ér zì kuā yǐ zhèng dào niè pán 。 dāng shí , fó tuó zhèng kāi shǐ hōng yáng dà fǎ , zhè xiē fàn zhì suī rán tīng shuō guō fó tuó , dàn dōu méi yǒu qù qīn jìn tā , kě shì tā men sù fú dé dù de yīn yuán què yǐ jīng chéng shú 。

从前有一座高山，山中有五百多个梵志（外道修行人），他们都有点神通，而自夸已证道涅槃。当时，佛陀正开始弘扬大法，这些梵志虽然听说过佛陀，但都没有去亲近他，可是他们宿福得度的因缘却已经成熟。

fó tuó jiù dào zhè zuò shān lǐ , yī rén zǒu dào yī tiáo lù kǒu , biàn zuò zài shù xià , dìng rù sān mèi , shēn fàng guāng míng , zhào yào shān lín , fǎng fó huǒ shāo shān lín yī yàng 。 fàn zhì men jiàn dào zhè zhǒng qíng kuàng , biàn hěn jīng huáng de chí zhòu pēn shuǐ lái jiù huǒ , dàn shì réng wú fǎ xiāo miè 。 yú shì tā men jué hěn qí guài , jiù tíng zhǐ chí zhòu , zǒu chū shān gǔ lù kǒu , yáo jiàn dào fó tuó zuò zài shù xià , wǎn rú rì chū bān de guāng míng , xīng yuè bān de jiǎo hǎo , biàn qí guài de yǐ wéi shì hé fāng shén shèng ? ér zǒu jìn fó tuó de shēn biān 。

佛陀就到这座山里，一人走到一条路口，便坐在树下，定入三昧，身放光明，照耀山林，仿佛火烧山林一样。梵志们见到这种情况，便很惊惶的持咒喷水来救火，但是仍无法消灭。于是他们觉得很奇怪，就停止持咒，走出山谷路口，遥见到佛陀坐在树下，宛如日出般的光明，星月般的皎好，便奇怪的以为是何方神圣？而走近佛陀的身边。

fó tuó kàn dào fàn zhì men zǒu jìn , jiù qǐng tā men zuò xià , wèn tā men cóng nǎ lǐ lái ? fàn zhì men dá shuō : 「 wǒ men zhù zài cǐ shān , yǐ jīng xiū dào hěn jiǔ , gāng cái hū rán kàn dào shān zhōng qǐ huǒ , shāo biān shān lín , cái xià dé chū lái kàn kàn 。 」

佛陀看到梵志们走近，就请他们坐下，问他们从那里来？梵志们答说：「我们住在此山，已经修道很久，刚才忽然看到山中起火，烧遍山林，才吓得出来看看。」

fó tuó gào sù tā men shuō : 「 zhè shì fú huǒ , bú huì sǔn shāng dào rén , tā néng miè chú nǐ men de wú míng fán nǎo 。 」 zhè xiē fàn zhì men dōu bǐ cǐ jīng yà de shuō : 「 zhè rén shì hé fāng de dào shī ? zěn me wǒ men cóng wèi jiàn guō ? 」 yǒu yī ge fàn zhì chā kǒu shuō : 「 wǒ tīng shuō guō jiā pí luó wèi guó , yǒu yī wèi xī dá duō tài zǐ , bú

佛陀告诉他们说：「这是福火，不会损伤到人，它能灭除你们的无明烦恼。」这些梵志们都彼此惊讶的说：「这人是何方的道士？怎么我们从未见过？」有一个梵志插口说：「我听说过迦毗罗卫国，有一位悉达多太子，不

tān liàn wáng wèi , chū jiā
贪恋王位，出家

qiú fó dào , huì bú huì
求佛道，会不会

shì tā ?
是他？」

yú shì tā men
于是他们

jiù tóng shēng wèn fó tuó
就同声问佛陀

shuō : 「 fàn zhì jīng
说：「梵志经

fǎ chēng wéi sì wú ài tiān wén dì lǐ wáng zhě zhì guó lǐng mǐn zhī fǎ hé jiǔ
法，称为四无碍。天文、地理、王者治国领民之法，和九

shí liù zhǒng dào shù dōu bāo hán zài li miàn tā kě yǐ chēng wéi niè pán fǎ ma qǐng nín
十六种道术，都包含在里面，它可以称为涅槃法吗？请您

wéi wǒ men jiě shì kāi dǎo yí xià !
为我们解释开导一下！」

fó tuó gào sù tā men shuō : 「 wǒ cóng jiǔ yuǎn yǐ lái yě shì jīng cháng rú cǐ
佛陀告诉他们说：「我从久远以来，也是经常如此

xiū xíng suī dé le wǔ shén tōng néng gōu yí shān dǎo hǎi dàn jīng lì wú shù cì shēng
修行，虽得了五神通，能够移山倒海，但经历无数次生

sǐ jì dé bú dào niè pán yě méi tīng shuō guò shéi xiū le tā ér dé dào suǒ yǐ xiàng
死，既得不到涅槃，也没听说过谁修了它而得道。所以像

nǐ men rú cǐ xiū xíng bìng fēi fàn zhì 。 」 yīn cǐ fó tuó biàn yǐ gē yǔ dá fù tā men
你们如此修行，并非梵志。」因此佛陀便以偈语答复他们

shuō : 「 jié liú rú dù wú yù rú fàn zhī xíng yǐ jìn shì wéi fàn zhì yǐ wú
说：「截流如渡，无欲如梵；知行已尽，是谓梵志。以无

èr fǎ qīng jìng dù yuǎn zhū yù jié jiě shì wéi fàn zhì fēi cù jié fǎ míng wéi
二法，清净渡渊；诸欲结解，是谓梵志。非簇结发，名为

fàn zhì chéng xíng fǎ xíng qīng bái zé xián shì fǎ wú huì cǎo yī hé shī nèi bú
梵志。诚行法行，清白则贤。饰发无慧，草衣何施？内不

lí zhe wài shě hé yì ? qù yīn nù chí jiāo màn zhū è rú shé tuō pí shì wéi
离着，外舍何益？去淫怒痴，骄慢诸恶；如蛇脱皮，是谓

fàn zhì duàn jué shì shì kǒu wú cū yán bā dào shěn dì shì wéi fàn zhì yǐ duàn
梵志。断绝世事，口无粗言；八道审谛，是谓梵志。已断

ēn ài lí jiā wú yù ài zhe yǐ jìn shì wéi fàn zhì lí rén jù chù bú duò
恩爱，离家无欲；爱着已尽，是谓梵志。离人聚处，不堕

tiān jù zhū jù bú guī shì wéi fàn zhì zì shì sù mìng běn suǒ gēng lái shēng sǐ
天聚；诸聚不归，是为梵志。自识宿命，本所更来；生死
dé jìn ruì tōng dào xuān míng rú néng mò shì wéi fàn zhì
得尽，睿通道玄，明如能默，是谓梵志。」

fó tuó shuō wán cǐ jiē gào sù fàn zhì mēn shuō nǐ mēn yǐ wéi zì jǐ yǐ xiū
佛陀说完此偈，告诉梵志们说：「你们以为自己已修
dá niè pán qí shí zhǐ shì rú qiǎn shuǐ zhī yú qǐ néng cháng lè shēng mìng běn wú cháng
达涅槃，其实只是如浅水之鱼，岂能长乐？生命本无常，
nǐ mēn yīng kuài jīng jìn qín xiū fàn zhì mēn tīng zhè fān huà dōu hěn xǐ yuè de guī
你们应快精进勤修！」梵志们听这番话，都很喜悦的跪
zài fó tuó miàn qián yuàn zuò wéi dì zǐ fó tuó dá yīng le yú shì tā mēn de tóu fǎ
在佛陀面前，愿作为弟子。佛陀答应了，于是他们的头发
dōu zì rán luò xià chéng wéi shā mēn yóu yú tā mēn běn xíng qīng jìng yīn cǐ hěn kuài dōu
都自然落下，成为沙门。由于他们本行清净，因此很快都
zhèng dé ā luó hàn
证得阿罗汉。

Liù Shí Jiǔ Ní Huán Pǐn
六十九、泥洹品

cóng qián fó tuó zài wáng shě chéng de líng jù shān zhōng shuō fǎ shí dāng shí de guó
从前，佛陀在王舍城的灵鹫山中说法时，当时的国
wáng wéi ā shé shì tōng lǐng wǔ bǎi duō ge xiǎo guó lín jìn yǒu yí ge yuè zhī guó yīn
王为阿闍世，统领五百多个小国。邻近有一个越祇国，因
wéi bù shùn cóng ā shé shì wáng de chī mìng suǒ yǐ xiǎng yào qù zhēng fá tā ā shé shì
为不顺从阿闍世王的敕命，所以想要去征伐它。阿闍世
wáng gào sù chéng xiāng yǔ shě shuō fó tuó jiù zài zhè lǐ fù jìn tā wú shì bù zhī
王告诉丞相雨舍说：「佛陀就在这里附近，他无事不知，
nǐ tī wǒ qù qǐng wèn tā wǒ mén rú guǒ gōng fá yuè zhī guó zhè yí zhàng néng bù néng
你替我去请问他，我们如果攻伐越祇国，这一仗能不能
dǎ shèng ?
打赢？」

yǔ shě biàn fèng mìng lái dào jīng shě lǐ fó zhī hòu fó tuó mìng tā zuò xià
雨舍便奉命来到精舍，礼佛之后，佛陀命他坐下，
yǔ shě jiù gào sù fó tuó shuō wǒ wáng yǔ yuè zhī guó bù mù xiǎng yào pài bīng gōng fá
雨舍就告诉佛陀说：「我王与越祇国不睦，想要派兵攻伐
tā bù zhī fó tuó shèng yì rú hé wǒ mén néng bù néng dé shèng ? fó tuó gào sù tā
它，不知佛陀圣意如何？我们能不能得胜？」佛陀告诉他
shuō yuè zhī guó rén mín fèng xíng qī fǎ kǒng pà nǐ mén wú fǎ dé shèng nǐ huí qù
说：「越祇国人民奉行七法，恐怕你们无法得胜，你回去
zhuǎn gào guó wáng yào shēn sī bù yào qīng jǔ wàng dòng
转告国王，要深思，不要轻举妄动。」

yǔ shě wèn fó tuó shuō tā mén shì shí xíng nà qī zhǒng fǎ
雨舍问佛陀说：「他们是实行那七种法？」

fó tuó shuō yí zhě yuè zhī guó rén jīng cháng jù huì jiǎng yì zhèng fǎ xiū
佛陀说：「一者，越祇国人经常聚会讲议正法，修
fú shǒu fēn èr zhě tā mén jūn chén hé mù rèn yòng zhōng liáng shàng xià tuán jié sān
福守分。二者，他们君臣和睦，任用忠良，上下团结。三
zhě tā mén zūn shǒu fǎ lǜ bǐ cǐ xiāng miǎn bù gǎn wéi fàn sì zhě tā mén chóng
者，他们遵守法律，彼此相勉，不敢违犯。四者，他们崇
gāo lǐ jiào nán nǚ yǒu bié cháng yǒu yǒu xù shè huì xiáng hé wú zhě tā mén xiào
高礼教，男女有别，长幼有序，社会祥和。五者，他们孝
yǎng fù mǔ zūn jīng shī cháng shòu jiè jiào huì yǐ wéi guó jiā de fǎ zé liù zhě
养父母，尊敬师长，受诫教诲，以为国家的法则。六者，
tā mén jīng wèi tiān dì sì shí gēng shōu nóng yè xíng shèng qī zhě tā mén zūn jīng yǒu
他们敬畏天地，四时耕收，农业兴盛。七者，他们尊敬有

dào yǒu dé zhī rén fán yǒu shā mén qián lái bī néng shòu dào gòng yǎng zhào gù yuè zhī guó
道有德之人，凡有沙门前来，必能受到供养照顾。越祇国
shí xíng cǐ qī fǎ kǒng pà nǐ men jiù shì quán lì qù gōng fá tā men yě bù néng dé
实行此七法，恐怕你们就是全力去攻伐他们，也不能得
shèng jí shǐ tā men zhǐ shí xíng qí zhōng de yí fǎ bié rén yě dōu bù kě néng dǎ bài tā
胜！即使他们只实行其中的一法，别人也都不可能打败他
men hé kuàng tā men néng shí xíng quán bù de qī fǎ
们，何况他们能实行全部的七法！

yú shì fó tuō jí shuō jié yán lǐ shèng bù zú shì suī shèng yǒu fù kǔ dāng
于是佛陀即说偈言：「利胜不足恃，虽胜犹复苦；当
zì qiú shèng fǎ yǐ shèng wú suǒ shēng
自求胜法，已胜无所生。」

yǔ shè tīng le cǐ jié jí wù jiě fó fǎ zài chǎng de rén jiē dé le chū guǒ
雨舍听了此偈，即悟解佛法，在场的人皆得了初果。
yǔ shè biǎn qǐ shēn xíng lǐ rán hòu lí qù tā huí guó hòu bǎ fó tuō suǒ shuō de
雨舍便起身行礼，然后离去。他回国后，把佛陀所说的
huà xiàng ā shé shì wáng bào gào jié guǒ ā shé shì wáng yě jiù méi yǒu qù gōng dǎ yuè
话，向阿闍世王报告，结果阿闍世王也就没有去攻打越
zhī guó bìng qī zūn cóng fó tuō de jiào dǎo lái jiào huà rén mín ér yuè zhī guó rén yě
祇国，并且遵从佛陀的教导，来教化人民。而越祇国人也
zài dù lái cháo nà gòng guó yùn xìng lóng
再度来朝纳贡，国运兴隆。

Qī Shí Shēng Sǐ Pǐn
七十、生死品

cóng qián fó tuó zài zhī yuán jīng shè shuō fǎ shí yǒu yī wèi dà fù cháng zhě tā
从前佛陀在祇园精舍说法时，有一位大富长者，他
zhǐ yǒu yī ge ér zǐ gāng qū qī zǐ fū fù xiāng jìng rú bīn
只有一个儿子，刚娶妻子，夫妇相敬如宾。

yǒu yī tiān qī zǐ yú zhàng fū shuō wǒ men hòu huā yuán shàng huā hǎo
有一天，妻子与丈夫说：「我们后花园赏花，好
ma yú shì èr rén jiù lái dào hòu yuán zhōng tā men jiàn dào yī kē kāi mǎn měi lì huā
吗？」于是二人就来到后园中，他们见到一棵开满美丽花
duō de dà shù zhàng fū zhī dào qī zǐ xīn xiǎng yào zhāi huā biàn pá dào shù shàng zhāi le
朵的大树，丈夫知道妻子心想要摘花，便爬到树上摘了
yī duǒ huā tā zhèng yào zài zhāi yī duǒ shí yīn wèi shù zhī hū rán duàn le jié guǒ shuāi
一朵花，他正要再摘一朵时，因为树枝忽然断了，结果摔
sǐ zài dì shàng
死在地上。

zhè shí quán jiā dà xiǎo dōu kū dé sǐ qù huó lái yuàn tiān hèn dì wèi shén me
这时全家大小都哭得死去活来，怨天恨地，为什么
bù bǎo yǒu zhè ge ér zǐ tā men jiāng sǐ zhě sòng zàng zhī hòu hái shì shāng xīn tí kū
不保佑这个儿子？他们将死者送葬之后，还是伤心啼哭
bù zhǐ
不止。

zhè shí fó tuó cí mǐn tā men de yú chī biàn qù wèi wèn tā men fó tuó gào
这时佛陀慈愍他们的愚痴，便去慰问他们。佛陀告
sù cháng zhě shuō nǐ men bú yào bēi shāng le tīng wǒ shuō wàn wù wú cháng bú néng
诉长者说：「你们不要悲伤了，听我说：万物无常，不能
jiǔ cún yǒu shēng jiù yǒu sǐ fú huò xiāng suí xiàn zài yǒu sān chù zài wèi tā kū qī
久存，有生就有死，福祸相随。现在有三处在为他哭泣，
yě shì hěn shāng xīn àn nǎo tā jiū jīng shì shéi de ér zǐ shéi yòu shì tā de qīn
也是很伤心懊恼。他究竟是谁的儿子？谁又是他的亲
rén yú shì fó tuó jí shuō jié yán míng rú huā guǒ shú cháng kǒng huì líng luò
人？」于是佛陀即说偈言：「命如华菓熟，常恐会零落；
yī shēng jiē yǒu kǔ shú néng zhì bù sǐ cóng chū lè ài yù yīn yīn rù bào tāi shòu
已生皆有苦，孰能致不死？从初乐爱欲，因淫入胞胎；受
xíng mìng rú diàn zhòu yē liú nán zhǐ shì shēn wéi sǐ wù jīng shén wú xíng fǎ jiǎ lìng
形命如电，昼夜流难止。是身为死物，精神无形法；假令
sǐ fù shēng zuì fú bù bài wáng zhōng shǐ fēi yī shì cóng ài chī jiǔ cháng zì zuò shòu
死复生，罪福不败亡。终始非一世，从爱痴久长；自作受

kǔ lè shēn sǐ shén bú sàng 。
苦乐，身死神不丧。」

cháng zhě tīng le cǐ gē , cái jiě bēi wàng yōu , tā guī zhe qǐng wèn fó tuó shuō :
长者听了此偈，才解悲忘忧，他跪着请问佛陀说：

wǒ zhè ér zǐ qián shēng dǎo dī shì zuò le shén me zuì , shǐ tā huì rú cǐ zǎo yāo qǐng
「我这儿子前生到底是做了什么罪，使他会如此早夭？请
nín kāi shì yí xià !
您开示一下！」

fó tuó gào sù cháng zhě shuō : 「 hěn jiǔ yǐ qián , yǒu yí ge xiǎo hái ná zhe gōng
佛陀告诉长者说：「很久以前，有一个小孩拿着弓
jiǎn dào yí kē shén shù xià yóu xì 。 tā páng biān yě yǒu sān ge xiǎo hái , tā men kàn dào
箭，到一棵神树下游戏。他旁边也有三个小孩，他们看到
shù shàng yǒu niǎo , nà ge xiǎo hái jiù yào ná jiǎn shè niǎo 。 páng biān sān ge xiǎo hái jiù gǔ
树上有鸟，那个小孩就要拿箭射鸟。旁边三个小孩就鼓
lì tā shuō : 「 rú guǒ nǐ néng shè zhōng , jiù pèi chēng wéi yīng xióng ! 」 yú shì nà ge xiǎo
励他说：『如果你能射中，就配称为英雄！』于是那个小
hái jiù jiāng xiǎo niǎo shè sǐ , lìng wài sān ge xiǎo hái kàn dào xiǎo niǎo zhōng jiàn , biàn wéi tā gāo
孩就将小鸟射死，另外三个小孩看到小鸟中箭，便为他高
xīng yí fān , rán hòu lí qù 。
兴一番，然后离去。

yǐ hòu tā men gè jīng lì wú shù jié de shēng sǐ , jīng cháng xiāng yù , tóng shòu guǒ
以后他们各经历无数劫的生死，经常相遇，同受果
bào 。 nà sān ge zài páng guān kàn de xiǎo hái , yí rén yǒu fú ér xiān zài tiān jiè ; yí rén
报。那三个在旁观看的小孩，一人有福而现在天界；一人

shēng zài hǎi zhōng wéi huà shēng
生在海中，为化生

lóng wáng ; lìng yí ge biàn shì
龙王；另一个便是

nǐ nǐ ér zǐ qián shēng zài
你。你儿子前生在

tiān shàng , shì zuò tiān shén zhī
天上，是作天神之

zǐ mìng zhōng hòu shēng wéi
子，命终后，生为

nǐ de ér zǐ tā shuāi sǐ
你的儿子，他摔死

dāng shí , yǐ tóu tāi dào hǎi lǐ huà shēng wéi lóng zǐ dàn jiù zài shēng xià nà yí tiān ,
当时，已投胎到海里，化生为龙子。但就在生下那一天，

què bèi qián shēng shè sǐ de xiǎo niǎo suǒ huà shēng de dà péng jīn chì niǎo chī le 。
却被前生射死的小鸟所化生的大鹏金翅鸟吃了。

xiàn zài nǐ men sān chù zài wéi tā ào nǎo kū qǐ jiù shì yīn wéi nǐ men qián shēng
现在你们三处在为他懊恼哭泣，就是因为你们前生
gǔ lì tā shè niǎo de yuán gù suǒ yǐ cái huì shòu dào āi shāng kū qǐ de bào yīng 。
鼓励他射鸟的缘故，所以才会受到哀伤哭泣的报应。」

yú shì fó tuó jí shuō jié yán : 「 shī shén zào sān jiè shàn bù shàn wǔ chù yīn
于是佛陀即说偈言：「识神造三界，善不善五处；阴
xíng ér mò zhì suǒ wǎng rú xiǎng yīng sè yù bù sè yǒu yī qiè yīn sù xíng rú zhōng
行而默至，所往如响应。色欲不色有，一切因宿行；如种
suí běn xiàng zì rán bào rú yǐng 。
随本像，自然报如影。」

fó tuó shuō wán cǐ jié biàn yǐ shén lì shǐ cháng zhě zhī dào tā de qián shēng jīng
佛陀说完此偈，便以神力，使长者知道他的前生经
guò 。 zhè shí cháng zhě cái xīn rán jiě yì hé zhǎng cháng guì de xiàng fó tuó shuō : 「 wǒ yī
过。这时长者才欣然解意，合掌长跪的向佛陀说：「我一
jiā dà xiǎo xī wǎng néng zuò wéi nín de dì zǐ fèng chí wǔ jiè wéi zài jiā jū shì 。
家大小希望能作为您的弟子，奉持五戒，为在家居士。」

fó tuó biàn wéi tā men shòu jiè zài wéi tā men shuō shì jiān wú cháng zhī fǎ tā men tīng
佛陀便为他们授戒，再为他们说世间无常之法，他们听
le dōu hěn huān xǐ de zhèng dé chū guǒ 。
了，都很欢喜的证得初果。

Qī Shí Yī Dào Lì Pǐn Zhī Yī
七十一、道利品之一

cóng qián yǒu yī wèi shī zhèng qīng míng de guó wáng , yīn wéi méi yǒu tài zǐ jiē wèi ér
从前有一位施政清明的国王，因为没有太子接位而
yōu chóu 。 yǒu yī tiān , fó tuó lái dào zhè guó jiā , guó wáng biàn chū gōng bái jiàn , bìng qiè
忧愁。有一天，佛陀来到这国家，国王便出宫拜见，并且
tīng fó shuō fǎ , hěn huān xǐ de shòu le wǔ jiè , tā qián chéng xīn fó , jīng jìn bù xiè ,
听佛说法，很欢喜的受了五戒，他虔诚信佛，精进不懈，
zhī xī wàng néng shēng yī ge ér zǐ 。
只希望能生一个儿子。

dāng shí tā yǒu yī ge shì cóng , zhōng xìn fèng fǎ , wēi yī zhuàng zhòng , qiān bēi rěn
当时他有一个侍从，忠信奉法，威仪庄重，谦卑忍
rǔ , jīng jìn xué jīng 。 měi tiān zǎo qǐ rán xiāng shàng gòng , lián xù shù nián , bù yǐ wéi
辱，精进学经。每天早起燃香上供，连续数年，不以为
láo yǒu yī tiān , tā hū rán dé le zhòng bìng , yīn ér sǐ qù , tā de shén shì biàn tóu
劳。有一天，他忽然得了重病，因而死去，他的神识便投
tāi wéi guó wáng zhī zǐ 。
胎为国王之子。

tā cháng dà hòu , bèi lì wéi tài zǐ , guó wáng mìng zhōng , biàn jì chéng wáng wèi 。 dàn
他长大后，被立为太子，国王命终，便继承王位。但
shì tā jiāo màn zòng yù , bù lǐ guó shì , yīn ér cháo zhèng huāng fèi , mǐn shēng jí kǔ 。 fó
是他骄慢纵欲，不理国事，因而朝政荒废，民生疾苦。佛
tuó zhī dào tā de lái lì , dàn tā bù zhī dào běn lái de miàn mù , yú shì fó tuó suǎi lǐng
陀知道他的来历，但他不知道本来的面目，于是佛陀率领
dì zǐ , lái dào zhè ge guó jiā 。
弟子，来到这个国家。

cǐ wáng tīng shuō fó tuó guāng lín , yě hé xiān wáng yí yàng , suǎi lǐng chén mǐn gōng
此王听说佛陀光临，也和先王一样，率领臣民恭
yíng , dǐng lǐ fó tuó zhī hòu , tuì zuò wáng wèi 。 fó tuó wèn tā shuō : 「 guì guó zhèng fǔ
迎，顶礼佛陀之后，退坐王位。佛陀问他说：「贵国政府
rén mǐn dōu hái hǎo ma ? 」 tā dá shuō : 「 bì guó méng shòu nín de ēn bǐ , yī qiè
人民都还好吗？」他答说：「敝国蒙受您的恩庇，一切
dōu ān hǎo 。 」 fó tuó yòu gào sù tā shuō : 「 dà wáng ! nǐ zhī bù zhī dào zì jǐ qián
都安好。」佛陀又告诉他说：「大王！你知不知道自己前
shēng cóng nǎ lǐ lái , zuò guò shén me shàn shì , ér dé cǐ wáng wèi ? 」 guó wáng dá shuō :
生从那里来，作过什么善事，而得此王位？」国王答说：
「 wǒ yú mèi wú zhī , bù zhī dào qián shēng cóng shén me dì fāng lái , qǐng nín kāi shì gào
我愚昧无知，不知道前生从什么地方来，请您开示告

zhī 。 」

fó tuó gào sù
佛陀告诉

tā shuō : 「 nǐ yóu
他说：「你由

yú céng zuò guò wǔ jiàn
于曾做过五件

shì , cái dé cǐ guó
事，才得此国

wáng fú bào 。 zhè wǔ
王福报。这五

jiàn shì : yī shì yīn wéi nǐ bù shī qióng kùn , cái shǐ nǐ dé wéi guó wáng , rén mín yōng
件事：一是因为你布施穷困，才使你得为国王，人民拥

dài , gōng diàn lóu gé , cái fù wú shù 。 èr shì yīn wéi nǐ xīng jiàn sì yuàn , gòng yǎng sān
戴，宫殿楼阁，财富无数。二是因为你兴建寺院，供养三

bǎo chuáng tà bèi zhāng , yīn ér wéi wáng , néng zài dà diàn yù zuò , chǔ lǐ guó shì 。 sān shì
宝床榻被帐，因而为王，能在大殿御座，处理国事。三是

yīn wéi nǐ qīn shēn tǐ jìng sān bǎo jí yǒu dé zhī rén , yīn cǐ wéi wáng , shòu rén mín gōng
因为你亲身体敬三宝及有德之人，因此为王，受人民恭

jìng 。 sì shì yīn wéi nǐ rěn rǔ kuān dà , shēn kǒu yì bù zuò è yè , yīn cǐ wéi wáng ,
敬。四是因为你忍辱宽大，身口意不作恶业，因此为王，

lǐng rén jiàn le huān xǐ 。 wǔ shì yīn wéi nǐ xū xīn xué dào , zēng cháng zhì huì , yīn cǐ wéi
令人见了欢喜。五是因为你虚心学道，增长智慧，因此为

wáng , jué duàn guó shì , chén mǐn wú bú fèng xíng 。 nǐ yīn wéi lì xíng zhè wǔ dà gōng dé ,
王，决断国事，臣民无不奉行。你因为力行这五大功德，

suǒ yǐ shēng shēng shì shì wéi guó wáng 。 」

yú shì fó tuó yǐ jié sòng yán : 「 rén zhī fèng qí shàng , jūn fù shī dào shī ; xìn
于是佛陀以偈颂言：「人知奉其上，君父师道士；信

jiè shī wén huì , zhōng jí suǒ shēng ān 。 sù mìng yǒu fú qīng , shēng shì wéi rén zūn ; yǐ dào
戒施闻慧，终吉所生安。宿命有福庆，生世为人尊；以道

ān tiān xià , fèng fǎ mò bú cóng 。 wáng wéi chén mǐn zhǔ , cháng yǐ cí ài xià ; shēn shuài yǐ
安天下，奉法莫不从。王为臣民主，常以慈爱下；身率以

fǎ jiè , shì zhī yǐ xiū jiù 。 chū ān bú wàng wēi , lǜ míng fú zhuǎn hòu ; fú dé zhī fǎn
法戒，示之以休咎。处安不忘危，虑明福转厚；福德之反

bào , bú wèn zūn yǐ bēi 。 」

fó tuó gāo sù
佛陀告诉

guó wáng shuō : 「 nǐ
国王说：「你

qián shēng shì xiān wáng de
前生是先王的

pú shī yīn wéi nǐ
仆侍，因为你

qiān xìn fó fǎ jìng
虔信佛法，净

xíng fó dào gōng jìng
行佛道，恭敬

sēng qiè xiào shùn qīn cháng zhōng xīn shì jūn bìng qiè jīng jìn bù shī lǎo ér bù xiè,
僧伽，孝顺亲长，忠心事君，并且精进布施，劳而不懒，

suǒ yī cái fú bào xiàn qián dé shēng wéi wáng zǐ bǔ guó wáng zhī wèi。
所以才福报现前，得生为王子，补国王之位。

nǐ jīn tiān dà fù dà guì fǎn ér què xiè dài jiāo màn wàng le běn xíng nǐ
你今天大富大贵，反而却懈怠骄慢，忘了本行。你

yào zhī dào shēn wéi guó wáng bì xū xíng zhè wǔ jiàn shì cái néng zhì guó ān mǐn zhè
要知道，身为国王，必须行这五件事，才能治国安民。这

wǔ jiàn shì shì yī shì zhì lǐ rén mǐn bù kě bào liǎn làn xíng èr shì yǎng yù jiāng shì
五件事是：一是治理人民，不可暴敛滥刑；二是养育将士，

suí shí dài mìng sān shì qín xiū běn xíng zhōng yú zhí zé fú dé bù duàn sì shì
随时待命；三是勤修本行，忠于职责，福德不断；四是

xìn lài zhōng chén zhí jiàn bù xìn chǎn yán shāng hài zhèng zhí wú shì jié zhì yù lè xīn
信赖忠臣直谏，不信谗言，伤害正直；五是节制欲乐，心

bú fàng yì zhuān xīn zhì guó nǐ rú néng shí xíng zhè wǔ shì biàn huì tiān xià jǐng yǎng
不放逸，专心治国。你如能实行这五事，便会天下景仰，

fú lǜ zì lái rú shě cǐ wǔ shì zé jiāng zhèng wú bú zhèn rén mǐn jī kùn dòng
福禄自来。如舍此五事，则将政务不振，人民疾困，动

luàn jiù huì fā shēng chén shǔ láo dùn ér guó shì shuāi bài jì wú guǐ shén xiāng zhù yòu
乱就会发生，臣属劳顿而国势衰败。既无鬼神相助，又

gāng bì zì yòng zhōng chén bù gǎn zhí jiàn guó shì fèi chí jiān chén jiù huì luàn zhèng rén
刚愎自用，忠臣不敢直谏，国事废弛，奸臣就会乱政，人

mǐn biàn shēng yuàn nù ruò shì rú cǐ wàng wéi bì jiāng shēn bài míng liè sǐ hòu wú fú。
民便生怨怒。若是如此妄为，必将身败名裂，死后无福。」

yú shì fó tuó zhòng shuō jié yán : 「 fū wéi shì jiān jiāng xiū zhèng bù ā wǎng tiáo
于是佛陀重说偈言：「夫为世间将，修正不阿枉；调

xīn shèng zhū è   rú shì wéi fǎ wáng   jiàn zhèng néng shī huì   rén ài hào lì rén jì
 心胜诸恶，如是为法王。见正能施惠，仁爱好利人；既
 lì yì píng jūn   rú shì zhòng fù qīn
 利以平均，如是众附亲。」

fó tuó shuō wán cǐ jié   guó wáng tīng fēi cháng huān xǐ   biàn dào fó qián wǔ tǐ
 佛陀说完此偈，国王听非常欢喜，便到佛前，五体
 tóu dī de chān huī xiè fó   shòu bǐng wǔ jiè   fó tuó yòu wéi tā shuō fǎ   jí zhèng dé le
 投地的忏悔谢佛，受并五戒，佛陀又为他说法，即证得了
 chū guó
 初果。

Qī Shí Èr   Dào Lì Pǐn Zhī Èr 七十二、道利品之二

cóng qián fó tuó zài zhī yuán jīng shè shuō wú shàng dà fǎ shí   shè wéi guó nán fāng yǒu
 从前佛陀在祇园精舍说无上大法时，舍卫国南方有
 yī zuò shēn shān   shān zhōng cháng yǒu bái   qīng   hēi sān zhǒng yán sè de yě xiàng chū méi guó
 一座深山，山中常有白、青、黑三种颜色的野象出没。国
 wáng xiǎng dé dào néng zhēng zhàn de dà xiàng   biàn pài rén qù bǔ zhuō   rán hòu jiāo gěi xùn xiàng
 王想得到能征战的大象，便派人去捕捉，然后交给驯象
 shī tiáo jiào   sān nián zhī nèi biàn kě zuò qí chū zhàn
 师调教，三年之内便可坐骑出战。

dāng shí yǒu yī tóu shén xiàng   shēn bái rú xuě   wěi bā chì hóng   liǎng yá rú jīn
 当时有一头神象，身白如雪，尾巴赤红，两牙如金
 sè   liè rén jiàn dào zhè tóu shén xiàng   biàn huí lái gào sù guó wáng shuō : 「 zhè tóu dà
 色，猎人见到这头神象，便回来告诉国王说：「这头大
 xiàng   xíng zhuàng fēi cháng qí wēi   kě zuò dà wáng de zuò qí 。 」 guó wáng biàn zhāo mǔ le sān
 象，形状非常奇伟，可作大王的坐骑。」国王便招募了三
 shí duō wèi bǔ xiàng zhuān jiā   pài tā men qù bǔ zhuō zhè tóu dà xiàng 。
 十多位捕象专家，派他们去捕捉这头大象。

yú shì zhè qún liè rén jiù dào le shān zhōng   xiàng qún chū méi zhī chù   shè xià xiǎn
 于是这群猎人就到了山中，象群出没之处，设下陷
 wǎng zhǔn bèi bǔ xiàng   ér zhè tóu shén xiàng zǎo jiù zhī dào liè rén lái yì   biān zì dòng zǒu dào
 网准备捕象。而这头神象早就知道猎人来意，边自动走到
 xiǎn jǐng qū   tóu rù bǔ xiàng wǎng zhōng   zhè shí   zhòng rén dōu yōng shàng lái yào bǔ zhuō tā ,
 陷阱区，投入捕象网中。这时，众人都拥上来要捕捉它，
 nà tóu dà xiàng biàn dà nù de zhuàng chōng tī tiào   jìn zhě jí bèi zhuàng sǐ   yuǎn zhě jí bèi
 那头大象便大怒的撞冲踢跳，近者即被撞死，远者即被
 dà xiàng cóng hòu miàn qióng zhuī 。
 大象从后面穷追。

dāng shí shān yāo
当时，山腰

yǒu yí ge duō lì yǒng jiàn
有一个多力勇健

de shǎo nián shā mén zài
的少年沙门，在

shān zhōng xiū dào dàn shì
山中修道。但是

hěn jiǔ réng wèi dé dìng
很久仍未得定。

tā yáo wàng dào cǐ xiàng zài
他遥望到此象在

zhuī zú shāng rén yí shí xīn shēng lián mǐn biàn zì yǐ wéi shēn qiáng lì zhuàng yào qù jiù
追逐伤人，一时心生怜愍，便自以为身强力壮，要去救
rén
人。

fó tuó cí mǐn zhè wèi bī qiū pà tā bèi shén xiàng tà sǐ biàn lì kè gǎn
佛陀慈愍这位比丘，怕他被神象踏死，便立刻赶
dào fàng dà guāng míng shén xiàng kàn jiàn fó guāng nù huǒ mǎ shàng zhǐ xī bú zài qù zhuī zú
到，放大光明。神象看见佛光怒火马上止熄，不再去追逐
tà rén bī qiū jiàn dào fó tuó biàn shàng qián dǐng lǐ fó tuó biàn wéi bī qiū shuō cǐ jié
踏人。比丘见到佛陀，便上前顶礼，佛陀便为比丘说此偈
yán: 「bú yào luàn jiā bǔ shén xiàng yǐ miǎn zhāo dào wú wàng zāi xīn xíng è qǐ rú zì
言：「不要乱加捕神象，以免招到无妄灾，心行恶起如自
shā zuì zhōng bú néng rù shàn dào
杀，最终不能入善道。」

bī qiū tīng le fó tuó de kāi shì biàn ǎo tóu chǎn huí xiè zuì shēn zì sī wéi zì
比丘听了佛陀的开示，便叩头忏悔谢罪，深自思惟自
jǐ de bú duì suí jí zài fó qián zhèng dé ā luó hàn nà xiē bǔ xiàng rén yě dōu jiě
己的不对，随即在佛前，证得阿罗汉，那些捕象人都都解
kùn tā men wén fǎ zhī hòu jiē wù le fó dào
困，他们闻法之后，皆悟了佛道。

Qī Shí Sān Dào Lì Pǐn Zhī Sān
七十三、道利品之三

cóng qián fó tuó zài líng jīng shān zhōng dāng shí pín pō suǒ luó wáng yǒu yí wèi dà chén
从前佛陀在灵鹫山中，当时频婆娑罗王有一位大臣，
yīn wéi fàn fǎ ér miǎn zhī bèi liú fàng dào nán fāng shān zhōng lí guó dōu qiān lǐ zhī wài
因为犯法而免职，被流放到南方山中，离国都千里之外。

shān zhōng běn lái wú rén kāi kěn dà chén lái cǐ zhī hòu bù liào yǒng chū quán shuǐ ér néng
山中本来无人开垦，大臣来此之后，不料涌出泉水，而能
zhòng zhí wǔ gǔ sì fāng gè guó yǒu xiē pín qióng de rén jiē lái dào cǐ shān zhōng móu shēng
种植五谷。四方各国有些贫穷的人，皆来到此山中谋生，
jīng guò jǐ nián biàn yǐ yǒu sān sì qiān jiā fán lái cǐ dì de rén dà chén dōu fēn pèi
经过几年，便已有三四千家。凡来此地的人，大臣都分配
tǔ dì gěi tā men kāi kěn shǐ tā men néng gòu shēng huó
土地给他们开垦，使他们能够生活。

hòu lái yǒu sān wèi cháng lǎo gòng tóng shāng yì yào tuī jǔ zhè wèi bèi fàng zhú de dà
后来有三位长老共同商议，要推举这位被放逐的大
chén wéi guó wáng tǒng zhì nán shān zhè yí piàn qū yù dà chén dá fù tā men shuō : 「 nǐ
臣为国王，统治南山这一片区域。大臣答复他们说：「你
mèn rú guó tuī wǒ wéi wáng jiù bì xū yī wáng fǎ lǐ yí lái bàn lǐ yào lì chéng xiāng
们如果推我为王，就必须依王法礼仪来办理，要立丞相
hé wén wǔ bǎi guān xuǎn gōng fēi bìng qiě jiàn lì zū shuǐ tián liáng zhì dù rén mín yào yī
和文武百官，选宫妃，并且建立租税田粮制度，人民要依
fǎ jìn qǐ yì wù 。……」

zhè sān wèi cháng lǎo dá yīng zhè wèi dà chén de qǐng qiú bìng suí jí yōng lì tā wéi
这三位长老答应这位大臣的请求，并随即拥立他为
guó wáng shè zhì qún chén fā tiáo rén mín jiàn zhù chéng shè gōng diàn dàn shì yóu yú tài
国王，设置群臣，发调人民，建筑城舍宫殿。但是由于太
duō zhēng fā láo mǐn de shì rén mín kǔ bú kān yán yīn cǐ jiù yǒu rén xiǎng fā dòng zhèng
多征发劳民的事，人民苦不堪言，因此就有人想发动政
biàn tuī fān guó wáng yú shì nà xiē mì móu de yān rén jiù lì yòng guó wáng chū chéng dǎ
变，推翻国王。于是那些密谋的奸人，就利用国王出城打

liè de shí hòu dài bǔ
猎的时候，逮捕
le guó wáng yào jiā yǐ
了国王，要加以
shā hài
杀害。

guó wáng wèn tā men
国王问他们
shuō : 「 nǐ men wéi shén
说：「你们为什
me yào shā wǒ ? tā
么要杀我？」他

mén dá shuō : 「 rén mín xī wǎng néng gòu guò fù zú de shēng huó , zhè yàng tā men cái néng lǐ
 们答说：「人民希望能够过富足的生活，这样他们才能礼
 jīng yú guó wáng kě shì xiàn zài mín shēng kùn kǔ rén mín dōu xiǎng zhòng jiàn jiā yuán lìng lì
 敬于国王；可是现在民生困苦，人民都想重建家园，另立
 xīn shēng 。」 guó wáng gào sù tā men shuō : 「 shì nǐ men xuǎn wǒ lái dāng guó wáng de bìng
 新生。」国王告诉他们说：「是你们选我来当国王的，并
 fēi wǒ zì jǐ yào zuò nǐ men zhè yàng de cuò shā wǒ shén míng huì zhī dào de nǐ men
 非我自己要做。你们这样的错杀我，神明会知道的，你们
 xiàn zài ràng wǒ fā yī yuàn jiù shì sǐ yě wú hèn 。」 tā suí jí fā yuàn shuō : 「 wǒ
 现在让我发一愿，就是死也无恨。」他随即发愿说：「我
 yuán běn shì lái kāi kēng zhòng zhí gǔ liáng lái yǎng huó rén mín ràng tā men shēng huó ān dìng fù
 原本是用来开垦种植谷粮来养活人民，让他们生活安定富
 zú dàn shì zì cóng nǐ men tuī wǒ wéi wáng bìng yī gè guó de wáng fǎ lái jiàn lì guó
 足。但是自从你们推我为王，并依各国的王法来建立国
 jiā jīn tiān fǎn ér yào shā wǒ wǒ yǒu shén me cuò rú guǒ wǒ sǐ zhī hòu yí dìng
 家，今天反而要杀我，我有什么错？如果我死之后，一定
 yào zuò lì guǐ fǎn huí shǐ zhōng lái bào chóu !」
 要做厉鬼，返回尸中来报仇！」

guó wáng shuō wǎn hòu réng bèi jiǎo sǐ qì shǐ zhāo zé sān tiān hòu guó wáng
 国王说完后，仍被绞死，弃尸沼泽。三天后，国王
 de guǐ hún biàn huí rù shǐ tǐ zhōng biàn chéng luó chà tā huí dào gōng zhōng xiān diào sǐ xīn
 的鬼魂便回入尸体中，变成罗刹。他回到宫中，先吊死新
 wáng yòu bǎ móu fǎn de jiān chén yī yī shā jìn rán hòu chū gōng yào shā sǐ quán guó rén
 王，又把谋反的奸臣一一杀尽，然后出宫要杀死全国人
 mín zhè shí hòu nā sān wèi cháng lǎo hěn ǎo huǐ de qián lái xiàng luó chà guǐ qǐng zuì shuō
 民。这时候，那三位长老很懊悔的前来向罗刹鬼请罪说：
 「 zhè dōu shì nà xiē jiān chén suǒ wéi bìng fēi rén mín suǒ zuò de xiàn zài qǐng nǐ yuán
 这都是那些奸臣所为，并非人民所做的，现在请你原
 liàng zài huí lái zhì lǐ guó zhèng ba 。」 luó chà shuō : 「 wǒ xiàn zài shì luó chà zěn
 谅，再回来治理国政吧。」罗刹说：「我现在是罗刹，怎
 néng yǔ huó rén gòng shì wǒ měi tiān dōu yào chī rén ròu bú guǎn nǐ men yǒu shén me kùn
 能与活人共事？我每天都要吃人肉，不管你们有什么困
 nán !」
 难！」

sān wèi cháng lǎo dā yīng tā de yào qiú rán hòu xiàng rén mín xuān bù yào dà jiā
 三位长老答应他的要求，然后向人民宣布，要大家
 chōu qiān lún liú sòng yí ge xiǎo hái gěi luó chà chī zài zhè xǔ duō rén jiā zhōng jìng
 抽签，轮流送一个小孩给罗刹吃。在这许多人家中，竟

rán yóu yī hù xìn fèng fó
然由一户信奉佛
fǎ , jīng jìn chí jiè de
法，精进持戒的
fó dì zǐ chōu dào dì yī
佛弟子抽到第一
wèi 。 tā men zhǐ yǒu yī
位。他们只有一
ge hái zǐ , yào sòng gěi
个孩子，要送给
guǐ shēng chī , yú shì quán
鬼生吃，于是全

jiā ào nǎo tí kū xiàng yáo yuǎn de líng jiǔ shān dǐng lǐ fó tuó huǐ guò zì zé
家懊恼啼哭，向遥远的灵鹫山，顶礼佛陀，悔过自责。

fó tuó yáo zhī cǐ shì biàn zì yǔ : 「 wéi le zhè ge xiǎo hái wǒ yào dù hěn
佛陀遥知此事，便自语：「为了这个小孩，我要度很
duō rén ! 」 yú shì lái dào luó chà miàn qián fàng shè jīn guāng luó chà jiàn dào fó tuó ,
多人！」于是来到罗刹面前，放射金光，罗刹见到佛陀，
biàn hěn chèn nù de yào bǎ fó tuó chī diào fó tuó biàn fàng guāng cì shè tā de yǎn jīng ,
便很瞋怒的要把佛陀吃掉。佛陀便放光刺射他的眼睛，
shǐ tā biàn dé hěn pí lèi zuì hòu zhǐ hǎo tóu jiāng tā qǐng fó zuò xià rán hòu xiàng fó
使他变得很疲累，最后只好投降。他请佛坐下，然后向佛
dǐng lǐ fó tuó biàn wéi tā shuō fǎ luó chà tīng fǎ zhǐ hòu jí shòu wú jiè 。
顶礼，佛陀便为他说法，罗刹听法之后，即受五戒。

cǐ shí guān lì bào lái xiǎo hái yào sòng gěi luó chà chī tā de jiā rén yě tí
此时官吏抱来小孩，要送给罗刹吃，他的家人也啼
kū de suí dào ér lái luó chà yīn wéi yǐ jīng shòu le wú jiè bù néng zài chī zhè ge xiǎo
哭的随道而来。罗刹因为已经受了五戒，不能再吃这个小
hái biàn jiāng xiǎo hái fàng dào fó qián sòng gěi fó tuó zuò xiǎo shī zhě fó tuó jiē shòu
孩，便将小孩放到佛前，送给佛陀做小侍者。佛陀接受
le luó chà de bù shī bìng wéi tā zhù fú luó chà dāng xià fǎ xǐ chōng mǎn jí zhèng dé
了罗刹的布施，并为他祝福，罗刹当下法喜充满，即证得
chū guó fó tuó jiāng xiǎo ér sòng hái tā de fù mǔ cǐ shí rén mín jiàn dào le fó tuó ,
初果。佛陀将小儿送还他的父母，此时人民见到了佛陀，
wú bù jīng yǎ bù zhī shì hé fāng shén shèng zhè ge xiǎo hái shì shén me fú bào néng
无不惊讶，不知是何方神圣？这个小孩是什么福报，能
dé dào fó tuó jiù hù cóng luó chà kǒu zhōng duó huí lái hái gěi tā de fù mǔ fó tuó
得到佛陀救护，从罗刹口中夺回来还给他的父母？佛陀

zài dà zhòng zhōng yāng shuō jié yán : 「 jiè dé kě shì hù fú bào cháng suí jǐ jiàn fǎ wéi
 在大众中央说偈言：「戒德可恃怙，福报常随己；见法为
 rén cháng zhōng yuǎn sān è dào 。 jiè shèn chú kǔ wèi fú dé sān jiè zūn guǐ lóng xié dú
 人长，终远三恶道。戒慎除苦畏，福德三界尊；鬼龙邪毒
 yán bú fàn yǒu jiè rén 。 」
 言，不犯有戒人。」

fó tuó shuō wán cǐ jié yǒu xǔ duō rén jiàn dào fó tuó de jīn guāng ruì xiāng cái
 佛陀说完此偈，有许多人见到佛陀的金光瑞相，才
 zhī dào fó shì sān jiè zuì zūn wú rén néng bǐ biàn yì qǐ guī yì wéi fó dì zǐ tā
 知道佛是三界最尊，无人能比，便一起皈依为佛弟子，他
 mén tīng jié zhī hòu dōu huān xǐ wàn fēn huò dé fǎ yì 。
 们听偈之后，都欢喜万分，获得法益。

Qī Shí Sì Dào Lì Pǐn Zhī Sì 七十四、道利品之四

cóng qián fó tuó zài lù yě yuǎn shuō fǎ shí yǒu wèi dà guó wáng tài zǐ shuài lǐng
 从前佛陀在鹿野苑说法时，有位大国王太子，率领
 wǔ bǎi duō wèi xiǎo guó wáng zǐ qián lái lǐ fó tīng fǎ tā men gào sù fó tuó shuō fó
 五百多位小国王子，前来礼佛听法。他们告诉佛陀说：「佛
 dào gāo miào nán jí zì gǔ yǐ lái shì fǒu yǒu hěn duō guó wáng tài zǐ dà chén
 道高妙难及，自古以来，是否有很多国王、太子、大臣、
 fù guì zǐ dì shě qì tā men de dì wèi róng huá qī qiè qù zuò shā mén ne ?
 富贵子弟，舍弃他们的地位、荣华、妻妾，去作沙门呢？」

fó tuó gào sù nà xiē tài zǐ shuō : 「 shì jiān de róng lè ēn ài huàn huà rú
 佛陀告诉那些太子说：「世间的荣乐恩爱，幻化如
 mèng hū lái hū qù bú néng cháng bǎo yòu guó wáng tài zǐ yóu yú sān zhōng yuán yīn bú
 梦，忽来忽去，不能常保。又国王太子由于三种原因，不
 néng dé dào shì nà sān zhōng yī shì jiāo màn fàng zōng bú zhī xué xí fó jīng miào yì
 能得道。是那三种？一是骄傲放纵，不知学习佛经妙义，
 xiū yǎng xīn xìng èr shì tān qǔ bú yuàn bù shī pín kùn rén mín hé qún chén jiāng shì suǒ
 修养心性。二是贪取，不愿布施贫困人民和群臣将士，所
 yǒu cái fù bú néng yǔ rén fēn xiǎng yǐ jiàn lì fù zú de guó jiā sān shì bú néng yuǎn
 有财富不能与人分享，以建立富足的国家。三是不能远
 lí sè yù ài lè zhī shì shě qì huǒ zhái yōu nǎo zhī nán qù zuò shā mén miè chú zhòng
 离色欲爱乐之事，舍弃火宅忧恼之难，去做沙门，灭除众
 kǔ suǒ yǐ pú sǎ chéng yuàn zhuǎn shēng wéi wáng ruò wú cǐ sān shì zì néng chéng fó
 苦。所以菩萨乘愿转生为王，若无此三事，自能成佛。

yòu ruò néng xíng cǐ sān shì biàn kě yǐ chū jiā yī shì shǎo nián nǚ lì qiú xué ,
 又若能行此三事，便可以出家：一是少年努力求学，

zhì lǐ guó zhèng huà dǎo rén
治理国政，化导人

mín shǐ guó rén zūn xíng shí
民，使国人遵行十

shàn èr shì jīng cháng bù
善。二是经常布

shī pín qióng gū dú néng yǔ
施贫穷孤独，能与

mín tóng lè sān shì cháng niàn
民同乐。三是常念

wú cháng mìng bú jiǔ liú
无常。命不久留，

yī zǎo chū jiā duàn yī qiè kǔ yīn bù zài shēng sǐ lún huí rú guǒ zhè sān jiàn shì dōu
宜早出家，断一切苦因，不再生死轮回。如果这三件事都
zuò bù dào biàn jiāng yī wú suǒ dé
做不到，便将一无所得。」

yú shì fó tuó zì shù shuō hěn jiǔ yǐ qián wǒ de qián shēn zuò guò zhuǎn lún shèng
于是佛陀自述说：「很久以前，我的前身作过转轮圣
wáng míng jiào nán wáng huáng dì chū rù yǒu qí zhēn yì bǎo zhuāng shì de chē niǎn xiāng suí gōng
王，名叫南王皇帝，出入有奇珍异宝装饰的车辇相随，宫
diàn yù chí xíng gōng xì yuán jí qún chén tài zǐ fū rén cǎi nǚ xiàng mǎ chú pú
殿浴池，行宫戏园，及群臣太子，夫人彩女，象马厨仆，
gè bā wàn sì qiān ge yòu yǒu zǐ qiān rén dōu yǒng měng jīng ruì yī rén dāng qiān néng
各八万四千个。又有子千人，都勇猛精锐，一人当千，能
fēi xíng xū kōng zhōu yóu sì fāng zì zài suǒ wéi wú rén gǎn zǔ dǎng tā men de shòu
飞行虚空，周游四方，自在所为，无人敢阻挡。他们的寿
mìng gè bā wàn sì qiān suì yǐ fǎ zhì guǎn lǐ guó zhèng bù wǔ wáng rén mín
命各八万四千岁，以法治管理国政，不诬枉人民。」

dāng shí shèng wáng hū rán xiǎng dào rén mìng duǎn cù wú cháng nán bǎo yīng gāi xiū
当时圣王忽然想到：『人命短促，无常难保，应该修
shàn qiú dào cháng niàn bù shī rén mín suǒ yǒu cái wù yǔ mín fēn xiǎng guǎng zhí fú dé
善求道，常念布施人民，所有财物与民分享，广植福德
zhī hòu biàn yào chū jiā qù zuò shā mén duàn jué tān yù cái néng miè chú shì jiān kǔ
之后，便要出家，去做沙门，断绝贪欲，才能灭除世间苦
nǎo
恼。』

yú shì shèng wáng fēn fù shū tóu shì pú rú jiàn dào wǒ tóu shàng yǒu bái fà
于是圣王吩咐梳头侍仆：『如见到我头上有白发，

jiù mǎ shàng gào sù wǒ 。 』 zhè
就马上告诉我。』这
yàng guò jǐ wàn nián , shū tóu shì
样过几万年，梳头侍
pú bào gào shuō : 『 shèng wáng nǐ
仆报告说：『圣王！你
tóu shàng yǐ yǒu bái fā le 』 yú
头上已有白发了！』于
shì shèng wáng biàn mìng lìng tā jiāng bái
是圣王便命令他将白
fā bá diào fàng zài zhuō shàng ,
发拔掉，放在桌上，

shèng wáng kàn dào zì jǐ de bái fā , tī qǐ de jǐng gào zì jǐ shuō : 『 dī yī ge cuī mìng
圣王看到自己的白发，涕泣的警告自己说：『第一个催命
shǐ zhě yǐ jīng dào lái , rú jīn wǒ fā yǐ bái , jiù yīng chū jiā , qù qiú chū shì fó
使者已经到来，如今我发已白，就应出家，去求出世佛
dào 。 』 rán hòu tā shǒu wò zhe bái fā , shuō jiē yán : 『 rú jīn wǒ de tóu shàng yǐ shēng
道。』然后他手握着白发，说偈言：『如今我的头上已生
bái fā , rú rén yù dào , dī yī ge tiān shǐ lái zhào , cǐ kè zhèng shì wǒ chū jiā de shí
白发，如人遇盗，第一个天使来召，此刻正是我出家的时
hòu le 。 』
候了。』

shèng wáng suí jí zhào jí qún chén , lì tài zǐ wéi wáng , rán hòu chū jiā , rù shān xiū
圣王随即召集群臣，立太子为王，然后出家，入山修
dào , zhí dào shòu zhōng , biàn shēng shàng dì èr tiān , wéi tiān dì shì zhī zǐ , yǐ hòu yòu tǒng
道，直到寿终，便生上第二天，为天帝释之子，以后又统
lǐ tiān xià 。 ér xīn wáng yě yǔ xiān wáng yí yàng de fēn fù shū fā rén shuō : 『 nǐ rú jiàn
理天下。而新王也与先王一样的吩咐梳发人说：『你如见
dào wǒ tóu shàng yǒu bái fā , biàn yào gào sù wǒ 。 』 hěn jiǔ yǐ hòu , shū fā rén bào gào
到我头上有白发，便要告诉我。』很久以后，梳发人报告
shuō : 『 dà wáng ! nǐ tóu yǐ yǒu bái fā le ! 』 wáng biàn mìng lìng bá diào , jiāng bái fā
说：『大王！你头已有白发了！』王便命令拔掉，将白发
wò zài zhǎng zhōng , shuō jiē yán : 『 rú jīn wǒ de tóu shàng bái fā yǐ shēng , rú rén yù
握在掌中，说偈言：『如今我的头上，白发已生，如人遇
dào , dī yī ge tiān shǐ yǐ lái zhào , cǐ kè zhèng shì wǒ chū jiā de shí hòu le 。 』
盗；第一个天使已来召，此刻正是我出家的时候了。』

rán hòu zhào jí qún chén , lì tài zǐ wéi wáng , zì jǐ biàn chū jiā , rù shān xiū
然后召集群臣，立太子为王，自己便出家，入山修

dào zhí dào shòu zhōng yòu shēng tiān jiè wéi tiān dì shì qián yí ge tiān dì shì xiǎng wán
 道，直到寿终，又生天界，为天帝释，前一个天帝释享完
 tiān shòu zhī hòu xià shēng shì jiān wéi zhuǎn lún shèng wáng tài zǐ cǐ sān wèi shèng wáng lún liú
 天寿之后，下生世间，为转轮圣王太子。此三位圣王轮流
 wéi fù zǐ zài tiān jiè wéi tiān dì zài rén jiè wéi shèng wáng zài liǎng zhě zhī jiān wéi tài
 为父子，在天界为天帝，在人界为圣王，在两者之间为太
 zǐ gè zì wǎng fǎn sān shí liù cì dá shù qiān wàn nián zhōng ér fù shǐ shì shì bú
 子，各自往返三十六次，达数千万年，终而复始，世世不
 wàng shí xíng zhè sān jiàn shì zuì hòu cái néng chéng fó
 忘实行这三件事，最后才能成佛。

dāng shí wéi fù de dì yí wèi shèng wáng jiù shì wǒ de qián shēn wéi tài zǐ
 当时为父的(第一位圣王)，就是我的前身；为太子
 de dì èr wèi shèng wáng jiù shì shè lì fó dāng shí de wáng sūn dì sān wèi shèng
 的(第二位圣王)，就是舍利佛；当时的王孙(第三位圣
 wáng jiù shì ā nán wǒ men sān rén duō shēng zhuǎn wéi wáng huà dǎo tiān xià yīn
 王)，就是阿难。我们三人多生辗转为王，化导天下，因
 cǐ wéi sān jiè zhì zūn wú rén néng bǐ
 此为三界至尊，无人能比。」

fó tuō shuō zhè yí duàn huà shí guó wáng tài zǐ jí gè xiǎo guó tài zǐ jiē shí
 佛陀说这一段话时，国王太子及各小国太子，皆十
 fēn huān xǐ shòu fó wǔ jiè wéi yōu pō sāi yīn ér zhèng dé le chū guǒ
 分欢喜，受佛五戒，为优婆塞，因而证得了初果。

Qī Shí Wǔ Jí Xiáng Pǐn
七十五、吉祥品

cóng qián fó tuō zài líng jū shān yǎn shuō dà fǎ shí dāng shí héng hé àn biān yǒu ge
从前佛陀在灵鹫山演说大法时，当时恒河岸边有个
wài dào fàn zhì chū shēn jù zú bó dá duō wén dé wǔ shén tōng tā yǒu mén tú wǔ
外道梵志，出身巨族，博达多闻，得五神通。他有门徒五
bǎi rén jīng guò tā jiào shòu dōu néng tōng dá tiān wén dì lǐ děng yī qiè shì sù xué wèn
百人，经过他教授，都能通达天文地理等一切世俗学问，
zhī xī jī xiōng huò fú shè huì cái jīng děng děng
知悉吉凶祸福，社会财经等等。

fàn zhì de dì zǐ zài fó chū shì yǐ qián yǐ yǒu xiū xíng yīng dāng dé dù yǒu
梵志的弟子在佛出世以前，已有修行，应当得度。有
yī tiān tā men lái dào héng hé biān hù xiāng shāng lùn shuō shì jiān gè guó rén mín suǒ
一天，他们来到恒河边，互相商论说：「世间各国人民所
zuò suǒ wéi yǐ shén me shì zuì wéi jí xiáng zhè shì wǒ men suǒ bù liǎo jiě de yú
作所为，以什么事最为吉祥？这是我们所不了解的。」于
shì tā men biàn xiàng shī fu qǐng shì shuō dì zǐ děng cóng shī xué dào yǐ jiǔ yǐ tōng dá
是他们便向师父请示说：「弟子等从师学道已久，已通达
xǔ duō shì dàn shì réng bù zhī dào gè guó rén mín de suǒ zuò suǒ wéi yǐ hé zhě zuì wéi
许多事，但是仍不知道各国人民的所作所为，以何者最为
jí xiáng ? 」
吉祥？」

zhè wèi wài
这位外

dào fàn zhì dá shuō
道梵志答说：

「nǐ men wèn de hěn
你们问的很

hǎo ! gān fú tí shì
好！阎浮提世

jiè yǒu shí liù ge
界有十六个

dà guó , bā wàn sì
大国，八万四

qiān ge xiǎo guó , gè guó gè yǒu tā men jí xiáng de shì , rú jīn yīn , shuǐ jīng liú lí ,
千个小国，各国各有他们吉祥的事，如金银、水晶琉璃、

míng yuè shén zhū , xiàng mǎ chē yú , yù nǚ shān hú , kē bēi jì lè , fèng huáng kǒng què déng
明月神珠、象马车舆、玉女珊瑚、珂贝技乐、凤凰孔雀等

děng , tā men gè yǒu bù tóng de xǐ hǎo —— jí xiáng de dōng xī 。 nǐ men rú guǒ jiàn
等，他们各有不同的喜好——吉祥的东西。你们如果见

dào zhè xiē shì wù , jiù yí dìng yào chēng zàn , zhè shì tā men jí xiáng de biǎo zhēng 。
到这些事物，就一定要称赞，这是他们吉祥的表征。」

zhè xiē dì zǐ men shuō : 「 shì fǒu hái yǒu gèng tè shū de jí xiáng shì wù , yǒu
这些弟子们说：「是否还有更特殊的吉祥事物，有

yì yú mìng zhōng zhī hòu , dé shēng tiān jiè ? 」 fàn zhì dá shuō : 「 zhè wǒ jiù cóng wèi tīng
益于命终之后，得升天界？」梵志答说：「这我就从未听

shuō guò 。 」 tā de dì zǐ men shuō : 「 wǒ men zuì jìn tīng shuō shì jiā zú yǒu yí ge rén
说过。」他的弟子们说：「我们最近听说释迦族有一个人

chū jiā xiū dào , duān zuò liù nián , jiàng mó chéng fó , tōng dá yí qiè , wǒ men kě yǐ qù
出家修道，端坐六年，降魔成佛，通达一切，我们可以去

bài fāng tā , yě xǔ tā zhī dào de gèng duō , bù zhī rú hé ? shī fu ..... ? 」

fàn zhì dá yīng tā de yāo qiú , yú shī shī tú wǔ bǎi duō rén biàn lái dào jīng
梵志答应他的要求，于是师徒五百多人便来到精

shě , xiàng fó xíng lǐ zhī hòu , fàn zhì hé zhǎng guī dì de xiàng fó qǐng shì shuō : 「 qǐng wèn
舍，向佛行礼之后，梵志合掌跪地的向佛请示说：「请问

fó tuó ! gè guó dōu yǒu bù tóng de jí xiáng shì wù , bù zhī shì fǒu hái yǒu gèng tè shū shèng de
佛陀！各国都有不同的吉祥事物，不知是否还有更殊胜的

shì wù , néng qǐng nín shuō shuō ma ? 」

fó tuó gào sù fàn zhì shuō : 「 nǐ suǒ shuō de shì jiān zhī shì rén mín hé shùn
佛陀告诉梵志说：「你所说的世间之事，人民和顺
jiù shì jí xiáng fǎn zhī jiù shì xiōng xiǎn dàn shì hái bù néng shǐ rén chāo bá lí kǔ dé
就是吉祥，反之就是凶险；但是还不能使人超拔离苦，得
dù shēng sǐ yī wǒ suǒ zhī jí xiáng zhī fǎ yīng gāi shì xiū dào dé fú yǒng lí sān
度生死。依我所知，吉祥之法，应该是修道得福，永离三
jiè zhèng dé jì miè zhī lè 。 」
界，证得寂灭之乐。」

yú shì fó tuó jiù wéi tā men shuō cǐ cháng sòng
于是佛陀就为他们说此长颂：

fó tuó wèi zūn yuè tiān shén rú lái néng xuān chū shì yì nǐ men wài dào xiū
「佛陀位尊越天神，如来能宣出世义，你们外道修
xíng rén lái wèn shì jiān hé jí xiáng yīn cǐ fó tuó chuí cí mǐn wéi zhī guǎng shuō shì
行人，来问世间何吉祥？因此佛陀垂慈愍，为之广说世
zhēn dì néng xìn zhèng dào lè zhèng fǎ shì wéi rén jiān zuì jí xiáng bú cóng tiān rén wéi
真谛；能信正道乐正法，是为人间最吉祥。不从天人为
guī yī sǐ hòu shēng tiān tú jiāo xìng yì bù qiú shén bài xié guǐ shì wéi rén jiān zuì
皈依，死后升天图侥幸，亦不求神拜邪鬼，是为人间最
jí xiáng xuǎn zé yì yǒu zé shàn dào shì shì duō zhǒng fú tián yuán lǜ shēn néng zuò zhèng
吉祥。选择益友择善道，事事多种福田缘，律身能做正
zhí rén shì wéi rén jiān zuì jí xiáng qù è wéi shàn wú bàng gū chí yǐn jiǔ jiè néng
直人，是为人间最吉祥。去恶为善无傍顾，持饮酒戒能
jié shēn bù tān nǚ sè shēn rú yù shì wéi rén jiān zuì jí xiáng bó xué duō wén rú
节身，不贪女色身如玉，是为人间最吉祥。博学多闻如

xíng jiè , jīng qín xué dào yǔ chí lǜ , dàn bó míng zhì wú suǒ zhēng , shì wéi rén jiān zuì
 行戒，精勤学道与持律，淡泊明志无所争，是为人间最
 jí xiáng 。 jū jiā xiào shùn fù yǔ mǔ , jié jiǎn chí jiā hù qī zǐ , bù zuò huāng tāng hào
 吉祥。居家孝顺父与母，节俭持家护妻子，不作荒唐耗
 cái shì , shì wéi rén jiān zuì jí xiáng 。 bú jiāo bú màn bú zì dà , zhī zú cháng lè néng zì
 财事，是为人间最吉祥。不骄不慢不自大，知足常乐能自
 ài , suí shí lǐ sòng fó jīng wén , shì wéi rén jiān zuì jí xiáng 。 bú rú yì shì yīng róng
 爱，随时礼诵佛经文，是为人间最吉祥。不如意事应容
 rěn , yīng duō qīn jìn zhū shā mén , bǐ qiū shuō fǎ yào cháng tīng , shì wéi rén jiān dà jí
 忍，应多亲近诸沙门，比丘说法要常听，是为人间大吉
 xiáng 。 chí zhāi xiū xíng qīng jìng dào , cháng sī qīn jìn shàn zhī shì , jié jiāo sī lǜ gāo yuǎn
 祥。持斋修行清净道，常思亲近善知识，结交思虑高远
 rén , shì wéi rén jiān dà jí xiáng 。 yǐ jīng guī yī yǒu dào zhě , zhèng zhī zhèng jiàn yì wú
 人，是为人间大吉祥。已经皈依有道者，正知正见已无
 huò , biàn yīng sù lí sān è dào , shì wéi rén jiān dà jí xiáng 。 yì píng děng xīn xíng bù
 惑，便应速离三恶道，是为人间大吉祥。以平等心行布
 shī , shì fèng zhū duō dé dào rén , yì fù zūn jìng zhū tiān dào , shì wéi rén jiān dà jí
 施，事奉诸多得道人，亦复尊敬诸天道，是为人间大吉
 xiáng 。 cháng sī shě lí zhū tān yīn , rú qǐ chī yú chēn huì xīn , dāng yì dào xīn lái duì
 祥。常思舍离诸贪淫，如起痴愚瞋恚心，当以道心来对
 zhì , shì wéi shì jiān dà jí xiáng 。 rú néng juān chú wú yì shì , néng yú dào xīn jīng qín
 治，是为世间大吉祥。如能捐除无益事，能于道心精勤

yòng cháng qīn jīn yú kě qīn rén shì wéi rén jiān dà jí xiáng bēi xīn yī qiè wéi hán
用，常亲近于可亲人，是为人间大吉祥。悲心一切为含
líng jiàn lì dà cí dà bēi chuāng xiū rén yǐ ān zhū zhòng shēng shì wéi rén jiān dà jí
灵，建立大慈大悲幢，修仁以安诸众生，是为人间大吉
xiáng yǒu dào gāo shì zài shì jiān cháng xíng shì jiān jí xiáng xíng zhōng yú chéng jiù zhì huì
祥。有道高士在世间，常行世间吉祥行，终于成就智慧
guǒ shì wéi rén jiān dà jí xiáng 。」
果，是为人间大吉祥。」

fàn zhì shī tú mén tīng le fó tuó de kāi shì xīn rán jiě yì huān xǐ wàn fēn 。
梵志师徒们听了佛陀的开示，欣然解意，欢喜万分。

tā men jìn qián gào sù fó tuó shuō zhēn shì qí miào fó tuó nín de kāi shì shì shì
他们进前告诉佛陀说：「真是奇妙！佛陀！您的开示是世
jiān shǎo yǒu de cóng qián wǒ men mí huò wú zhī xiān zài wǒ men qǐ wàng fó tuó néng cí
间少有的。从前我们迷惑无知，现在我们祈望佛陀，能慈
bēi jiù dù zhòng shēng wǒ men yuàn yì guī yī zuò xià qián xìn fó fǎ sēng sān bǎo zuò wéi
悲救度众生，我们愿意皈依座下，虔信佛法僧三宝，作为
shā mén zài nín de zuò xià xiū dào 。」
沙门，在您的座下修道。」

fó tuó shuō tài hǎo huān yíng nǐ men bī qiū yú shì tā men dāng xià
佛陀说：「太好！欢迎你们，比丘！」于是他们当下
dōu chéng wéi fó dào de shā mén sī wéi nèi shēng shè xīn xiū dìng zhèng dé ā luó hàn
都成为佛道的沙门，思惟内省，摄心修定，证得阿罗汉
dào zài páng wú shù de tīng zhòng yě dōu dé le fǎ yǎn 。
道。在旁无数的听众，也都得了法眼。

